

**A
Zürichi Magyar Történelmi Egyesület
Őszinte Története**

**Die ehrliche Geschichte des
Ungarisch Historischen Vereins Zürich**

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Kiadványa

**Budapest * Zürich
2010**

A
Zürichi Magyar Történelmi Egyesület
Őszinte Története

Die ehrliche Geschichte des
Ungarisch Historischen Vereins Zürich

Acta Historica Hungarica Turiciensia
XXV. évfolyam 1. szám
A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 60. számú kiadványa

Ausgabe Nr. 60. von UHVZ
Publication Nr. 60 of HHSZ

Budapest * Zürich
2010

"Már nyugodtan meghalhatok, mert megérttem, hogy van a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület!"

(Gróf Teleki László, London, 1988. május 25)

*„Nem sokaság, hanem lélek,
s szabad nép tesz csuda dolgokat.”*

(Berzsenyi Dániel)

*“Címeretek ne az aranyborjú legyen,
hanem a rab gólya, a nyírott szárnyú,
földhöz láncolt angyal, amint fölfelé méláz.”*

(Gárdonyi Géza)

**Az egyesület őszinte történetét írta az eddig fölvelt és több mint
akiknek többsége megtalálható
Fizetségük legyen a Nemzet hálája!**

**254 tagja
1000 jóbarátja,
60 kiadványunkban.**

Isten segítségével a történetet szövegbe öntötte és csokorba gyűjtötte:

Csihák György

Kiadványaink “A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása” című történelemtanár továbbképzés tankönyvei. Alapítási engedély: T 3007301676/1999. Indítási engedély: T 302460-780 /1999. Nyilvántartási szám: 02-0008-4. Akreditálási szám: AL-0517

ISBN

zmte@freemail.hu

www.zmte.org

ZMTE

Az egyesületet háromszor előterjesztették az Európai Unió René Descartes tudományos díjára

UHVZ

Dreimal nominiert für den “René Descartes Prize“ der Europäischen Union

HHSZ

Tree times proposed for the René Descartes Prize of the European Commission

Tartalom – Inhalt Contents

	oldal
Az őszinte történet – 1985-2009...	5
... és ami mögötte van	185
Alapítótágok - Gründungsmitglieder – Foundation members	186
Egyesületi zászló – Vereinsfahne - Banner	190
Taglétszám – Mitglieder – Membership	194
Elhúnyt - für immer fortgegangen sind – gone for ever	195
A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 25 éve (ZMTE)	196
Néhány szó az egyesület huszonöt évi tevékenységéről	197
25 Jahre Ungarisch Historischer Verein Zürich (UHVZ)	200
Einige Worte zu unserer Tätigkeit der letzten 25 Jahre	201
Hungarian Historical Society of Zurich (HHSZ)	204
Asztaltársaságok – Tafelrunden – Table societies	206
Nagyrendezvényeink védnökei – Schirmherren der Grossveranstaltungen	212
Iskoláink - Unsere Schulen – Our schools	214
Ajánló - tanártovábbképzés	215
Statisztikák – Statistiken – Statistics	222
Meghívók – Einladungen – Invitations	226
Budapesti műsor 2009	226
Szabadkai műsor 2009	227
Acta Historica Hungarica Turiciensia (Kiadványaink – Publikationen)	228
Tudományos Tanács – Wissenschaftlicher Beirat	230
Levelek	231
INFO	238

*„Az emberiség története öt mondatban:
A világosság szülte az életet.
Az élet szülte az akaratot.
Az akarat szülte a bűnt.
A bűn szülte a szenvedést.
A szenvedés szülte a szeretetet.”*

(Gárdonyi Géza)

*“Tűrj érte mindent ami bánt
kint, szenvedést és halált,
de el ne szenvedd el ne tűrd
véred gyalázatát.”*

(Vörösmarty Mihály)

Az őszinte történet - 1985 - 2009...

Zürich

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Ószinte Története

I

Egy sakkversennyel kezdődött 1985-ben. A Zürichi Sakk-kör fennállásának 175. évfordulóját ünnepelte, és meghívta egykori diáktársamat, ifjúkori sakpartneremet is.

A verseny egyik szünnapján vidám hangulatban idéztük gyermekkorunk, egyetemi éveink, majd legénykorunk közös emlékeit, s eközben a magyar történelemre terelődött a szó. Nem véletlenül pont a történelemre, hiszen gyermekkorunk a negyvenes évekre esett, az ötvenes években voltunk egyetemisták, és a hatvanas években váltunk felnőtté.

Egyetértettünk abban, hogy miként valamely embercsoport attól válik nemzetté, hogy kialakul önálló nemzeti tudata, úgy a nemzeti tudat építése, fenntartása és erősítése a nemzet életben maradásának legfőbb feltétele. Az egészséges nemzettudat ápolásának legfontosabb módja a nemzeti történelem tudatosítása a nemzet tagjaiban. Ez a tudatosítás viszont igényli a valósághű, de az egyént bátorító és a lelket nemesítő történelemírást. Úgy gondoltuk, hogy ide sorolhatók például Gárdonyi Géza regényei, de a magyar történelemírásról általában elmarasztalólag beszéltünk.

Egyetértettünk abban, hogy valahol elvágunk bennünket ősi gyökereinktől, és ez károsan hat az egész magyar történelemszemléletre és történelemírássra, aminek eredményeként nemzeti tudatunk zavart. Ha pedig valamely nemzet elveszti történelmét, az saját jövőjének kulcsát veszíti el.

Ettől kezdve beszédtemánk főleg a magyar őstörténet és kutatásának jelenlegi helyzete volt. Eközben barátom említést tett egy évről évre ismétlődő sakkversenyről a dél-spanyolországi Benidormban, ahol egy jó ötven éve külföldön élő magyar származású ember - Sugár Dénes - a főszervező. Ezzel az emberrel is sokat beszélgettek a magyar őstörténetről, majd az illető átadta a barátomnak néhány magyar őstörténeti tárgyból vett írását, azzal a kéréssel, hogy továbbítaná valamely szakemberhez.

Néhány hónap múlva barátom elküldte nekem ezeket az írásokat, majd felhívtam a szervezőt telefonon Benidormban. Ezúttal engem kért az illető, hogy hozzam őt össze olyan magyarokkal, akiket ez a téma közelebbről érdekel. Miután néhány levelet is váltottunk, ajánlottam, hogy rendezzünk egy magyar őstörténeti találkozót. Javaslatomra ráállt, mondván, hogy a sakkversenyek mintájára ő vállalja a helyszíni rendezést Benidormban.

Rövidre rá a helyszínre utaztam - felszerelve ötletekkel, címekkel - szóval mindenfélével, ami ilyenkor kellett. Azonnal megírtunk 25 levelet a világ négy tájára, meghirdetvén a találkozó gondolatát. Készítettünk egy gentlemen's agreement-et, amelyben mi ketten vállaltuk a találkozó költségeit. Ehhez a megállapodáshoz később csatlakozott Bad Homburgból Farkasch Dániel.

Még ennek az évnek a végén Sugár Svájcba jött, hogy felkeressünk néhány érdemleges személyiséget, akiktől a találkozó ügyének támogatását reméltük. Jártunk Gilde Barnabásnál, a Duna Kiadó tulajdonosánál Fahrwangenben, aki támogatásáról biztosított bennünket, és Duna című lapjában később közölte a találkozóra szóló meghívót. Felkerestük Rojkóné, Bakos Ibolya magánkutatót Bernben, aki Sugárral, Farkaschsal és velem aláírta a Benidormba szóló meghívót, és később egyesületünk alapító tagja lett. Úgyszintén aláírta a meghívót az Emmenben élő Marton Rudolf, aki rövid egyesületi tagsága alatt, önkéntes kilépéséig, az első elnökünk volt. Most már teljes erővel dolgozhattunk az Első (Benidormi) Magyar Őstörténeti Találkozó megszervezésén. Tárgyaltunk a Benidormban levő Hawaii szálloda igazgatójával, aki a találkozó időtartamára díjmentesen a rendelkezésünkre bocsátott egy helyiséget, ahol 1986. május 18-tól 24-ig az előadások elhangzottak. Feltételeken szállást foglaltunk nála a szezon előtti utolsó hétre, ami Benidormban már igen kellemes, de még aránylag olcsó. Névreszólóan 402 egyedi levelet írtunk, és vele elküldtük a meghívónkat az egész földkerekségre; Magyarországon pedig 61 személynek írtunk. A kiválasztás igen nagy mértékben véletlenszerű volt. Például meg akartuk hívni Budapestről Benedek Istvánt, de a telefonkönyvben három is volt, így egyiküknek sem írtunk.

Viszont abban az időben találtunk a budapesti Élet és Tudomány című lapban egy számunkra érdekes írást, a következő aláírással: Farkas József múzeumigazgató, Mátészalka. Pontosan ezzel a címmel elküldtük meghívónkat. Farkas el is jött, tartott két kitűnő előadást, és tagja lett első vezetőségünknek.

Egyik akkor megjelent könyvének előszavát írója így írta alá: Kunszabó Ferenc, Érd. Meghívónkat ezzel a címmel küldtük el, meg is kapta, a találkozón sikerrel szerepelt.

Egy svájci barátja hívta fel figyelmünket dr. Sárkány Kálmánra, aki feledvén magas korát, vállalta a hosszú utat, és három kitűnő előadással örvendeztetett meg minket. Egy év múltán, halálos ágyán adta át egyesületünk megbízottja az értesítést arról, hogy díszelnökségünk sorába választottuk. Könnyes szemmel mondta feleségének: "Kevés elismerést kaptam az életben."

Magyarországon kívül elküldtük levelünket valamennyi olyan rádió- és TV-állomásnak, ahol magyar nyelvű adás van, és szinte minden magyar lapnak. Tudtunkkal csak a torontói rádió közölte felhívásunkat. A lapok - a Duna kivételével - egy sem. Írtunk a lapok és a könyvek terjesztőinek is, ha címüket föllettük, s írtunk egyesületi vezetőknek meg mindenféle címre, ahol arra számítottunk, hogy a magyar történelem, jelesül az őstörténet kutatóira bukkanunk.

A kiterjedtebb levelezés megkívánta, hogy címünk legyen - kezdetben magáncímről leveleztünk. Minthogy székház építésére egyelőre nem gondoltunk, a zürichi 8047-es (Albisrieden) postahivatalban a szerencsét sejtető - 1113-as - postafiókot nyitottuk. Igen ám, de a svájci posta rendezett intézmény: bátorkodtak megkérdezni, hogy kik vagyunk. Minthogy kérdéseikre meglehetősen bizonytalan válaszokat adtunk, eldöntötték, hogy bizonyára egyesülettel van dolguk. Ha pedig egyesület vagyunk - akkor nyithatunk postafiókot. Mondjuk meg a nevünket, adjuk be az alapszabályunkat, amit az elnök írjon alá. Elnök? - ámultunk el. No jó, legyen a Marton Rudi az elnök, neki van a legtekintélyesebb megjelenése közöttünk.

Elhatároztuk, hogy Ungarisch Historischer Verein Zürich vagyunk, ami Magyar Történelmi Egyesület Zürich névre hallgat. Első elnökünként pedig a svájci posta albisriedeni fiókjának eléggé el nem ítéhető külső nyomásának engedve, de szigorú, ám kellő alapossággal még meg nem fogalmazott elveinket föl nem adva - pajzsra emeltük Marton Rudolfot. Rudi barátunk nem csekély ellenállását eme rendkívül magasztos, mégis némileg tisztázatlan állapottal szemben azzal sikerült végérvényesen leszerelnünk, hogy ünnepélyesen ígéretet tettünk neki: fájó szívvel szakítva szent nemzeti hagyományainkkal, a rituális vezérgyilkosságról ezúttal lemondunk!

Ezt követően fogalmaztuk meg az egyesület "Nyilatkozat"-át és "Házirend"-jét. Ezen írások rögzítik nézetünket és tevékenységünk lényegét az Alapszabály szellemében. Büszkén vállaljuk, hogy mindhárom iratot azóta több közgyűlés és nemzetközi fórum vállalta.

Ebben az időben fogalmazódott meg az a gondolat, hogy a Találkozót népszerűsítendő rendezzen Egyesületünk Zürichben magyar történelmi tárgyú előadásokat. Svájcban 81 személynek írtunk névreszóló levelet, amelyben felkértük zürichi előadásra - senki sem válaszolt. Mégis rekord idő alatt, néhány hét múlva, 1986. március 11-én megtartottuk az első előadást, ahol már az egész évre szóló műsort is kiosztottuk a résztvevőknek, szám szerint 19 főnek. A zürichi műsort még ebben az évben háromszor postáztuk, esetenként 630 címre.

Az előadások színhelyéül a Zürich központjában levő Uránia étterem egyik különtermét béreltük egész évre. Itt jöttünk össze 1988 végéig minden hó második keddjén. Hat órától elnökségi megbeszélést tartottunk, fél nyolctól pedig az előadások voltak, amelyeket terefere követett. Az előadók minden alkalommal saját költségükre jöttek, belépődíjat soha nem kértünk, sőt a szokásos perselyezéstől is eltekintettünk. Tagdíjat senkitől soha nem kértünk.

Az első előadást német nyelven tartottuk, minthogy az első perctől kezdve egyértelmű volt a számunkra, hogy Svájcban svájci egyesületet alapítottunk, ahol feladatunknak tekintjük az európai kitekintésű svájci-magyar együttműködés szolgálatát is. Előadónk - Egyesületünk dísztagja - dr. Heinz Manz zürichi orvos, az Európa Burschenschaft Erster Sprecher-je volt. Előadásának címe: Ungarische Freiheitskämpfe und Europa (Magyar szabadságharcok és Európa). Moderátorként Gilde Barnabás szerepelt.

Időközben rájöttünk arra, hogy egy ilyen egyesületnek mégiscsak vannak pénzügyei. Nyitni kell Svájcban egy számlát. Logikusnak tűnt, hogy a svájci postát bízzuk meg forgó vagyonunk

őrzésével. Elmentünk a zürichi Postscheckamt-ra, ahol a Postscheckkonto-t kell nyitni. Mondták, semmi akadálya, nevünk és Postfachunk már van, töltsük ki a formanyomtatványt, írja alá az elnök, a jegyző és a pénztáros, valamint adjuk be az alapszabályunkat. Pénztáros? - ámultunk el. Igen, ez vagy te - nevettek rám a többiek. No jó, ez is megvan. Most jön az alapszabály - az viszont van! Nem is kellett sokat változtatni rajta, csak az eddigi öt mondatból írni kellett két oldalt. Mint jegyző aláírta Schwitter Judit, aki ettől a pillanattól fogva viselte ezt a tisztséget. Követelmény volt az is, hogy az Egyesületnek pénzvagyona legyen. Ekkor nyitottuk az Egyesület takarékbetétkönyvét a Schweizerische Bankgesellschaft-nál, és kellő komolysággal elhelyeztük ott teljes álló vagyónkat: egy svájci frankot.

Ezen előzmények után nagy várakozással utaztunk Benidormba, a Találkozóra, ahol a nyugati világból a következő személyek jelentek meg: Bacskulin József La Pálmáról, Csihák György Usterből, Érdy Miklós és Pluhár Rózsa New Yorkból, Hallay István Torontóból, Kenessey Csaba és felesége Javeából, Paling Ottilia férjével Yorkból, Radványi Iréne-Henriette Stockholmból, Rojkóné Bakos Ibolya Bernből, Sugár Dénes és Sugár Márta Benidormból, valamint Ugocsi Dani D. Pál Londonból. Magyarországról Szűcs Ferenc és neje autón jött, míg Farkas József, Kunszabó Ferenc és Sárkány Kálmán repülővel, illetve a spanyol repülősök sztrájkja miatt Barcelonából vonattal. Farkas, Kunszabó és Sárkány költségét Egyesületünk vállalta.

A Találkozó kitűnő és reménykedő hangulatban zajlott. Elhangzott összesen 18 előadás, ezek közül három volt a beküldött előadások száma. Megállapodtunk, hogy minden évben megismételjük a Találkozót. Bacskulin és Farkasch javaslatára a következő Találkozó színhelyéül Münchent választottuk. Bacskulin azt is javasolta, hogy egy majdani Találkozót La Pálmán rendezzünk, ahol ő vendégül lát bennünket egy általa felépítendő magyar központban. Az előkészítéssel a Svájcban élő tagjainkat bíztuk meg, akik később úgy határoztak, hogy a Münchener Találkozó - Zürichben lesz.

A Benidormi Találkozó alkalmával lezártuk az Egyesület könyvelését, amely akkor svájci frankban 3.000 frank hiányt mutatott. Az elszámolásról, a könyvelési bizonylatok mellékelésével, jegyzőkönyvet készítettem, amit Dani Pál (London) és Radványi Iréne (Stockholm) hitelesített. A hiányt én fedeztem az Egyesület részére nyújtott kölcsönnel.

A Találkozóról készült jegyzőkönyvet a következő Találkozó meghívójával 116 példányban postáztuk. Tudomásunk szerint a rádiók közül egyedül a torontói közölt beszámolót, míg a lapok közül a párizsi Irodalmi Újság és a Bécsi Napló jelentetett meg néhány apróbetűs sort. A Kelet-Magyarország című lapban Farkas József tollából jelent meg hosszabb cikk. Ugyancsak Farkas rendezett június 10-én a Mátészalkai Múzeumban Érdy Miklós számára előadást: "Az ősi Khorezmben, az Oxus folyó partján" címmel - hivatkozva Benidormi Találkozónkra.

Zürich, 1988. kikelet hava

Az első előadás Zürichben: 1986. március 7. Előadó: dr. Manz Heinz, Erster Sprecher der Europa Burschenschaft. Moderator: Gilde Barnabás, a Duna Kiadó tulajdonosa. Előadás címe: „Ungarische Freiheitskämpfe und Europa“

A második előadás Zürichben: 1986. április 8. Előadó: prof. dr. Vajay Szabolcs (Buenos Aires). Moderátor: Rojkóné Bakos Ibolya (Bern). Előadás címe: “A Szent Korona sorstörténete”

I. magyar őstörténeti találkozó. Benidorm, 1986. május 18-24. A képen néhány résztvevő: Radványi (később Zichy) Irén (Stockholm), Dani Pál (London), dr. Farkas József (Mátészalka), dr. Csihák György (Zürich), dr. Sárkány Kálmán és Kunszabó Ferenc (Budapest)

Az első kerekasztal beszélgetés Zürichben: 1986. november 11. „Dreissig Jahre danach...” Vendégek: Fiala Ferenc (Saarbrücken), Herczog Andreas képviselő (Bern), dr. Manz Heinz, prof. Mehrle Tamás (Fribourg), prof. Révész László (Bern). Moderátor: Holenstein Peter újságíró (Hausen a. A.).

A képen oldalt: Holenstein, Révész, Manz, Mehrle. Szemben Kovács Károly az emigráns Magyar Szociáldemokrata Párt alelnöke

Részletek az 1. sz. kötetünkben

II

Ünnepségre gyűltek a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület alapító tagjai, dísztagjai és tagjai, szám szerint harmincnégyen, 1986. december 9-én, a Zürich központjában lévő, patinás Uránia étterem Turicia termében. A többség Svájcban jött, de voltak Angliából, Svédországból, a Német Szövetségi Köztársaságból is. Két szatmári dísztag a magyarországiak üdvözlését hozta.

Felcsendült az Európa-himnusz, majd a svájci, a magyar, és végül a székely himnusz. A Deutsche Burschenschaft díszöltözékében, fehér kesztyűvel hozta be a magyar zászlót a landaui Quarz Götz, és a svájci zászlót a zürichi dr. Manz Heinz.

A falon az Egyesület tablója, rajta valamennyi egyesületi tag képe. Békés megértéssel mosolyog egymásra a svájci, a német és - a magyar tizenegy országból.

Az ünnepség keretében két előadás hangzott el. Dr. Farkas József mátészalkai múzeumigazgató a szatmárcsekei temető világhírű fejfáiról tartott vetítettképes előadást. Szövegét takaros, két nyelven nyomtatott könyvecskében kiosztotta a résztvevőknek. Utána az Egyesület svájci alelnöke, Savioz Bernard történész, ismertette a francia nyelven írott könyvét, amelyben a Kanton Valisban lévő Anniviers-völgy lakóinak származásával kapcsolatos eddigi bizonyítékait foglalja össze. Ők magukat hun leszármazottaknak tartják.

Vacsora közben szívesen emlékeztünk a közösen megtett útra. Egy éves az Egyesület, és máris egy sikeres östörténeti találkozót, Zürichben pedig nyolc szép előadóestet rendeztünk, átlagosan húsz résztvevővel. A következő évre is szép reményekkel tekinthetünk. Az ünnepség résztvevői átvehették az Egyesület 1987. évi teljes műsorát: havonta előadás Zürichben - összesen kilenc alkalommal és ünnepség decemberben - májusban pedig östörténeti találkozó, szintén Zürichben.

Elhatároztuk, hogy a Találkozó neve ezentúl nem Östörténelmi, hanem Östörténeti, az Egyesület neve pedig nem Magyar Történelmi Egyesület Zürich, hanem Zürichi Magyar Történelmi Egyesület lesz.

A jelenlévők örömmel és megilletődéssel vették tudomásul, hogy Zürich Kanton és város megvizsgálta az Egyesület alapszabályát, valamint működését, és FD 16.10.86, illetve AFD 86/10 506 számú határozatával az Egyesületet zürichi közhasznú intézménynek nyilvánította. Ez ritka kitüntetésnek számít, és azzal jár, hogy az Egyesület adómentességet élvez. Anyagi támogatói pedig az egész világon levonhatják adóköteles jövedelmükből az Egyesület részére tett adományukat.

Az est az új tagok ünnepélyes beiktatásával zárult.

Az új esztendő Kiszely Istvánnak az előadásával kezdődött, aki egyhetes svájci tartózkodása alatt felkereste Savioz hunjait Valisban. A helyi lapok bő terjedelemben beszámoltak látogatásáról, egy orvos pedig kilenc kiválasztott lakostól vérpróbát vett.

Az 1987. évben korán tavaszodott Zürichben. A szokatlanul egyhe tél után a parkok fái sietve bontogatták rügyeiket, a virágok szokatlanul gyorsan kibontották szirmaikat. Talán a költöző madarak is hamarabb érkeztek, hogy fiókáikat mielőbb kiköltse.

Az Egyesület zürichi vezérkarában is nagy volt a sürgés-forgás. Benidormi határozat volt: az Egyesület Svájcban élő vezetői adják az Östörténeti Találkozó Titkárságát. Az idei Találkozó pedig Zürichben lesz.

Eljött a nagy nap: május 24-én nyitottam meg a Második (Zürichi) Magyar Östörténeti Találkozót, majd a résztvevők javaslatomra a Bécsben élő Juba Ferenczet kérték fel a Találkozó elnöki tisztjére.

A Találkozóra nyolc országból összesen negyvennyolcan jöttek, közöttük huszonegy szakember. Magyarországról tizenhárman érkeztek, a szakemberek száma nyolc volt. Elhangzott harmincöt előadás - a beküldött előadások száma három volt. A mátészalkaiak ismét remekeltek: szép előadásokkal gazdagították a Találkozót, és vendégül láttak mindannyiunkat egy szatmári vacsorára. Nemcsak finom falatokat és torkot frissítőt hoztak magukkal, hanem Lengyel Ferenc dísztagunk fia népviseletben eljár szatmári táncai szívünket melengették, szemünkbe könnyeket csaltak. Szatmári szilvafába faragva elhozták szűkebb hazájuk üdvözlését: a nap-szimbólumot, alatta életfával, körülötte a csekeiek kopjafái.

A Találkozóra Magyarországról érkezett személyek közül szállásért és kosztért tíz fő nem kellett, hogy fizessen. Költségeiket zürichi tagjaink úgy igyekeztek fedezni, hogy lakásukban szállásolták el a külföldről érkezettek többségét. Akik ezek közül nyugati országból érkeztek, azoktól a legolcsóbb zürichi szállodai ár fizetését kértük. Ez a bevétel kis híján fedezte a Találkozó kiadásait.

A Találkozóról ismét jegyzőkönyv készült, amelyet ezúttal nyolcvanöt példányban postázott a Titkárság. Készült egy száznolcvan perces videófilm is, amelyet a résztvevők elvittek és másolatban terjesztettek minden olyan országban, ahol ez technikailag lehetséges. Legalább egyoldalas beszámolót közölt nyugaton tíz magyar lap. Magyarországon hosszabb cikk jelent meg a Kelet-Magyarországban és a Magyar Nemzetben.

Benidormban úgy határoztunk, hogy az Egyesület mindig az östörténeti találkozók alkalmából tartsa közgyűlését. Zürichben két közgyűlés volt: az első napon az évi rendes, az utolsó napon pedig egy ünnepi közgyűlés, ahol az új tagok ünnepélyes beiktatása történt.

A közgyűlés élethosszig tartó tagsággal díszelnökség alakítását határozta. A magyar történelem kutatásában elért kimagasló eredményei elismeréséül a díszelnökségbe választottuk az alábbi személyiségeket; dr. Kiszely Istvánt Budapestről, vm. Kovárczy Istvánt Malmöből, prof. dr. Mehrle Tamást Fribourgból, dr. Sárkány Kálmánt Budapestről és prof. dr. Vámos-Tóth Bátor Lászlót Honoluluból.

Ez alkalommal első ízben választott az alapszabályban előírt körülmények között összehívott és vezetett közgyűlés vezetőséget. Egy évre az elnök én lettem, miután az időközben lemondott Marton Rudolf után az elnökséget már majdnem egy éve gyakoroltam. Az ugyancsak egy évre választott vezetőségi tagok az elnökség első ülésén a tisztségeket egymás között az alábbiak szerint osztották el: jegyző lett Schwitter Judit Horgenből, pénztáros Kiss Mária Usterből, titkár Farkas József Mátészalkáról, kiadványi felelős Magyar Kálmán Kaposvárról és Radványi Irén Stockholmból, a könyvterjesztésért felelős Kádár Péter Zürichből, alelnök az Amerikai Egyesült Államokra Pluhár Rózsa New Yorkból és Vámos-Tóth Bátor László Honoluluból, Angliában Nádasz T. Jenő Londonból, Kanadában Simon Zoltán Torontóból, Magyarországon Kiszely István Budapestről, Svájcban Savioz Bernard Sionból és Svédországban Kovárczy István Malmöből. Három évre számlaellenőr lett Dani Pál Londonból és Szakállos Hilda Zürichből.

Ez a közgyűlés ismét jóváhagyta alapszabályunkat, és tudomásul vette többek között, hogy az Egyesület tulajdonában van huszonegy darab könyv, húsz darab kézirat és egy kazettás magnetofon felvevő készülék. A pénzügyi évet 6'150 frank kiadási többlettel zártuk, amelyet ismét én fedeztem, az Egyesületnek nyújtott kölcsönnel. Az elszámolást Dani Pál és Radványi Irén ellenőrizte. Javaslatukra a közgyűlés a pénztárosnak a felmentést megadta.

Tagdíjat nem kértünk, de egyesületi tagjainkat felszólítottuk, hogy felvételük alkalmából szíveskedjenek valamely összeget adni és később évente ismét adakozni. A felszólítás eredményeként a következő évet már jobb anyagi előfeltételekkel kezdhettük, és azt is reméltük, hogy kevesebb kiadásunk lesz.

A Találkozóról mindenki a legjobb benyomásokkal távozott. Valóban sikerült a magyar östörténet kutatásában mutatkozó számos irányzat képviselőit szakmai és baráti eszmecserére összehozni. Erdélyi István Budapesten úgy nyilatkozott, hogy a Találkozó olyan színvonalas és felemelő volt, hogy akár a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében is lehetett volna.

Jómagam a szakmai eredmények mellett leginkább annak örültem, hogy az eltelt másfél évi rendezvénysorozat alatt nem esett közöttünk egyetlen hangos szó sem. A Találkozó elnöke azt hangsúlyozta, hogy lám, tudnak a magyarok egyetértésben dolgozni! Ugyanis Zürichben közös munkával "östörténetünk" címmel egyesületi szöveget dolgoztunk ki, amelyet valamennyi résztvevő jóváhagyott!

Nekünk akkor úgy tetszett, hogy május végén a tavasz Zürichben különösen szép.

Uster, 1989. jégbontó hava

Az első évváró ünnepség Zürichben: 1986. december 9. Előadó: dr. Farkas József múzeumigazgató (Mátészalka): „Grabhölzer in Szatmárcseke“ és Savioz Bernard svájci alelnökünk (Sion): „Walliser – Deszendenz von Attila“.

Az első oklevelek átadása a tagoknak. A képen Dani Pál (London), Csihákkné, Stuber Paul (Grenchen), Schwitter Judit (titkár), és dr. Csihák György (Zürich)

Az 1987. év első előadója Zürichben, január 13-án, magyarországi alelnökünk dr. Kiszely István (Budapest): “A magyarok őshazája – ahogyan ma tudjuk.” A kép Kiszelyvel és Csihákkal, Savioz Bernard Pinsec (Penszék) házában, ahol később, a tetőgerendán a híres rovásfeliratot találtuk

II. magyar őstörténeti találkozó. Zürich, 1987. május 24-30. A képen W. Vityi Zoltán és dr. Farkas József múzeumigazgató (Mátészalka), dr. Csihák György és Schwitter Judit (Zürich)

Kerekasztal beszélgetés: dr. Erdélyi István (Budapest), Fischer János (Zürich), dr. Farkas József, dr. Juba Ferenc a találkozó elnöke és ausztriai alelnökünk (Bécs), Dani Pál (London), Simon Zoltán (Toronto) – csak az arca látszik), Sebestyén László (Budapest – háttal)

Simon Zoltán előadás közben. Elnököl: Kovács János (Hückelhovan) első egyesületi zászlónk készítője: fehér selymen az oroszlán aranyból

Részletek a 2. sz. kötetünkben

III

Mire életének harmadik évébe lépett az Egyesület, addigra kialakult az életformája.

Zürichben előadások vitával minden hónap második keddjén - némely előadás német nyelven. Decemberben évzáró ünnepség Zürichben. Évente egyszer magyar őstörténeti találkozó - mindig más országban. A Találkozó alkalmával évzáró közgyűlés. Az elnökség Svájcban élő tagjai megbeszélésre jönnek össze a havi előadások alkalmával. A teljes elnökség több ülést tart a Találkozó ideje alatt. Minthogy az elnökség határozatképes, ha az elnök, a jegyző és a pénztáros jelen van, ők pedig Svájcban élnek, így egyesületünknek működőképes vezetősége van. Fontosabb határozatokat a Találkozó alkalmával hozunk, és közben pedig - az Egyesület tagjaival is, de - az elnökségi tagokkal is körlevelek révén tartjuk a kapcsolatot. Az egyes országokban az Egyesületet az illetékes alelnök képviselheti. Az adott országban az egyesületi tevékenység - alapszabályunk betartásával - a tagok dolga. Minthogy a decemberi ünnepségen a tagság nagyobb számban jelenik meg, ott alkalom adódik néhány fontos egyesületi ügy megbeszélésére.

Tevékenységekünkben új szint hozott 1987 őszén angliai önálló főcsoportunk alakulása, angliai alelnökünk, Nádasy T. Jenő vezetésével.

A zürichi Találkozón angliai barátaink meghívtak: jöjjön a Találkozó 1988-ban Londonba. A meghívást köszönettel elfogadtuk. A Harmadik (Londoni) Magyar Őstörténeti Találkozót előkészítendő, két alkalommal Londonba utaztam, s 1987 novemberében az alábbi személyiségek részvételével megalakítottuk angliai főcsoportunkat: Csörgey Margit, Dani Pál, Kósa Gyula, Micsinay Erzsébet, Mile Tibor, Nádasy T. Jenő és felesége, Erzsébet, Pék Zsuzsanna és Tüttő György Londonból, továbbá Pék Károly Birminghamból és prof. dr. Váralljai Csocsán Jenő Oxfordból. Elhatározták, hogy Londonban is rendszeresen rendeznek Egyesületünk keretében magyar történelmi tárgyú előadásokat, és vállalták az őstörténeti találkozónk rendezésével összefüggő helyi feladatok ellátását.

A próba nem váratott magára sokáig, és az egybehangzó vélemények szerint sikeresen megálltuk: 1988. május 22-én, egy csodás napfényben ragyogó londoni vasárnapon nyitottam meg a Találkozót. Hagyományainkhoz híven, a Találkozó elnökévé választottuk Nádasy T. Jenőt, az ő javaslatára pedig társelnökké Erdélyi István professzort Budapestről és dr. Nagy Ákost Adelaide-ből.

A Találkozón tizenegy országból több mint százan vettünk részt. Elhangzott ötvenhat előadás, a beküldött előadások száma pedig tizenhárom volt. A nyugati országokból tizenkilenc szakember és - a londoniakat nem számítva - huszonnyolc vendég volt jelen. Magyarországról jött húsz szakember és tizennégy érdeklődő.

Átdolgoztuk a Zürichben elfogadott, "Őstörténetünk" című egyesületi szövegünket, és elkészítettük német, angol és francia nyelvű szakfordítását. Ennek mintájára további két egyesületi szöveget fogadtunk el és fordítottunk szakszerűen három nyelvre "Őshazánk", valamint "Őseink - Rokonaink" címmel. Ismét készítettünk jegyzőkönyvet, amelyhez ezúttal egy sajtónyilatkozatot is melléeltünk. Ezt a jegyzőkönyvet a Titkárság a helyszínen több mint száz példányban kiosztotta, később pedig további százhetven példányban postázta.

Ismét tartottunk két közgyűlést. Megemlékeztünk halottainkról: Hallay Istvánról (Toronto), Kovács Jánosról (Hückelhoven), Sepp-Rudolf Quarzról (Landau) és Sárkány Kálmánról (Budapest). Élethossziglan a díszelnökségbe választottuk cpt. ddr. Juba Ferenczet Bécsből és Sebestyén Lászlót Budapestről. Felmentettük a régi vezetőséget, és megválasztottuk az újat. Az elnök ismét én lettem egy évre. A többi választott vezetőségi tag az egyes feladatköröket a következők szerint volt szíves vállalni: jegyző Schwitter Judit Horgenből, pénztáros Kiss Mária Usterből, titkár Farkas József Mátészalkáról, kiadványi felelős Magyar Kálmán Kaposvárról és Radványi Irén Stockholmból, a könyvterjesztésért felelős Kádár Péter Zürichből, alelnök az Amerikai Egyesült Államokban Bíró József Orange-ből és Vámos-Tóth Bátor-László Honoluluból, Kanadában Simon Zoltán Torontóból, Magyarországon Kiszely István Budapestről, Svájcban Savioz Bernard Sionból. Tudomásul vette a

közgyűlés, hogy az Egyesület tulajdonában van hatvanegy könyv, harmincnyolc kézirat és két kisebb leltári tárgy. Az évet ötszáz frank kiadási többlettel zártuk, amelyet én fedeztem kölcsön formájában.

A második - ünnepi - közgyűlésen új tagjaink beiktatása történt.

A magyarországi résztvevők közül huszonkilenc fő egy London és Budapest között közlekedő autóbusszal jött, amelyre az Egyesület foglalt helyet, huszonöt százalékos árengedménnyel. Londoni barátaink huszonhárom fő részére ingyen adtak szállást otthonukban, míg a többi résztvevő egy szállodában nyert elhelyezést, ahol a legolcsóbb hely naponta húsz font volt. Ezt sikerült nyolc fontra lealkudnunk. Ebédet és vacsorát - emberfeletti munkát vállalva! - házigazdáink adtak a Találkozó helyszínén, önköltségi áron. Londoni alelnökünk felesége, Erzsébet asszony, valóban éjjel és nappal dolgozott segítői élén. A szükséges helyiségeket és felszerelési tárgyakat főtisztelendő Túttó György bocsátotta a rendelkezésünkre, egyebek közt egy fénymásológépet is. Ő mondotta a Találkozó végén: "Ami itt történt, az nemcsak egy történelmi találkozó volt, hanem maga is történelem!"

A résztvevők közül 24 fő csak az útiköltségét fizette - a szállást, ellátást és fénymásolást az Egyesülettől ingyen kapta. Magyarországról tizenegyen jöttek érdeklődőként - ők a szállásért napi hat fontot fizettek, tehát az Egyesület érettük személyenként és naponta két fontot fizetett a szállodában, míg a többi szolgáltatásért önköltségi árat fizettek. A nyugati országokból jött résztvevők a szállásért napi tizenkét fontot, az ellátásért és fénymásolásért pedig szintén az önköltséget fizették. Így sikerült elérnünk, hogy a Találkozó bevételei és kiadásai egyensúlyban maradtak.

A közgyűlésen és egy munkacsoportban néhány jó kezdeményezés született, amelynek eredményeként először egy állandó munkabizottság alakult, majd pedig egyre határozottabban kirajzolódott néhány egyesületi kiadvány megjelentetésének a körvonala. Régi vágyunk megvalósulásának a közeledtét éreztük, amikor arról tárgyaltunk, hogy az őstörténeti találkozóinkon elhangzott föelőadások teljes szövegét könyv alakban megjelentessük. Mivel saját anyagi erőforrásokkal nem rendelkezünk, megfelelő terjesztők sincsenek, így a vállalkozás kilátástalannak tetszett. Mindent magunknak kell megteremtünk. A megoldást a következő évben végzendő munkánktól vártuk.

Fontosnak tartottuk kiadói tevékenységünkkel kapcsolatban néhány elvi kérdés tisztázását. Ezek között első helyen állott, hogy mely előadásokat tekintsük kellően tudományosnak, és ugyan minden előadás kinyomtatható-e? A vitában én azt az álláspontot védtem, hogy a Találkozók jellegének megfelelően, ha egy előadást felvettünk a műsorba, akkor be kell vennünk a kiadványba is. Mi ne akarjuk azt eldönteni, hogy mi a tudomány és mi nem az. Ismerjük el, hogy a történelemírásban mindig ki kell tölteni olyan részeket, amelyeket tudományos alapossággal még nem tártak fel. Ha ezt a "kitöltő munkát" valaki úgy végzi, hogy eközben valamely célt szolgál, az nem okvetlenül elítélendő. A megítélés attól függ, hogy az író mely célt követ. A károsnak ítélt cél követése pedig nem kevésbé ártalmas, mint a történelmi tények elferdítésével vagy figyelmen kívül hagyásával írott történelem. Bátorítsuk mi azokat, akik a magyar történelemírásban egyfelől a magyar múlt őszinte feltárásának, másfelől pedig az egészséges magyar nemzettudat építésének és erősítésének a kettős célját követik. Találkozóinkon, tudvalevőleg, előadhat bárki, aki ezen az alapon áll és a magyar őstörténet kutatása terén egy bizonyos színvonalat elért.

Kiadványainkban ilyen írások szerepelnek.

Uster, 1989. kikelet hava

Előadás Zürichben, 1987. szeptember 8. dr. Vámos-Tóth Bátor (Honolulu): „A tíz-éves TAMANA-kutatás“. Bevezetőt mond: Szakallos Hilda (Zürich). A kép a szerző lakásán készült Honoluluban dr. Csihák Gyógygyel

Évzáró műnnepség Zürichben, 1987. december 8. Az első egyesületi jelvények átadása. A képen Dani Pál, Zichy Irén, dr. Csihák György, dr. Farkas József...

...és a konyhában készül a szatmári vacsora. Farkas József hozott Szatmárból mindent, még fehér répát is a levesbe, de egy kis szatmári szilvát, no meg jó tokajit. Zichy Irén a késsel – békés közreműködő

Kerekasztal beszélgetés Zürichben 1988. február 9: „Quo vadis Mitteleuropa?“ Résztvevők: dr. Manz Heinz, dr. Révész László (Bern), Herczog Andreas képviselő (Bern), dr. Oplatka Andreas (NZZ szerkesztő) és dr. Mehrle Tamás (Fribourg – nem látszik a képen)

Angliai főcsoportunk megalapítói, 1987. november 7: Mile Tibor, Micsinai Erzsébet, dr. Csihák György, Nádasy Erzsébet, Dani Pál és prof. Váralljai Csocsán Jenő (Oxford). Alapító még: vitéz Nádas T. Jenő angliai alelnökünk, Pék Zsuzsanna, Tüttő György (angliai katolikus magyar főlelkész, pápai prelátus) és dr. Pék Károly (Birmingham)

III. őstörténeti találkozónk. London, 1988. május 22-27.

A találkozón Teleki Pál öccse mondja, hogy már nyugodtan meghal, mert megérte, hogy van a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület. Dr. Erdy Miklós (New York) figyelmesen hallgatja. Teleki mellett Kobza Dániel ref. lelkész (Brisbane) és a háttérben dr. Juba Ferenc

A konyhában ismét készül a szatmári vacsora. Helyi segítséggel ezúttal dr. Németh Péter a Szatmár Megyei Múzeumok igazgatója (Nyíregyháza) a konyhafőnök

Esküszik az egyesületre dr. Bárdi László (Pécs – háttal) az asztalnál Szakallos Hilda pénztárosunk (Zürich) , elfedve vitéz Nádasy Jenő, dr. Farkas József, dr. Csihák György és Kiss Mária (Uster)...

...és dr. Bakay Kornél múzeumigazgató (Budapest), az asztalnál Zichy Irén, Bergou Jánosné (Budapest), mögötte Bíró József (Orange), Nádasy Jenő, dr. Farkas József és dr. Csihák György

Prof. Dr. Lindegger Peter, svájci alelnökünk előadása Zürichben. 1988. március 8: “Griechische und römische Quellen zur frühen Geschichte Zentralasiens (bis zum 4. Jahrhundert vor Christus)”

Részletek az egyesület 25. sz. kötetében

IV

Az ember is megtanulja, hogy mi az a relativitás, mire négy éves lesz.

Háromévi csodálatosan szép út után egyesületünk hajója, életének negyedik évében, megzavarodott vizeken haladt előre. A felszínen ebből alig látszott valami, de mink, a vezetők tisztában voltunk a tényekkel. Elemezvén a helyzetet, arra a következtetésre jutottunk, hogy a mi feladatunk továbbra is a jó munka. Ez a döntésünk stratégiának és taktikának is bevált.

A kiegyensúlyozott egyesületi élethez nem tartozó, furcsa – mondhatnánk gyarló emberi magatartásból fakadó – jelenségek persze az Egyesület megalakulásától fogva kísérőnké szegődtek, de komor valóságukban csak így, három, négy év távlatából rajzolódtak ki teljes terjedelmükben. Miket is tapasztaltunk? A magyar sajtó sem Magyarországon, sem másutt nem volt hajlandó írni rólunk. Hiábaadtunk ki szép felhívásokat, amelyeket az egyetemes magyarság harminc-negyven kiválósága írt alá Honolulutól Mátészalkáig – nem közölte egyetlen lap se. Magyarországon is, másutt is feljelentgettek bennünket, névvel is meg anélkül is. Ami ilyenkor következik, azt mindenki tudja: beidézés, kihallgatás, érdeklődés, suttogás. Egyes szervezetek tagjai rendszeresen azzal foglalkoztak, hogy az embereket elidegenítsék tőlünk. Egyesületünk néhány tagja nyíltan is meg alattomban is, néha talán megfontoltan, máskor talán nem kifejezetten rossz szándékkal, olyan dolgokat tett, amelyek ránk nézve károsak lehettek. Ha a tények félreérthetetlenül valamely személyhez kapcsolódtak, akkor megpróbáltuk az illetőket ettől a tevékenységüktől eltéríteni. Néhány esetben eredményesek voltunk, máskor nem. Ez utóbbi esetben elnökségünk úgy döntött, hogy az illetőkkel a mi részünkről a kapcsolatot megszakítjuk.

A számok szerint ez volt eddig a legsikeresebb évünk. Rendezvényeink látogatottsága enyhén növekedett, kiadásaink alig negyven frankkal haladták meg bevételeinket; az év folyamán közel hétezer svájci frank bevételünk volt, amelynek nagyobb részét tagjaink adománya tette ki.

Az év folyamán megkezdtük a havi kirándulások szervezését Svájcban. Ezek a kirándulások, amelyek mindég valamely történelmi eseményhez, vagy helyhez kötöttek, hamarosan nagyon népszerűek lettek. Erre az időszakra esik berni önálló fősoportunk megalakulása is. Először csak egy-egy előadónkat hívták meg berni előadásra, de végül elhatározták a szervezet létrehozását. A berni magyar katolikus misszió vezetője Cserháti Ferenc, valamint az egyik ottani néptánc-csoportunk vezetői: Gósi Vince, Kőnig Katalin és Vucic Gyula egy barátjukkal, Dobál Miklóssal vállalták az indítás nehéz munkáját. Röviddel utána Dobál Miklós volt szíves elvállalni a Berni Önálló Csoport (Sektio) vezetését. Rendezésükben 1989-től Egyesületünk Bernben is havonta magyar történelmi tárgyú előadásokat tartott, minden hónap második csütörtökjén, ugyanabban a rendben, ahogyan ez Zürichben történik.

Ebben az évben az őstörténeti találkozóinkat Felsőőrött (Oberwart) rendeztük, az Őrségben, amit az osztrákok Burgenland-nak hívnak. Szorongó szívvel mentünk ebbe a kedves kis hajdani magyar városkába. Ott minden a magyar múltról beszél – de a jelenről is: ekkor élte ugyanis virágkorát az új magyar bevásárló-turizmus.

Ezen a Találkozóon szerepeltek első ízben előadók Ázsiából – ettől az időponttól Egyesületünk tagjai sorában minden kontinens lakói megtalálhatók. Most hangzott el először a Találkozó történetében előadás idegen nyelven: Du Yaxiong professzor, pekingi zenetudós előadását angol nyelven mondta. Megfogalmaztuk újabb egyesületi szövegünket "Honfoglalásunk" címmel.

A Találkozó a jövő-menő vendégekkel együtt mintegy százhuszan voltunk, a szakemberek száma ötvenegy volt, közülük harminchatan tartottak összesen harmincnyolc előadást. Nyolcan beküldtek még kilenc előadást. Azok közül, akik Magyarországról jöttek, nyegyvenhárman a költségeiket maguk fedezték, húsz fő esetében pedig az Egyesület fizette a szállást és az ellátást. A nyugati világból huszonnegy szakember vett részt a Találkozóon, amely szakmai sikerét tekintve is – a jelenlevők egyöntetű véleménye szerint – az eddigi Találkozóinkat fölülmúlta.

A magas szakmai színvonal és a mintaszerű rendezés mellett a siker biztosítója volt a város, élén Rác Mihály polgármesterrel, Mag. Csoknyai Péter és családja, valamint az alsóöri plébános, dr. Galambos I. Ferenc. A város ugyanis díjmentesen engedélyezte, hogy az egyik iskola helyiségeit a rendezvényeink lebonyolítására igénybevegyük, modern internátusában pedig gyakorlatilag önköltségi áron kaptunk elegendő szállást és kitűnő kosztot. Ezért a szolgáltatásunkért a nyugatról jövő résztvevőktől az önköltségnél valamivel magasabb árat kértünk, és ebből fedeztük a magyarországiak költségének

ránkháruló részét. A városháza dísztermében a polgármester fogadást adott a Találkozó valamennyi résztvevőjének a tiszteletére. Az alsóöri plébánián húsz fő részére ingyen szállást kaptunk. Itt tudtunk egy nagyobb közös teremben elhelyezni olyan magyarországi résztvevőket, akiknek ingyenes szálláson kívül mást nem tudtunk biztosítani, de ezáltal lehetővé tettük részvételüket a Találkozón. A kedves Csoknyai család pedig a hosszú előkészítő időszakról kezdve a Találkozó végéig – sőt még azután is! – éjjel és nappal, minden gondban és bajban segített. Álljon itt e néhány sor mindörökké köszönetül valamennyiük számára. Mivé lennénk, ha nem volnának ilyen testvéreink!

Hagyományainkhoz híven, a Találkozó alkalmával tartottuk meg Egyesületünk évi rendes közgyűlését – amely másfél napig tartott. Az első félnap a szokásos rendben zajlott. Az elnök, az elnökség tagjai beszámoltak a végzett munkájukról, a pénztáros pedig a pénzügyekről. A két számlaellenőr javaslatára valamennyien megkaptuk a felmentést a közgyűléstől. TiszteSSéggel elbúcsúztattuk halottunkat: Fiala Ferenc (Saarbrücken). Ismét választottunk élethossziglanra díszelnökségi tagokat Csihák György (Uster), Farkas József (Mátészalka), Gonda Ferenc (Budapest), Nádasz T. Jenő (London), Németh Péter (Nyíregyháza) és W. Vityi Zoltán (Vásárosnamény) személyében. Megválasztottuk egy évre elnöknek Csihák Györgyöt, és a következő tagokat az elnökségbe, akik egymásközött a következő módon osztották el az egyes feladatköröket: jegyző Schwitter Judit (Langnau), pénztáros Loewengreen Iréne (Zürich), kiadványi felelős Magyar Kálmán (Kaposvár) és Zichy Irén (Stockholm), rendezvényi felelős Kádár Péter (Zürich), Királyföldi Erika és Sárkány Kálmánné (Budapest), alelnök Nádasz T. Jenő (Anglia), Pluhár Rózsa és Vámos-Tóth Bátor-László (Amerika), Simon Zoltán (Canada), Németh Péter (Magyarország) és Savioz Bernard (Svájc), a Berni Csoport vezetője Dobál Miklós.

A közgyűlés második napján áttekintettük egyesületi múltunkat és felmértük elkövetkezendő feladatainkat. Világosan meghatározott feladattal bíztunk meg egy munkacsoportot, amely az Egyesület magyarországi jelenlétének körülményeit kellett tisztáznia és a további tevékenységet előkészítenie. Egy másik munkacsoport kiadványaink dolgát vette kézbe. Változatlanul aktuális feladatnak tartottuk a Találkozókön elhangzó előadások évkönyvszerű megjelentetését, viszont; a Magyarországon ezidőszereint növekvő új lapkiadási hullám hatására az Egyesület lap kiadását egyelőre nem szorgalmaztuk.

Szerény összeggel útjára indítottuk a Kárpát-medence magyarvonatkozású őstörténeti kutatásait támogató Alapot. A közgyűlés úgy intézkedett, hogy az Alapot egy Tanács vezesse, amelynek elnöke az Egyesület mindenkor Elnöke legyen – így az Alap elnöke én lettem. Két társelnököt választottunk Németh Péter (Nyíregyháza) és Cey-Bert Gyula (Bangkok) személyében – öt évre. Kijelentettem, hogy az Alap gyakorlati vezetését a két társelnökre bízom.

Ezen a közgyűlésen beszéltük meg a Ferenczy Presse Agentur (München) azon felvetését, hogy egy vezető európai múzeumban magyar őstörténeti kiállítást rendezzünk. Ezt az ügyet a közgyűlés az Alap létrehozandó szerveinek a hatáskörébe utalta.

Ennek a napnak az estjén ismét a szatmáriak látták vendégül az egész társaságot – ki tudja immáron hányadszor! Malacpecsenye, kolbász, szalonna, tokaji, szatmári szilva, tábor-tűz, magyarnóta – itt felesleges a krónikás szava!

A Találkozó utolsó napján, a jegyzőkönyv ünnepélyes aláírása után megtartott rendkívüli egyesületi közgyűlésen új tagjaink ünnepélyes beiktatásával zártuk a hetet. A Találkozó társelnökeinek – Bakó Ferenc (Eger), Cey-Bert Gyula (Bangkok), Forrai Sándor (Budapest), Gulya János (Göttingen) – majd az elnökének – Juba Ferencz (Bécs) – zárószavai után, könnyes szemmel énekeltük nemzeti imádságunkat, a Szózatot, miközben a több mint száz magyar, egymás kezét fogva, hatalmas kört alkotott.

Nyilván tetszett a dolog a magyarok Istenének, mert – miként az egész héten – délutánra ismét gyönyörű időt adott. Kikocsikáztunk a Vashegyre, ahol Dúcz László barátunk ötven főre főzött kondérban halászlét, friss pomázi halból. S hogy a főztje igen izlett, nagy része volt benne az erős paprikának, amit Cey-Bert Gyula csak pár nappal előtte kapott ujjur testvéreinktől. De talán az is belejátszott a dologba, hogy a levest – szakácstudományát büszkén hangoztató – Du Yaxiong professzor kevergette a legszorgalmasabban.

Uster, 1989. újkenyér hava

IV. magyar őstörténeti találkozónk. Felsőőr/Oberwart, 1989. július 16-23.
Kerekasztal beszélgetés: prof. Du Yaxiong (Beijing), dr. Cey-Bert R. Gyula (Bangkok), dr. Magyar Kálmán (Kaposvár), Horváth Izabella (Chicago), dr. Juba Ferenc (Bécs), Forrai Sándor (Budapest)

Előadó dr. Bakó Ferenc a Heves Megyei Múzeumok igazgatója (Eger), elnököl dr. Götz László (St. Pölten)

Fogadás a városházán (a látható arcok): prof. Gulya János tanszékvezető és felesége (Göttingen), Szalay Zsigmond (Tyukod), dr. Cey-Bert R. Gyula (Bangkok), Bergou Jánosné (Budapest), Nagy Kálmán (Budakeszi – itt találkozott 1945 óta először Ausztráliában élő testvérével, dr. Nagy Ákossal), Pluhár Rózsa és dr. Érdy Miklós (New York), dr. Magyar Kálmán, dr. Tauszik Tamás (Budapest), Rosnay Ágnes (Hilden), Hóka Mihály (New York)

Az egyik kedves házigazdánk, dr. Galambos (Iréneusz) Ferenc atya alsóőri kertjében, a házimulatságon (középen ül, fekete kabátban)

Történelmi kiránduláson a Bilersee-nél, 1989. szeptember 17-én...

...és Rikonban a Tibet—Institutban, szeptember 24-én. Alapította Lindegger Peter, kurátora Grieder Peter (mindkettő egyesületünk tagja). A képen háttérben Loewengreen Irén és az apát, aki a Dalai Láma nagybátyja

Részletek az egyesület 46. sz. kötetében

Japán írással a város neve

Felsőőr/Oberwart

V

Valószínűleg a tízes számrendszerre való áttéréssel jött szokásba, hogy az ötödik és a tizedik évforduló, születésnap, esemény valamiképpen más, mint a többi.

Az viszont a véletlennek tudható be, hogy pont az ötödik év hozott Egyesületünk életében számos örömteli változást. Ezek közül kettő különösen kedves szívünknek. Az egyik, egyetemességünk kiterjedése: az ötödik évtől egyesületi tagjaink nemcsak földünk minden kontinensén találhatók, hanem a Kárpát-medence minden országában is. Az események feltartóztatatlan változása hozta a másik nagy eseményt, Magyarországi Tagozatunk megalakulását, s ez felejteti velünk Berni Csoportunk sajnálatos megszűnése miatti veszteségünket.

Az előző évi közgyűlés megbízásából dr. Pandula Attila dísztagunk, az Eötvös Lóránd Tudomány Egyetem (ELTE) adjunktusa, volt szíves vállalni annak tisztázását, hogy adva van-e a lehetősége Magyarországon annak, hogy elveink és gyakorlatunk érintetlenül hagyásával, az Egyesület szervezeti életét arra az országra is kiterjesszük, amelynek a történetével foglalkozunk?

A júliusi közgyűlés után az elnökség szeptemberben Bécsben ülést tartott, ahol ezen fontos kérdés megvitatására a következők jelentek meg: Loewengreen Irén, az Egyesület pénztárosa, dr. Juba Ferencz ausztriai alelnökünk, dr. Németh Péter magyarországi alelnökünk, dr. Pandula Attila és az elnök. Pandula ajánlatára elhatároztuk a Magyarországi tagozat életrehívását.

Ezt követően Pandula felkérte a Magyarországon élő tagjainkat, hogy december 7-én szíveskedjenek az ELTE-n lévő irodájában megjelenni, ahol – a jegyzőkönyv tanúsága szerint – huszonöt egyesületi tagunk kérelmezte a Budapesti Fővárosi Bíróságnál a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Magyarországi tagozatának bejegyzését, mint társadalmi szervet. A kérelemhez csatolták az Egyesület Alapszabályát, Nyilatkozatát és Háziarendjét – változatlan formában. A Bíróság a kérelmet 6. Pk. 61108/1. sz. végzésével, a benyújtott iratok szerint, 1990. február 14-én jóváhagyta. Az Egyesület első címe Pandula hivatali címe lett (1364 Budapest, Postafiók 107.)

Ugyancsak Pandula Attila kiváló szervezési munkájának volt eredménye Egyesületünk bemutatkozó ünnepsége a Kossuth Klubban, 1990. március 29-én, ahol mintegy kétszáz személyiség jelent meg, közöttük a diplomáciai testület, a tudományos élet és a sajtó számos képviselője. Az ünnepségen Németh Péter elnökölt, az Egyesületet bemutató beszédet Pandula Attila tartotta, amelyet dr. Erdélyi István akadémikus Budapestről és Zürichből prof. König Alfred alapító tagunk votuma követett. Már ez az ünnepség is jelezte egyetemességünk szép kiteljesedését, mert a felszólalók egy része a szomszédos, sőt távoli külföldről érkezett, kifejezetten erre az ünnepségre.

Ettől a naptól kezdve, minden hónap utolsó csütörtökjén – abban a rendben, ahogyan ezt Zürichben öt évvel előtte, szintén márciusban, elkezdtük – előadásokat rendezünk Budapesten is. Az első félév előadói voltak capt. ddr. Juba Ferencz (Bécs), dr. Forrai Sándor (Budapest) dísztagjaink és prof. Du Yaxiong alapító tagunk (Beijing). Rendezvényeinknek az ELTE Tanárképző Főiskolai Kara adott otthont, ahol prof. Mann Miklós főigazgató úr esetenként egy termet biztosított, dr. Marosi Endre dísztagunk, ELTE docens kérésére. Rendezvényeinken Marosi és Gál Istvánné töltötte be a háznagyi szerepet. Egész évi műsorunkat magyarul és németül már a márciusi ünnepségünkön mindenki megkapta. Az első előadásokon az érdeklődők és a vitában résztvevők száma száz körül volt.

Zürichben, ebben az évben és az előző naptári évben előadásainkat nem tarthattuk az átépítésre ítélt Uránia étteremben, ezért átmentünk a Ref. Kirchengemeindehaus Enge egyik helyiségébe.

Az idei (ötödik) Őstörténeti Találkozónk, a festői környezetű altenbergi dóm (NSzK) kolostoregyüttesében volt. Feltehetően a magyarországi események függvényében, az előző évhez képest a résztvevők száma erősen csökkent: összesen negyvenen voltunk. A megjelent huszonnégy szakember közül huszonketten huszonhárom előadást tartottak. Az Egyesület tizenhat résztvevő helyi költségeit vállalta – ezúttal első ízben nemcsak magyarországi, hanem erdélyi, felvidéki és bejingi szak-

emberét is. A Találkozó végére az a nézet formálódott egyöntetűvé, hogy a Találkozó ezen nagysága ideális a közösen végezhető munka szempontjából. A légkör már szinte családias: dr. Érdy Miklós New Yorkból, dr. Farkas József Mátészalkáról és jómagam minden Találkozón résztvettünk és még vagy huszan voltak, akik már negyedszer jöttek el. Az előadások színvonala, elsősorban a nem hivatalos kutatók esetében rendkívüli mértékben javult, nem utolsósorban az itteni őszinte és szakszerű kritikák hatására és az Egyesület által teremtett előadási lehetőség következtében. A kerekasztal-beszélgetések elismert tudósaink számára is élevezetes, magsszintű alkotóműhellyé váltak. Megfogalmaztuk a „Magyar” c. östörténeti fogamunkat, lefordítottuk angol, francia és német nyelvre. Ez az ötödik ilyen fogalom östörténetünk, őshazánk, őseink-rokonaink és honfoglalásunk c. szövegünk mellett.

A hét napig tartó Találkozó idején lehetőséget találtunk szervezeti kérdések megtárgyalására is. Megtartottuk a Kárpát-medence Alapunk közgyűlését – amelyben nem sok örömünk telt. Az Alap hatáskörébe utalt magyar östörténeti kiállítás dolgát a kezdeményező Ferenczy Presse Agentur (München) elfelejtette, de az Alap a többi területeken se vitézkedett, amit többen szintén a Kárpát-medencén, az elmúlt időszakban végigvonuló társadalmi viharral indokoltak. Viszont szívesen állapítottam meg, hogy az ígért pénzösszegek befolytak, sőt Magyarországon még több is.

Az egyesületi közgyűlés a szokásos rendben folyt le. Az elnök és az elnökség jelenlévő tagjai elmondták, hogy mit végeztek az elmúlt év során, mire a közgyűléstől megkapták a kért felmentést. A pénztáros beszámolt a bevételekről és a kiadásokról – ez utóbbiak ismét meghaladták a bevételeket, azúttal 115 svájci frankkal. Az Egyesület hitelezője ismét én voltam; a hitel kommulált összege (öt év alatt) 10.364 frank. A két számlaellenőr javaslatára a közgyűlés az elszámolást elfogadta. A közgyűlés keretében megemlékeztünk halottunkról, Szalay Zsigmondról, aki Tyukodon élt, s emlékére egész napos gyászt fogadtunk.

A magyar történelem kutatása terén elért kiváló eredményei, illetve az Egyesület érdekében kifejtett példamutató munkája elismerésül ismét választottunk élethossziglanra díszelnökségi tagokat prof. dr. Blaskovics József (Prága), dr. Forrai Sándor (Budapest), dr. Pandula Attila (Budapest) és Rácz Mihály (Felsőőr) személyében. Megválasztottuk egy évre elnöknek Csihák Györgyöt és az elnökség tagjait, akik egymás között az egyes feladatköröket a következő módon osztották el: jegyző Loewengreen Irén (Zürich), pénztáros Botta Mária (Zürich), titkár Pandula Attila (Budapest), rendezvényi felelős Gál Istvánné (Budapest) és Szakállos Hilda (Zürich), alelnök Nagy Ákos (Ausztrália), Juba Ferencz (Ausztria), Vámos-Tóth Bátor (Amerikai Egyesült Államok), Nádasy T. Jenő (Egyesült Királyság), Marosi Endre (Magyarország) és Savioz Bernard (Svájc). Három évre megválasztottuk számlaellenőrnek Kádár Pétert (Zürich) és Marinka Lajost (Unterengstringen).

Az Egyesületbe való tagfelvétel továbbra is az elnökség dolga. Az Egyesület egy és oszthatatlan, így egy közgyűlése és egy elnöksége van. A helyi ügyek vitelére azonban meg kell teremteni az egyetlen alapszabály keretei között az észszerű gyakorlat előfeltételeit.

Az utolsó napon, a Találkozó iratainak aláírása után ünnepélyesen felvettük új tagjainkat, akik megkapták az Egyesület oroszlanos bronz érmét, illetve a díszoklevelet. A zárszót a Találkozó társelnöke – Du Yaxiong (Beinjing), Gyöngyössy János (Székelyudvarhely), Pandula Attila (Budapest) és Zilizi Tihamér (Pozsony) – valamint elnöke Götz László (St. Pölten) mondták. Az ökumenikus istentiszteleten a kölni lelkészek: Gulyás Kornél és Berecki Béla imájával, a több mint ezeréves katedrális falai között szépen szállt az ének, bizonyára egészen az égig: „Tebenned bízunk eleitől fogva”, „Boldogasszony Anyánk”!

A Találkozó szép sikerrel és szerény bevételi többlettel zárult.

Uster, 1990. áldás hava

Elnökségi ülés Bécsben, 1989. szeptember 24. dr. Pandula Attila (első magyarországi képviselőnk, mint bejegyzett egyesület), dr. Csihák György, dr. Juba Ferenc, Loewengreen Irén (pénztáros), dr. Németh Péter (magyarországi alelnökünk)

Évzáró ünnepség Zürichben, 1989. december 12. Előadó dr. Pandula Attila: „Die Geschichte des Ordens vom Goldenen Vlies in Ungarn im Spiegel der modernen Forschung.“ A képen prof. Lindegger Peter, prof. Schmutzger Ludwig (beiktatásán) a Zürichi Egyetem Történelmi Intézetének igazgatója, Loewengreen Alex, Csihák György, Loewengreen Irén, dr. Pandula Attila, Schwitter Judit

Történelm kirándulás St. Gallenba, 1990. április 7. Az apátsági könyvtárat bemutatja prof. Duft Johannes alapítótagunk. A képen (ül) Somorjai Béla és dr. Szalmay György (St. Gallen), dr. Csihák György, Botta Mária és Kádár Péter (Zürich)

Megalakítja 25 fő az egyesület magyarországi tagozatát, 1989. december 7. Néhányan az alapítók közül: Kádár-Zrínyi Ildikó, Csontos Péter, Varga Géza, dr. Bárdi László, dr. Sárkány Kálmánné (Aranka néni pénztáros)

Egyesületünk indulása Magyarországon: Kossuth Klub, 1990. március 29. A képen üdvözlő beszédjét mondja svájci alelnökünk König Alfred prof. Az asztalnál dr. Pandula Attila (magyarországi képviselőnk), dr. Németh Péter (magyarországi alelnökünk), és dr. Sárkány Kálmánné

A megalakulás óta mindmáig Budapesten is minden hónapban vannak előadásaink. A képen Gyönygyössy János Székelyudvarhelyről. Elnököl Sándorfi György várkutató, az MDF alapító tagja, a Magyar Országgyűlés Külügyi Bizottságának alelnöke

V. magyar őstörténeti találkozónk. Altenberg, 1990. július 17-23. A résztvevők egy csoportja

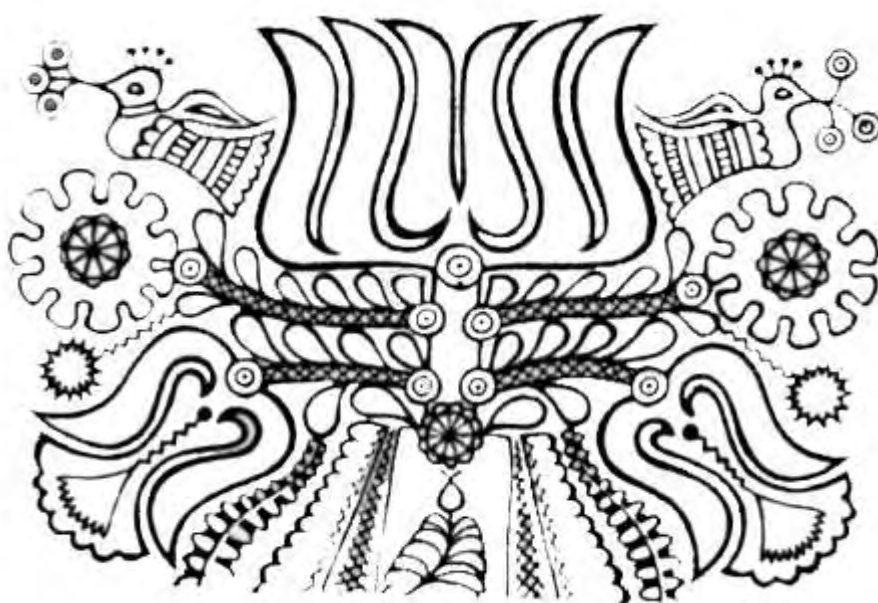

Új magyarországi alelnökünk, Molnár László soproni múzeumigazgató ünnepélyes beiktatása. A háttérben Györfváy Ernő (Sopron), dr. Juba Ferenc, dr. Németh Péter, prof. Du Yaxiong és dr. Csihák György

A székelyudvarhelyi „csoda fafaragó“ Szász Viktor befizeti a „tagdíjat“ – átad két gyönyörű faragványt. A háttérben dr. Nagy Ákos (Adelaide), Gál Istvánné (Budapest) dr. Csihák György és Loewengreen Irén

Részletek és több kép a 49. sz. kötetünkben

VI

A siker igazol: mire Egyesületünk hat éves lett, tagjai száma meghaladta a százat, négy világrész tizenhat országában. A tagság közel egyharmada nem volt magyarszármazású. A tagság minden esetben az illető személyiség és az egyesületi Elnökség közötti megegyezés alapján jött létre. Annak messze földön híre járta, hogy Egyesületünk milyen etikusan, tisztán tevékenykedik. Rangja lett a nálunk való tagságnak.

Az út nem volt könnyű. Zürichi előadásaink helyét 1991. januárjától ismét változtatnunk kellett: átköltöztünk az itteni Szent István Magyar Katolikus Misszió épületébe, Budapesten pedig ettől az időponttól a Gutenberg Otthon adott helyet előadásainknak, ahol viszont klubéletünk kezdődhetett.

A Magyarországi Tagozat kezelésében nehézségek mutatkoztak, ezért Közgyűlésünk a Tagozat formális létét megszüntette. A Kárpátmedence Alapot is megszüntettük, mivel nem tudott hasznos tevékenységet felmutatni. Általában nehézségek mutatkoztak az Egyesület vezetésében, mivel sokan a vállalkozó szellemű, mozgékonyabb emberek közül, a számukra pillanatnyilag érdekesebbnek tűnő napi események felé fordultak és kevésbé találták számukra kielégítőnek egy olyan szervezetben való működést, amely a múlttal foglalkozik. Öbölháború, közép-európai forradalmak - az új világ kialakulása foglalkoztatta az embereket.

Az előadások Zürichben és Budapesten havonta, néhány más városban pedig esetenként, továbbra is sikeresek voltak és a svájci kirándulások is havonta szép számú érdeklődőt vonzottak. A zürichi tibeti kiállításon több mint százan vettünk részt, a rikoni Tibetinstitút kurátorának, Egyesületünk dísztagjának, Grieder Péternek a vezetésével. Másik dísztagunk, Agathon Aerni, a berni Történelmi Múzeumba vezetett, ahol Ágnes, magyar királyné által, Svájcba hozott történelmi ritkaságokat mutatta be a múzeum igazgatója dr. Germann Georg. Budapesten viszont alig harmincan hallgatták meg alapító tagunk dr. Sager Péter, az Európa parlament alelnökének előadását az ELTE egyik dísztermében.

A Hunyadi Mátyás országos renaissance vetélkedő első helyezettje, Vékony Judit Bajáról és második helyezettje Mizik Andrea Tófejről, két hétig az Egyesület vendége volt Svájcban, Markovics György, gyulai történelemtanár kíséretében.

Az év folyamán a Magyar Televízió forgatócsoportja kétszer járt nálunk Svájcban és filmet készített dísztagunk Savioz Bemard és dr. Kiszely István vezetésével az „anniviers-i hunokról”. A másik alkalommal filmre vették azt a hun rovásírással írt mondatot is, amelyet Pinsec-ben (Penszék) találtunk és főleg szakörökben nagy érdeklődést váltott ki.

A Hatodik Magyar Őstörténeti találkozót ebben az évben Sankt Gallenben és Zürichben volt, „kandozásaink” jegyében. Gallenben a főelőadást prof. Duft Johannes alapító tagunk tartotta, aki harminc évig volt a Stifsbibliothek igazgatója. A megnyitót a jelenlegi igazgató, prof. Ochsenbein Péter mondta. Egy délután a világhírű Váczi Gyula zongoraművész vendégei voltunk, aki a kolostorban működő intézet zenetanára, az estén pedig Wartensee várában - a Bodeni tó partján - táncoltunk, mulattunk, dísztagunk, dr. Holéczy Ákos zenéjére. A kitűnő szervezésért és lebonyolításért - sőt a költségek viseléséért is - dr. Missura Tibor dísztagunk és felesége Katalin Asszony érdemli hálás köszönetünket.

Egy másik délutánon Schaffhausenba látogattunk, ahol az Allerheiligen Múzeum igazgatója, dr. Seiterle Gérard mutatta be Johann Georg Ott (1781-1808) festményeit, amiből vándorkiállítást terveztünk Svájcban és Magyarországon.

Ott, aki haditudósító is volt, 1803-ban Magyarországon többszáz festményt és rajzot készített.

A Találkozón ismét több mint százan voltunk. Negyvenhét szakember harmincegy előadást tartott, a beküldött előadások száma nyolc volt. Magyarországról tizenkilenc szakember és tizenhét vendég érkezett, többségük az Egyesület által bérelt autóbusszon. Ismét eljöttek erdélyi és felvidéki barátaink, viszont Kárpátaljáról a hosszú készülődés ellenére sem tudott vendégünk eljönni.

Újra fogalmaztuk a „magyar” meghatározásunkat és kidolgoztuk a „kalandozásaink” témát.

Ez a Találkozó egy újabb, jelentős eseményt hozott. Már az előző Találkozón kísérletet tettünk egy, a magyar őstörténetet röviden áttekintő dolgozat elkészítésére. Két évi munka után, ezen a

Találkozón sikerült egy olyan szöveget kidolgoznunk, amely ellen a jelenlévők nem vetettek súlyosabb kifogást. Ez felkeltette azt a reményünket, hogy a közeli jövőben kiadhatunk egy ilyen egyesületi tanulmányt. Ez az esemény azért is nagy jelentőségű, mert pont ezen a Találkozón sikerült letenni az asztalra az Első (Benidormi) Magyar Östörténeti Találkozó Előadásai és Iratai című, első nyomdai kiadványunkat, ezen sorozatunk első tagját. (Acta Historica Hungarica Turiciensia I/1)

Az évet szerény kiadási többlettel zártuk, miután az előzőleg felgyülemlett : több mint tízezer frankos kiadási többletet magamra vállaltam.

A zürichi magyarok ismét kitettek magukért: tizehét főnek adtak ingyen szállást és ellátást, nyolc napon át. A Találkozó kedves színtöltője volt a Markovics György által vezetett középiskolások csoportja, akik nagy érdeklődéssel vettek részt.

A Találkozó keretében ismét két egyesületi taggyűlést tartottunk. A rendes taggyűlésen lezártuk a pénzügyeket, megadtuk a felmentést a régi vezetőknek és újakat választottunk. Az elnök ismét én lettem, az Elnökség tagjai pedig a következő személyiségek: titkár Pandula Attila (Budapest), jegyző Loewengreen Iréne (Zürich), pénztáros Baki Tamás (Zürich) és Sárkány Kálmánné (Budapest), rendezvényi felelős Almási Gábor (Oftersheim), Bakó Ferenc (Eger), Darai Lajos (Baracska), Gyönygyössy János (Székelyudvarhely), L'Eplattenier Yvette (Zürich) és Stamler Imre (Somogyjád), alelnök Nádasy Jenő (Anglia), Nagy Ákos (Ausztrália), Juba Ferencz (Ausztria), Molnár László (Magyarország) és Lindegger Peter (Svájc); továbbá választottunk két évre két számviteli ellenőrt Csernai László (Budapest) és Gódor József (Kecskemét) személyében.

Mély tisztelettel elbúcsúztattuk halottainkat: Blaskovics Józsefet (Prága) és Gonda Ferencet (Budapest) - tiszteletükre egy gyásznapot tartottunk.

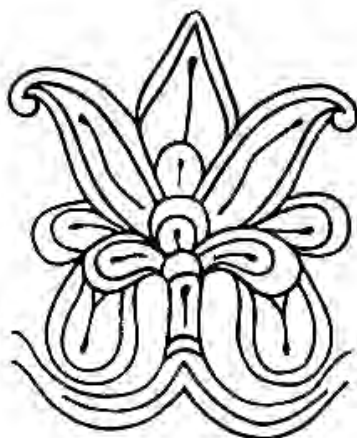
Kiváló egyesületi munkájukért a Közgyűlés jegyzőkönyvi dicséretben részesítette a következő személyeket: Bergou Jánosné (Budapest), Csernai László (Budapest), Csihák György (Uster), Gódor József (Kecskemét), Juba Ferencz (Bécs) és Molnár László (Sopron). A történelemtudomány területén felmutatott kimagasló teljesítménye, illetve az Egyesületben végzett rendkívül szép munkája elismeréseként a díszelnökségbe választottuk Balás Gábort (Budapest), Duft Johannest (St. Gallen), Götz Lászlót (St. Pölten), Molnár Lászlót (Sopron), Révész Lászlót és Sager Petert (Bern).

A második - ünnepi - taggyűlésünkön az új tagok beiktatása történt.

A Találkozóról készült beszámolót a helyszínen kiosztottuk mintegy százharminc főnek, majd postáztuk további több mint száz címre. Elhatároztuk, hogy a Találkozókat továbbra is megrendezzük, sőt létrehozunk egy iskolát - lehetőleg Magyarországon -, ahol diákok és tanárok részére magyar történelemoktatást szervezünk.

A Találkozóról valamennyien azzal az érzéssel távoztunk, hogy Egyesületünk frissen, újult erővel, szép feladatokat vállalva, eredményesen tevékenykedik.

Uster, 1991. Földanya hava

A Hunyadi Mátyás országos renaissance vetélkedő első helyezettje, Vékony Judit Bajáról és a második helyezettje Mizik Andrea Tófejről két hétig az Egyesület vendége volt Svájcban, Markovics György gyulai történelemtanár kíséretében

Dr. Sager Peter alapító tagunk, az Európa-Parlament alelnöke (Bern) előadása Budapesten az ELTE-n. Elnököl a rektorhelyettes és dr. Juba Ferenc. A következő napon – 1990. október 23-án Sager volt a Magyar Országgyűlés díszvendége. Meghívásunkra érkezett Budapestre

VI. magyar őstörténeti találkozónk. St.Gallen, 1991. április 28-május 4. A résztvevők egy csoportja Rorschach váránál...

...és Schaffhausenban a vizesésnél. dr. Pandula Attila, Lukács József (Kassa), Török Albert és Gyöngyössi János (Székelyudvarhely), Almási Gábor (Ofersheim), Szekeres István (Budakalász), Vityiné, dr. Kálnási Árpád (Debrecen), W. Vityi Zoltán (Vásárosnamény), Molnár László (Sopron)

St. Gallen apátsági könyvtárban emléktáblát helyezünk el. Átadja dr. Missura Tibor, átveszi prof. Duft Johannes és prof. Oxenbein Peter igazgató, mindhárom egyesületünk tagja

A Találkozón előadó dr. Fejes Pál tanszékvezető egyetemi tanár (Szeged), elnököl prof. Du Yaxiong (Beijing)

Részletek és több kép a 47. sz. kötetünkben

VII

„Legyél bátor és hű, mint a fenyő, amely színét akkor se változtatja, amikor a hó az ágát a földre nyomja” - mondta Hirohitó császár 1946 januárban.

Most is embertpróbáló időt éltünk. Évtizedes falak omlottak, Európában egyszerre kelt a béke reménye és az újabb háború irtózata. Egy egyesület élete nem szakítható ki környezetéből.

Amikor egy évvel előbb, újabb östörténeti találkozónk helyül ismét Felsőört (Oberwart/Burgenland) választottuk, a döntés helyességéről meg voltunk győződve. A felgyorsult időhöz igazodva utóbb úgy döntöttünk, hogy - első ízben - elfogadjuk magyarországi tagjaink meghívását és végül, a találkozót a Szentendréhez tartozó Lajos-forrás Turistaházban tartottuk.

A megnyitót két polgármester és két országgyűlési képviselő mondta, majd a Találkozó elnöke dr. Pandula Attila (Budapest), és társelnöke Dúcz László (Szentendre), ddr. Juba Ferenc (Bécs), dr. Nádasy T. Jenő (London) és Zichy Iréne-Henriette (Stockholm).

A Találkozón tíz országból harmincegy szakember és hatvan vendég tárgyalta meg az elhangzott huszonhárom előadást és elkészítettük újabb egyesületi szövegünket "Államalapításunk" címmel. Elhatároztuk, hogy a következő találkozót Kaposvárott tartjuk, ahol a város polgármestere és a Megyei Múzeumok Igazgatósága vendégei leszünk, a Megyei Közgyűlés védnöksége alatt.

A rendkívül nehéz körülmények ellenére, minden eddigénél szebb eredményekről számolhattunk be a találkozó idején megtartott egyesületi taggyűlésünknek. Több országban tartott, rendszeres előadásaink sikeresek. Az Első (Benidomi) Magyar Östörténeti Találkozó címen kiadott első évkönyvünket díjtalanul megküldtük Magyarországon százhetvennyolc intézmény könyvtárának és további hatvanhárom ország százhuszonnégy intézményének. Az utóbbi két találkozón készített és közben gondos munkával megírt Magyarok Östörténete kiadványunkat (negyvennyolc oldal) Magyarországon kiadtuk. Szervezetten beindítottuk könyvterjesztésünket és a sajtóval való együttműködésünket. Már erről a találkozónkról is - ezideig első esetben - több országos és helyi lapban jelent meg méltatás.

Összesített egyesületi számlánkat sikerült nullszaldóval zárni, ami a korábbi évekkel szemben komoly siker. A választott és független számviteli ellenőrök jelentése és ajánlása alapján a közgyűlés elszámolásunkat elfogadta.

Szívesen vette tudomásul taggyűlésünk, hogy kezdeményezésünkre megalakult nyolc magyarországi szervezet részvételével, Budapesten, a Magyar Történelmi Egyesületek Tanácsa. Megbíztuk Forrai Sándort, illetve Nagy Kálmánt, hogy javaslatukat nevünkben is terjesszék elő az illetékeseknek a Vérszerződést megőrkítő emlékmű felállításáról Opusztaszeren, illetve a Honfoglalás 1100. évfordulójával és az EXPO '96-tal kapcsolatban.

Határozatilag jóváhagyta a taggyűlés első Magyar Történelmi Iskolánk előkészületeit.

Jegyzőkönyvi dícséretben részesült Csihák Györgyné (Zürich), Duft Johannes (St. Gallen), Holéczy Ákos (Arlesheim), Loewengreen Irén (Zürich), Missura Tibor és felesége (St. Gallen), Mistárz Károly (Volketswil), Molnár László (Sopron), Ochsenbein Péter (St. Gallen), Pandula Attila (Budapest), Sárkány Kálmánné (Budapest), Váczi Gyula (St. Gallen) és Zichy Iréne-Henriette (Stockholm).

A taggyűlés egyhangúlag megválasztott újabb egy évre elnöknek, az alábbi személyeket pedig az elnökség tagjaivá, akik a feladatokat így osztották fel maguk között: jegyző L'Eplattenier Yvette (Zürich), pénztáros Loewengreen Irén (Zürich) és Sárkány Kálmánné (Budapest), titkár Pandula Attila (Budapest), alelnök Nádasy Jenő (London), Juba Ferenc (Bécs), Darai Lajos (Budapest), Lindegger Péter (Winterthur), rendezvényi felelős Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Heidelberg), Gyöngyössy János (Székelyudvarhely), Fejes Pál (Szeged), Kubik István (Zürich), Lukács József (Kassa), Stamler Imre (Somogyjád), szervező Szekeres István (Budakalász), sajtó Sebestyén László. Az Iskolavezetőség tagjai: Bárdi László (Pécs), Beöthy György (Budapest), Bergou Jánosné (Budapest), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Farkas József (Mátészalka), Fejes Pál (Szeged), Juba Ferenc (Bécs), Kálnási Árpád (Debrecen), Nagy Kálmán (Budakeszi), Pandula Attila (Budapest), Stamler Imre (Somogyjád).

Eddigi legnagyobb veszteség ebben az évben ért bennünket. Eltávozott közülünk Götz László (St. Pölten), Kovárczi István (Malmö) és Mile Tibor (London).

Götz László nemcsak nekünk volt kellemes és hasznos társunk. Ővele sírba szállt az utolsó magyar, aki az elmúlt negyven év magyar őstörténeti kutatások eredményét magas szinten összefogta. Ilyen széles ismeretekkel rendelkező tudással ezen a szakterületen, pillanatnyilag a magyarság körében senki nem rendelkezik. Ötkötetes: Keleten kél a nap című könyvének kiadását mégis megakadályozták a Hazában. A könyv máig éli emigráns életét.

Kovárczy István, több mint harminc éven át, egymaga adta ki, negyedévenként példányonként mintegy száz oldal terjedelemben Északi Vártán című, magyar történelmi szaklapját, amelyet az egész világon élő magyarság körében sikerrel terjesztett. Maga is kiváló történészünk volt. Akkor, amikor a Kárpát-medencében élő magyarságnak évtizedeken át, egyetlen történelmi szaklapja sem volt - ő állt az északi vártán.

Mile Tibor agro-közgazdász, történész - a magyar versek legjobb fordítója volt angolra. Élete végéig, töretlen hűséggel, kiváló ember volt.

Ledőlt Egyesületünk - és az egyetemes magyarság — három világítótornya. Magyarországon senki, egyetlen szóval sem emlékezett meg róluk. Nyugodjanak békében.

Feltámadunk!

Az év során nemcsak Zürichben, hanem immáron Budapesten is tartottunk záróünnepséget, ahol új egyesületi tagjaink ünnepélyes beiktatása történt. Mindkét ünnepségünkön Juba Ferenc volt az előadónk. Előadásának címe: A magyar tengerhajózás kultúrhatásai évezredünkben - Zürichben németül és Budapesten magyarul.

Az ünnepség méltó volt egyesületünkhöz, amely mindmáig az egyetemes magyarság egyetlen olyan magyar történelemmel foglalkozó, tudományos szervezete, amelyet magánszemélyek hoztak létre és tartanak fenn.

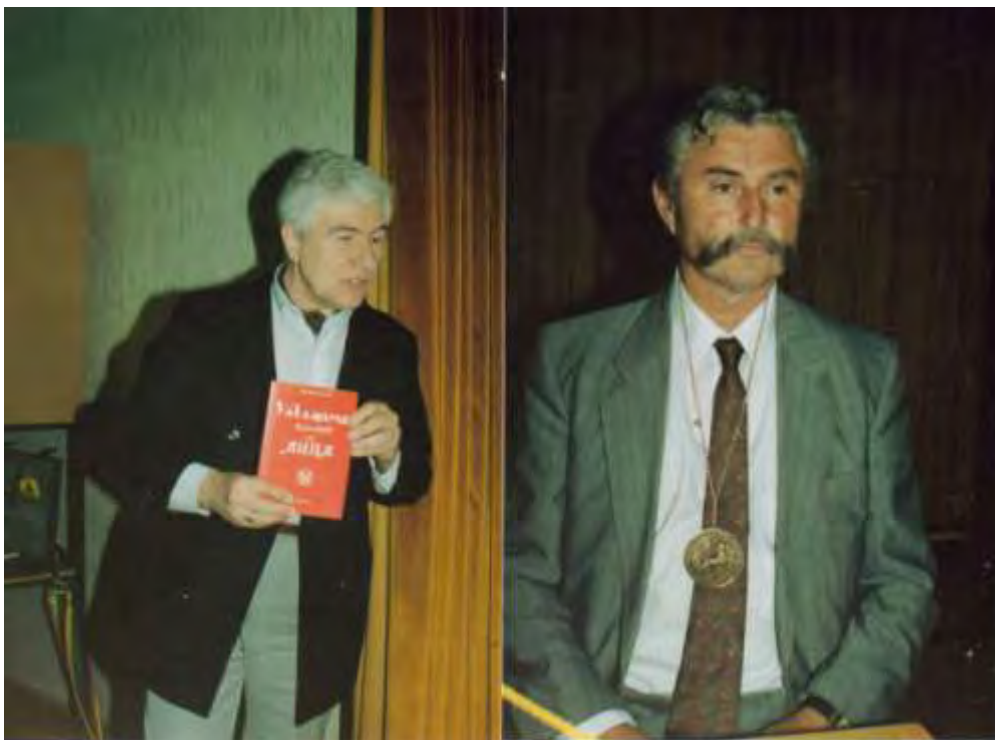
Zürich - Turicum, 1993. magvető hava

Klapka György Múzeum ddr. Juba Ferenc Magyar Tengerészeti Gyűjteménye Komáromban

Elnökségi ülés Sopronban, 1991. november 2. dr. Fejes Pál (Szeged), Czanik Ildikó (Pozsony), dr. Csihák György, Molnár László, Csernai László (Budapest)

Két alelnökünk Budapesten. dr. Kiszely István (Budapest) és Savioz Bernard (Sion) svájci, mint előadó. Budapest, 1991. május 30. Könyve címe: A walsiák Atila leszármazottai? (franciául)

Az első évzáró ünnepségünk Budapesten a Hotel Benczúrban. 1992. december 13. Előadó vitéz dr. Juba Ferenc

VII. magyar őstörténeti találkozónk. Szentendre, 1992. július 26 - augusztus 1. Kerekasztal beszélgetés : Stamler Imre (Somogyjád), Nádaszy T. Jenő, dr. Pandula Attila, Nagy Kálmán, dr. Csihák György

Részletek és több kép az 51. sz. kötetünkben

VIII

Hét év egyesületi életünk után - szinte új életet kezdtünk.

Már régóta foglalkoztunk a gondolattal: mit kezdjünk az egyesületünkben összegyűlt nemzeti kincsünkkel?

Szeged, 1992. augusztus 23, reggel 10 óra: a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első Magyar Történelmi Iskoláját megnyitja Dr. Lippa Pál, Szeged Megyei Jogú Város polgármestere, az Iskola védnöke. Meglepetésünkre - és örömünkre - megjelent dr. Gyulay Endre, római katolikus püspök, aki szép beszédével indította útjára vállalkozásunkat.

Max B. Dahinden, Svájc magyarországi nagykövete meleghangú levélben gratulált kezdeményezésünkhöz, kiemelve „azt a tiszta tudásra épülő szakmai munkát, ami az Egyesület tevékenységét jellemzi”. Elfoglaltsága miatt kimentette magát, de ígérte, hogy vállalja a továbbiakban is iskolánk védnökségét.

Az Iskolában két világrész kilenc országából százhuszan vettek részt, főleg fiatalok, illetve fiatalokkal foglalkozó tanárok, papok. A résztvevők nagyobb része volt nő és harminc éven aluli. Az Iskolába bárki eljőhetett, ha elmúlt tizenhat éves és tud magyarul. A tárgysorozat a magyar őstörténet és a kora-középkor idejére összpontosított.

Az oktatásban résztvevő husz egyesületi tag három világrész hét országából jött. Köztük két tanszékvezető egyetemi tanár, egy docens, két adjunktus, egy múzeumigazgató, egy megyei régész, egy antropológus (kandidátus), egy tengerészkapitány, egy huszár ezredes, egy jogászdoktor, egy orvosdoktor, egy közgazdász doktor, egy aranyműves, egy paptanár, egy rovásírás-szakértő és négy magánkutató - a magyar őstörténet jeles szakértői. Egy hét alatt tartottak huszonnégy előadást és tíz szemináriumot. Volt még öt kirándulás (Pusztaszer, hajózás a Tiszán stb.) három filmvetítés és a végén a domban ökumenikus istentisztelet.

Saját költségét (utazás, szállás, étkezés) minden résztvevő - beleértve az oktatásban és a szervezésben résztvevőket is - maga fedezte. Az Iskola minden résztvevője számára ingyenes volt. Lehetségessé vált azáltal, hogy a Művelődési és Köznevelési Minisztérium Etnikai és Nemzeti Kisebbségi Főosztálya százezer és az Illyés Alapítvány ötvenezer forintot adott a költségekre. Kértünk másoktól is - de nem adtak. Ezért úgy döntöttünk, hogy ebből a pénzből egyénileg senkinek se, hanem a közösségnek adunk: ebből fedeztük a közös költségeket, mint a terembér, a kirándulások, a műszaki személyzet, a posta és a sokszorosítás stb. költségeit.

Az Iskola szervezését sokan ajánlották, de csak egy ember vállalta: Fejes Pál, tanszékvezető egyetemi tanár Szegedről, akinek legfőbb segítője felesége, Judit asszony volt. Áldja meg őket a jó Isten. Csak aki ott volt, csak aki olvasta a leveleket, aki hallotta a sok köszönő szót, az tudhatja, mit is nyújtott az a néhány ember áldozatkészségével százhusz magyarnak.

Az Iskola szakmai előkészítése és vezetése az elnökség által életrehívott Iskolavezetőség kezében volt. Tagjai: dr. Bakay Kornél múzeumigazgató, Kőszeg, dr. Bárdi László a Dél-Dunántúli Regionális Oktatási Központ vezetője, Pécs, dr. Fejes Pál tanszékvezető egyetemi tanár, Szeged, Juhász János városi tanácsos, Siófok, Nagy Kálmán ny. huszár ezredes, hadtörténész, Budakeszi és dr. Pandula Attila egyetemi adjunktus, ELTE, Budapest. Alkalmankint magam is bekapcsolódtam.

Az Iskola hirdetését a nyugati világban hat újság, Magyarországon négy, valamint a Felvidéken egy és Erdélyben is egy újság hozta, a szegedi rádió és televízió, valamint a Magyar Televízió rövid műsorban beszámolt róla. A sikeres lebonyolításról két hazai újság számolt be - külföldi egy se, noha beszámolóinkat harmincnyolc helyre elküldtük.

Már a helyszínen elhatároztuk, hogy Iskolánkat jövőre megismételjük. Rendezésére többen vállalkoztak - mi Tab város meghívását fogadtuk el. Ebben közrejátszott az is, hogy Őstörténeti Találkozóinkat addigra már meghívták Kaposvárra - Somogyban kitűnő tagjaink vannak, akik sokat segítenek.

A Művelődési és Köznevelési Minisztérium Etnikai és Nemzeti Kisebbségi Főosztályától újabb ötszázezer forintot kaptunk a Második (Zürichi) Magyar Őstörténeti Találkozóink évkönyvének kiadására. Könyvterjesztésünk szervezeten beindult - sok kezdeti nehézséggel. Viszont már készült

második egyesületi évkönyvünk, forgalomban volt „Östörténetünk” című egyesületi tanulmányunk, a kiskönyvek sorozatban az én könyvemmel „A magyar parlamentarizmus ezer éve” címmel. Elkészítettük a tabi iskolánk számára a következő kis kötetünket, amelyben Balás Gábor, Götz László, Henkey Gyula és Vámos-Tóth Bátor egy-egy tanulmánya kapott helyet. Egyesületünk bemutatására kiadtunk egy kis ismertető füzetet magyarul és németül - fedőlapján az Egyesület „logo”-jával, amit Róczei György dísztagunk tervezett. Ugyancsak Róczei barátunk tervezte első négy képeslapunkat, honfoglalás korabeli ornamentika felhasználásával.

Évi közgyűlésünket májusban Zürichben tartottuk. Már rutinszerűen számoltunk be a zürichi és a budapesti előadásokról. Nagy eredményként könyveltük el, hogy Budapesten a Hadtörténeti Intézet és Múzeum velünk közösen indított előadássorozatot. Az előadások minden hónap utolsó szerdáján, délután vannak - nagyszámú közönség előtt. Elsőül Nagy Kálmán hadtörténész dísztagunk tartott két előadást a magyar könnyűlovasság kialakulásáról és a magyar huszárról, majd Juba Ferencz tengerészkapitány, ausztriai alelnökünk ugyancsak két előadása következett a magyarság és a tenger történelmi kapcsolatairól. Az első előadásra kivonult a Magyar Televízió, a Duna Televízió és a Magyar Rádió.

Noha Zürichben számos magyar szervezet van, egyedül minket kért fel a város, hogy mint alapító vegyünk részt egy „Interkulturelles Begegnungszentrum” (interkulturális központ) alapításában. Az alakuló összejeövetelen, képviselőnket L'Eplattenier Yvette asszonyt - a lehető legnagyobb számú szavazattal - az új intézmény vezetőségébe választották. Az egyik helyi rádióban lehetőséget kaptunk arra, hogy heti egy órában saját műsort adjunk, bármely nyelven. Az Elnökség Szerkesztő bizottságot alakított, prof. Dr. Lindegger Peter, svájci alelnökünk vezetésével, akik az első néhány adást elkészítették „Corvinus Radio Zürich” néven.

Évi pénzforgalmunk Magyarországon szerény plusz, Svájcban szerény mínusz egyenleggel zárult. Az Egyesület hitelezője ismét én lettem. A Taggyűlés tudomásul vette, hogy az Iskola ügyében tervezett alapítványt nem hoztuk létre.

A Taggyűlés jegyzőkönyvi dícséretben részesítette az alábbi személyeket: Fejes Pál és felesége Judit asszony (Szeged), Gódor József (Kecskemét), Marinka Lajos (Unterengstringen), L'Eplattenier Yvette (Zürich), Nagy Kálmán (Budakeszi) és Sárkány Kálmánné (Budapest). A történelemtudomány terén kifejtett tevékenységük elismeréseként a díszelnökségbe választottuk Lindegger Petert (Winterthur) és Nagy Kálmánt (Budakeszi).

Első ízben választottunk iskolavezetőséget dr. Bárdi László, a Dél-Dunántúli Regionális Oktatási Központ vezetője, Pécs, dr. Beöthy György történész, Budapest, dr. Darai Lajos egyetemi adjunktus BME, Kápolnásnyék, Erdélyi Balázs múzeumigazgató, Tapolca, dr. Fejes Pál tanszékvezető egyetemi tanár, Szeged, dr. Frech' Miklós archeobotanikus, Keszthely, dr. Gyimesi Endre levéltár-igazgató, Zalaegerszeg, dr. Juba Ferencz tengerészkapitány, hadtörténész, Bács, Nagy Kálmán ny. huszár ezredes, hadtörténész, Budakeszi, Nagy Mária oktatási felügyelő, Tapolca, dr. Pandula Attila egyetemi adjunktus ELTE, Budapest, Sebestyén László történész, Budapest, Stamler Imre iskolaigazgató, Somogyjád, dr. Szauter Lajos egyetemi docens, Zrínyi Miklós Katonai Akadémia, Budapest és Vándor László megyei múzeumok igazgatója, Zalaegerszeg személyében. Ugyancsak első ízben bízunk meg egy személyt a magyarországi irodánk vezetésével; Gerendás Andrást, Budapest.

Három évre számlaellenőrnek választottuk Gódor Józsefet (Kecskemét), Marinka Lajost (Unterengstringen) és Szalmay Györgyöt (St. Gallen).

Az Elnökség tagjai az alábbi személyek lettek: Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Heidelberg), Bojtár János (Budapest), Bürgin Gerold (Zürich), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Fejes Pál (Szeged), Frech' Miklós (Keszthely), Jónás József (Kaposvár), Juba Ferencz (Bács), Kubik István (Zürich), L'Eplattenier Yvette (Zürich), Lindegger Peter (Winterthur), Loewengreen Iréne (Zürich), Lukács József (Kassa), Nádasy T. Jenő (London), Ochsenbein Péter (St. Gallen), Pandula Attila (Budapest), Sebestyén László (Budapest), Seifert Matthias (Zürich), Stamler Imre (Somogyjád) és Szabó Erzsébet (Székelyudvarhely). Az elnök ismét én lettem. Elnökséget és elnököt egy évre választottunk.

Ezután került sor évünk utolsó eseményére, a Nyolcadik (Kaposvári) Magyar Őstörténeti Találkozóra, amelyet Kaposvárott tartottunk július 11-től 17-ig dr. Gyenesei István Somogy Megye Közgyűlési elnöke és Szabados Péter kaposvári polgármester védnökségével.

A magyar sajtó, rádió és televízió körében eddig sohanem tapasztalt érdeklődést váltott ki a találkozó. Aligha volt az országban olyan országos lap és Somogyban olyan helyi sajtótermék, amelyik ne adott volna legalább egy rövid hírt rólunk. A különböző rádió és TV adók többször is, néha egy teljes órás műsorral számoltak be a Találkozóról.

A Találkozón a szakemberek három világrész tizennégy országából vettek részt. Huszonegy szakember harminc előadást tartott. A résztvevők száma száznyolc volt. Egész napos kirándulás keretében megtekintettünk több somogyi ásatást és honfoglalás-korabeli emléket, Kaposmérőn pedig egy magyar lovas-íjas bemutatót.

Elhatároztuk, hogy 1994 augusztusban az Őstörténeti Találkozót, majd pedig a Magyar Történelmi Iskolát Tapolcán tartjuk, mégpedig két egymás után következő héten. A Találkozón - eddigi szokásunknak megfelelően - ismét kiosztottuk a jövő évi két fő rendezvényünkre a meghívókat. A két rendezvény védnöke Svájc magyarországi nagykövete mellett most már három megye: Somogy, Zala és Veszprém - elnöke. Elhatároztuk ugyanis, hogy egyenlőre ebben a történelmileg rendkívül érdekes három megyében maradunk rendezvényeinkkel.

Nyolc év után először éreztük, hogy munkánk gyümölcse érni kezd. A Találkozón kezdeményeztük a magyar őstörténet oktatásának reformját abban a szellemben, amit egyesületünk képvisel. Javaslatunkat egy-egy emberünk személyesen vitte valamely illetékeshez azzal a kéréssel, hogy fogadjanak bennünket és kezdjünk erről tárgyalni. A Találkozón nagy vita volt arról, hogy feladatunk-e nekünk ilyen javaslatok kidolgozása, hiszen ezzel kihívjuk magunk ellen a „hatalmasok” haragját. Mivel mi nem veszünk, de saját eredményeinkre hivatkozva jobbítani szeretnénk, a Találkozó a közösen kidolgozott előterjesztést egyhangúlag elfogadta.

Az utolsó napon ökumenikus istentiszteleten közös imával kértük Istenünket: segítsen bennünket abban, hogy a helyes úton járjunk.

Uster, 1993. magvető hava

I. magyar történelmi iskolánk. Szeged, 1992. augusztus 23-29. A résztvevők. Elöl prof. Fejes Pál az iskola vezetője és házigazdája

Róczy György (Budapest) négy egyesületi képeslapunkat tervezte

Fogadás a városházán Kaposvárott. Középen Szabados Péter polgármester, egyesületünk tagja...

...és a megyeházán. A főhelyen dr. Gyenesey István megyei elnök és dr. Csihák György

Előadás Budapesten a Hadtörténeti Intézetben tartott sorozatunk keretében a Szent Korona menekítéséről 1993. november 23-án 14.30-kor. Középen áll az előadó vitéz Somorjai Béla St. Gallenből. A Mattsee emlékmű képét nézik az egykori koronaőrök

Részletek a 4. és a 23. sz. kötetünkben

IX

Alig fejeződött be őstörténeti találkozónk Kaposvárott, máris siettünk Tabra - egyesületi újévünk első nagy rendezvényének színhelyére. Felhívásunkat négy világrész tizenhat országában több mint húsz magyar nyelvű újság közölte.

Augusztus 15-én, az Egyesület Második Magyar Történelmi Iskolája megnyitóján a védnök svájci nagykövetség, Somogy megye és Tab város képviselője mellett, beszélt a Határon Túli Magyarok Hivatalának képviselője is.

Az Iskola előkészítését az alábbi vezetőség végezte: dr. Bárdi László főtanácsos Pécs, dr. Beöthy György történész Budapest, Bertalan Béla városi tanácsos Tab, Bergou Jánosné történelemtanár Budapest, dr. Darai Lajos egyetemi adjunktus, az Iskola vezetője Budapest, dr. Fejes Pál tanszékvezető egyetemi tanár Szeged, dr. Juba Ferencz történész Bécs, Nagy Kálmán ny. huszárezredes, hadtörténész Budakeszi, dr. Pandula Attila egyetemi adjunktus Budapest, Rőczei György történelemtanár Budapest, Stamler Imre iskolaigazgató Somogyjád. Az Iskolavezetőség munkáját az Egyesület elnöksége ellenőrizte és közgyűlése, jóváhagyta.

Az oktatásban résztvett hét országból (Amerikai Egyesült Államok, Ausztrália, Ausztria, Kína, Magyarország, Svájc, Thaiföld) 29 fő. Közöttük egy tanszékvezető egyetemi tanár (tudományok doktora), egy főiskolai docens (kandidátus), két egyetemi adjunktus (egyetemi doktor), két hadtörténész (egyik kandidátus), egy-egy iskola igazgató, történelemtanár, levéltárigazgató (kandidátus), múzeumigazgató (kandidátus), régész (egyetemi doktor), muzeológus (egyetemi doktor), antropológus (kandidátus), genetikus (egyetemi doktor), íráskutató, közgazdász (egyetemi doktor), művelődési minisztériumi főosztályvezető, követségi titkár, aranyműves, gasztronómus (egyetemi doktor), művelődéskutató, nyelvész (kandidátus), nyugalmazott tengerészkapitány (kétszeres egyetemi doktor), orientalista (egyetemi doktor) sinológus (tudományok doktora), zenekutató tanszékvezető egyetemi tanár, a kínai "nemzet kiváló szakértője".

Az iskolában négy világrész tizenhárom országából 178 fő vett részt. A résztvevők kétharmada 30 éven aluli volt, többségében diák. A huszonkilenc oktató 41 előadást és öt kerekasztal beszélgetést tartott. Volt három kirándulás (Tihany, Zala, Törökkoppány), négy filmvetítés - és egy ökumenikus istentisztelet - az első, emberemlékezet óta Tabon. Minden előadást hangszalagon rögzítettünk, a teljes szöveget könyv alakban kiadtuk. Eddig megjelent hét könyvünk és négy képeslapunk.

A felmerült költségeket - beleértve az oktatókat is - minden résztvevő maga fedezte. A szomszédos országokból érkezők egy diákszálláson ingyen laktak. A közös költségeket (posta, hirdetés, sokszorosítás, a rendezvény infrastruktúrája) Somogy Megye Közgyűlése (százötvenezer forint), a Művelődési és Köznevelési Minisztérium (ötvenezer forint), Tab Város Képviselő Testülete és az Egyesület tagjai fedezték. A résztvevők ingyen kaptak tőlünk hét könyvet, diplomát, egyesületi kítűzöt.

A rendezvényt részvételével megtisztelte a Kínai Nagykövetség főmunkatársa és Tapolca város vezetői mint a jövő évi iskolánk rendezői.

A szokásos évvégi zárőnnepségeinken - minden eddiginél nagyobb számban jelentek meg az Egyesület tagjai és barátai. Ez jelezte további sikeres szereplésünket.

Mire meghirdettük Tapolcára a Kilencedik Magyar Őstörténeti Találkozót és Harmadik Magyar Történelmi Iskolánkat, addigra Tapolca mellé felsorakozott mint védnök három vármegye is: Somogy, Veszprém és Zala. A megyék felkérésére azután védnökséget vállalt még a művelődési és köznevelési miniszter, a Határon Túli Magyarok Hivatalának államtitkára, a Magyarok Világszövetségének elnöke, a veszprémi érsek, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, Veszprém valamint Kaposvár polgármestere.

A rendezvény költségeinek fedezéséhez a három megye egyenként háromszázezer forinttal, a Művelődési Minisztérium kétszázezer forinttal, Kaposvár százezer forinttal és Tapolca százötvenezer forinttal valamint az infrastrukturális költségek (terembér, sokszorosítás stb.) vállalásával járult hozzá. Az iskolavezetőség úgy határozott, hogy a két rendezvény könyveire hatszázezer forintot, a többi résztvevők szállásköltségének és étkezési költségeinek mérséklésére fordítjuk.

A sors úgy akarta, hogy előbb még egy szép élményben lehetett részünk.

Áldott szép pünkösdeknek gyönyörű idején - szombaton, május 21-én nyitottuk az Első (Székelyudvarhelyi) Övezeti Történész Találkozónkat. A megnyitó után a felejthetetlen csiksomlyói zárandoklatot majd délután Madéfalva történelmi nevezetességű helyeit kerestük fel. A Találkozót dr. Ferenczy Ferenc, Székelyudvarhely polgármestere nyitotta meg, mint a Találkozó fővédnöke, és Kovács Sándor főesperes mint a Találkozó védnöke, majd a Találkozó társelnökei: Ferenczi Géza a Székely Múzeum ny. osztályvezetője, dr. Kovács Zoltán, a Szegedi Tanárképző Főiskola docense és dr. Kötő József az Erdélyi Magyar Kulturális Egyesület elnöke. Három napon keresztül elhangzott tizenöt előadás, amelyet részletesen megtárgyaltunk. Az előadók a következő országokból voltak: Románia, Amerikai Egyesült Államok, Német Szövetségi Köztársaság, Magyarország, Svájc. A Találkozón összesen 238-an vettünk részt. A tárgy dél-kelet Kárpát-medence történelme, régészete, néprajza stb. volt - mint egy övezet Európában. A Találkozón elhatároztuk, hogy a következő Találkozót 1995-ben június 1-3-ig tartjuk Csikszeredában, tehát évente felváltva hol itt-hol ott. Sőt, azt is elhatároztuk, hogy 1994. szeptemberétől, Székelyudvarhely védnökségével, egyesületi tagjaink rendszeresen magyar történelmi tárgyú előadásokat szerveznek Székelyudvarhelyen, amire Csikszereda is bejelentette igényét. Dr. Kötő Józseffel megállapodtunk abban, hogy az EMKE és a ZMTE együttműködési megállapodást köt. A Találkozón osztatlan örömet okozott, hogy bejelenthettük: a Második Övezeti Találkozó színhelye a két Komárom - a két Komárom és Felsőőr (Oberwart) védnökségével, ahol észak-nyugat Kárpát-medence, mint övezet - a tárgy.

A Székelyudvarhelyi Találkozó költségeit a város és számos helyi adakozó biztosította. A résztvevők valamennyien fedezték saját költségüket. A szállást a Tamási Áron Gimnázium adta ingyen, de a vendégek többsége szívélyes szállásra lelt a város lakóinál. Az étkezést, önköltségi áron, a Benedek Elek Tanítóképző adta. A szervezési munka nagyját, helyi rendezvényi felelősrünk Szabó Erzsébet tanárnő végezte, Szász Viktor tagunk segítségével. Első ízben segített sokat egy székelykeresztúri fiatalember, aki már kétszer volt Iskolánkban: Domokos Levente. Búcsúzásunk alkalmával egyesületünk tagjai könnyes szemmel mondtak köszönetet a helyi rendezőknek. Meghatóan szép volt a rengeteg segíteni akarás, jószándékú, éjszakákbanyúló munkavégzés. Isten fizesse meg.

A komáromi kezdeményezést a kedves dr. Balázs Tibor családjának köszönhetjük és a pozsonyi dr. Csámpai Ottónak. Dr. Csámpai szervezésében pozsonyban is elkezdődött előadássorozatunk 1994. elején, mégpedig dr. Mikó Jenő, a Szlovák Köztársaság Református Gyülekezeteinek püspöke segítségével, aki Pozsonyban, kiváló helyen adott otthont rendezvényeinknek.

Ilyen előzmények után mentünk Tapolcára, ahol - egyesületünk történetében először - egy városban, egymás után tartottuk két fő rendezvényünket: augusztus 7-13-ig a Kilencedik Magyar Östörténeti Találkozót és 14-20-ig a Harmadik Magyar Történelmi Iskolát.

Augusztus 14-én - a két rendezvény között - tartottuk az Egyesület évi rendes Taggyűlését, ahol 19 egyesületi tag és 1 vendég vett részt.

A taggyűlésen tisztelettel elbúcsúztattuk az év folyamán elhunyt egyesületi tagjainkat: Jánszkyné Papp Évát (Los Cocos), Manz Heinz (Zürich) és Sándorfői Györgyöt (Budapest).

A vezetőség beszámolója keretében tájékoztattuk tagjainkat arról, hogy rendeztük a Magyarországi Tagozat jogi helyzetét. Ennek keretében meg kellett nyernünk két pert, amit kezdeményeztünk a Fővárosi Bíróságon azon személyek ellen, akik nevünkkel visszaélve, ujságcikkekben is támadva próbáltak bennünket lejáratni, hivatalos helyeken pénzhezjutni és magukat mint az Egyesület tagjait és vezetőit feltüntetni - nem kevés sikerrel. Egyikük ellen kártérítési pert is kellett indítsunk. Tartottunk két magyarországi taggyűlést, ahol ezekről beszámoltunk, új alapszabályt fogadtunk el, megváltoztattuk címünket. Könyveink terjesztői rendre tönkrementek, így ezen a területen is intézkedésre volt szükség. Beléptünk az újonnan alakult Magyar Könyvszakmai Szövetségbe és ezzel biztosítottuk könyvterjesztésünk sikerét.

A Magyarországi Tagozat nemzetközi jellegét hangsúlyozandó, tagjai sorába iktattuk azokat az Egyesületi tagjainkat, akik a Tagozat munkájában aktívan résztvesznek, de nem Magyarországon laknak - elsősorban a szomszédos országokból. Az új alapszabály kívánalmának megfelelően

elnökséget és ellenőröket választottunk. Három évre ellenőr lett Gódor József, Nagy Kálmán és dr. Sárkány Kálmánné. Egy évre az elnökség tagja lett - akik egyúttal az évenként tartandó küldöttértekezlet tagjai is - Bojtár János, Cey-Bert Gyula, Csámpai Ottó, Csihák György, Darai Lajos, Erdélyi Balázs, Fejes Pál, Juba Ferencz, Kazár Lajos, Lányi Ernő, Lukács József, Miklós György, Pandula Attila, Sándorfi György, és Szabó Erzsébet. Az elnök öt évre én lettem.

Az év folyamán kiadtuk a szegedi iskolánk könyvét és Nagy Gyula, kanadai tagunk "Az ellopott magyar östörténet" c. könyvének rövidített változatát - mindkettőt a Művelődési és Köznevelési Minisztérium költségén. A miniszter az év folyamán két levélben is kifejezte elismerését munkánk iránt.

A taggyűlés - az ellenőrök javaslatát követve - jóváhagyta elszámolásunkat, amely szerint Svájcban az üzleti évben jelentős hiány, Magyarországon jelentős aktívum keletkezett. A svájci hiány fedezetét én adtam. A Taggyűlés végleges formában elfogadta egyesületünk zászlaját, amelynek tervét hónapokon át vitattuk szóban és írásban, végső formába Pandula Attila és Rőczei György dísztagunk öntötte, a három védnök megye pedig előállításának költségeit fedezte.

Az Egyesület érdekében kifejtett tevékenységéért jegyzőkönyvi dicséretben részesítette a Taggyűlés az alábbi személyeket: Bojtár János (Budapest), Csámpai Ottó (Pozsony), Lányi Ernő (Budapest), Rőczei György (Budapest), Sándorfi György (Budapest), Szabados Péter (Kaposvár), Szabó Erzsébet és Szász Viktor (Székelyudvarhely).

A magyar történelemtudomány területén kifejtett kiváló munkájuk elismeréseként a díszelnökségbe választottuk a következő személyeket: Arady Erik (Sydney), dr. Frech' Miklós (Keszthely), dr. Nagy Ákos (Adelaide), prof. dr. Kazár Lajos (Canberra), prof. dr. Kubik István (Zürich).

Az Egyesület elnökségébe az alábbi személyek kerültek: Kubik István (Zürich) jegyző, Loewengreen Irén (Zürich) pénztáros, Sándorfi György (Budapest) titkár; alelnök: Nádasy T. Jenő (London), Juba Ferencz (Bécs), Fejes Pál (Magyarország), Lukács József (Kassa), Szabó Erzsébet (Székelyudvarhely), Lindegger Péter (Svájc); rendezvényi felelős: Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Heidelberg), Bürgin Gerold (Zürich), Csámpai Ottó (Pozsony), Erdélyi Balázs (Tapolca), Frech' Miklós (Keszthely), L'Eplattenier Yvette (Zürich), Ochsenbein Péter (St. Gallen), Pandula Attila (Budapest), Seifert Matthias (Zürich); kiadványfelelős: Bojtár János és Rőczei György (Budapest). Az elnök ismét én lettem.

Mozgalmas évet zártunk. Szép eredményekkel - és még szebb reményekkel.

Uster, 1994. álmom hava

Komárom régi címere

II. Magyar történelmi iskolánk. Tab, 1993. augusztus 15-21. Farkas István polgármester, dr. Darai Lajos az iskola vezetője és Böjte Réka (Csikszereda)

Dr. Nagy Ákos ausztráliai alelnökünk (Adelaide), dr. Magyar Kálmán és dr. Kazár Lajos professzor (Melbourne)

A magyarországi elnökség ülése dr. Sándorfői György (a magyar igazságügyi miniszter irodavezetője) irodájában 1994. II. 17. 16 óra. Gódor József, Sándorfői György, Miklós György, Lányi Ernő, Bojtár János, Csihák György (fényképez)

Az első övezeti történetisztalálkozónk. Székelyudvarhely, 1994. május 21-24. Az elnökségben dr. Kötő József (Kolozsvár), dr. Csihák György, dr. Ferenczy Ferenc polgármester, Ferenczi Géza múzeumigazgató és Kovács István főesperes (Székelyudvarhely)

Megbeszélés a plébánián a városi, a megyei és a csikszeredai vezetőkkel

Kirándulás Madéfalvára. „Siculicidium. 1754. január 7^é

IX. őstörténeti találkozónk. Tapolca, 1994. augusztus 7-13. Nyat Tohnyhaz előadása. Ürömsiből hoztuk Magyarországra doktorálni

Kaposmérőn Kassai Lajos magyarázza a lovas-íjászat tudományát

Dr. Körmendy József (Veszprém) és dr. Sági Károly (Keszthely) figyeli az előadót, Tapolcán, dr. Uzsoki Andrást a tihanyi apátsági múzeum igazgatóját

Részletek és képek a 9. a 11., a 12., a 14. és a 15. sz. kötetünkben

X

Az előző kötetben történetünket egyesületi taggyűlésünkkel fejeztem be. A következő napon kezdődött Tapolcán a X. Magyar Őstörténeti Találkozó, amelyen huszonhat szakember harminc előadást tartott, harminckilenc szakember és harminchárom vendég előtt. A szakemberek négy világrész tizenkét országából érkeztek. A Találkozó fő témája volt: „A pannóniai keresztény kultúra és annak szerepe a magyar állam kialakulásában.” A témát, az előadások 3 fő csoport irányából közelítették: 1) a régészet, 2) a történelem segédtudományai, 3) a nyelvészet. A Találkozó augusztus 7-től 13-ig tartott. Részletei megtalálhatók a Találkozóról kiadott kötetünkben.

Ezúttal első ízben rendeztük III. Magyar Történelmi Iskolánkat is ott, ahol a Találkozót, augusztus 14-től 20-ig.

Ha valahol szép az augusztus, hát a Balaton-Felvidéken Isten áldotta szép! A Tapolcai medencét körülvevő gyönyörű vulkánok már az őszi szüret ígérését hordozzák. A nap magasan jár és olyan ragyogóan süt, mintha minden nap fürödne a Balaton selymes vizében. Ilyen gyönyörű nap volt augusztus 14-e, amikor délelőtt iskolánkat megnyitottuk, délutánra pedig nevezetes ünnepségre gyűltünk a Templom-dombra. Három vármegye: Somogy, Veszprém és Zala zászlót adományozott Egyesületünknek. Zászlónkat az Erdélyből nemrégiben Veszprémbe költözött művészházaspár készítette: Lugossy Edit textilműves és Lugossy László szobrász. Az a gondolat, hogy az Egyesületnek zászlaja legyen, Frech Miklós dísztagunktól származik. Ezt követően egy egész éven keresztül tanácskoztunk arról, hogy milyen legyen, majd a szóban forgó tervet, Pandula Attila dísztagunk leírta és Róczei György dísztagunk megtervezte, majd lerajzolta. (Képe a XXIV. fejezetben 190-193. oldal)

A zászló fehér selyemre készült. Rajta aranyból az „esztergomi oroszlán”, mögötte az életfa zölden és köréírva, az egyik oldalon pirossal az egyesület neve magyarul, a másik oldalon zürich-kékkel németül. Bronz csúcsa lapos, egyik oldalán a koronás magyar kiscímer, a másikon Zürich város címere: a csúcs töve háromoldalú, minden oldalán egy-egy adományozó megye címere. A zászlórúd és tartóöve fehér.

Augusztus 14-én vasárnap, pont három órakor felzúgtak a templom harangjai és bevonultak azok, akik a zászlót felszentelték, illetve megáldották: dr. Szendi József, a veszprémi római katolikus egyházmegye érseke, Tüttő György, pápai preláthus Londonból, az Egyesült dísztagja, Csere Sándor kanonok, tapolcai plébános, valamint dr. Mikó Jenő, a Szlovák Köztársaság Református Gyülekezeteinek püspöke, egyesületünk dísztagja. Ezután tizenöt enyedi diáklány vonult be - mindegyikük egy másikfajta székely népi ruhába öltözve - és elénekelték a székelyek ősi dalát: „Hej én édes jó istenem!” Daluk alig hangzott el, felcsendült a kedves, szintén népviseletbe öltözött zoboraljiak éneke: „A csitári hegyek alatt...” Ezután, a tapolcai Balassi népi együttes tagjai ünnepi tánclépésben hozták az egyesület zászlaját, amelyet a három vármegye nevében dr. Zongor Gábor, a Veszprém Megyei Önkormányzati Közgyűlés elnöke adott át az Egyesületnek. Jelen volt dr. Kolber István is, aki azóta Somogy Megye elnöke lett.

Üdvözlő szavak kíséretében a zászlóra szalagot kötött: cpt. ddr. Juba Ferencz ausztriai alelnökünk Bécsből, Rácz Mihály felsőöri (Oberwart) polgármester, dísztagunk, az Egyesület felvidéki barátai nevében dr. Mikó Jenő, prof. dr. Csámpai Ottó Pozsonyból és Lukács József Kassáról, Hargita Megye elnöke Sántha Pál Vilmos, Kaposvár polgármestere Szabados Péter dísztagunk, Londonból Tüttő György, Székelyudvarhely polgármestere megbízásából Szabó Erzsébet, Tab város polgármestere Farkas István, valamint Tapolca polgármestere Sibak András és Tapolca testvérvárosa Zabola polgármestere – mind mind egyesületünk tagja.

Zászlónk azóta is velünk van minden nagyobb rendezvényünkön és számos újabb szalag került rá - kifejezve barátságunkat, erősítve egymás iránt érzett szeretetünket.

A következő héten - már egyesületi zászló jelenlétében - folytatódtak történelmi iskolánk rendezvényei. Az egyesület tizenkilenc oktatója huszonhárom előadást és négy áttekintő megbeszélést tartott 165 résztvevő számára, akik három világrész tíz országából érkeztek. Volt egy egésznapos és két félnapos kirándulás és egy hangverseny. Az utolsó napon szép tábortűz

keretében búcsúztunk a Balaton-felvidéktől és már vittük magunkkal a meghívást 1995-re, amikor ismét Tapolcán találkozunk. Az eseményeket és az iskola teljes anyagát könyvben megjelentettük.

Még bennünk zsongtak az események emlékei, alig halkultak el a búcsú szavai, amikor már emlékeink közül egy régi dal tört elő: „Híres Komárom be van véve. Klapka György a fővezére! Büszkén kiáll a csatatérre, büszkén kiáltja: huszárok előre!”

Második Övezeti Történésztalálkozóknak Komárom adott otthont 1994. szeptember 23-tól 25-ig. Az övezet: Északnyugat Kárpát-medence. A rendezvény védnöke Komárom, Révkomárom (Komarno) és Felsőőr (Oberwart). A rendezésben és lebonyolításban a három polgármester: dr. Krajczár Gyula, Pásztor István és Rácz Mihály, valamint dr. Mikó Jenő - a rendezvény védnökei - segítettek.

Dr. Krajczár Gyula, Komárom nevében gyönyörű, fából készült szobrot adományozott az egyesületnek, a két Komárom pedig szalagot kötött az egyesület zászlájára. A rendezvényen képviseltette magát a magyar művelődési és közoktatási miniszter. A rendezvény tárgyát az övezet történelme, régészete, néprajza, művészete képezte. Összesen Európa öt országából huszonhárom szakember tizenegy előadását vitattuk meg, százharminchárom további résztvevő előtt. A Találkozó részét képezte egy kirándulás a dél-komáromi Monostori-erődbe. Továbbá a komáromi Tengerészeti Múzeum megtekintése és a helybéli Tengerész Emlékmű megkoszorúzása - mindkettő, Juba Ferencz dísztagunk ajándéka szülővárosának. Volt két ünnepi fogadás és egy istentisztelet Révkomáromban. A Találkozó teljes anyaga kötetbe foglalva megjelent, a kiadás költségét Komárom fedezte.

Csiksomlyó - ha nem is a világ, ha nem is Európa, de egészen biztosan a magyarság legnagyobb és legfontosabb zarándokhelye. Képekből, leírásokból fogalmat alkothat magának az ember a piramisok zordon szépségéről, a világ hét csodájáról, de nem a csiksomlyói zarándoklatról. Mert annak lelke van. Székely lelke. Emberemlékezet óta. A búcsú napján sok tízezer ember, sokan több napig tartó gyaloglással keresik fel a Boldogasszonyt. Példátlan közép-európai esemény: Erdély minden népe ott vonul, különböző felekezetű, de egyhitű papjaival. Üzenetet hozva a múltból, mutatva a jövőbe.

Ezt a szép ünnepet megelőző két napon tartjuk - a két város megegyezése alapján - övezeti történésztalálkozóinkat egyik évben Székelyudvarhelyen és a másik évben Csíkszeredában. Most Szeredán volt a sor. És a csíkiak kitettek magukért, mintahogy a székelyek mindmáig nem hagyják magukat. Ringott már a magyar jövő bölcsője Erdélyben...

Június 1-től 3-ig huszonöt szakember huszonkét előadását vitattuk meg száztizenkét vendég jelenlétében. A résztvevők három világrész hét országából érkeztek. Üdvözölte a rendezvényt a magyar kultuszminisztérium és a Határon Túli Magyarok Hivatalának képviselője. Tiszteletünkre fogadást adott a Találkozó két fővédnöke: Sántha Pál Vilmos Hargita Megye elnöke és dr. Csedő Csaba, Csíkszereda polgármestere. Mindannyian, akik ott voltunk, boldogan fogadtuk dr. Ferenczi Ferenc, Székelyudvarhely polgármestere meghívását jövő Pünkösdre. Ha Isten segít, ott leszünk!

Augusztus 13-tól 20-ig ismét Tapolca volt az otthonunk. Egyesületünk történetében először fordult elő, hogy ugyanabba a városba visszatértünk nagy rendezvénnyel. Újítottunk is, amennyiben a két rendezvényt nem kétszer egy hét alatt, hanem vasárnaptól-vasárnapig, tehát nyolc nap alatt, egyidőben tartottuk. Délelőtt mindig az őstörténeti találkozó, délután mindig az iskola rendezvényei voltak. A kirándulások és az ünnepek közesek voltak.

A IX. Magyar Őstörténeti Találkozón összesen százhatvanöten vettek részt három világrész 12 országából, megvitattuk huszonhat szakember tizenkilenc előadását. Az Iskolában két világrész tizenkét országából száznyolcvannégy fő vett részt. A Találkozó fő témája: „Avarok, frankok, magyarok Pannóniában”, az Iskoláé: „A Kárpát-medence népei a római uralom idejéről”. A IV. Magyar Történelmi Iskolában tizenkét oktató tíz előadást és hét áttekintő megbeszélést tartott. Volt egy egész napos és egy félnapos kirándulás és egy ismerkedési est. Az utolsó napon kis ünnepség keretében búcsúztunk egymástól és elfogadtuk a város meghívását 1996-ra is. A hálaadó Istentiszteletet Túttö György dísztagunk, az angliai katolikus magyarok főlelkésze tartotta. Beszéde olyan szép volt, hogy kötetünkbe illesztettük.

Iskolánk vezetése az Iskolavezetőség kezében van. Ebben az évben tagjai voltak a következő személyiségek: dr. Pandula Attila ELTE adjunktus és dr. Kováts Zoltán (Szeged) a történelemtudományok kandidátusa a Magyar Tudományos Akadémia Demográfiai Csoport tagja, az Iskolavezetőség társelnökei, valamint Bergou Jánosné nyugalmazott középiskolai történelemtanár Budapestről, dr. Darai Lajos BME adjunktus, prof. dr. Fejes Pál tanszékvezető egyetemi tanár Szegedről, dr. Frech' Miklós régészeti növénytanos Keszthelyről, dr. Herényi István a történelemtudományok kandidátusa Budapestről, cpt. dr. Juba Ferencz történész Bécstől, prof. dr. Kazár Lajos nyelvész Kanberrából, Lányi Ernő térképész Budapestről, Miklós György villamosmérnök Budapestről, Nagy Kálmán ny. huszárezderes hadtörténész Budakesziről és C. Tóth János történész Budapestről.

A további részletek megtalálhatók kötetünkben.

A rendezvény első napján tartottuk egyesületünk taggyűlését. A taggyűlésen résztvett 38 tag és két vendég. Legmélyebb tisztelettel elbúcsúztattuk elhunyt tagjainkat, dr. Remetei Balás Gábort (Budapest), Hóka Mihályt (New York), dr. Trsztenai Trsztyénnszki-Nádasy Jenőt (London) és dr. szerencsi Szűk Ödönt (Szentendre). Az Egyesületnek száznegyvenkét tagja van, négy világrész tizenhét országában. A pénztáros által beterjesztett elszámolást az ellenőrök elfogadásra ajánlották. Ezek szerint az Egyesület pénzforgalma a folyó üzleti évben Magyarországon plusz, Svájcban mínusz egyenleggel zárult - a hiányt én fedeztem. Az Egyesület pályázatot hirdetett Henkey Gyula munkásságának folytatására - egyetlen jelentkező sem találtatott.

Az Egyesület érdekében kifejtett munkájáért a taggyűlés jegyzőkönyvi dicséretben részesítette a következő személyeket: Almási Gábor (Heidelberg), dr. Balázs Tibor és Tiborné (Komárom), Böjte Árpád és dr. Csedő Csaba (Csikszereda), dr. Fejes Pál és dr. Kováts Zoltán (Szeged), dr. Krajczár Gyula (Komárom), Kovács Veronika (Helsingborg), L' Eplattenier Yvette (Zürich), dr. Pandula Attila (Budapest), Sántha Pál Vilmos és Szekeres Adorján (Csikszereda).

A történelemtudomány területén végzett kiváló munkássága elismeréseként a díszelnökségbe választottuk a következő személyiségeket: prof. dr. Fejes Pál (Szeged), dr. Henkey Gyula (Kecskemét) és dr. Herényi István (Budapest).

Elnökségünkbe választottuk: Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Heidelberg), Bergou Jánosné (Budapest), Bürgin Gerold (Zürich), Csámpai Ottó (Pozsony), Fejes Pál (Szeged), Ferenczi István (Kolozsvár), Frech' Miklós (Keszthely), Herényi István (Budapest), Juba Ferencz (Bécs), Kovács Veronika (Helsingborg), Kováts Zoltán (Szeged), Lányi Ernő (Budapest), L' Eplattenier Yvette (Zürich), Lindegger Péter (Winterthur), Lukács József (Kassa), Loewengreen Irén (Zürich), Miklós György (Budapest), Ochsenbein Péter (St. Gallen), Pandula Attila (Budapest), Sándorfi György (Budapest) és Seifert Matthias (Zürich). Az elnök ismét én lettem.

A Taggyűlés jóváhagyta a Magyarországi Tagozat működéséről szóló jelentést.

Az Egyesület tíz éve során tíz magyar őstörténeti találkozót szerveztünk, az utóbbi kivételével - mindig egy hétig - hat országban. Elhangzott háromszáz előadás, és beküldtek még hatvanegyet. A 833 résztvevő három világrész tizenhárom országából jött. A három övezeti történésztalálkozó mindig három napig tartott három országban. Az elhangzott negyvenhat előadás - beküldve tizenegy. A négyszázötvenkilenc résztvevő három világrész hét országából jött. A négy magyar történelmi iskolánk Magyarországon, mindig egy hétig tartott - kivéve az utóbbit. Elhangzott kilencvennyolc előadás hatszázhetvenkét résztvevő előtt, akik négy világrész tizenhét országából jöttek. Ez összesen háromszáznegyvennégy előadás, beküldve még hetvenkettő, ezerkilencszázhatvanegy résztvevő előtt, négy világrész tizenhét országából. Számoljuk még hozzá, hogy a világ több városában rendezünk havonta előadásokat, ahol a legkevesebb résztvevő kilenc, a legtöbb háromszáznegyven volt.

Az Egyesület az elmúlt néhány évben, rendszeresen kap évi egymillió forint körüli támogatást, főleg magyarországi szervezetektől, elsősorban a Művelődési és Közoktatási Minisztériumtól és az Illyés Alapítványtól. Ebből a pénzből elsősorban a szomszédos országokból hozzánk érkezők költségeit fedezzük - sohasem az egyesület költségét. A fennmaradó összeget könyveink nyomdaköltségének részbeni fedezésére fordítjuk. Elszámolásunk mindig pontos, soha még egyetlen pénzádóval sem volt

még vitánk sem, ellenkezőleg: ebben a tárgyban több elismerő levelet kaptunk, többek között a Művelődési és Közoktatási Minisztériumtól.

A jelen könyvvel együtt kiadtunk tizenhat könyvet, a kiadás költségének nagyobb hányadát egyesületünk tagjai fedezték. Könyveinket ingyen adjuk háromszáz magyarországi és közel száz szomszédos országbeli könyvtárnak, továbbá elküldjük hatvanhárom ország százhuszonnyolc könyvtárába. Évente két könyvbemutatót tartunk a budai vár Litea Könyvszalonjában.

Tevékenységünk Svájcban is és Magyarországon is, hivatalosan elismert, közérdekű.

Többen is vannak, akik egyesületünket mindenféle mende-mondával lejáratni, mások nevünket ellopni igyekeznek és pert kell indítsunk ellenük. Többen panaszkodnak, hogy lopják könyveinket. „Na végre!” - mondta Mária Terézia, amikor jelentették neki, hogy lopják a krumplit.

Uster, 1995. magvető hava

III. magyar történelmi iskolánk. Tapolca, 1994. augusztus 14-20. Három megye: Somogy, Veszprém és Zala zászlót adományoz nekünk. Aki átadja: dr. Zongor Gábor Veszprém megye elnöke. Aki átveszi: vitéz ddr. Juba Ferenc tengerészkapitány, hajóorvos, dr. Cey-Bert Róbert Gyula a Gasztronómiai Világszövetség elnöke táltos öltözetben és dr. vitéz Herényi István kandidátus hadbíró alezredesi egyenruhában

Magyar Őstörténeti
Találkozók Titkársága

Sekretariat des »Treffens zur
Frühgeschichte der Ungarn«

Y4A7 BAJHY HB^xHHH

≠ Sendung
verbreit' sich

2024

Y [] Y H Y K

 I. O. O. F.
 Solmes Cotton

C. i. Ch. p. V
Cap. & Subcap. II

X
V
X
X
X
X
X
|||

John
John
Alley
Faras
Tijah Goro
Mm

Barry H. H.

Am 12.12.1914
Hans Götter

△ E F

X
///

A zászlót megáldják egyesületünk tagjai: Csere Sándor kanonok (Tapolca), Tüttő György pápai prelátus angliai magyar főlelkész, dr. Mikó Jenő Szlovákia református püspöke és dr. Szendi József veszprémi érsek (ő nem tagunk). A háttérben a nagyenyedi református kollégium leánykara

X. őstörténeti találkozó és IV. történelmi iskola. Tapolca, 1995. augusztus 13-20. Tere-fere a szünetben: dr. Ferenczi István (Kolozsvár), dr. Herényi István, dr. Csámpai Ottó, dr. Kováts Zoltán (Szeged), Nyeső József (Konstanz)

Kirándulás Tihanyba. Elöl dr. Uzsoki András tagunk, a múzeum igazgatója

II. övezeti történeesztalálkozónk. „Két Komárom“, 1994. szeptember 23-25. Komarno/Révkomárom főterén Nagy Balázs (Gyergyó), Miskó Ildikó és Kétyi Katalin (Révkomárom), Lukács József (Kassa) és Bajkai János (Dunaszerdahely), a háttérben a Csámpai házaspár (Pozsony)

A résztvevők egy csoportja a komáromi „Juba Ferenc (egyetlen) Magyar Tengerészeti Múzeum” előtt

III. övezeti történelem-találkozó. Csikszerteda, 1995. június 1-3. Az elnökségben dr. Balázs Lajos, Sántha Pál Vilmos (Csikszerteda), dr. Herényi István, dr. Csihák György és dr. Egyed Ákos (Kolozsvár)

Sántha Pál Vilmos (Hargita megye elnöke) előadását hallgatja Pataki Imre a Pallas Akadémia Kft. elnök igazgatója, előzőleg Hargita megye prefektusa, dr. Csihák György és dr. Csedő Csaba István Csikszereda polgármestere

Előkészítő megbeszélés Felsőőr/Oberwart: dr. Kazár Lajos, dr. Költő László, dr. Henkey Gyula (Kecskemét), dr. Csihák György, dr. Herényi István, dr. Tomka Péter (Győr)...

...és Budapesten: Kósa Ferenc a Magyar-Japán Baráti Társaság elnöke (Budapest), Gerzson Pál a Magyar Képzőművészek Országos Szövetsége elnöke (Budapest), dr. Csámpai Ottó, dr. Eöry Ajándok a Magyar-Kínai Baráti Társaság elnöke (Budapest), dr. Csapó József a Székely Nemzeti Tanács elnöke (Nagyvárad); 1939 óta az első és mindmáig utolsó olyan magyar állami vezető, akit a magyarok a mindmáig jogérvényes magyar alkotmány rendjében legálisan megválasztottak; dr. Cey-Bert R. Gyula, a Gasztronómiai Világszövetség elnöke, Sántha Pál Vilmos, Hargita megye elnöke (ül) dr. Csihák György és dr. Juba Ferenc. Aki fényképez: id. Fekete Gyula író (Budapest)

A kép bal szélén dr. Missura Tibor (St. Gallen). Prof. Germann Georg a Berni Történelmi Múzeum igazgatója, későbbi svájci alelnölkünk (a kép jobb szélén) előadása Zürichben, 1995. szeptember 8: "Ungarisches im Bernischen Historischen Museum". Acta Historica Hungarica Turiciensia XI. évf. 3. szám. 1996. Elnököl Aerni Agathon a berni konsuli kar doayene (középen)

Figyelmesen hallgatja L'Eplattenier Yvette, Caratsch Claudio Svájc budapesti nagykövete feleségével és Joó Olivér zürichi magyar református lelkész feleségével

...és a nagykövet házaspár egyesületünk 1995. évi évzáró ünnepségén Budapesten – amikor éppen Petrás Mária (Gyimesfelsőlók) énekel. A háttérben dr. Fejes Pál feleségével

Részletek a 17., a 18. és a 30. sz. kötetünkben

XI

Minden egyesület annyit ér, amennyit tagjai hajlandók célkitűzései megvalósításáért önzetlenül tenni. Nos, aki egyesületünk értékét mérni akarja, szíveskedjék tetteinket nézni. Nagyobb körben megmutatni igen nehéz, mert újabban a sajtóban ismét nem kapunk helyet. Szinte ugyanúgy, mint alig tíz éve. Ennek hatása teljesítményünkön is meglátszik, mert nagyrendezvényeinket elsősorban a magyar államhatáron kívül élő magyarok látogatják leginkább.

Egyik legsikeresebb rendezvényünk, a különböző országokban megrendezett évzáró ünnepségünk. 1995. november 24-én, fennállásunk tizedik évfordulóját ünneplendő, központi ünnepségünk Budapesten volt a Benczúr Szállóban, ahol ünnepi előadónk Lábod László címzetes államtitkár volt. Előtte Caratsch Claudio a Svájci Államszövetség budapesti nagykövete rezidenciáján ebédet adott, ahová teljes elnökségünket meghívta. Minden asztalnál egy-egy Budapestre akkreditált nagykövet elnökölt. Születésnapunkra írásban gratulált a Magyar Köztársaság elnöki hivatala, művelődési és közoktatási minisztere és a Határon Túli Hivatal elnöke. Néhány nap múlva, november 28-án a budai várban két újabb könyvünket bemutattuk.

Az 1996-os évben ünnepeljük ezeregyszáz éves évfordulóját annak, hogy Álmos-Árpád népe a Kárpát-medencében elfoglalta ezt a hont. Az év kezdetén külön előadássorozatot kezdtünk Erdély több városában. Először dr. Gedai Istvánnal, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatójával, utána Nagy Kálmán nyugalmazott huszárezredes-hadtörténésszel jártuk Erdély szép vidékeit: Kolozsvár, Enyed, Marosvásárhely, Székelyudvarhely, Csíkszereda a főbb állomások, de elmentünk számos kisebb településre is, mint Gyimesfelsőlok, Csíkszentmárton vagy Marosszentgyörgy. Jártuk a Felvidék városait is.

Május 7-én újabb két könyvünk bemutatója volt a budai várban, majd Székelyudvarhelyre mentünk a szokásos Pünkösdi előtti, két napos övezeti történelemtalálkozókra. A találkozón 151 személy, közöttük tizenhat szakember vett részt, három világrész hét országából. Megvitattunk kilenc előadást, majd szombaton részt vettünk a csíksomlyói zarándoklaton, A találkozó kedves emlékét jelenti számomra az az ötven barátunk, aki Tapolcáról jött különbusszal. Idén, az udvarhelyi találkozóval egyidőben nyílt meg Kaposvárott az 1100. évforduló alkalmával, a kaposvári Iparművészeti Szakközépiskola és Ipari Szakmunkásképző Intézettel közösen meghirdetett képző-, iparművészeti és kézműves pályázatunk anyagából rendezett kiállításunk. A megnyitón részt vettek a megye és a város vezetői is. A pályázatot magyar nemzetiségű, középfokú intézmények nappali tagozatos tanulói számára írtuk ki. A pályázat célja, a honfoglaláskori magyarság forma- és motívumkincsének föllevenítése, tárgykultúrájának, viseleteinek földézésa, a korabeli anyagok, alkotói eljárások alkalmazásával, valamint ezek felhasználása korunk felfogását tükröző képző- és iparművészeti alkotásokban, valamint kézműves munkákban. A pályázat hirdetése széles körben történt és igen szép anyag gyűlt össze, csaknem 300 pályamű!

Díjak	<i>képzőművészeti csoport</i>	<i>iparművészeti és kézműves csoport</i>
Fődíj: nyaralás	Palló Imre Művészeti	Gábor Áron Képzőművészeti
Fonyódligeten 1996,	Szakközépiskola	Iskola Miskolc:
augusztus 13-22-ig	Székelyudvarhely:	Bakos Éva, Csontos Szilvia,
<i>Somogy Megye adománya</i>	Boros Erika,	Halász Zsófia, Kincses Gabriella,
	Boros Izabella,	Kiss Emese, Kovács Andrea,
	Balázs Andrea-Katalin,	Kovács Eszter, Nagy Katalin,
Nyerte:	Csáki Dénes,	Péczeli Tímea, Pizsik Árpád,
	Demény István,	Szepesi Kinga, Szoboszlai Dávid.
	Kokán Livia,	
	Lovász Noémi,	Kísérő tanár: Zsák Teréz
	Mátyás Enikő.	
	Irányító tanár:	
	Nagy Ibolya és	
	Szabó János	

I. díj 4000 Ft értékben	Tóth Zoltán, Kaposvár	Béres Tamás, Nagykanizsa
II. díj 3000 Ft értékben	Pintye Enikő, Nyíregyháza	Horváth Orsolya, Szombathely
III. díj 2000 Ft értékben	Tollas Tamara, Kaposvár	Andrási Anikó, Szombathely
<i>Kaposvár adománya</i>	Pop Erika, Kolozsvár	

Különdíj 3000 Ft. értékben	1. Kerti Károly, Kaposvár	<i>Kaposvár városától</i>
	2. Kovács Márk, Kecskemét	<i>Somogy Megyétől</i>
	3. Béres Kinga, Budapest	<i>Kaposvár városától</i>
	Iparművészeti SZKI	

Dicséret illeti a pályázat kezdeményezéséért Biró Bálint történelemtanárt, a lebonyolításáért Hausz Árpád igazgatót, a megye és a város vezetőit, akik a díjakat adták, Egressi Editet, aki a helyi vezetőket képviselte az egész munkában és Jónás József egyesületi tagunkat, aki részese volt a kezdeményezésnek is és a lebonyolításból is kivette a részét. A pályaművekből választott szép gyűjtemény díszítette Tapolcán a termet, ahol - ezúttal harmadjára - kezdtük augusztusban találkozónkat és iskolánkat.

A XI. Magyar Őstörténeti Találkozó fő tárgya volt honfoglalásunk és előzményei, az V. Magyar Történelmi Iskoláé pedig a keresztény egyházak és történelmi szerepük a Kárpát-medencében.

A Találkozón 188 résztvevő volt négy világrész tizenöt országából, ahol huszonöt szakember tizenöt előadását vitattuk meg. A Találkozót három "előtalálkozó"-n terveztük azzal a céllal, hogy az előadások egymást kiegészítve és nem átfedve, kiadják azt, amit ma a magyar őstörténetről tudunk, tudunk - és nem csak feltételezünk. Tervünk minden várakozáson túl sikerült és további célunk, hogy kialakítsunk egy közösséget, amely egy egységes mű megírására vállalkozhat. A jelen kötetben található előadássorozat minden bizonnyal szakmailag a legjobb ebben a tárgyban. Hiánya - s ennyiben nem teljesült elképzelésünk - hogy a nyelvészettel nem foglalkozik, de az előadásokat nem kaptuk meg időben. Viszont, aki a magyar őstörténettel foglalkozik, pont a nyelvészet irányából kapja a legtöbb adatot és ösztönzést. Aki viszont a mi kiadványainkat tanulmányozza, az a nyelvészeti eredményekről is kellő tájékoztatást kaphat.

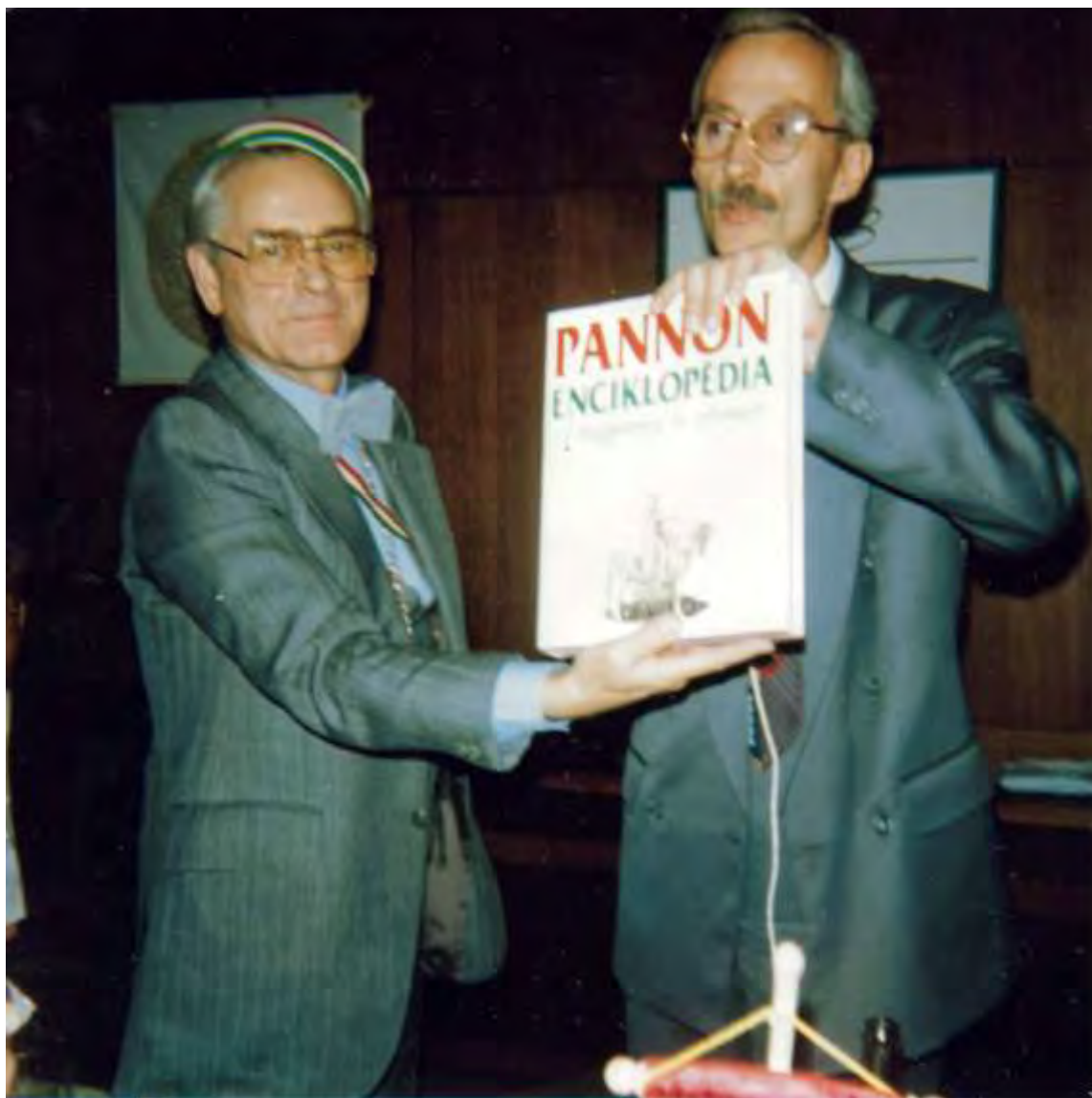
Iskolánkban 225-en vettek részt, szintén négy világrész tizenöt országából, ahol tizenöt előadást hallhattunk. A résztvevők mintegy 72 %-a volt harminc éven aluli és 67 %-a nő. A rendezvényt anyagilag támogatta az Illyés Alapítvány, a Művelődési és Köznevelési Minisztérium, Veszprém megye és a "Páneurópa Mozgalom" tapolcai szervezete. A rendezvény technikai feltételei biztosításáért Tapolca város vezetőinek tartozunk hálás köszönettel. Szívesen voltunk e szép Balaton-felvidéki városban. Szerettel gondolunk az együtt töltött szép napokra és mindenkor szívesen jövünk ide vissza.

Mint minden évben, úgy az idén is, az első tapolcai napon volt egyesületünk évi rendes taggyűlése. A színes beszámolókból nagyjából az a kép bontakozott ki, mint ami itt, az előzőekből.

A taggyűlés elején legnagyobb tisztelettel elbúcsúztattuk W. Vityi Zoltánt, aki sok éven át volt egyesületünk nagyszerű tagja - a továbbiakban biztosan a Menyországból segíti munkánkat. Az élők közül jegyzőkönyvileg dicsértük tagjainkat: Csámpai Ottó (Pozsony), Dani Pál (London), Loewngreen Irén (Zürich), Pandula Attila (Budapest) és Lányi Ernő (Budapest). Végezetül megválasztottuk az elnökséget, amely a tavalyihoz képest alig változott. Megbíztuk titkárságunkat a további tevékenység összefogásával és irányításával. Az Iskola jövőre egészen újszerű tárgyat kap: "Nemzetállamtól az övezetek Európájához a XX. században". Ezt követően megbíztuk az új iskolavezetőséget, majd jóváhagytuk a Magyarországi Tagozat működéséről szóló jelentést. Elismeréssel és örömmel vettük tudomásul, hogy Pozsonyban, Csámpai Ottó tanár úr vezetésével, előadásaink havonta egyre sikeresebbek. A taggyűlés tudomásul vette, hogy előző évi határozatunkra 33 egyesületi tagot felkértünk tagsági viszonyának rendezésére. Mivel közülük az év végéig senki sem rendezte dolgát, így tagságukat az év végével megszüntettük. A taggyűlés időpontjában, négy világrész tizennyolc országában összesen 112 tagunk volt.

Nem csekély büszkeséggel állapította meg az egyik felszólaló, hogy sokévtizedes múlttal, állami támogatással működő egyesületek sem képesek, még csak hasonló eredményt se fölmutatni. Nem szabad elfelejtenünk, hogy aki a mi egyesületünkben tevékenykedik, az minden költségét maga kell fedezze, viszont kitüntetéset, társadalmi, vagy máségyéb elismerést biztosan nem remélhet. Az viszont nem is akárcsi, aki mindezek ismeretében vállalja velünk a közösséget.

Zürich, 1996. álmom hava

Az évzáró ünnepségen adta át ajándékát (a képen) és elismerő oklevelét Lábomy László c. államtitkár, a Határon Túli Magyarok Hivatalának elnöke. Tíz éves az Egyesület...

Tíz éves az egyesület. Ebből az alkalomból Svájc magyarországi nagykövete 1995. november 24-én vendégül látta egyesületünk harminc tagját ebédre rezidenciáján, ahol minden asztalfőn egy Magyarországra akkreditált nagykövet elnökölt

IV. övezeti történeştalálkozónk. Székelyudvarhely, 1996. május 23-25. Aki előad: dr. Endrey Antal (Melbourne), aki elnököl prof. dr. Rókusfalvy Pál (Budapest)

XI. őstörténeti találkozó és ötödik történelmi iskola. Tapolca, 1996. augusztus 11-18. Ferenczi István elnököl, előad Makovecz Imre (Budapest)

...és elnököl Csámpai Ottó, előad prof. dr. Prazák Richard dísztagunk, a Cseh Köztársaság budapesti nagykövete

Mint minden nagyrendezvényünk végén: résztvevőink az ökumenikus istentiszteleten. Baloldalon áll Nyeső József, jobboldalon áll Beke Zoltán (Rozsnyó), jobbra az első sorban ül Forrai Sándor

Részletek a 20. és a 30. sz. kötetünkben

XII

Isten kegyelméből és egyesületi tagjaink kiváló munkája eredményeként, egyesületünk életének tizenkettedik évében rendezhettük tizenkettedik magyar őstörténeti találkozónkat és hatodik magyar történelmi iskolánkat. E hajdan mágikus számok, talán valami szerencsét rejtenek...

A külső körülmények viszont egyre kedvezőtlenebbek számunkra, a békés építkezők számára. Jövőre a Hazában több választás, szavazás esedékes. Az emberek egyre jobban hirdetik, hogy elégük van a politikából – miközben egyre inkább belekeverednek. A társadalom egyre idegesebb – a magyarokat egyre kevésbé érdekli magyarságuk. Nő az „európai izgalom” – a cél Európa, és egyre kevésbé a nemzeti. Egyre sokasodik a panasz a könyvkiadás sanyarú helyzetéről – miközben egyre nő a rossz könyvek áradata. A társadalomban növekszik a gazdag–szegény ellentmondás. A szomszédos országokban a magyarok elszegényedése gyorsabban nő, mint Magyarországon. Nőttön nő a nyugati magyarság érzéketlensége és megosztottsága. A nemzethalál réme ismét egyre gyakrabban és mind komorabban fölmerül.

Mi csak arra kényszerültünk, hogy magyarországi tagozatunkat jogutód nélkül megszüntettük.

Újdonság egyesületünk életében, hogy Rozsnyón is rendszeressé váltak előadásaink.

Övezeti találkozónk egy volt, Csikszeredában, ismét a pünkösdi búcsú kapcsán. Valamivel szerényebben voltunk mint előzőleg, két év előtt, de most is volt 21 szakember, aki 12 előadást tartott az öt országból érkezett 84 résztvevő előtt. Pataki Imre, a Kriterion Alapítvány igazgatója javaslatára, ezentúl Szeredában minden évben lesz övezeti történetstálalkozónk. A rendezvény számára eddig is ő biztosította a helyet. Sántha Pál Vilmos pedig a szervezés lelke. Isten áldja őket.

Az őstörténeti találkozónk és az iskolánk idén ismét Tapolcán volt. A találkozón 47 szakember 19 előadását vitattuk meg 264 résztvevői előtt. Az iskolában 11 előadó 16 előadást tartott a 3 világrész 15 országából érkezett 298 résztvevő előtt. Az iskola tárgya volt „A nemzet államtól az övezetek Európájába a 20. században”. Az utolsó napon szavaztak a résztvevők: 61-en adtak szavazatot. A NATO-csatlakozás mellett 36-an, míg ellene 23-an szavaztak, 2 „nem, tudom” volt. Az európai közösséghez való csatlakozásunk mellett szavazott 38 és ellene 21, tartózkodott egy. A szavazáson való részvétel 30% alatt maradt. Győztek az álmodozók, a csodavárok. Feltehetően így lesz ez a valódi választáson is.

A rendezvény első napján volt egyesületünk szokásos évi taggyűlése – ahol ismét több, nagyszerű barátunktól búcsúztunk örökre: Frech’ Miklós Keszthelyről, Zichy Irén Stockholmból és Sebestyén László Budapestről távozott az égi hazába. Az egyesületnek 120 tagja van 4 világrész 18 országában. A taggyűlés köszönetét fejezte ki az egyesület érdekében kifejtett tevékenységéért a következő személyeknek: Caratsch Claudio (Bern), Beke Zoltán (Rozsnyó), Bíró Bálint (Kaposvár), Germann Georg (Bern), Hausz Árpád és Jónás József (Kaposvár), Pataki Imre és Sántha Pál Vilmos (Csikszereda). Eddig kiadtunk összesen 18 könyvet. Az év folyamán jelent meg az 1996. évi őstörténeti találkozónk és iskolánk könyve, továbbá Germann Georg, a Berni Történelmi Múzeum igazgatója könyve: A Berni Történelmi Múzeum magyar emlékei, címmel, két nyelven, színes képekkel, a budapesti svájci nagykövet ajánlásával. Találkozónk és iskolánk jövőre is Tapolcán lesz – az iskola 1848 jegyében.

A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen októberben, Svájc-Magyarország címmel tudományos konferenciát rendeztünk Svájc magyarországi nagykövete, az Egyetem, a Magyar Külügyi Intézet és a Svájci-Magyar Tudományos Együttműködési Bizottság közreműködésével. A rendezvény a Bank Vontobel AG támogatásával jött létre.

Nem tehetünk másként: dolgozunk tovább a magyar nemzeti öntudat erősítésén – miközben a cél egyre hangosabban összeurópai, világpolgári.

Zürich, 1997. földanya hava

V. övezeti történésztalálkozónk. Csikszereda, 1997. május 15-17. Dr. Boros László és alapító tagunk prof. dr. Frisnyák Sándor (mindketten Nyíregyháza)...

...és valamennyien – mint minden ilyen alkalommal – a csiksomyloi zarándoklaton (előtérben áll) Csihák György

XII. őstörténeti találkozó és VI. történelmi iskola. Tapolca, 1997. augusztus 10-17. A nagy hőségben jólesik a dinnye! Középen (ül) Sipos Anna (Marosvásárhely), aki férjével hét alkalommal hozott nagyrendezvényünkre egy-egy nagy buszt, tele erdélyivel

A tapolcai városi mozi kedves dolgozói, akik hat éven át voltak hűséges, mindenkor szíves segítő társaink. Elöl (ül) az igazgató: Mészáros Daisy

Szolanovszky Zsigmond erdélyi világutazó (Sydney), aki már akkor járt az ujjuroknál, amikor Magyarországon erről beszélni még nem volt divat

A Svájc-Magyarország konferencia hallgatósága a budapesti Közgazdasági Egyetemen. Az első sorban (szemüveges) Krajczár Gyula Komárom polgármestere

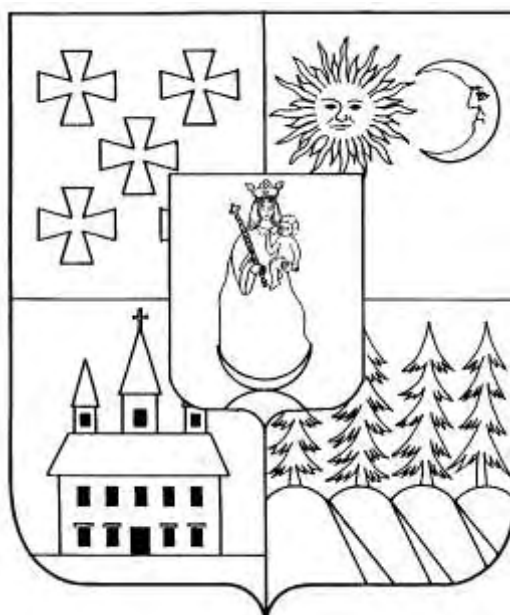

Mikes Kelemen Középiskola. Beregszász, 1997. november 10. Az egyesület egész napos bemutatkozó rendezvénye. A képen Herényi István, Nagy Kálmán, Papovics Vlagyimir tanfelügyelő és Balogh Rozália történelemtanár (Beregszász) és Csihák György. Aki fényképez: Pál Lajos dísztagunk, az ottani zeneiskola igazgatója (Tiszapéterfalva)

Részletek a 30. és 50. sz. kötetünkben

Erdély

Hargita Megye

XIII

A Krisztus utáni 1998. év.

„A taggyűlés tiszteletteljes köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy az egyesület kiadjon eddig húsz könyvet és nyolc képeslapot. Ezen kiadványok egyedülálló bizonyítékai annak, hogy az Egyesület az egyetlen olyan tudományos műhely, amelyben a magyar nemzeti történelemkutatás és a magyar nemzeti történelemírás eredményeit és hagyományait, a nyugaton élő, elsősorban magyar származású kutatónemzedék, a Kárpát-medencében élő kutatókkal való rendszeres és szoros együttműködésben, átmenti és továbbfejleszti. ” Idézet az 1998. évi taggyűlésünk jegyzőkönyvéből.

Ez az év, számunkra január 12-én kezdődött. Die Kultur der Abtei Sankt Gallen, azaz a *Szent Galleni Apátság kultúrája* címmel kiállítás nyílt a debreceni Déri Múzeumban, St. Gallen Kanton, valamint a Kanton levéltára és könyvtára rendezésében. Mind a könyvtár, mind a levéltár igazgatója egyesületünk tagja. A kiállítást egyesületünk kezdeményezte 1990-ben. Azóta bejárta az egész világot.

Debrecenből a kiállítás Budapestre jött a Nemzeti Múzeumba, onnan a soproni városházába, majd a keszthelyi Festetics Kastélymúzeumba, ahol augusztus 26-áig volt nyitva. A kiállítást mintegy százezer ember tekintette meg. A budapesti megnyitón a Nemzeti Múzeumban a szakma és a közélet mintegy háromszáz kiválósága jelent meg. Ezen a napon, az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen németnyelvű tudományos ülésszakot rendeztünk a budapesti svájci követséggel és St. Gallen Kantonnal, Die Ungarn und die Abtei Sankt Gallen, azaz *A magyarok és a Szent Galleni kolostor* címmel. Előadott egy német, két svájci (egyesületünk tagjai) és öt magyar szakember — az előadások anyagát kétnyelvű kötetben megjelentettük. Nem árt megjegyezni, hogy a budapesti és más magyar újságban megjelent „méltatások” kiemelik, milyen barbár módon pusztították eleink a kolostort. (Hajdú-Bihari Napló 1998. 1. 23, Magyar Hírlap 1998. 3. 20.).

A magyar kulturális kormányzat — honfoglalásunk ezeregyszázadik, jubileumi évében — se a rendezvényhez, se a kötethez egyetlen fillérrel sem volt hajlandó hozzájárulni. A kiállítás és a kiadvány teljes költségét — leszámítva azt, hogy a múzeumok a helyt adták — Svájból kellett biztosítsuk. A Nemzeti Múzeumba a maghívót, a háromszáz vendég részére adott állófogadást — Svájból, magánpénzből fedeztük.

Az Annales Sangallenses maiores a 925. évnél följegyzí: *„Agareni monasterium sancti Galli invaserunt. Wiberata martyrisata est. ”* Ez a történelem — a többi képzelet. Magyarul: *„Az agarenik Szent Gallusz kolostorát megtámadták. Wiboráda mártírrá lett.”* A heidelbergi Berschin professzor előadásában rámutatott, hogy a legújabb német irodalomban (Propylen Weltgeschichte) — nyilván az egyre brutálisabb világ hatására — már az áll, hogy a magyarok Viborádát a nyakán lévő láncsal verték agyon.

Ugyan mit teszünk, hogy a német történelemírás ezer éve ránk kent gyalázatával szembekerüljünk? A frankfurti könyv-világkiállításra benyújtott pályamunkáinkat olvasatlanul visszaküldték. Érdemes végignézni a kiválasztott művek jegyzékét.

Sajnos, még mindig nem járt el az idő — egyesületi céljaink és munkánk felett.

Az év folyamán egy övezeti találkozónk volt. Ismét a csiksomlyói búcsú előtt Csikszeredában, dr. Faragó József kolozsvári professzor, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a néprajztudomány doktora elnökletével. A rendezvényen 18 szakember 16 előadással szerepelt 270 résztvevő előtt, akik két világrész (Európa, Amerika) öt országából (Magyarország, Románia, Svájc, Szlovákia, USA) voltak. A résztvevők 82%-a 30 éven aluli. A rendezvényt Csikszereda város és az RMDSZ csikszeredai szervezete támogatta.

Áprilisban — dr. Uzsoki András, magyarországi alelnökünk szervezésében — egyháztörténeti konferenciát rendeztünk Veszprémben, a veszprémi érsekséggel és a Veszprém Megyei Oktatási Központtal, ahol elhangzott 11 előadás 68 résztvevő előtt.

A 13. magyar őstörténeti találkozónk és a 7. magyar történelmi iskolánk Tapolcán volt augusztus 9. és 16. között. A találkozó elnöke dr. Szádeczky-Kardoss Irma a történelemtudomány kandidátusa volt, az iskola vezetője dr. Pandula Attila ELTE adjunktus. A találkozón 246 fő 3 világrész (Amerika, Ázsia, Európa) 9 országából (Anglia, Kanada, Németország, Románia, Svájc, Szlovákia, Thaiföld, USA) megvitatta 15 szakember 22 előadását. Az iskola tárgya az 1848—1849-es magyarországi polgári forradalom és szabadságharc volt. Az oktatás keretében 3 országból (Magyarország, Svájc, Thaiföld) 21 előadó 16 szakelőadása hangzott el, amit a résztvevőkkel megvitattak. Előadott Svájc magyarországi nagykövete is — egyesületünk tagja. Az iskola tárgyához kapcsolódóan minden reggel 1848-as katonadalokat tanultunk, esténként pedig négy, a tárgyhöz fűződő filmet megnéztünk. Az egyiket megvitattuk Csoóri Sándorral a Magyarok Világszövetségének elnökével és Sára Sándorral a Duna Televízió elnökével. Somogyi Győző festőművész kiállította, és egy estén személyesen bemutatta a szabadságharc katonáiról készített festményeit. A rendezvényt anyagilag támogatta az Illyés Közalapítvány, Somogy és Veszprém megye, Tapolca és Veszprém városa, továbbá a Pán-Európa Mozgalom Tapolcai Tagozata. A legtöbb költséget ismét, mint mindig, egyesületünk tagsága vállalta. Az iskola résztvevőinek 81%-a harminc éven aluli volt.

Egyesületünknek egy ilyen rendezvény nyolc-tízezer svájci frankjába kerül. Ehhez jön egyesületünk tagjainak személyes áldozatvállalása, akiket pl. nyugaton ezért a tevékenységükért biztosan senki sem honorál. Mindenkor a pénzügyi támogatást kizárólag a rendezvényre érkező vendégek kapják költségtérítés címén. Nem sajnáljuk az utóbbi időben gomba módjára szaporodó hasonló rendezvényektől és vállalkozásoktól se a látogatókat, se a nekik juttatott pénzt. Viszont látni kell, hogy a mi egyesületünk ezeket a rendezvényeit immáron tizenhárom éve szervezi, és például nem egy-két éve fedeztük fel a honfoglalást — mint a többiek, kivétel nélkül. Rendezvényeink szellemét és színvonalát a többi nem éri el.

Idén adott az Illyés Közalapítvány 180, Veszprém Megye 100, Veszprém város 50 és Somogy Megye 15 ezer forintot. Ez volt a takarónk, amíg nyújtózhattunk. Könyvre már évek óta egy fillért se kapunk. Ez volt az első év, hogy emiatt saját könyvet nem adhattunk, de kisegített Nagy Gyula Kanadában élő tagunk, aki átadott nekünk egy 1848—1849-el foglalkozó könyvét, amit minden résztvevő ingyen kaphatott. Tapolca városa adta az infrastruktúrát (terem, az előadások technikai feltétele, leírás, sokszorosítás stb.). A fent említetteken kívül a többi védnök felénk se nézett — kivéve dr. Csapó József nagyváradi szenátort, kedves feleségével, aki megtisztelt bennünket látogatásával. Azért, mint minden évben, minden védnökünknek elküldtük köszönetünket és beszámolóinkat, valamennyi résztvevő aláírásával és mindazzal, amit a résztvevők kapnak (könyv, kitéző, diploma stb.).

Augusztus 9-én volt egyesületünk évi rendes taggyűlése, amelyen a 116 egyesületi tag közül 39-en vettünk részt. Az egyesületbe eddig fölvevünk összesen 220 természetes személyt. Ebből elhunyt 29, kilépett 10 és — kölcsönösen elfelejtve 65. Tagdíj nálunk nincs.

Csak a rendezvényeinken eddig elhangzott több mint 350 tudományos előadás, négy világrész 22 országából származó, közel 200 résztvevő előtt.

Minden egyesületi tagunkat ünnepélyes keretek között a tagságba beiktatjuk és értékes egyesületi emblémát kap. Az alapító tagok és a dísztagok diplomát is kapnak. Egyeseket örökös tagnak választunk, akik faragott táblát kapnak az egyesülettől. A következő, eddig elhunyt tagjaink előtt az egyesület egész taggyűlése tisztelgett évről évre: Arady Eric Sydney, Árkay László Montreal, Balás Gábor Budapest, Blaskovics József Prága, Fiala Ferenc Saarbrücken, Frech' Miklós Keszthely, Gonda Ferenc Budapest, Götz László St. Pölten, Gyenes József Budapest, Hallay István Toronto, Hóka Mihály New York, Jánszky Papp Éva Los Cocos, Kállay István Budapest, Kazár Lajos Canberra, Kovács János Hüchelhof, Kovács István Malmö, Manz Heinz Zürich, Mile Tibor London, Nádasdy Erzsébet és Jenő London, Quarz Sepp-Rudolf Landau, Sándorfői György Budapest, Sárkány Kálmán Budapest, Sebestyén László Budapest, Szalay Zsigmond Tyúköd, Szűk Ödön Szentendre, W. Vityi Zoltán Mátészalka, Zichy Irén Stockholm.

A taggyűlés köszönetét fejezte ki az egyesület érdekében kifejtett tevékenységért az alábbi személyeknek: Beke Zoltán Rozsnyó, Bergou Jánosné Budapest, Caratsch Claudio Bern, Gedai István Budapest, Lányi Ernő Budapest, Pandula Attila Budapest, Pataki Imre és Sántha Pál Vilmos

Csikszereda, Sipos Anna és Lajos Marosvásárhely, Uzsoki András Balatonfüred, Vogler Werner St. Gallen.

Egyhangúlag, egy évre ismét engem választottak elnökké, és egyhangúlag a következő személyeket az elnökségbe: Aerni Agathon Bern, Almási Gábor Heidelberg, Beke Zoltán Rozsnyó, Bergou Jánosné Budapest, Bürgin Gerold Zürich, Csámpai Ottó Pozsony, Dani Pál London, Domokos Levente Székelykeresztúr, Herényi István Budapest, Juba Ferencz Bécs, Kovács Veronika Helsingborg, Kováts Zoltán Szeged, Lányi Ernő Budapest, L'Eplattenier Yvette Zürich, Lindegger Péter Winterthur, Loewengreen Irén Zürich, Lukács József Kassa, Mátyus Gyula Kecskemét, Nagy Kálmán Budakeszi, Pandula Attila Budapest, Sándorfi György Budapest, Sántha Pál Vilmos Csikszereda, Sipos Anna és Lajos Marosvásárhely, Szádeczky-Kardoss Irma Budapest, Uzsoki András Balatonfüred, Vogler Walter St. Gallen. Ezt követően a díszelnökségbe iktattuk Csámpai Ottót Pozsonyból és Sántha Pál Vilmost Csikszeredából.

Budapesti évzáró ünnepségünk előadója volt dr. Zachar József a Magyar Tudományos Akadémia (a történelemtudomány) doktora, a Hadtörténeti Intézet, Levéltár és Múzeum tudományos főigazgató helyettese, honvéd ezredes, Zrínyi díjas hadtörténész, a francia és az osztrák legmagasabb tudományos kitüntetés birtokosa, egyesületünk alapító tagja.

Hazánkban ismét új szelek fújnak. Sokan reménykednek, mások csalódásukban még mélyebbre húzódnak. Régi és új sebek véreznek. A népesség tovább csökken. Az abortuszok száma évi hetvenezer — az abortálok egynegyede kiskorú.

Hajtsuk le fejünket és próbáljuk a magyarral megszerettetni hazáját.

Zürich, 1998. télelő hava

„Die Ungarn und die Abtei Sankt Gallen“. Acta Historica Hungarica Turiciensia IV. évf. 1. szám. 1991. Tudományos ülés az ELTE-n és kiállítás a Magyar Nemzeti Múzeumban, 1998. március. A kiállítást mi kezdeményeztük és megvalósult 160 helyen, 50 országban, 30 nyelven. Ez volt az első rendezvény, amiért egyesületünket előterjesztették az EU René Descartes tudományos díjra. A képen a kiállítás főszervezője, dísztagunk dr. Vogler Werner, Kanton St. Gallen főlevéltárosa budapesti előadásán, 1998. március 3-án

Die Kultur der Abtei Sankt Gallen

A plakát 50 országban, 160 városban, a kiegészítő szövege 30 nyelven

Hilary Clinton St. Gallenben a „Szent Galleni Apátság kultúrája“ kiállításunk megnyitóján Vogler Werner dísztagunk, a Kanton levéltárosa társaságában

Báró Apor Ferenc és a svájci követség titkára Gasser Rolf a kiállításon

A Magyar Nemzeti Múzeum-beli ünnepélyes megnyitó után vacsora a svájci követ rezidenciáján. Képen az asztalnál Honti Mária államtitkár, Stöckling Hanns Ulrich St. Gallen kanton elnöke, dr. Katona Tamás a MTA részéről, dr. Gedai István a Múzeum főigazgatója (alapító tagunk), dr. Csihák György, dr. Vogler Werner, Caratsch Claudio nagykövet társaságában

Hatodik övezeti történeztalálkozónk. Csíkszereda, 1998. május 27-29. Kerekasztal beszélgetés: dr. Herényi István magyarországi alelnökünk, dr. Faragó József a Magyar Tudományos Akadémia tagja (Kolozsvár), romániai alelnökünk, prof. Ferenczi István (Kolozsvár) és Biró Donát tagunk (Szászrégen), valamint Cserey Zoltán a Székely Múzeum igazgatója (Sepsiszentgyörgy)

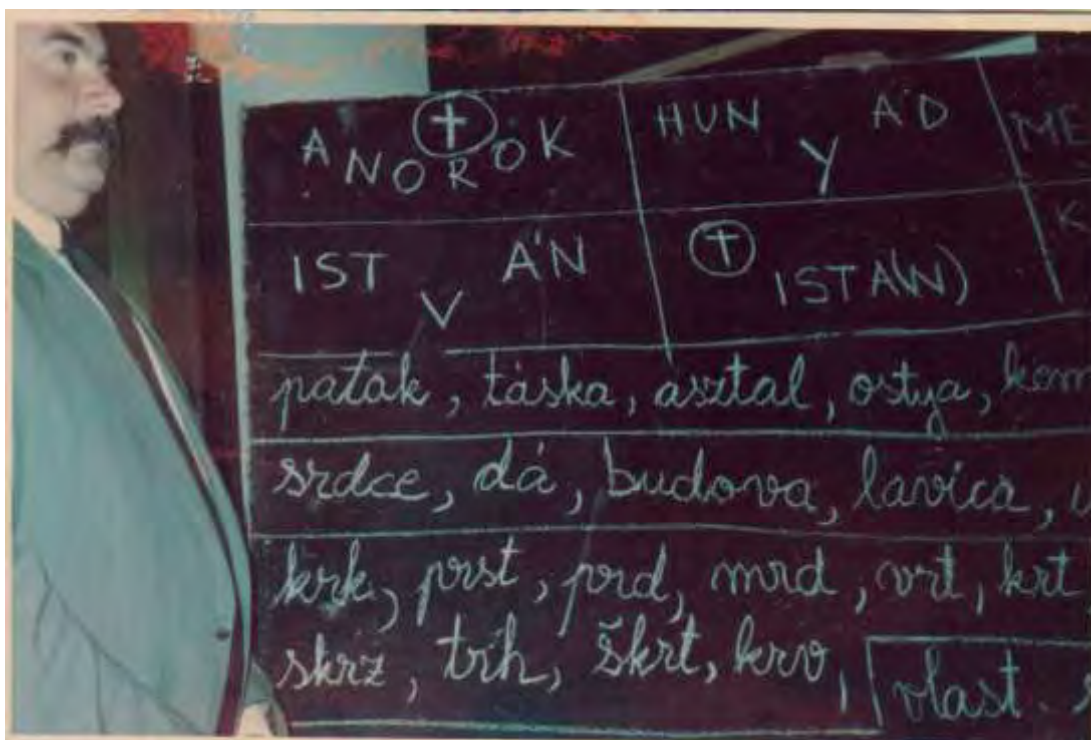
Egyháztörténeti konferenciánk a veszprémi érsekséggel. Veszprém, 1998. április 22. Az egyik előadó: dr. Kovács Imre Endre dísztagunk, a magyarországi premontrei rend alperjele (Csorna), elnököl dr. Uzsoki András dísztagunk (Tihany) és Bauer Nándorné a megyei pedagógiai intézet igazgatója

XIII. őstörténeti találkozó és VII. történelmi iskola. Tapolca, 1998. augusztus 9-16. Az előadó Csajághy György és felesége Duha Julianna (Pécs), elnököl dr. Timár Sándor (Timaru-Kast Alexander), Ingelheim

Előadó Somogyi Győző (Salföld), elnököl dr. Szádeczky-Kardos Irma (Budapest)

Az előadó dr. Takács József (Tiba)

Az előadó dr. Berényi Zsuzsa Ágnes (Budapest), elnök Darai Lajos Mihály

Alapító tagunk és tudományos tanácsunk elnöke Zachar József ezredes, a MTA doktora ünnepélyes beiktatása és székfoglalója : „Ezeregyszáz év békekötéseink tükrében”, évi záróünnepségünkön Budapesten

Részletek a 24., a 30. és a 31. sz. kötetünkben

Szent Gállen

XIV

Az új évezred előtti utolsó év.

Igaz, nem az fontos, hogy melyik évben járunk, hanem az, hogy mit teszünk. Mégis, van annak valami szerepe, hogy egyesületünk jövőre tizenöt éves lesz és egy új évezred fordulóján vagyunk. Többek javaslatára hozzáfogtunk 1986-ban fogalmazott „Nyilatkozat”-unk újrafogalmazásához. Kibővítettük és új ruhába öltöztettük.

A második hó végén, mintegy harminc résztvevővel megalakítottuk Kolozsvárott egyesületünk erdélyi asztaltársaságát, ahol határozatba ment, hogy havonta egyesületi összejövetelt rendezünk. A szervezést Faragó József, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, Palkó Attila régész-történész és Kiss Ármánd festőművész-tanuló, kolozsvári barátainak vállalták.

Csikszeredában volt május közepén hetedik övezeti találkozó, Csikszereda város és a helyi RMDSZ védnöksége alatt. A találkozó elnöke Frisnyák Sándor tanszékvezető egyetemi tanár volt. A találkozó fő témája Transsylvánia története, jelene és jövője volt. A régió táj-, társadalom- és gazdaságtörténetét az előadók a Kárpát-medence (=megarégió) összefüggés- és kölcsönhatás-rendszerében mutatták be, hangsúlyozva a jelenségek és jelenségcsoportok specifikumait és a történelmi országrészek (Erdély, Alföld, Felvidék, stb.) egymást kiegészítő gazdasági jellegét. Az ezeregyszázéves évfordulóra való felkészülést szolgálta a Szent István életművét, az államalapítás jelentőségét értékelő előadás és kerekasztal beszélgetés. A rendezvényen két világrész hat országából tizennyolc előadás hangzott el, 80 résztvevő előtt.

Egyesületünk tizennegyedik magyar östörténeti találkozója és nyolcadik magyar történelmi iskolája ismét Tapolcán volt, augusztus elején. A találkozó fő tárgya Szent István és a magyar államalapítás, az iskoláé az első világháború és magyar történelmi következményei — volt. A rendezvény számos magyar és külföldi személyiség védnöksége alatt jött létre. A találkozón 19 szakember 22 előadását vitattuk meg. A találkozó elnöke Lukács József kassai régész volt.

Iskolánkban 21 előadó 23 előadása hangzott el és levetítettünk négy filmet, amelyek az iskola témájával foglalkoztak. (A filmvetítést mindig élénk vita követte. Az „*En is jártam Isonzónál*” című film vitáját a szerzőpáros Gulyás-testvérek vezették.) Volt két kirándulás, egy tábortűz — amit elvitt volna a vihar, ha a jó hangulat és tapolcai barátaink meg nem mentettek volna. A rendezvény kezdetén *veni sancte* volt, egyesületünk dísztagja, Csere Sándor tapolcai kanonok szervezésében, a befejezéskor pedig ökomenikus istentisztelet a helyi reformált templomban, Csere Sándor kanonok, Kúti Géza nagytiszteletű úr és rendezvényünk résztvevői közös öröme.

A rendezvényen négy világrész tizenhárom országából 289 személy vett részt, költségeit mindenkinek vállalnia kellett. A szomszédos országokból érkezők nagy része végül is költségtérítést kapott — főleg az Oktatásiügyi Minisztérium, Veszprém megye és az Illyés Közalapítvány jóvoltából. A helyi rendezés költségeit ismét Tapolca városa fedezte. Egyesületünk költségeit mindig magunk vállaljuk, sőt az egyes előadók, szervezők is minden költségüket maguk fedezik, így a legtöbb költséget Egyesületünk és főleg előadóink viselik.

A két, egyidőben zajló rendezvényt mindenki ingyen látogathatja, a tematikát összehangoljuk. Mivel az első világháború után — kissé nagyvonalúan fogalmazva — a gyepű veszett el, ezért az östörténet keretében bővebben foglalkoztunk a gyepűvel. Az államalapítás pedig alkalmat adott arra, hogy foglalkozzunk Magyarország Szent Koronájával, a Szent Korona-eszmével és a magyar közjoggal — egészen napjainkig. A rendezvény első napján „*Dunának, Tiszának egy a hangja*” címmel műsoros estet rendeztünk — telt ház előtt. A műsorban fellépő együttesek: a sárközi „*Csillagrózsa hagyományörző néptáncgyűttes*” (Decs), a nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégium leánykara, a diószegi citerazenekar, a Tiszapéterfalvai Zeneiskola népzenei csoportja, a nyitracsehi férfi éneklőcsoport, Csajághy György tárogatóművész Pécsről, bemutatták, hogy mennyire egységes és magasszintű magyar műveltség él az egész Kárpát-medencében, mindmáig: énekben, táncban, viseletben, zenében egyaránt. A rendezvény alkalmat adott arra is, hogy megnyissuk Kiss Ármánd

festőművész erdélyi tájképkiallítását és Somogyi Győző festőművész „*Huszárok az első világháborúban*” című kiállítását.

A rendezvény első napján tarottuk egyesületünk évi rendes taggyűlését, amelyen 42 egyesületi tag és három vendég vett részt. Négy egyesületi tagunkat elbúcsúztattunk örökre: Bakó Ferenc (Eger), Bürgin Gerold (Zürich), Kállay István (Budapest) és Stuber Paul (Grenchen).

Az év folyamán három könyvünk jelent meg: az 1993. évi Kaposvári Östörténeti Találkozó könyve, és két könyve egyesületi tagunknak. Az üzleti év negatív egyenleggel zárult. A taggyűlés elfogadta az elnök, az elnökség, a pénztáros, az ellenőrök és a szervezésben résztvevő többi személyek beszámolóját és az egyesület érdekében kifejtett tevékenységükért az alábbi személyeknek köszönetét fejezte ki: Bergou Jánosné (Budapest), Csámpai Ottó (Pozsony), Csihák György (Zürich), Domokos Levente (Székelykeresztúr), Frisnyák Sándor (Nyíregyháza), Gódor József (Kecskemét), Kertész Károlyné és munkatársai (Tapolca), Kovács László (Tapolca), Kovács Veronika (Helsingborg), Körmendy József (Veszprém), Király Edit (Nagyenyed), Lindegger Péter (Winterthur), Pál Lajos (Tiszapéterfalva), Pandula Attila (Budapest), Parapatics Tamás és munkatársai (Tapolca), Sántha Pál Vilmos és munkatársai (Csikszereda), Sibak András és munkatársai (Tapolca), Szádeczky-Kardoss Irma (Budapest).

A taggyűlés egy évre megválasztotta az elnökséget, engem ismét elnöknek, továbbá választott három évre két ellenőrt, valamint a díszelnökségbe Csámpai Ottót Pozsonyból, Sántha Pál Vilmost Csikszeredából és Zachar Józsefet Budapestről.

A Magyar Köztársaság oktatási minisztere T 300730-1676/1999 sz. alapítási engedélyével és T 302460-780/1999 sz. indítási engedélyével a történelemtanárok továbbképzését végezhetjük „*A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása*” címmel. Az engedélyt a Pilisborosjenőn székelő Pedagógus-továbbképzési Módszertani és Információs Központ javaslatára kaptuk. Lebonyolítására együttműködési szerződést kötöttünk a székesfehérvári központtal működő Kodolányi János Főiskolával.

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi egyetemmel kötött együttműködési megállapodásunk alapján pedig bekapcsolódunk az Egyetemen a történelem tanításába.

Caratsch Claudio, Svájc magyarországi nagykövete, egyesületünk dísztagja, lefordította anyanyelvére, rétorománra a magyar himnuszt. Ezért — Magyarországról való távozása alkalmával — a magyar kormány magas kitüntetésben részesítette. A kitüntetést elfogadhatta — ami egy svájci diplomata esetében, Svájcban, kivétel számba megy.

Az elnökség határozatára az évvégi záróünnepségeken nem szép előadások, hanem komoly, elménk elemzés következett. Számot vetettünk múltunkkal és felkészültünk a jövőre. Tizenöt évi munkánk eredménye: hét országban huszonkilenc nagyrendezvényen 732 előadás, amihez további 200 településen, négy világrész huszonegy országban több, mint ezer előadás jön, összesen mintegy tizenegyezer hallgató előtt. Előadásaink huszonhét kötetben mintegy harmincnégyezer példányban, több mint hetven ország közel ötszáz könyvtárában megtalálhatók, mindenütt, ahol magyarok élnek, vagy tanulnak a világban. Ez nem csak eredmény, de kötelesség is.

Amint kötelez bennünket fölszentelt zászlónk is.

Zürich, 1999. őszutó

VII. övezeti történeztalálkozónk. Csikszereda, 1999. május 19-21. Az előadó dr. Hanusz Árpád (Nyíregyháza), az elnök Faragó József (Kolozsvár)

Kerekasztal beszélgetés: dr. Barabási László, Sántha Pál Vilmos, Beder Tibor (főtanfelügyelő), Pataki Imre – valamennyien Csikszeredából

XIV. őstörténeti találkozó és VIII. történelmi iskola. Tapolca, 1999. augusztus 1-8. Az előadó dr. Földesi Margit PPKE egyetemi docens (Budapest), az elnök Balogh Rozália történelemtanár (Beregszász)

Az előadó dr. Székely Sándor a Duna TV alelnöke (Budapest), az elnök dr. Szádeczky-Kardos Irma, kandidátus – mindketten egyesületünk tagjai

Az elnök prof. dr. Faragó József (Kolozsvár), az előadó prof. dr. Salamon Konrád az MTA doktora, ELTE (Budapest)

“Dunának Tiszának egy a hangja”. A Nyitracsehi Férfi Kórus...

...és a Nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégium leánykara

...és az első “egyesületi házaspár”: Hadicska Tünde (Marosvásárhely) és Domokos Levente (Székelykeresztúr) az elnökkel

Egésznapos kirándulás Keszthelyre

Együttműködési szerződés aláírása a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemmel. Budapest, 2000. május 25. dr. Harai Dénes rektorhelyettes, Négyesi Lajos, dr. Szabó A. Ferenc, dr. Darai Lajos, Nagy Kálmán, dr. Csihák György, dr. Juba Ferenc, dr. Zachar József, Bergou Jánosné és a rektor Szabó Miklós tábornok, akadémikus

Részletek a 30. és a 42. sz. kötetünkben

Az ezredév utolsó éve egyesületünk életének tizenhatodik éve volt.

Néhány meglepetéssel kezdődött.

Másodjára jártam Ausztráliában, ahol háromévente, az év fordulóján magyar kongresszus van. Kihasználva az alkalmat, feleségemmel körülutaztuk ezt az országot, ami egyszerre egy sziget és egy világrész is. Három évvel ezelőtt már több barátot sikerült szereznem egyesületünknek és idén már azzal fogadtak Melbourneben, Sydneyben és Hobartban, hogy - Erdély után - ők is megalakították egyesületünk asztaltársaságát. Szerveztek ez alkalommal több találkozót, előadást és kérik könyveinket, hogy legalább így részesei lehessenek munkánknak.

Mindenben öröm volt mérges levelezés, ami az egész évet keserítette. Pályáztunk egy könyvtervünkkel valamely rangos alapítványnál, ahonnan alamiznaszerű összeget kaptunk, és a könyvet képező huszonöt beadott kéziratunkból nyolcat adtak vissza. Egy másik pályázatunk esetében, majdnem elveszett a kapott kis pénzecskénk, mert akinek a számlájára ment, sokáig tagadta, hogy nála van, a végén visszautalta a pénzt annak, aki adta, mondván, hogy az elszámolási határidő lejárt.

Tavasszal együttműködési megállapodást kötöttünk Budapesten a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemmel - az egyetlen magyar egyetem, ahol katonatiszteket képeznek. Ebből az alkalomból szép ünnepség keretében az egyetem rektora zászlónkra szalagot kötött. A naptári év két egyetemi félévében egyesületünk tagjai előadással résztvettek az egyetem tudományos rendezvényein, az oktatás keretében pedig egyesületünk tizenkét tagja tizennyolc előadást tartott. A következő évi östörténeti találkozónkat és történelmi iskolánkat is az egyetemmel közösen rendezzük - a közös előkészületek megkezdődtek. Az egyetem vállalta, hogy egyesületünk adatait, néhány iratát és valamennyi könyvünknek legalább a tartalomjegyzékét az internetre teszi.

A Magyar Köztársaság oktatási minisztere T 300730-1676/1999. számú alapítási engedélye és T 302460-780/1999. számú indítási engedélye lehetővé teszi, hogy egyesületünk Magyarországon a történelemtanárok továbbképzését végezze. Az oktatásban csak egyesületünk tagjai vehetnek részt. A miniszter által hitelesített programot mi állítottuk össze, kiadványaink képezik a kötelező és az ajánlott irodalom gerincét. A bonyolításra együttműködési szerződést kötöttünk a székesfehérvári székhelyű Kodolányi János Főiskolával, amely az ország első magánfőiskolája, amely diplomát ad, jelenleg ötezer hallgatója van. A főiskola egyesületünk tagját, Darai Lajost jelölte programfelelősnek, amit a miniszter megerősített.

Szakmai felelősségünk komolyodik. Már nemcsak vitatkozunk találkozóinkon, nemcsak saját iskolánk van évente egy hétig, hanem egyetemen rendszeresen oktatunk és történelemtanárokat kell tanítanunk. Tudományos munkánk szervezettebb és rendszeressé vált. Elnökségünk határozatára létrehoztuk az egyesület tudományos tanácsát. Elnöknek kértük Zachar Józsefet, a Magyar Tudományos Akadémia doktorát, a Zrínyi díjas történészt, egyesületünk alapító tagját, aki megkapta mind a francia, mind az osztrák köztársaság elnökétől a tudományos munkásságért adható legnagyobb kitüntetést is. Így ő a leginkább kitüntetett magyar történész ma Magyarországon. A tanács titkára lett Csámpai Ottó a nagyszombati Egyetem tanszékvezető helyettese, aki a Zrínyi Egyetemmel való tudományos együttműködésünket szervezi, Darai Lajos, aki a tanárok továbbképzéséért felelős, Pandula Attila az ELTE adjunktusa, iskolánk vezetője, Sántha Pál Vilmos romániai alelnökünk, aki az ottani tevékenységünkért felelős, Szabó A. Ferenc a Zrínyi Egyetem tanára, aki a Zrínyin, oktatásunkat szervezi és Csihák György, aki az östörténeti találkozónk felelőse. A tanács tagja Faragó József professzor Kolozsvárról, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, Fejes Pál egyetemi tanár Szegedről, az akadémia doktora, Frisnyák Sándor tanszékvezető egyetemi tanár Nyíregyházáról, az Akadémia doktora, Harai Dénes a Zrínyi Egyetem rektor-helyettese, Herényi István kandidátus Budapestről, Juba Ferencz tengerészkapitány, hajóorvos, jogász, Bécsből, Lányi Ernő ny. térképész Budapestről, Nagy Kálmán ny. huszárezredes Budakeszről, Starmüller Géza művészettörténész Kolozsvárról és Vízi László Tamás tanszékvezető főiskolai docens Székesfehérvárról.

A teljes évi előkészület és szervezkedés után sem sikerült egyetlen csoportot sem indítanunk. Oka lehet az ügyetlen szervezés, de az is, hogy a pedagógusok úgy vélik: rosszul vannak fizetve, miért képeztessék magukat, ami pénzbe is kerül? Ha máshol vállalnak munkát, akkor jobban járnak... A Kárpát-medencében egyébként is - zord szelek járnak. Nő a szegénység, az elégedetlenség - miközben óriási vagyonok képződnek. Egyre több a koldus és a milliárdos. Évek óta több a koporsó, mint a bölcső.

Egyesületünk tagja, Claudió Caratsch, svájci nagykövet Budapesten, kérésünkre lefordította a magyar himnuszt a rátoromán nyelvre és egy ünnepségen Svájcban elénekelt Michael Sauser, akinek édesanyja magyar. Sauser több mint száz nemzet himnuszát énekli eredeti nyelven. Amikor a követ Magyarországról távozott, magas kitüntetést kapott, kiemelten a himnusz fordításáért. Egy svájci követ nem fogadhat el kitüntetést idegen országtól – ezt elfogadhatta.

Az év folyamán két övezeti történeştalálkozónk volt. Április 27-től 29-ig a Sárköz fővárosa, Decs Nagyközség adott otthont a rendezvénynek, azon belül a Faluház, Bognár Cecil igazgatóval az élen. Az Önkormányzati Testület viselte a helyi költségeket és gondoskodott a kiegészítő rendezvényekről, Biczó Ernő polgármesterrel és Kokos László alpolgármesterrel az élen. A találkozó tárgya volt Délközép Kárpát-medence kultúrája, különös tekintettel a sárközi települések kialakulására és népi kultúrájuk fejlődésére. A találkozó két világrész (Amerika, Európa) négy országából (Románia, Svájc, USA és Magyarország) származó előadások voltak. A megjelent huszonnégy szakember huszonegy előadást tartott, amelyet három kerekasztalbeszélgetés formájában megvitattunk, bevonva a mintegy 231 főnyi közönséget is, akik között a harminc éven aluliak aránya 62 % volt. A rendezvényen résztvett az MTA két doktora, három munkatársa, négy kandidátus és a térségből számos muzeológus, helytörténész, néprajzkutató, művész, stb. A polgármesteri fogadáson sárközi ételkülönlegességeket és borokat ismerhetett meg a közönség, a bemutatóhoz a Gyöngyösbokréta kórusa énekelt. A Csillagrózsa Hagyományörző Néptáncgyűttes pedig a sárközi népzene és néptánc tárgyában tartott előadás keretében szerepelt. Április 30-án, millenniumi emléknapon, ökumenikus istentisztelet volt, majd a Honvédelmi Minisztérium politikai államtitkára átadta Decs nagyközségnek a millenniumi zászlót. Ezt követte a középkorban elpusztult Ete város helyén állított emlékmű avatása. A rendezvényt anyagilag támogatta több vállalat és egyéni vállalkozó is.

A történelmi bányaváros, Rozsnyó volt a következő övezeti történeştalálkozó színhelye, ahol Beke Zoltán tagunk vezetésével évek óta rendszeresen tartanak előadást egyesületünk tagjai. Kardos Ferenc polgármester és a város vezetői biztosították a helyi rendezés feltételeit és költségeit. A találkozó tárgya volt: „Közös jelen, múlt és jövő Észak Kárpát-medencében, különös tekintettel a gömöri tájegységre“. A találkozó két világrész (Ausztrália, Európa) öt országából (Ausztria, Ausztrália, Magyarország, Szlovákia, Svájc) származó előadások voltak. A megjelent huszonhét szakember tizenkilenc előadást tartott, amelyet négy kerekasztal beszélgetés keretében megvitattunk, bevonva a mintegy 111 főnyi közönséget, akik között a harminc éven aluliak aránya 39 % volt. Az előadók között volt hét egyetemi tanár és egy MTA doktor. Volt régész, történelmi földrajzos, helytörténész, szociológus, filozófus, történész, tengerész, egyházi és világi szakember. A város polgármestere fogadást adott a vendégek tiszteletére, a Csemadok helyi szervezete egy hangulatos esetét szervezett, amelyen magyar és szlovák művészek ízelítőt adtak a vidék műveltségéből.

Östörténeti találkozóink fő tárgya „A magyar műveltség gyökerei“, az iskolánk tárgya „Az 1930-as évek magyar műveltsége“ volt. Meghirdettük augusztus 6-tól 13-ig Vajára. Mivel a helyszínnel kapcsolatosan több bizonytalanság fölmerült, úgy döntöttünk, hogy a rendezvényt háromnaposra rövidítve, Felsőőrött (Oberwart) tartjuk. A rendezvényen négy világrész (Amerika, Ausztrália, Ázsia, Európa) tizenkét országából (Anglia, Ausztrália, Dánia, Kanada, Magyarország, Németország, Románia, Svájc, Szlovákia, Thaiföld, USA, Ausztria) származó előadók 20 előadását megvitattuk, összesen mintegy 47 főnyi közönség előtt. A téma kapcsán négy összefoglaló vita volt. A rendezvény keretében megalakítottuk az egyesület felsőőri asztaltársaságát Michael Racz Felsőőr polgármestere, egyesületünk díszelnökségének tagja kezdeményezésére. Mindegyik rendezvényünkön, minden résztvevő saját költségét maga fedezte.

A rendezvény első napján tartottuk az egyesület évi rendes taggyűlését. Az egyesületnek 106 aktív tagja van, négy világrész tizenkilenc országában, ebből huszonegy nem magyar, Svájcban él 28. Beszámoltunk a rendszeres, havonkénti előadásokról (Budapesten és Pozsonyban), a többi rendezvényről és az egyesület egész tevékenységéről, amelynek során az egyesület pénzforgalma a folyó üzleti évben jelentős negatív egyenleggel zárult - amelyet én hiteleztem. Az egyesületnek vagyona nincs. A taggyűlés köszönetét fejezte ki az egyesület céljai megvalósítása érdekében kifejtett tevékenységéért az alábbi személyeknek: Barabási László (Csikszereda), Beke Zoltán és munkatársai (Rozsnyó), Bognár Cecil és munkatársai (Decs), Németh József (Tapolca), Zachar József és a Tudományos Tanács tagjai. Mint minden évben, úgy idén is megválasztottuk az egész vezetőséget, egy évre. Az elnök ismét én lettem, a díszelnökségbe választottuk a következő személyiségeket: Kolozsvárról Faragó Józsefet és Kassáról Lukács Józsefet. A legmélyebb tisztelettel elbúcsúztattuk elhunyt tagjainkat: Ferenczi Istvánt Kolozsvárról, Holéczy Ákost Arlesheimből, Révész Lászlót Bernből.

Az év folyamán négy kötetet adtunk ki, közel hatezer példányban: Tizenöt éves az egyesület (két nyelven), az erdélyi övezeti találkozónk kötetét és két könyvét egyesületi tagunknak.

Az év végén Budapesten záróünnepséget tartottunk, ahol ismét képviseltette magát a Svájci Államszövetség is. Felvettük ünnepélyesen is új tagjainkat és ismét örökös tagokat is ünnepeltünk: Rojkóné Bakos Ibolyát Bielből, Beke Zoltánt Rozsnyóról és Sántha Pál Vilmost Csikszeredából. Örökös tag lett eddig 1997-ben Csihák György, Zürichből, Nagy Kálmán Budakesziről és Sárkány Kálmánné Budapestről, Körmendy József Veszprémből és Pandula Attila Budapestről; 1999-ben Lukács József Kassáról, Kovács Imre Endre Csornáról és Uzsoki András Balatonfüredről.

Tizenhat év elteltével megállapíthatjuk, hogy az egyesület bebizonyította életképességét és a célkitűzések helyesek. Látni kell viszont azt is, hogy az élet változása egyre újabb és újabb kérdéseket felvet, amire vagy tudunk felelni, vagy nem, de akkor: hogyan tovább?

A magyar társadalomtudomány nemzeti elkötelezettségű művelői nyugaton rendre elhullanak, a Kárpát-medencében pedig a szellemi fordulat legalábbis felemás. A kétségkívül kialakult nagyobb szabadság velejárójaként megnőtt a „gyomos terület” is. Szűkebb szakterületünkön ez azt jelenti, hogy a nemzeti jelleg hangoztatásával már nem állunk egyedül, miközben az elmúlt ötven évben felnőtt korosztályok emberei nem tudják felmérni a különbséget a valóban nemzeti alapú társadalomtudomány és az áltudomány, az illúziókeltés, az esetleg szívmengető hozományvadászat között. A régi rend kegyeltjei pedig sikeresen átmentették önmagukat nemcsak a gazdasági életben, hanem a társadalom és a tudomány sok-sok területén is. Közel húsz évi kavarodás után, sokszor támad az az érzésünk, hogy ismét egyedül vagyunk.

Nem vagyunk Jancsi és Juliska az erdőben, nem énekelünk hangosan. Csak csendben és határozottan tesszük tovább, amit választottunk - amire talán választattunk.

Zürich, 2000. álom hava

Sydneyben egyesületünk ausztráliai vezetőivel: Török András, prof. Földváry Géza, Csihák György, Halász Ernő és Szolanovszky Zsigmond

VIII. Övezeti történetisztálálkozónk. Decs, 2000. április 27-29. Előadó dr. Andrásfalvy Bertalan az MTA tagja (Hosszúhetény), elnököl prof. Faragó József (Kolozsvár), az MTA tagja

IX. Övezeti történetisztálálkozónk. Rozsnyó, 2000. június 16-18. Kerekasztal beszélgetés: prof. Gócz Lajos (Nyíregyháza), dr. Csámpai Ottó, dr. Darai Lajos (Kápolnásnyék), dr. Juba Ferenc és dr. Erdélyi Géza református püspök, dístagunk (Rimaszombat)

Az előadó prof. Kósa Géza (Melbourne), az elnök Lukács József régész (Kassa)

XV. Őstörténeti találkozó és IX. történelmi iskolánk. Felsőőr/Oberwart, 2000. augusztus 6-8. Figyelik az előadót: dr. Szádeczky-Kardos Irma, dr. Juba Ferenc, Beke Zoltán, dr. Cser Ferenc az MTA doktora (Melbourne), dr. Csámpai Ottó

Rácz Mihály díszelnökségi tagunk, Felsőőr/Oberwart polgármestere II. János Pál pápánál

Részletek és képek a 38., a 39. és a 41. sz. kötetünkben

Decs

Rozsnyó

XVI

Az új évezred első éve.

A mi vidékünkön a halál valami sötét, valami siralmas, valami – ami az embert örökre elválasztja. Nehezen értjük azokat, akik számára a halál valami átmenet, sőt: valami születése és még vigadnak is a halott mellett. A mexikóiak, ha temetőbe mennek, vidáman zenélnek és mulatnak. Lehet, hogy a mi halotti torunk is ilyesmi emlékét őrzi?

Az új esztendő elején a mi szokásaink szerint elbúcsúztattuk Csernai Lászlót, aki a kilencvenes évek elején egyesületünket Magyarországon megmentette. Kassán Lukács József régész barátunktól vettünk örök búcsút.

Ám, a kassai síron új virág nyílt: a temetés után az ottani Polgári Klub kezdeményezte és mára márciustól – azóta is minden hónapban – magyar történelmi előadást tartunk. Csala Kornélia és férje, András kitűnő szervezése eredményeként előadásink nem csak Kassára, hanem esetenként néhány környező kisvárosba is eljutnak; sőt: novembertől Mihályi Molnár László, a Szepsi Magyar Tannyelvű Alapiskola igazgatója segítségével elkezdhattuk Kassán is a történelemtanárok továbbképzését (természetesen nemcsak történelemtanárok részvételével).

Továbbképzésünk első csoportja viszont Marosvásárhelyen indult október 24-én, sokévi munkánk eredményeként. Sipos Anna és Lajos tanárházaspár, mindketten egyesületünk tagja, évek óta szervezik előadásainkat, ebben a gyönyörű, Maros-parti városban. Egyesületünk régi barátja, Csathó Béla katolikus főesperes-plebános áldásos munkája eredményeként, alighogy felépült az ottani oktatási központ, elsőik között kötöttek velünk együttműködési megállapodást. Darai Lajos és Herényi István kezdte az oktatást. Az előkészítés nagy munkája Tudományos Tanácsunkat dicséri Zachar József egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia doktora vezetésével. A tananyag előkészítője, az egész rendszer szervezője és irányítója Darai Lajos kandidátus, a Kodolányi János Főiskola (Székesfehérvár) tanára, a Magyar Tudományos Akadémia munkabizottsági tagja. A Főiskola – együttműködési szerződésünk alapján – fedezi az odautazó tanárok költségét, míg a helyiek az ottani költségeket fedezik. Az oktatásban – a szakminiszter rendelkezésére – csak egyesületi tagjaink vehetnek részt. Ugyancsak a miniszter rendelkezése értelmében oktatásunkban a kötelező és az ajánlott irodalom gerincét egyesületünk kiadványai képezik.

Havi előadásaink több országban továbbra is rendre szerveződnek. Az év során megalakult Marosvásárhelyen is asztaltársaságunk, a felsőőri asztaltársaságunk pedig felváltva Felsőőrött és Alsóőrött havi előadásokat kezdett. A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen a történelem oktatásában továbbra is résztveszünk, Szabó A. Ferenc kandidátus, egyetemi tanár szervezésében.

A Zrínyi Egyetemmel és Szentendre várossal közösen rendeztük idei, XVI. Magyar Őstörténeti Találkozónkat és X. Magyar Történelmi Iskolánkat Szentendrén, augusztus 5-től 12-ig, az Egyetem campusán. Találkozónk főtárgya: Magyar haditechnika és magyar hadjáratok a koraközépkorban, az iskolánk tárgya: A második világháború és történelmi következményei Magyarország szempontjából (1939-1949) volt. A rendezvény egyesületünk nyilatkozata és házirendje szellemében, teljes rendben folyt le. A találkozón levetítettünk 6 tudományos filmet és megvitattuk 31 szakember 46 előadásanyagát. Az iskolánk résztvevői meghallgatták 31 szakember 23 előadását, amit megtárgyaltak 3 szeminárium és két beszélgetés keretében, megnézték még 3 történelmi filmet. Volt egy egésznapos (Esztergom, Visegrád, múzeumok) és egy félnapos kirándulás Szentendrén, este tábortűzzel, mulatsággal. Pénteken este műsoros est volt „Dunának, Tiszának egy a hangja” címmel, aminek keretében több együttes és személy szerepelt a Kárpát-medencéből és Svájból. A helyszínen megtekinthető volt Starmüller Géza (Kolozsvár) festőművész kiállítása és Nagy Ákos (Adelaide) angol nyelvű táblázatos történelmi kiállítása. Ökumenikus istentisztelettel és az Egyetem rektora által adott fogadással ért véget a nyolcnapos rendezvénysorozat, amelyen négy világrész 13 országából (Magyarország, Anglia, Ausztrália, Ausztria, Dánia, Kanada, NSZK, Románia, Svájc, Szlovákia, Thaiföld, Ukrajna, USA) összesen 294 fő, 79%-ban 30 éven aluli, többségében diák és nő vett részt. A részvételért senki sem fizetett. Mindenki ingyen kapta a szállást az egyetemtől, valamint a kirándulást és a helyi szállítást, egy kitűzött és egy diplomát, az egyesülettől pedig három szakkönyvet. Úti és étkezési költségtérítést kaptak a kárpátaljaiak, valamint az erdélyiek többsége. A rendezvényt anyagilag támogatta a két rendező és Szentendre városa, továbbá Pokorni Zoltán oktatási miniszter és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma. A technikai feltételeket (terem, kiszolgáló személyzet, adminisztráció, stb.) az egyetem biztosította.

Az oktatást ismét egyesületi tagjaink vállaltak – mint mindig: ellenszolgáltatás nélkül. A szereplők közt volt két akadémikus, két MTA doktor, 9 kandidátus, több egyetemi, főiskolai, középiskolai tanár, magánkutató, világi és egyházi szakember, muzeológus, levéltáros, nyelvész, irodalmár, írástörténéskutató, szenátor, katonák, hadtörténészek, vitézek, akik a második világháborút fegyverrel a kezükben végigküzdötték.

Kiemelkedő helyet foglalt el a kassai Henszlmann Imre Helytörténeti Társaság kiállítása Kassa bombázásáról. A kiállítást itt Tancsák János szervezte – aki Kassán Lukács Józseffel a társaság egyik vezetője. A rendezvényen bemutatkozott az Alsóőri Magyar Média és Információs Központ.

A rendezvény megnyitó ünnepségén egyesületünk zászlajára szalagot kötött Miakich Gábor, Szentendre város polgármestere, a záróünnepségen pedig a valódi Vitézi Rend nevében vitéz Radnóczy Antal nyugállományú dandártábornok, a Vitézi Rend főkapitánya. Ezzel, a Tapolcán 1994-ben felszentelt egyesületi zászlónkra, amelyet Somogy, Veszprém és Zala megye adományozott nekünk, felkerült a tizenhatodik és a tizenhetedik szalag Bécs, Decs, Felsőőr, Felvidék, Hargita Megye, Kaposvár, Komárom, Komarno (Révkomárom), London, Rozsnyó, Székelyudvarhely, Tab, Tapolca, Zabola és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem szalagja után.

Ezúttal is feltétlenül szólnom kell a helyi rendezőkről, akik a szó legszorosabb értelmében éjt nappallá téve, önfeláldozón dolgoztak azért, hogy valamennyiünknek felejtethetetlenül szép, életre szóló emlék maradjon ez a nyolc nap. Az akadémikus rektor M. Szabó Miklós személyesen intézkedett minden fontosabb ügyben. A helyi rendező, Szakács Lajos tűzérezredes, kandidátus és barátja, Szekeres István őrnagy a campusz dolgozóival szinte emberfeletti nyújtottak. Csak az tudja mindezt igazán értékelni, aki akár egyetlen alkalommal, de legalább egy-két napig megpróbálta ennyi ember mindenféle gondját-baját magára venni. Végére hagytam az egész rendezvény összefogóját, legfőbb felelősét, Harai Dénes egyetemi tanárt, kandidátust, az egyetem rektor-helyettesét, aki a már egy évvel előbb elkezdődött előkészületektől kezdve végig minden megbeszélésen személyesen részt vett, minden iratot maga írt, de legalább ellenőrzött. A rendezvény napjain az első volt, aki megjelent és az utolsó, aki elment. Személyes áldozatvállalása nélkül sok minden balul üthetett volna ki. Azért kell mindezt külön is kiemelni, mert egy katonai kiképző intézményben a nyári hónapok a legmozgalmasabbak, tehát ezek a személyek nyugodtan mondhatták volna, hogy van elég más dolguk – amint volt is.

A rendezvény első napján volt egyesületünk évi rendes taggyűlése. A szokásos rendben beszámoltunk végzett munkánkról és az egész vezetőség lemondott. Mind a pénzügyi beszámolót, mind az egyes vezetőségi tagok beszámolóját a taggyűlés elfogadta. Az évet ismét jelentős pénzügyi hiánnyal zártuk, a hiányt az én adományom fedezte. Az év folyamán megjelent egyezer példányban 31. könyvünk, amit a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem adott ki, költségeihez a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma hozzájárult csekély összeggel. Megjelent még egy egyesületi tagunk kötete is, költségét maga fedezte. A taggyűlés gyakorlatilag újraválasztotta a régi vezetőséget és három évre választott két új ellenőrt. Köszönétét fejezte ki Zachar Józsefnek és a Tudományos Tanács tagjainak az egyesület érdekében kifejtett tevékenységükért.

Az év számunkra talán legjelentősebb eseménye volt, hogy a kanadai székhelyű Magyar Lexikon Alapítvány átadta nekünk teljes lexikonkészletét, miáltal az első és mindeddig egyetlen magyar nemzeti szellemű lexikon tulajdonosai lettünk. Ez a mű az elmúlt hatvan év legjelentősebb olyan szellemi alkotása, amely az egyetemes, tehát a tizenötmillió magyaré.

A lexikon négykötetes mű, közel harminc évig készült. Megírásában résztvett az egész magyar szellemi elit Kolozsvártól Sydneyig, Paraguaytól Szabadkáig, legalább nyolcszáz szakember.

Az összmagyarság egyetlen nemzeti történelemkutató műhelyébe – hazakerült az Encyclopaedia Hungarica.

Zürich, 2001, télelő hava

Történelemtanár továbbképzésünkön Marosvásárhelyen: Sipos Lajos helyi szervezőnk, Csihák György, Fodor Imre a város polgármestere, később a Székely Nemzeti Tanács második elnöke, Sántha Pál Vilmos (Hargita Megye elnöke)

XVI. őstörténeti találkozónk és X. történelmi iskolánk. Szentendre, 2001. augusztus 5-12. A rendezvény elnöksége: prof. Faragó József, prof. Harai Dénes rektorhelyettes (fedve), dr. Csihák György, vitéz Krasznay Béla nyá. ezredes a valódi Vitézi Rend magyarországi törzskapitánya (Budapest), vitéz Radnóczy Antal nyá. dandártábornok, a valódi Vitézi Rend főkapitánya (München), dr. Darai Lajos, Sipos Anna tanárnő, dísztagunk (Marosvásárhely)

A valódi Vitézi Rend főkapitánya a Rend szalagját köti zászlónkra

Kirándulás Szentendrén

Vidám est a résztvevők szereplésével. Szakszofonozik Russo Angela (Aarau), orgonál Székely Csaba (Csikbátfalva)

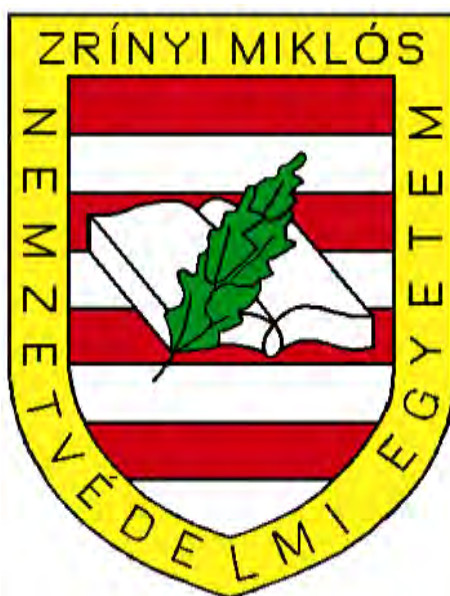

Évzáró ünnepségünk Budapesten a Hotel Benczúrban, 2001. november 16-án. Az előadó Grosics Gyula, a nemzet sportolója

Az előadás előtt tudományos tanácsunk ülése ugyanott: prof. Szabó A. Ferenc és prof. Harai Dénes (Budapest), Mátyus Gyula (Kecskemét), prof. Csámpai Ottó, Nagy Kálmán, dr. Darai Lajos, prof. Zachar József (a tudományos tanács elnöke, Budapest), dr. Vizi László Tamás a Kodolányi János Főiskola tanszékvezetője és rektori titkára (Székesfehérvár), Lányi Ernő (Budapest), dr. Uzsoki András, dr. Csihák György, dr. Juba Ferenc (Bécs)

Részletek és képek a 35. sz. kötetünkben

XVII

Az új évezred második éve.

Az év fordulóján mind a magyar államfő dr. Mádl Ferenc, mind a svájci Leuberger Moritz személyes levéllel gratulált tevékenységünkhöz. Fennállásunk óta ez volt az első év, hogy nem volt nagyrendezvényünk. Őstörténeti találkozónk és történelmi iskolánk, a társrendező Bonyhád város bizonytalansága okán elmaradt. Igaz: ez az év Magyarországon országgyűlési és helyhatósági választás éve volt. Fennállásunk tizenhét éve alatt Európa nyolc országában 35 nagyrendezvényünk volt. Eddig két esetben kellett a társrendező megbízhatatlansága miatt a rendezvény színhelyét áthelyeznünk - most elmaradt a rendezvény.

Tovább folytattuk ellenben történelem oktató tevékenységünket a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen Budapesten, a tanárképzést Kassán és Marosvásárhelyen. A havonkénti előadások is rendben folytatódtak. A fegyverzörgés elcsitulván Szabadkán (ma Subotica Szerbiában) is elkezdttük tevékenységünket.

A Kodolányi János Főiskolával való együttműködésünk keretében július 22-től 24-ig Székesfehérvárott megvitatta az alábbi 22 szakember oktatási segédkönyvünk tervezett dolgozatait: dr. Botlik József (Budapest) főiskolai tanár, dr. Cey-Bert R. Gyula (Bangkok) főiskolai tanár, Ph.d., dr. Csapó József kandidátus (Nagyvárad), dr. Csámpai Ottó (Pozsony) főiskolai tanszékvezető h., kandidátus, dr. Csihák György, Dani Pál történész (London), dr. Lukács László egyetemi tanár, Ph.d., (Székesfehérvár), dr. Demeter Zsófia (Székesfehérvár), dr. Darai Lajos főiskolai tanár, Ph.d., (Kápolnásnyék), Dudás Rudolf nyelvész (Vancouver), dr. Herényi István kandidátus (Budapest), Horváth Lajos ny. főlevéltáros (Veresegyház), dr. Kovács Zoltán demográfus, ny. főiskolai tanár, kandidátus (Szeged), dr. Költő László Somogy megyei Múzeumok Igazgatóságán vezető régész (Kaposvár), Markovits György gimnáziumi történelem tanár (Hegymagas), Marton Veronika középiskolai nyelvtanár (Győr), Nagy József egyetemi adjunktus, kandidátus (Budapest), Nagy Kálmán hadtörténész (Budakeszi), dr. Parádi József főiskolai tanár, kandidátus (Budapest), dr. Rókusfalvy Pál az MTA (pszichológia tudomány) doktora, egyetemi tanár, Szekeres István írástörténéskutató (Budakalász), dr. Tímár Sándor kelta-kutató (Ingelheim), dr. Zachar József egyetemi tanár, az MTA (történelemtudomány) doktora.

A kötetben súlyt helyezünk korai történelmünkre, mert: 1) egyesületünk ezen a területen tudja a legtöbb alapos és új munkát nyújtani, 2) a későbbi korok történelemtudományunkban aránylag jól földolgozottak - ami nem jelenti azt, hogy nem kellene ott is, több esetben továbblépnünk, különösen a legutóbbi időt illetően.

Ez a kötet kifejezi oktatásunk célját a megújítási szándékot és álláspontunkat. Ez utóbbinak három oszlopa van: 1) korai történetünk több szálból szövődik, 2) nem politizálunk, 3) baráti kézfogásra nyújtjuk kezünket minden irányba.

Együttesen megismerkedtünk valamennyi, a kötetbe kerülő dolgozattal, a részleteket megtárgyaltuk három munkacsoportban: 1) vitás kérdések-átfedések – vezette Darai Lajos, 2) vizsgakérdések – vezette Csámpai Ottó, 3) szerkesztés – vezette Csihák György. A három munkacsoport jelentését a helyszínen megvitattuk és annak alapján készült a kötet végleges változata.

A több mint hatszáz oldalas kötetbe 29 szerző 42 dolgozata került, 2003-ban megjelent. „Magyar Történelem. Tízezer év ezer oldalról.” (Oktatási segédkönyv) címmel. Ezt követően tanár-továbbképzésünkben – lényegileg – ezt a könyvet tanítjuk. Bővítését is tervezzük – ennek érdekében a 2004. évi nagyrendezvényen ilyen előadásokat is kérünk. A rendezvényre szállást és ellátást a Kodolányi Főiskola biztosított, amiért ezúton is hálás köszönetet mondunk.

Évi rendes taggyűlésünk Zürichben volt április 27-én. A taggyűlés tudomásul vette az elnök, az elnökség, a pénztáros és az ellenőrök jelentését. Tisztelettel elbúcsúztattuk a három egyesületi tagunkat, akik örökre búcsút vettek tőlünk: Loewengreen Alex (Zürich), Nagy Gyula (Pointe Claire) és Vogler A. Werner (St. Gallen).

Az egyesületünkben végzett tevékenységükért hálánkról biztosítottuk a következő személyeket: Csala Kornélia és Csala András (Kassa), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Lányi Ernő (Budapest), Marinka Ludwig (Unterengstringen), Molnár József (Marosvásárhely), Sancz Klára (Budapest), Sipos Anna és Sipos Lajos (Marosvásárhely), Vogler A. Werner (St. Gallen), továbbá Zachar József és a Tudományos Tanács tagjai.

A taggyűlés elfogadta a „Magyar Történelemért” alapítványra vonatkozó javaslatot, amit a szorgoskodók ügyetlensége folytán Magyarországon az év végéig nem sikerült bejegyeztetni.

Marinka Ludwig felvetette a taggyűlésen, hogy jó lenne Zürichben magyar modern festők számára kiállítást rendezni és a bevételből az egyesületet lehetne támogatni. Vállalta a kiállítás szervezését és Caratsch Claudio miniszter, volt budapesti nagykövetségét ajánlotta. Vállaltam a műtárgyak gyűjtését és ezügyben körlevél ment a Kárpát-medencében többtucat címre. Ezt követően Agathon Aerni, Bernben a konzuli kar doyenje levélben javasolta egy svájci székhelyű alapítvány létrehozását és följánlotta segítségét.

Az év folyamán kiadtuk egy egyesületi tag könyvét és két egyesületi füzetünket: 34. sz. "Kiadványaink tartalomjegyzéke – Vereinspublikationen mit Inhaltsübersicht" (46 oldal). Tartalmazza minden megjelent (33) és kiadásra előkészített (12) kiadványunk teljes tartalomjegyzékét, továbbá: 38. sz. "18 Jahre Ungarisch Historischer Verein Zürich – A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 18 éve" című füzetünket, ami a 27. sz. "A ZMTE tizenöt éves (1985-1999)" füzetünk felújított változata.

Az év során elnökségünk négy, míg Tudományos Tanácsunk hat ülést tartott, az utóbbi dr. Zachar József az MTA (történelemtudomány) doktora elnökletével.

Az év végéig a következő 15 asztaltársaságunk alakult: Ausztráliában: Adeleide, Hobart, Melbourne, Sydney, Ausztriában: Felsőőr, Magyarországon: Budapest, Hódmezővásárhely, Romániában: Csikszereda, Kolozsvár, Marosvásárhely, Szlovákiában: Kassa, Pozsony, Rozsnyó, Svédországban: Göteborg, Új-Zélandban: Christchurch.

Az év során egyesületünket előterjesztették az Európa Tanács "René Descartes 2002" tudományos díjra. Ebben az évben sem mondható, hogy sokat lustálkodtunk.

Zürich, 2003. fergeteg hava

Oktatási segédkönyvünk (37. sz. kiadányunk) szerkesztése. Székesfehérvár, 2002. július 22-24. A képen: dr. Herényi István, dr. Botlik József (Budapest), Nagy Kálmán (Budakeszi), Marton Veronika (Győr), Dudás Rudolf (Madeira Park/Kanada), dr. Timár Sándor (Timaru-Kast Alexander), Ingelheim

Taggyűlés Zürichben, 2002. április 27. A képen: Caratsch Claudio (S-chanf), dr. Missura Tibor (és felesége, aki fényképez, St. Gallen), Almási Gábor és Andrea (Ofersheim), dr. Marinka Ludwig (Unterengstringen), vitéz Somorjai Béla (St. Gallen), az első sorban L'Eplattenier Yvette és dr. Csihák György (Zürich), dr. Szalmay György ellenőr (St. Gallen)

Részletek a 37. sz. kötetünkben

XVIII

Az új évezred harmadik éve.

Egyesületünk életében ez az év a csendes építkezése volt.

Szabadkán megalakult tizenhatodik asztaltársaságunk. Nyáron Budapesten volt magyar őstörténeti találkozónk és magyar történelmi iskolánk, a Belügyminisztérium Nemzetközi Oktatási Központjában. Iskolánk tárgya "A magyar polgári rendvédelem a 19. és a 20. században (magyar csendőrség, rendőrség, büntetés-végrehajtás, határőrség, vám- és pénzügyőrség, koronaőrség)" volt. A rendezvény hét napig tartott. Az iskolában elhangzott 16, a találkozón 29 előadás. Előadás volt négy világrész kilenc országából, a hallgatóság 14 országból jött, összesen 127 fő, a 30 éven aluliak aránya 20 % volt. A társszervezők bizonytalansága folytán, a szokásos nagyobb létszám Erdélyből és Kárpátaljáról elmaradt, a budapesti hírverés gyengére sikerült.

Ennek ellenére a rendezvény kitűnő volt. Az őstörténeti találkozón szinte "generáció váltás" történt. Első alkalommal adtunk helyt a történelemírásnak "a belső hang szerint", ami szinte botránnyba fulladt. Volt szkíta nyelv oktatása is három órán keresztül és több előadás foglalkozott a középkori történelemírás újabbkeletű értékelésével, ami ezúttal Németországból indult (Illig és társai).

Szeptember 6-án Zürichben tartottuk évi rendes taggyűlésünket 21 szavazattal rendelkező egyesületi tag és 1 vendég részvételével. A beszámolók alapján megállapítottuk, hogy pénzforgalmunk idén is negatív egyenleggel zárult, amit én fedeztem. Az egyesületnek vagyona változatlanul nincs. A taggyűlés mély tisztelettel elbúcsúztatta három egyesületi tagunkat, akik talán ezután jobban tudnak segíteni: Győrvári Ernő (Sopron), Mehrle Tamás (Fribourg) és Kováts Loránt (Pécs). Requiescat in pace!

Agathon Aerni a berni konsuli kar doenje följánlotta, hogy segít Svájcban alapítványt szervezni egyesületünk támogatására. Javaslatát örömmel fogadtuk azért is, mert a Magyarországon tervezett alapítványunk valahogy nem sikerült. Viszont az év folyamán felhívásunkra Budapesten összegyűlt alapítványunk támogatására 64 műalkotás öt országból 15 művésztől.

A taggyűlés ellenszavazat és tartózkodás nélkül egy évre ismét engem választott elnöknek, az elnökségbe választotta a következő személyeket: Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Ofersheim), Beke Zoltán (Rozsnyó), Bergou Jánosné (Budapest), Csámpai Ottó (Pozsony), Cser Ferenc (Melbourne), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Domokos Levente (Székelykeresztúr), Faragó József (Kolozsvár), Juba Ferencz (Bécs), Kovács Veronika (Helsingborg), Kováts Zoltán (Szeged), Költő László (Kaposvár), L'Eplattenier Yvette (Zürich), Lindegger Peter (Winterthur), Lukács György (Koppenhaga), Lányi Ernő (Budapest), Loewengreen Iréne (Zürich), Marinka Ludwig (Unterengstringen), Sancz Klára Lujza (Budapest), Sándorfi György (Budapest) Sántha Pál Vilmos (Csikszereda), Sipos Anna és Sipos Lajos (Marosvásárhely), Timár Sándor (Ingelheim) és Tüttő György (London).

Tudományos Tanácsunk az év folyamán hat ülést tartott Zachar József az Akadémia (a történelemtudomány) doktora, egyetemi tanár vezetésével. Az elnökség két ülést tartott Budapesten és egyet Zürichben.

Az évet Budapesten a szokásos ünnepséggel zártuk, ahol ismét több új egyesületi tag beiktatásának örvendtünk.

Folytattuk oktatási tevékenységünket a Zrinyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen és záróvizsgával, magyar és latin nyelvű oklevél adásával zártuk a Kodolányi János Főiskolával közösen szervezett tanártovábbképzésünket Kassán és Marosvásárhelyt.

Megjelent az év folyamán három könyvünk. Egyike az oktatási segédkönyvünk (Magyar történelem. Tízezer év - ezer oldalról) 636 oldalon, 29 szerző 42 dolgozata négy világrész kilenc országából. Újabb bizonyítéka annak, hogy egyesületünk az egyetemes magyarság egyetlen független zürichi székhelyű tudományos műhelye, ahol a nemzeti történelemkutatás, történelemírás és történelemoktatás tovább él. Ez pedig a szilárd, egészséges nemzettudat alapja. A mai világban csak az egészséges, kemény tudatú népek maradnak állva. A zavart tudatú népek nem isten-arcú, hanem torz-arcú társadalmakat hoznak létre, miáltal önön sírjuk megasóivá válnak.

Egyesületünk mára a magyar történelemtudományban egyfajta középpályás lett. Nemcsak a nemzeti - semmilyen magyar történelemkutatás nem rendelkezik más egyetemes és független magyar műhellyel, ahol tehát - mint nálunk - a mintegy 15 milliónyi magyar tényleg összefoghat. Van egyfajta közösség, amely

magát minden tudás letéteményesének minősíti és mindentudás egyetemet szervez. Létrejöttének és fennmaradásának körülményei láthatóan nem zavarja. Felszínre tört az elmúlt egy-két évtizedben egy másfajta társaság is, amelynek tagjai elsősorban annak hirdetésével igyekeznek tőkét gyűjteni, hogy őket a másíkok sokáíg elnyomták. Nem tisztem és nem is jogom sem az egyik, sem a másik csoportosulás értékelése, sőt készséggel elismerem, hogy mindkét társaság valóságos eredményeket mondhat magáénak a tudományban, jelesül a magyar történelemtudományban. Kettőjük között azonban nem lehet nem észrevenni egy fő párhuzamot - ami ránk biztosan nem jellemző: mindkettő kirekesztő. Ha itt vagy ott hivatkoznak nemzeti jellegűkre, az is a fizetőképes kereslethez szól. Aki a mi egyesületünkhöz közeledik, mindig figyelmeztetem, hogy hozzánk kőbányába jön. Ha jutalom és kitüntetés legcsekélyebb reménye nélkül, kitartóan, tisztességgel sokat dolgozik, akkor talán sikerül közösen egy-két követ kifaragnunk a magyar jövő szent épületéhez. Ehhez kérem istenünk segítségét, áldását, ehhez a munkához mondok köszönetet és kívánok minden résztvevőnknek, minden közreműködőnknek áldást, békességet és minden jót. Kérem, senki ne feledje a többször megfogalmazott, híres mondást: minden nemzet jövőjének kulcsa saját történelmében van, amely nemzet ezt a kulcsot elveszíti, az saját jövőjét veszíti el.

Zürich, 2003. álom hava

A Juba Ferenc költségén felállított egyetlen magyarországi tengerész-emlékmű felirata Komáromban:
“ A tengeren szenvedett és meghalt magyar tengerészek emlékére”

XVII. őstörténeti találkozónk és XI. történelmi iskolánk Budapesten, a Belügyminisztérium Nemzetközi Oktatási Központjában, 2003. augusztus 3-9. A rendezvény résztvevői

Évzáró ünnepség Budapesten, 2003. november 14. Az elnökségben dr. Zachar József, Weiersmüller Rudolf Svájc budapesti nagykövete, dr. Gyulay Endre Szeged-Csanád megyéspüspöke, Gerzson Pál a Magyar Képzőművészek Szövetségének elnöke

Részletek a 43. sz. kiadványunkban

Számunkra ez az év azzal kezdődött, hogy az előző év végén oklevelet osztottunk. Két és félévi oktatás után Marosvásárhelyen 43 és Kassán 20 fő bizonyult érdemesnek arra, hogy latin és magyar nyelvű oklevelet kapjon a Kodolányi János Főiskolától (Székesfehérvár) és a Zürichi Magyar Történelmi Egyesülettől.

Az oktatásra a Magyar Köztársaság oktatási minisztere T 300730-1676/1999 sz. alapítási és T 302460-780/1999. sz. indítási engedélye alapján került sor. Az oktatás címe: „*A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása.*”

A rend az, hogy az ílymódon akreditált továbbképzésre egy magyarországi felsőoktatási intézmény jogosult. A fenti engedélyek birtokában az oktatási tárcától az oktatók költsége lehívható, a feltétel, hogy legalább 20 jogosult fő vegyen részt a továbbképzésben. A korábbi években magyar tanárok keresték az ilyen továbbképzést, mert előmenetelük attól is függött, hogy továbbképezték-e magukat, iskolájuk pedig részben vagy egészben átvállalta költségüket. Ez a rendszer mára megszűnt, aminek az is eredménye, hogy a tanárok nem keresik a szervezett továbbképzést. Felesleges hangsúlyozni, hogy ez milyen veszéllyel jár az oktatásban résztvevők szakmai színvonalára. A mi tanártovábbképzésünk címe sem véletlen. Erre minden helyen rámutattak, ahol az engedélykérelmünk járt. *Jól tudta a miniszter (Pokorni Zoltán), hogy mire adott nekünk jogosítványt.*

Azaz, a jogosítványt a Kodolányi Főiskola kapta – így akarja ezt a jog. A beadványban azonban szerepeltetni kellett a tantervet, a hozzá tételesen felsorolt oktatók jegyzékét és az irodalmat. Mivel a Kodolányi János Főiskolán történelemtanár képzés nincs, a Főiskola együttműködési megállapodást kötött velünk. A tantervet mi készítettük, az oktatók csak az egyesület tagjai lehetnek, az irodalom gerincét az egyesületünk kiadványai képezik, miáltal *kiadványaink a magyarországi történelemtanár továbbképzés tankönyvei.* Így a két miniszteri engedély (a másodikat Magyar Bálint adta).

A 2001. október 24-től 2003. december 13-ig tartó továbbképzésben húsz alkalommal harminc fő oktatott három világrész hét országából: 3 akadémikus, 12 kandidátus, 7 egyetemi doktor és 8 más, egyetemet végzett személy. Egy-egy előadáson a résztvevők legkisebb száma 16, a legnagyobb 136 fő, átlagban 26 fő volt a látogatottság, a legtöbb tanár, pap és diák volt. A résztvételért senki nem fizetett. Az egyesülettől ingyen kapott minden résztvevő több egyesületi könyvet, egyebek mellett oktatási segédkönyvünket. Ez a kiadványunk huszonkilenc szerző negyvenkét dolgozatát tartalmazza négy világrész tizenegy országából: Magyarországon 6500 forintért árusítják, megtalálható költségünkre 300 magyarországi könyvtárban is.

Ez a magasszínvonalú szakmai továbbképzés – egyesületünk húsz évi munkája eredményeként jöhetett létre. Szervezése iskolavezetőségünkben kezdődött, tizenhárom évvel ezelőtt dr. Pandula Attila C.Sc. ELTE docens vezetésével. Az Iskolavezetőség 1999-ben átalakult, azóta Tudományos Tanács és vezetője dr. Zachar József D.Sc egyetemi tanár. Ez a társaság tizenhárom éve, évente hat alkalommal ülésezik – mindig ugyanazon a helyen, napon és időben. Egyesületünkben tevékenységéért soha senki semminemű juttatásban nem részesül.

Kivételt képez ez az oktatás. A Kodolányi János Főiskola saját erejéből fedezi az oktatók költségét. Egyenkénti összegében szerény, összességében mégis nagyvonalú segítség ez, hiszen az oktató például Marosvásárhelyen ha oktat, az neki háromnapos elfoglaltság, Kassán is legalább kettő.

Az oklevélosztás napján a résztvevők felszólalásából kitűnt, hogy melyek a leginkább sikeres témák: küldetésünk (Rókusfalvy), Szent Korona (Csihák), kelta (Tímár), írástörténet (Szekeres), gyepű (Herényi), viselet, tánc (Tímár), (Faragó), nyelvészet (Dudás), régészet (Költő), hadtörténet (Zachar, Szabó József). Az értékelő felszólalók kivétel nélkül elismeréssel szóltak az oktatás magas színvonaláról és köszönték a Főiskolának, az Egyesületnek és azon belül természetesen az előadónak áldozatvállalásukat. Valamennyien hangsúlyozták, hogy pont ott kapták a legtöbb segítséget, ahol legnagyobb az ínség: erősödött egészséges nemzettudatuk.

Az oktatási miniszter által megbízott szervezője dr. Darai Lajos C.Sc. főiskolai tanár. Marosvásárhelyen a helyi szervező egyesületünk két kitűnő tanárházaspár tagja Sipos Anna és Lajos. Az oktatásnak otthont adott egyesületünk régi barátja Csató Béla kanonok főesperes, aki házába fogadta a Sapientia Egyetemet is és az ő megbízásából Molnár József egyetemi titkár sokat segített. Kassán a Kassai Polgári Klub vállalta a

helyi szervezést élén a nagyszerű Csala házaspárral: Kornélia és András. Magyarok Istene bizonyára rájuk mosolyog!

Mindkét helyen továbbra is igénylik egyesületünk előadásait.

Ezt az oktatást 2004. szeptemberében Szabadkán kezdjük az ottani Városi Könyvtár és az Észak-Bácskai Magyar Pedagógusok Egyesülete helyi szervezésében. A kezdeményező dr. Vajda Gábor D.Sc. egyesületünk alelnöke, az Aracs folyóirat főszerkesztője és Mr. ph. Slavity Magdolna szervezőnk, akiket szabadkai asztaltársaságunk is segít, Szabó Lajos tanfelügyelővel az élen.

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem följajánlotta, hogy a résztvevők legjobb dolgozatait beveszi tudományos kiadványaiba. Megjelenhetnek ezek a dolgozatok mi könyveinkben is és a legjobb résztvevőket bevonjuk oktatási tevékenységünkbe.

Az év folyamán számos városban voltak előadásaink. Budapesten ismét az Arany János utcai Arany Ifjúsági Központ gyönyörűen átépített épületében, ahol Lányi Ernő és Sancz Klára Lujza fogadja a vendégeket. Hódmezővásárhelyen sorozatunkat áttették a könyvtárból a Művelődési Központba, ahol Somogyi Rózsa a ház „üdvöskéje” és Szalkai László történelemtanár a vendégek szíves fogadója. Előadás után asztaltársaságunk hajnalig vigad az „öszöm-iszom”-ban.

Az év nagyrendezvénye Nyíregyházán volt július 25-től augusztus 1-ig. Őstörténeti találkozónk főtárgya a lovasműveltség, iskolánk tárgya a magyar huszár volt. A rendezésben társunk volt a Magyar Huszár és Lovashagyományörző Társaság, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye, valamint Nyíregyháza. Ez volt az *Első Magyar Huszártörténeti Konferencia*. A rendezvényen résztvett 58 előadó, akik az összesen 135 résztvevővel 3 világrész 14 országából voltak. Mivel a résztvevők költségére idén elsőízben sehonnan sem kaptunk pénzt, így véreink a szomszédos országokból csak igen gyéren voltak jelen. Szép lovasbemutató és huszárfelvonulás zárta a rendezvényt.

A konferenciát egyesületünk dísztagja, a 95 éves Nagy Kálmán huszárezredes tiszteletére rendeztük, aki az egyetlen igazán jelentős olyan hadtörténészünk, aki fegyverrel a kezében, sőt lóháton végigharcolta az egész világháborút Nyíregyházától Voronyezsig és vissza Sopronig.

A rendezvény első napján volt szokásos évi *taggyűlésünk*, ahol beszámoltunk – nagyjából – a fenti eseményekről. Elbúcsúztattuk két igen kiváló tagunkat: Mikó Jenő püspököt Pozsonyból, valamint Ochsenbein Petert St. Gallenből, aki az ottani apátsági könyvtár igazgatója volt. Pénzügyeink nem állnak jobban, mint annakelőtte: ismét hiánynyal zártunk, amit én fedeztem.

Eredményeink közül kiemelkedik, hogy az év folyamán ismét kiadtunk öt kötetünket, miáltal kiadott könyveink száma 43, közel 60'000 példányban. A naptári év végéig további 7 kötetünk készül. Az év folyamán Bergou Gizella ny. történelemtanár tagunk Budapesten személyesen elvitt 6-6 kötetünket, mintegy húsz személyiséghez: államfőhöz, miniszterekhez, pártvezetőkhez, országos lapokhoz.

A taggyűlés újabb három évre megválasztott két ellenőrt: Mátyus Gyulát (Kecskemét) és dr. Szalmay Györgyöt (St. Gallen). Megválasztotta az elnökséget. Elnök: Csihák György (Zürich); az elnökség tagjai: Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Oftersheim), Beke Zoltán (Rozsnyó), Bergou Jánosné (Budapest), Csámpai Ottó (Pozsony), Cser Ferenc (Sydney), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Faragó József (Kolozsvár), Juba Ferenc (Bécs), Kovács Veronika (Helsingborg), Költő László (Kaposvár), Lányi Ernő (Budapest), L'Eplattenier Yvett (Zürich), Loewengreen Iréne (Zürich), Lindegger Peter (Winterthur), Lukács György (Koppenhagen), Marinka Ludwig (Unterengstringen), Sancz Klára Lujza (Budapest), Sántha Pál Vilmos (Csikszereda), Sipos Anna és Sipos Lajos (Marosvásárhely), Slavity Magdolna (Szabadka), Sándorfi György (Budapest), Szederkényi Tibor (Szeged), Tímár Sándor (Ingelheim), Tüttő György (London) és Vajda Gábor (Szabadka).

Ma még kevesen tudják, de a magyar történelemtudományban az utóbbi évek legjelentősebb eseménye a Science 2000. novemberi számában olvasható: „The Genetic Legacy of Paleolithic Homo Sapiens sapiens in Extant Europeans: AY Chromosome Perspective”, magyarul: „A Paleolitikus Homo sapiens sapiens származási hagyománya a meglévő európaiakban: Az Y chromosoma áttekintése.” (Science vol. 290. 10. November 2000, www.sciencemag.org)

A tárgyat így a magyar tudományban elsőként dr. Szabó István Mihály a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, az ELTE ny. tanszékvezető egyetemi tanára, az MTA Általános Mikrobiológiai Bizottsága társelnöke (egyesületünk alapító tagja) dolgozta fel és vetítette a korai magyar történelemre.

A Science cikkét aláírta a világ élvonalába tartozó 17 génkutató az USA-tól Ukrajnáig – magyar nincs köztük. Tudósításuk szerint a legrégebb európai gén (az M45 leszármazási vonalból eredő Eu19 haplotípus) 40-35'000 éves – mint az Istállóskő-Szeleta műveltség.

A régészek már régen megálapították, hogy ezzel kezdődött a Kárpát-medence rendszeres emberi betelepülése. Legnagyobb előfordulása (60 %) a magyarországi mintában van. Kisebb mértékben található a lengyel (56.4), az ukrán (54), az udmurt (37.2 és a mari 13.0), a macedón (35), a horvát (29.3), a cseh és a szlovák (26.7) mintában míg a nyugateurópai mintában szinte egyáltalán nincs jelen. A jelentés szerint a magyarok elődei délről, az első csoportban hozták. Ezzel szinte egyidőben megjelent az ugyancsak M45-ből eredő M3-as egyes helyeken Szibériában és később Amerikában is.

A mai magyarság, embertani felmérése egyesületünk tagja (Henkey 2000) szerint, 54.3%-a a törökös típusokba sorolható. Így a természettudomány két ága (embertan és genetika) szükséges és elégséges egybehangzó megállapítása ügyefogyottá teszi a százötven éves vitát. Ezek a biológiai jellemzők év tízezrek során alig változnak. A korai történelmet illetően új kérdéseket kell fogalmazni.

Összefoglalólag megállapíthatjuk, hogy noha a magyar műveltség gyökerei behálózzák a világot, a Kárpát-medencében itthon vagyunk 40-35'000 éve. Nem mi mondjuk, hanem a világ 17 első genetikusa.

Írásos forrás alátámasztja a fentieket: a Tarih-i Üngürüş ösgeztánk – fordítója egyesületünk alapító tagja Blaskovics József. Cser Ferenc D.Sc. egyesületünk ausztráliai alelnöke, már évekkel ezelőtt „Gyökerek” című munkájában az egyes tudományágak eredményeit összefoglalva kiállt a magyar nép és nyelv kárpát-medencei eredeztetése mellett. Ezek az eredmények a kutatás új formáit és irányát igénylik.

Egyesületünk eddig is a korai magyar történelem kutatásában élen járt. Hagyományaink helyes folytatásának tűnik, hogy a génekben leírt, soktízezer éves történelmet is olvassuk és kritikus kutatásunkban erre is figyelmezzünk. Ezt a célt szolgáló előző kötetünkben közreadtuk a cikk teljes szövegét és magyar fordítását. Jelen kötetünkben – miként az előzőben is: – több dolgozat foglalkozik ezzel a tárggyal. Novemberben pedig szűkkörű szakmai tanácskozásunkon meghatározzuk további tevékenységünk fő irányát és formáit.

Továbbra is bízva főleg egyesületi tagjaink áldozatos és eredményes munkájában kérjük a Teremtő támogatását.

Zürich, 2004. magvető hava

A bambergi lovas

XVIII. őstörténeti találkozónk és XII. történelmi iskolánk. Nyíregyháza, 2004. július 25 - augusztus 1. Sajtótájékoztató Budapesten a Nemzeti Lovarda dísztermében, Budapest, 2004. július 14. A képen: Hajdú-Bihar Megye alelnöke, dr. Pál János a Magyar Huszár és Lovas Hagyományörző Társaság ügyvezetője, dr. Csihák György, dr. Zachar József, Nagy Kálmán, Györffy-Villám András a Magyar Huszár és Katonai Hagyományörző Egyesületek Szövetségének elnöke

Az előadó Csala-Erdélyi Kornélia dísztagunk (Kassa), az elnök Radics Géza (a Körösi Csoma Társaság elnöke Chicago)

Sorsunk úgy hozta, hogy ez az első magyarországi nagyrendezvényünk kötete jelenik meg abban az évben, amikor az eddig kialakult rendünkben nagyrendezvényt sehol nem tartottunk. A 2005. év - átállásunk időszaka.

A természettudomány erőteljes térhódítása, a történelemtudományban új utak keresését parancsolja, miközben sok, már régebben ismert adat értéke megnő, és számos, eddig beidegződött feltételezés pedig alapját veszíti. Egyesületünkben arra a meggyőződésre jutottunk, hogy végigtekintve immár húsz évi céltudatos tudományszervező munkánkat, az eddig megjelentetett közel hatvanezer kötetünk, a tudás mai szintjén minden érdeklődő számára, erős fogódzkodót kínál a magyar történelem egészére. A továbbiakban az új kihívásnak kell megfelelnünk.

Múlt év novemberében, idén pünkösdkor, majd ősszel két alkalommal többnapos rendezvény keretében igyekeztünk megérteni, hogy „mit üzen a genetika a korai magyar történelemkutatásnak”? Mivel a távlat 40-35 ezer év, nyilvánvaló, hogy a megközelítés teljesen újszerű kell legyen. Egyesületünk életképessége és ereje ezúttal is abban mutatkozik meg, hogy alig van a tudománynak olyan fő ága, amely területről ne lennének velünk kiváló kutatók, oktatók, szakemberek. Így a feladatot is rendkívül sok oldalról közelítjük és reméljük, hogy a közeli jövőben mind oktatásunkban, mind rendezvényeinken, az új helyzetben is helytállunk. Áttekintve kiadványainkat megállapítjuk, hogy 50 kötetünkben 8 olyan dolgozat van, ami világviszonylatban is a genetikai kutatás élvonalába tartozik (Matsumoto, Tauszik), 83 ilyen dolgozatunk van az embertan tárgyköréből is. Nyugodtan állítható, hogy a "20 éves a ZMTE" füzetünkben közölt 1144 tudományos értekezés között aligha van 100 olyan, ami talán nem kapcsolható közvetlenül ehhez, a mára új típusú kutatáshoz. Tehát nem véletlenül jelöltek bennünket háromszor az Európa Tanács René Descartes tudományos díjára.

A szokásos havi előadások teljesítése mellett a múlt év szeptemberében Szabadkán kezdett tanártovábbképzésünket folytatjuk - havonta egy-egy hétvégen két-két előadónk oktat egész nap, sőt másnap mennek előadni Magyarokiszára is. Nyáron a Budai Várpalotában két ünnep alkalmával egy-egy egész napos előadássorozatot tartottunk a Magyar Kultúra Alapítvány felkérésére, ahol a Heraldika Kiadóval közös könyvbemutatót is tartottunk. Az év végén, havi két-három előadással bekapcsolódunk Budapesten a Két Hollós Könyvesbolt előadássorozatába: teremben és a Zenit TV-ben, ismét könyvbemutatóval is.

Augusztusban Budapesten tartottuk évi rendes taggyűlésünket a szokásos rendben. Elbúcsúztattuk örökre eltávozott, igen értékes egyesületi tagjainkat: Faragó Józsefet (Kolozsvár), L'Eplattenier Yvettet (Zürich), Lindegger Petert (Winterthur) és Loewengreen Irénet (Zürich). Pénztárosunk jelentése szerint a gazdasági évet ismét negatív egyenleggel zártuk, a hitelező én voltam. Vagyunk nincs. Jegyzőkönyvi dicséretben részesültek tudományos tanácsunk tagjai a teljes évi egyesületi műsor tudományos szervezéséért. Elnökségünkbe választottuk a következő személyeket: Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Ofersheim), Beke Zoltán (Rozsnyó), Bergou Jánosné (Budapest), Cser Ferenc (Sydney), Csámpai Ottó (Pozsony), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Germann Georg (Bern), Juba Ferenc (Bécs), Kovács Veronika (Helsingborg), Költő László (Kaposvár), Lányi Ernő (Budapest), Lukács György (Koppenhága), Marinka Ludwig (Unterengstringen), Sancz Klára Lujza (Budapest), Sándorfi György (Budapest), Slavic Magdolna (Szabadka), Szederkényi Tibor (Szeged), Timaru-Kast Sándor (Ingelheim), Tüttő György (London) és Vajda Gábor (Szabadka). Az elnök ismét én lettem.

Az elején említettem: a 2005. évről szóló beszámoló ebben, az egyenlőre utolsó kötetünkben jelenik meg, ahol az első magyarországi nagyrendezvényünkről tudunk beszámolni. Összesen rendeztünk 18 magyar őstörténeti találkozót, 12 magyar történelmi iskolát és 10 övezeti történelemtalálkozót. Ez negyven rendezvény - és a véletlen így hozta: ez az ötvenedik kötetünk. Abban az évben adtuk ki első kötetünket és írtuk első egyesületi iratunkat " Magyarok Őstörténete" címmel. Most ennek az átdolgozásán fáradozunk, az új kíváncsalmak, eredmények alapján. Felhívásunkra akkor létrejött a "Magyar Történelmi Egyesületek Tanácsa" - de nem csinált semmit. Aki akkor a könyvterjesztést vállalta - ellopta könyveinket. Perben kellett leverjünk, miközben feljelentett minket az ügyészségen és az adóhivatalban - ahol a tárgyalás éppen folyt, ott mindég a másik kettőre hivatkozott. Akkor még a nyugati világban öt-hat színvonalas, magyar történelemmel foglalkozó magyar lap élt - mára mind elnémult - a Haza még nem pótolja.

Az 1992. évről szóló beszámoló végén irtam, hogy "Feltámadunk" - ma is ebben a reményben zárom soraim.

Zürich-Turicumban, 2005. nyészet hava elején

Őstörténeti munkacsoportunk “gén” tanácskozása. Tiszadob, 2005. május 13-16. A képen prof. Szederkényi Tibor az MTA doktora (Szeged-Pécs), Beke Zoltán, dr. Csámpai Ottó, Nyeső József (Konstanz), Dani Pál, Pintér István (Hódmezővásárhely), dr. Költő László (Kaposvár), Dolnics Zoltán (Miskolc) és aki előad Bihari Gábor (Nyíregyháza)

... és Sancz Klára Lujza (Budapest), Fábri Bálint (Nyíregyháza), dr. Miklauzics István (Budapest), dr. Szederkényi Tibor, dr. Darai Lajos Mihály (a történelemtanár továbbképzésünk felelőse)

A Magyar Kultúra Alapítvány budapesti székházában 13 előadást tartottunk 2005. június 3-án. Aki előad Szabó István Mihály alapító tagunk, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja. Ugyanott augusztus 14-én, a II. Budavári Nagyboldogasszony ünnepségsorozat alkalmával, augusztus 14-én hat előadásból álló rendezvényt tartottunk

Őstörténeti munkacsoportunk “gén” tanácskozása. Alsóbodok, 2005. szeptember 15-18. A résztvevők egy csoportja: Gáspár Róbert (Pécs), Hencze Attila (Dunaszerdahely), Záhonyi András (Budapest), Sancz Klára Lujza, Csörgei László (Dunaszerdahely); Szekeres István (Budakalász), dr. Béres Judit kandidátus (Budapest), dr. Költő László, Zalaba Zoltán és Iski Ibolya (Dunaszerdahely), Bergou Jánosné (Budapest), dr. Csámpai Ottó (Pozsony), dr. Horváth Gábor és dr. Mészáros Anita (Pécs)

Részletek az 51. sz. kötetünkben

Parkinson írta igen szellemesen a múlt század hatvanas éveiben. Ha egy intézmény épülete gyönyörű, a szőnyegek süppednek, a berendezés pazar, az alkalmazottak elegánsak – akkor az az intézmény a végét járja. Felfelé lendülő korában másként nézett ki.

Egyesületünknek nincs székháza, berendezése, alkalmazottja. Vagyunk sincs – legalábbis a szó anyagi értelmében. Viszont – svájci létünkre! – egyesületünk mindmáig az egyetemes (talán tizentötmilliónyi) magyar egyetlen független tudományos műhelye, ahol továbbmegy együtt mindhárom: a magyar nemzeti történelemkutatás, történelemírás és történelemoktatás. Nem örülünk neki, de igaz. Nem gazdagszik ebből se egyesületünk, se bármely tagunk. Nem előadásokat szervezünk, hanem rendezvényeket, közönséget és közösséget. Kiadványaink nem káprázatosak, de a magyar nemzeti történelemtudomány tiszta forrásai. Bátran meríthet belőle bárki. Nincs benne méreg, mákony, nemis posvány ízű. Így épül, erősödik általa a nemzet tudata. Semmi hivatal nem tartja az övének, de nem is bánjuk.

Kiadványainkat ettől az évtől – de visszafelé is! – *Acta Historica Hungarica Turiciensia* néven jelentjük meg. Ezzel is kifejezzük, hogy tiszteljük múltunkat, hiszen Magyarországon a „hivatalos nyelv” 1844-ig a latin volt. Viszont mindmáig a mi egyesületünk az a hely, ahol a genetikusok legújabb eredményeit a magyar történelemtudományban földolgozzuk. Östörténeti munkacsoportunk ezen eredmények alapján átdolgozta és újra kiadtuk „Östörténetünk” című füzetünket (*Acta* VII/2) és németül is (*Acta* IX/3). *Acta Historica Hungarica Turiciensia* címmel megjelent ugyancsak az 52. sz. kiadványunk, mint az *Acta* XXI. évfolyam 1. száma, amelyben megjelentettük eddigi összes kiadványunk tartalomjegyzékét és új *Acta* sorszámmal a rendezvények éve szerinti sorrendjében, tehát nem az adott könyvek megjelenése sorrendjében. Ebben a kötetünkben megtalálható ABC sorrendbe rendezve a nyomtatásban megjelentetett 686 dolgozat címe, és ezek a dolgozatok írójuk szerinti ABC sorrendben is. Összesen 272 szerzőtől, négy világrész 21 országából. A „20 éves a ZMTE” füzetünkben (*Acta* XIX/2, 44. sz. kiadványunk), már közöltük 2004-ig, az egyesület szervezésében megtartott 1144 előadásunk címét, amit 443 előadó tartott a 4 világrész 23 országából. Ezek a mi eredményeink – számszerűsítve. Nekünk ez a vagyunk. Hatását majd unokáink élvezik – akkor is, ha majd ők sem tudják, hogy igazából mi is ez, és miből lett, ami mégis az ő javukat is szolgálja majd.

Idei östörténeti találkozóink hódmezővásárhelyi asztaltársaságunk kezdeményezésére, a Tisza-parti Mártély községben volt. Súlyt helyeztünk a genetikai kutatás eredményeinek értelmezésére. E találkozóink keretében három világrész 13 országából 22 szakember 34 dolgozata volt a tárgy. Főleg azon tanakodtunk, hogy miként értelmezzük az új laboratóriumi eredményeket. Mit jelent az, hogy a legrégebb európai gén 40-35-ezer éves és Európában a mai magyarokban van a legnagyobb arányban, 60%-ban? Tőlünk nyugatra alig fordul elő. Viszont egy idő múltán ez a gén megjelent egyes ázsiai – és! – amerikai emberi közösségekben. Egész biztosan új kérdéseket kell fogalmaznunk a tudományban, elsődlegesen a történelemtudományban és ezekre a kérdésekre új válaszokat kell adni. A tudomány szintjén, ilyen összetett módon, ezzel ma Magyarországon csak a mi egyesületünk foglalkozik. Ennek se örülünk, de igaz.

Magyar történelmi iskolánk tárgya a „három hatos” volt: 1456 Nándorfehérvár – 1606 Zsitvatorok – 1956 Budapest. Meghallgattuk és megbeszéltük 15 előadó 32 előadását.

A rendezvényen 3 világrész 13 országából összesen 126 fő vett részt, negyedrészen 30 éven aluliak és ugyancsak negyedrészen nők. A rendezvény ünnepséggel kezdődött és zárult. Volt egy egésznapos kirándulás Hódmezővásárhelyre és Ópusztaszerre, szakmai könyvbemutató, tábortűz borkosolóval. Vigadtunk a mártélyi Ószirózsa Népdalkörrel, a szegedi „Sas” Illyász Hagyományörző és Kisérteti Régész Egyesület színvonalas bemutatót tartott. Mártély szalagot kötött zászlónkra, este a község polgármestere fogadást adott. A rendezvény ökumenikus igeliturgiával zárult. Részvételéért most sem fizetett senki, viszont költségtérítést sem tudtunk adni – az előadóknak se. Fizetségük legyen a nemzet hálája! A rendezvény költségeit elsősorban Mártély község, egyesületünk – és természetesen a résztvevők fedezték. Egyesületünkől minden résztvevő ajándékba kapott kilenc egyesületi könyvünket, személyenként mintegy tizennyolcezer forint, összességében mintegy kettőmilliókettőszázhetvenezer forint értékben.

A rendezvény első napján volt szokásos évi rendes taggyűlésünk – ezúttal rendkívüli eseménnyel. Egyesületünk örökös dísztagja dr. Csapó József, a Székely Nemzeti Tanács elnöke segítségünket kérte önkormányzati törekvésük történelem-tudományos, szakmai alátámasztásához. Taggyűlésünk minden résztvevő helyeslő hozzászólásával, a tudományos segítségnyújtás mellett döntött. Néhány hónap múltán,

kifejezetten erre a folyamatos tudományos munkára egyesületi munkacsoportot alakítottunk. Megjegyzendő, hogy Csapó József 1939 óta az első és mindeddig egyetlen valódi magyar közjogi méltóság, akit a magyar a máig érvényes történelmi alkotmányunk szerint választott.

Legmélyebb tisztelettel elbúcsúztattuk egyesületünk elhunyt tagjait: Juba Ferencet (Bécs) – az egyetlen magyar, aki hajóorvos, állami- és jogtudományi doktor, továbbá tengerészkapitány volt –, Körmendy Józsefet (Veszprém), Sárkány Kálmánnét (Budapest) és Vámos-Tóth Bátor Lászlót (Mukilteo) – a Tamana tudomány megalkotóját.

Az ellenőrök javaslatára a taggyűlés jóváhagyta a beszámolókat, könyvterjesztési tevékenységünket és a pénztáros elszámolását. Az év szerény pénzügyi veszteséggel zárult – a veszteséget én fedeztem. Jegyzőkönyvi dícséretben részesítettük tudományos tanácsunkat és kiemelten néhány személyt. Végül három évre ellenőröket választottunk Mátyus Gyula (Kecskemét) és dr. Szalmay György (St. Gallen) személyében. Egy évre az elnökségbe választottuk a következő személyiségeket: Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Oftersheim), Beke Zoltán (Rozsnyó), Bergou Jánosné (Budapest), Csala-Erdélyi Kornélia (Kassa), Csámpai Ottó (Pozsony), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Germann Georg (Bern), Katona Géza (Hobart), Kovács Veronika (Helsingborg), Költő László (Kaposvár), Lányi Ernő (Budapest), Lukács György (Koppenhága), Marinka Ludwig (Unterengstringen), Pintér István (Hódmezővásárhely), Sándorfi György (Budapest), Slavic' Magdolna (Szabadka), Szederkényi Tibor (Szeged), Timaru-Kast Sándor (Ingelheim), Tüttő György (London) és Vajda Gábor (Szabadka). Az elnök ismét én lettem.

Kirchschlag (Alsó-Ausztria) várfenntartó egyesületével pünkösdkor közös munkacsoportot alapítottunk egyesületünk szellemében és célkitűzései szerint a térség – nagyjából a volt Pannónia – történelmének tanulmányozására. A munkacsoportban a két egyesületi elnök felváltva elnökölt. Szeptember végén ismét találkoztunk Kirchschlagban két napra, ahol mindkét egyesület részéről több előadás elhangzott. Közös meglátogattuk Frakno várát.

Tudományos tanácsunk Zachar József, őstörténeti munkacsoportunk Bérczi Szaniszló vezetésével hat-hat összejövetelt tartott az év folyamán.

Egyesületi léptékkal mérve egyesületünk immáron hosszú életű. Így már többször fölmerült életünkben a kérdés: hogyan tovább? Most is. Őstörténeti találkozókkal kezdtük – nevezhettük volna másként is, választhattunk volna "elegánsabb" nevet. Nekünk a találkozó tetszett. Elsősorban az erőszakkal szétválasztott közösségeink találkozását reméltük. Minden képzeletet fölülmuló nehézségek ellenére ez sikerült. Az első hat találkozóink útjában még szöges drót és akna volt, de a következő kilenc is nehezen jött össze, sok volt az akadály, az ellentét, mégis szép volt, találkozó volt. Egy héten keresztül, a szó legszorosabb értelmében együtt voltunk. Már a második alkalommal örvendtünk az újabb találkozásnak és attól kezdve minden alkalommal úgy búcsúztunk el, hogy már tudtuk: a jövő évben hol és mikor találkozunk újra. Szép volt. Így alakult egy valóban tudományos műhely, amit segít az éppen eközben fejlődő technika: fax, szövegszerkesztő, fénymásoló, e-mail. Az első találkozóink idején a felszerelésünk csúcsát jelentette egy mechanikus írógép (az is elég ósdi volt). Mártélyról a taggyűlés után néhány órával már két nyelven a nagyvilágba szétküldtük a jegyzőkönyvet, a rendezvény utolsó napján pedig a rendezvény 40 oldalas füzetét statisztikákkal, az előadások összefoglalójával, jegyzőkönyvvel, fényképekkel.

Az első találkozók egy héten át folyt a vita és kidolgoztunk bonyolult szövegeket, mint pl. az őstörténeti fogalmak – közösen 50-60 ember! – majd lefordítottuk négy nyelvre és még a fordításokat is egyeztetettük keresztül-kasul.

Időközben a nemzeti magyar történelemtudomány igazi nagy fáklyái Nyugaton, csendben kihunytak. A Kárpát-medence viszont mára tele van rendezvényekkel, így a szereplők többsége nem hajlandó már egy-két napra se helyben maradni – rohan a másik rendezvényre. És ez még a kisebb baj. "Változnak az idők és mi változunk az idővel." Kezdetben örültünk a találkozásnak és még reméltük, vártuk is a sok vitát. Eközben a világot előntötte az erőszak hulláma, országunkat a mindenféle színvonalú rendezvényáradat. Az emberek idegesek, türelmetlenek – lelki sérültek lettek. Mára a legtöbb ember alig tudja, mi fán terem a vita. Vezetni is egyre nehezebb. Aki tudja, Árpád apánk miként vezette a honfoglalást, gondolkodhat afelett, hogy miként menne ma. Divatos mondás: volt itt tatár, török, német - mind túléltek. Csendesen kérdelem: hol vannak ma Eger hős védői? Ugyan mennyien lehetnek ma azok, akik hajlandóak lennének éhesen, rongyosan, fázva, életük árán is védeni a Hazát? Züllesztik a magyar nyelvet. A mai Magyarországon milliárdokat lehet szerezni erkölcsöt és embert romboló cirkuszokra, de nincs pénz se Körösi Csoma, se Mikes Kelemen, se Dobó István sírjára. Anélkül, hogy pénz és dicsőség után sóvárogna, ugyan ki foglalkozik Bornemissza Gergely és Cecey Vicuska szerelmével, Árpád Atyánk szent gyermekeivel? És Atilával? Csak az egri vár Babek Bátyáján nyugvó, csendes költő. Meg – a láthatatlan ember.

Az év utolsó nagy eseménye volt oktatásunk befejezése Szabadkán, csoportos vizsgával 2006. november 18-án. Harminckettő fő kapott kétnyelvű oklevelet illetve tanúsítványt.

Zürich, 2006. álm hava

XIX. őstörténeti találkozáónk és XIII. történelmi iskolánk. Mártély, 2006. július 9-15. Kerekasztal beszélgetés: prof. Szegfű László (Szeged), dr. J. Ujváry Zsuzsanna és dr. Zachar József (Budapest), dr. Sebők Ferenc (Szeged)

Kerekasztal beszélgetés: dr. Csihák György, Gáspár Róbert, prof. Csapó József (a Székely Nemzeti Tanács elnöke), dr. Csámpai Ottó, dr. Költő László, dr. Darai Lajos Mihály – egyesületünk tagjai

Közös munkacsoport alakul a ZMTE és a Bürgerhaltungsverein Kirchschlag részvételével. Kirchschlag, 2006. június 3. A képen: OSR Schäffer Martin, Mag. Wanek Franz Peter, dr. Csihák György, Stadtrat Kager Karl, Burgkastellan und Obmann Vollnhofer F. Josef, Rác Mihály Felsőőr ny. polgármestere, díszelnökségünk tagja, Pichler-Holzer Franz Kirchschlag polgármestere

Dr. Darai Lajos Mihály Szabadkán közli a vizsgaeredményt. Tőle jobbra Király Veronka az Észak-Bácskai Magyar Pedagógusok Egyesülete elnöke, a helyi társrendezőnk és Daraitól balra az alelnök Kóziné Takács Etelka egyesületi tagunk és helyi szervezőnk

Slávity Magdolna egyesületi tagunk, aki a helyi szervezés egyik legfontosabb személye volt. Mellette dr. Zachar József és Király Veronka

A vizsgázók egy csoportja a szabadkai városháza kék termében

A többi kép és részletek az 53. sz. kötetünkben

XXII

Teleki Pál testvére londoni őstörténeti találkozónkon mondta 1988-ban, hogy már nyugodtan fog meghalni, mert már van a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület.

Idén januárban indítottuk történelemtanár továbbképzésünket Magyarokanizsán, több mint száz beiratkozott résztvevővel. Ismereteink szerint Magyarország felsőoktatási intézményeiben összesen sem jelentkeztek ennyien erre a továbbképzésre. Az is igaz, hogy a miénk egyedülálló: nemcsak a tananyag minőségét illetően, nemcsak azért, mert mi a kiváló tankönyveinket ingyen adjuk. Azért is, mert csak mi adunk latin és magyar nyelven tanúsítványt minden sikeres résztvevőnek - két kormány két oktatási minisztere négy engedélyszámával.

Egyesületünk tagjai a világ számos városában továbbra is tartottak magyar történelmi tárgyú előadást; havi rendszerességgel Budapesten és Hódmezővásárhelyen.

Az év során két olyan nagyobb rendezvényünkről külön is szólnom kell, amelyek fontos évfordulóhoz kapcsolódnak.

A Pest Megyei Önkormányzati Hivatal budapesti dísztermében, a Pro Libertate Alapítvány és a Szent Korona Szövetség társaságában, július 7-én „Megszállástól a hatalom átvételéig Európa szívében 1944 nyarán Magyarországon” címmel rendeztünk előadássorozatot, amelynek keretében bemutattuk, hogy Magyarország volt az egyetlen állam a második világháború során, amely ellenállt a német követeléseknek. A rendezvényt Darai Lajos kutatóprofesszor, tudományos tanácsunk titkára vezette és a hét előadó egyike szintén tagtársunk. Végezetül átvonultunk v. Koszorús Ferenc vk. ezredes emléktáblájához, ahol egykori harcostársa dr. Pott György nyugállományú alezredes koszorúzott. A rendezvényhez írásban gratulált dr. Vizi E. Szilveszter a Magyar Tudományos Akadémia elnöke és kilátásba helyezte az erről megjelenő kiadvány támogatását. A rendezvény lelke, motorja régi jó barátunk v. K. Horváth András, az alapítvány elnöke volt.

A másik ilyen, kiemelten fontos rendezvényünk Árpád-házi Szent Erzsébet születésének nyolcszázadik évfordulóját ünneplő világhoz kapcsolódott. Rendezvényünk az esztergomi, szent Erzsébet nevét viselő óvoda, általános- és középiskola dísztermében volt. J. Újváry Zsuzsanna, tudományos tanácsunk tagja, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem docense szervezte kitűnően. A nyolc előadó közül négy egyesületünk tagja. A tudományos részt Zachar József professzor, tudományos tanácsunk elnöke vezette. A rendezvényt az intézmény tanulóinak irodalmi és zenei műsora keretezte. Emlékezetes színfoltja volt a vajdasági magyar diákok irodalmi műsora, egyesületünk barátja, az ottani magyar oktatók egyesületének szervezésében, De Negri Ibolya vezetésével. A rendezvény keretében Jánoki Dorottya művészettörténész megnyitotta a Tóthné Palmi Katalin textilművész szent Erzsébetről festett selyemképei kiállítását. A nagyszámú közönség soraiban szép számmal voltak az iskolát fenntartó Szatmári Irgalmas Nővérek és a több előadást is tartó ferences testvérek. Az intézmény igazgatója, Chalupa Zoltán mindannyiunk köszönetét érdemli a példás szervezésért és ellátásért. A rendezvényt több TV- és rádiótársaság rögzítette.

Sok zökkenő és bizonytalanság után, július elsején megkezdtük Hódmezővásárhelyen a XX. Magyar Őstörténeti Találkozót. Előjáróban fontos leszögeznünk, hogy mind a város polgármestere, mind pedig az összes városi kulturális intézményt felügyelő múzeum igazgatója, azóta több levélben kifejezte együttműködésünk iránti elismerését és szándékát további jó együttműködésünkre. A városi kultúrház vezetője és munkatársai a rendezvényen mindent megtettek a siker érdekében és a nyolc éve folyó havonkénti rendezvényeink mind a folyó, mind pedig a következő évben biztosítottak.

Vasárnap reggel, az ünnepélyes megnyitón a város képviselőjében dr. Grezsa István szalagot kötött zászlónkra. Beszédjében hangsúlyozta, a város ma már elképzelhetetlen egyesületünk nélkül.

A találkozó keretében szerepelt két világrész hat országából 36 szakember 42 dolgozattal. Az első este a szálláshely udvarán tábortűz mellett szalonnát sütöttünk és ismerkedtünk. Szerdán, a pozsonyi csata emléknapján fát ültettünk a Hódmezővásárhelyi Hagyományörző Íjjászokkal. Továbbá meglátogattuk a helyi kulturális intézményeket: a Tornyai János Múzeumot, az Alföldi Galériát, valamint az Emlékpontot. Este egy kóstolóval egybekötött pálinkatörténeti előadást hallgattunk, majd együtt vigadtunk a Búzavirág Népdal Együttessel. Istentisztelettel, ünnepséggel zárult a rendezvény. A szereplők díjazást nem kaptak – fizetségük legyen a nemzet hálája!

A résztvevők és a szereplők három világrész (Európa, Amerika, Ausztrália) tíz országból (Anglia, Ausztria, Magyarország, Németország, Olaszország, Románia, Svájc, Szerbia és Szlovákia) voltak, összesen 105 fő. Részvételért senki nem fizetett, viszont költségtérítést csak két főnek tudtunk fizetni. A rendezvény költségeit elsősorban a társrendezők fedezték – és ki-ki a sajátját. Minden résztvevő ingyen kapott kitűzöt, egy jegyzőkönyvet műsorral és egyesületüktől 9-9 szakkönyvet, személyenként mindegy tizennyolcezer forintértékből. A rendezvényről beszámolt a helyi TV, rádió és lap.

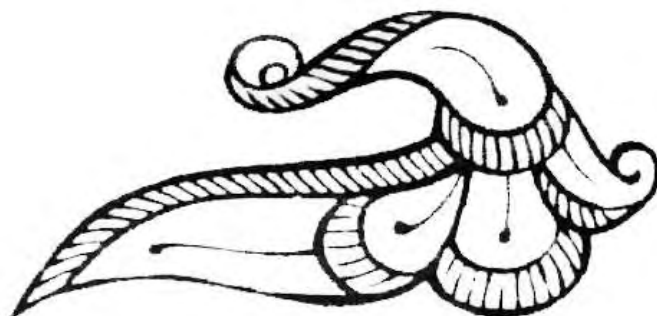
Ez volt az első olyan rendezvényünk, ahol mi is megszerveztük a Hazában dúló viszonyokat. Asztaltársaságunk néhány tagja, visszaélve a rendezésben való részvétel jogán, megpróbált a rendezvényre erőltetni olyan előadókat, akiknek eszük ágában sem volt bármit tisztelni, legkevésbé egyesületünk rendjét. S ha nem ment a dolog szervezeten, előre megbeszélve, akkor próbálkoztak minden egyéb módon. Lehetetlen előre megállapítani, mekkora kárt okoztak. Régi egyesületi tagjaink és azok a vendégek, akik évek óta – amint ők mondják – úgy jönnek a rendezvényeinkre, mint a vasárnapi misére, elkeseredetten és tehetetlenül szemlélték a számunkra nálunk eddig szokatlan eseményeket, hallották a nálunk máskor soha el nem hangzó szövegeket. Szerencsére sikerült az alkalmatlankodókat kiszorítani, de az eseményeket nem lehet, meg nem történné tenni.

Az első napon, vasárnap délután volt egyesületünk évi rendes taggyűlése. Például erre az időre megengedtük, hogy a maguk embereit szerepeltessék a helyiek, akik közül utóbb többen is sápadt arccal idézték fel a történeteket. Sajnáljuk.

Legmélyebb tisztelettel elbúcsúztattuk újabban elhunyt tagjainkat: Forrai Sándort (Budapest), Nagy Ákost (Adelaide) és Sager Peter-t (Blonay) és az egyesület érdekében kifejtett munkájukért jegyzőkönyvi köszönetet mondtunk. Az elnök beszámolt az egyesület egész tevékenységéről. Többek között elmondtuk, hogy befejeztük a 2005. szeptemberben Szabadkán kezdett tanártovábbképzést, ahol átadtunk 25 oklevelet és 7 tanúsítványt. Tudományos tanácsunk hat, a Kirchschlag közös munkacsoportunk négy ülést tartott. Beszámolt az elnökség több tagja is, így a pénztáros, aki bejelentette, hogy az egyesület pénzforgalma a folyó üzleti évben negatív egyenleggel zárult (a hiányt én fedeztem). Az egyesületnek vagyona nincs. A taggyűlés a beszámolókat elfogadta és a szükséges felmentéseket, megadta, majd jegyzőkönyvi dicséretben részesítette a tudományos tanács tagjait, különösen Slávity Magdát (Szabadka), továbbá Lányi Ernőt (Budapest). Ezt követően a taggyűlés megválasztotta egy évre az alábbi személyeket az elnökségbe: Aerni Agathon (Bern), Almási Gábor (Ofersheim), Beke Zoltán (Rozsnyó), Begou Jánosné (Budapest), Csala Kornélia (Kassa), Csámpai Ottó (Pozsony), Darai Lajos (Kápolnyásnék), Germann Georg (Bern), Katona Géza (Hobart), Kovács Veronika (Helsingborg), Költő László (Kaposvár), Lányi Ernő (Budapest), Lukács György (Koppenhága), Marinka Ludwig (Unterengstringen), Rihmer Aurél (Budapest), Sándorfői György (Budapest), Slávity Magdolna (Szabadka), Szederkényi Tibor (Szeged), Timaru-Kast Sándor (Ingelheim), Tüttő György (London) és Vajda Gábor (Szabadka). Az elnök ismét én lettem.

Év végével a Heraldika Kiadóval minden szerződésünket felmondtuk, felszólítottuk a céget minden velünk szemben fennálló adóssága haladéktalan megfizetésére és eltiltottuk minden, egyesületünkkel kapcsolatos tevékenységtől. Egyúttal megtettük a szükséges lépéseket aziránt, hogy egyesületünkhöz méltó honlapunk legyen, aminek biztosítása is ennek a cégnek lett volna szerződéses kötelezettsége. Miután a Heraldika évek óta „lenyeli” könyveinkből származó bevételünket, így egyelőre nincs pénzünk újabb kiadványra. Ezért legalább azt szeretnénk, ha honlapunkon megjelenne ingyen letölthető formában újabb nagyrendezvényeink anyaga. Isten segíts!

Felsőőr/Oberwart, 2007. álmom hava

XX. őstörténeti találkozónk. Hódmezővásárhely, 2007. július 1-8. Bevonul az elnökség: dr. Csihák György, dr. Grezsa István városi tanácsos, Lökös Györgyi a kulturház igazgatója és dr. Szabó Pál (Hódmezővásárhely)

Az előadóra várva: dr. Darai Lajos, dr. Költő László, Gáspár Róbert, dr. Bérczi Szaniszló kandidátus, ELTE docens (Budapest)

135. A következő három képen: tudományos emlékülés Árpád-házi Szent Erzsébet tiszteletére. Esztergom, 2007. november 16 (elnézést kérünk az átviteli technika hibájáért)

A budapesti évváró ünnepség, 2007. november 9, előadója dr. Torgyán József, volt pártelnök és miniszter

Képek és részletek az 54. és az 55. sz. kötetünkben

XXIII

Az Úr születése utáni 2008. esztendő Hunyadi Mátyás királlyá választásának 550. évfordulója. Ebből az alkalomból rendeztünk tudományos ülésszakot Esztergomban, a Balassa Bálint Múzeummal közösen. Ez volt Magyarországon, ebben az évben és tárgyban, a legszínvonalasabb rendezvény.

Magyarországról, Angliából, Erdélyből, Olaszországból és Svájcban összesen 14 előadást vitattunk meg, a még Szerbiából és Szlovákiából is jött szakemberekkel. A rendezvényt kiegészítette két művész képkiallítása, kosztümös művészek zenéje, végül a királyváros régészeti bejárása és városnézés szakmai vezetéssel.

Az év végén szép ünnepséggel és 57 oklevél kiadásával befejeztük történelmetanár továbbképzésünket Magyarokanizsán és szerződést kötöttünk Zentával ennek a képzésünknek a folytatására újabb két évre.

Havonkénti előadásaink rendben megtörténtek Budapesten és Hódmezővásárhelyen, amihez ebben az évben csatlakozott Szabadka, szintén szép előadásokkal minden hónapban.

Hollywoodban világhírű alkotók világhírű közreműködőkkel filmet készítettek a magyar 1956-ról (Torn From The Flag. Homage to 1956; Lyukas zászló. 1956 emlékére). A filmben egyesületünk mint tudományos tanácsadó szerepel. Híreink szerint, a film a "célegyenesbe jutott" az Oscar-díj felé.

Számunkra az év legjelentősebb eseménye, hogy honlapunk nemcsak megújult, hanem végre olyan színvonalas lett, ami méltó egyesületünk 24 évi teljesítményéhez. www.zmte.org Három nyelven, magyarul, németül és angolul nemcsak ismertet bennünket, közvetíti híreinket, bemutatja egész multunkat, hanem oktatási tevékenységünkhöz is nagy segítséget nyújt. A honlapon, több egyesületi tagunk szerkesztésében külön eszme-csere rovatunk működik. Ingyen letölthető formában megtalálható mind az 52 kötet könyvünk, sőt a tavalyi Szent Erzsébet és az idei Hunyadi Mátyás rendezvényünk "kötete" is. Igaz, ez utóbbi kettő, még nincs papíron. Viszont valamennyi megtalálható a Magyar Elektronikus Könyvtárban is – amit naponta 60`000-en látogatnak – az Európai Könyvtár Katalógusában és nemsokára ott lesz az Európai Digitális Könyvtárban is (www.europeana.eu).

Honlapunkon, Tudományos Tanácsunk szerkesztésében, megindítottuk elektronikus folyóiratunkat (az Acta sorozatban) (főszerkesztő Darai Lajos), ami bekerült az Országos Széchenyi Könyvtár Elektronikus Periodika Archivumába.

Szerverünkön saját wikipedia szolgáltatást szervez Béczi Szaniszló. Honlapunkon egyenlőre hét filmünk szerepel – szintén bekerülnek a fenti rendszerekbe. Elektronikus hirszolgálatunk folyamatosan tájázottat rendezvényeinkről.

Budapesten tartottuk idei rendes taggyűlésünket. Fájdalommal búcsúztattuk két kiváló egyesületi tagunkat: Aerni Agathon (Bern) és Kováts Zoltán (Szeged). Ezentúl ők ketten is már csak odaátrol segítenek bennünket. Jegyzőkönyvi dicséretben részesítettük J. Újvári Zsuzsannát, Darai Lajost, Jenei Erzsébetet, Gáspár Róbertet – és Tudományos Tanácsunk tagjait. Egyesületünk pénzforgalma ismét negatív egyenleggel zárult. Vezetőségünkbe választottuk egy évre a következő személyeket: Marinka Ludwig (Unterengstringen), Sándorfi György (Budapest), Tüttő György (London), Katona Géza (Hobart), Timaru-Kast Alexander (Ingelheim), Költő László (Kaposvár), Germann Georg (Bern), Vajda Gábor (Szabadka), Almási Gábor (Oftersheim), Beke Zoltán (Rozsnyó), Bergou Jánbosné (Budapest), Csala Kornélia (Kassa), Kovács Veronika (Helsingborg), Lukács György (Koppenhága), Sancz Klára Lujza (Budapest), Slavity Magdolna (Szabadka), Szederkényi Tibor (Szeged), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Lányi Ernő (Budapest), v. Rihmer Aurél (Budapest) és Botlik József (Budapest). Az elnök ismét én lettem.

Az egyesület taglétszáma 15 éve nagyjából változatlan – ugyanannyi új taggal szaporodunk, mint amennyien elhagynak bennünket.

Isten éltes még bennünket.

Felsőőr/Oberwart, 2008. télelő hava

A következő három képen: ünnepség Hunyadi Mátyás trónralépésének 550. évfordulóján, közösen a Balassa Bálint Múzeummal. Esztergom, 2008. október 3-4

A következő három képen: Budapesti évváró ünnepségen, 2008. november 14-én. Az előadó dr. Bíró Zoltán az MDF alapító elnöke. Áll, a képen jobbra prof. Erdélyi Géza püspök

A rendezvényt üdvözli Mühlethaler Christian a Svájci Államszövetség budapesti nagykövete

A vizsgabizottság Magyarkanizsán 2008. december 20-án

Dr. Költő László a Somogy Megyei Múzeumok igazgatója (jobb oldalon) a vizsgázókkal

A vizsgázók egy csoportja. Jobb szélén Pósa Károly történelem tanár, a helyi Rákóczi Szövetség elnöke – a helyi szervezés lelke

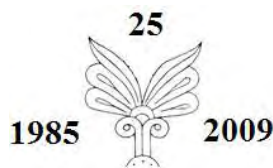

A vizsgázók és a közönség. Az első sorban (világos kabátban) dr. Szikora István, szabadkai előadásaink szervezője. A mögötte lévő sor bal szélén Basa György latin és történelem szakos tanár, zentai továbbképzésünk helyi szervezője

További részletek és képek az 58. sz. kötetünkben

XXIV

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület ebben az évben ünnepelte születése 25. évfordulóját. Erre az alkalomra elküldtük meghívónkat az egyesület többszáz tagjának és barátjának az egész világra.

Meghívó

*Tisztelettel és szeretettel hívjuk a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület
Alapítótagjait, Dísztagjait, Rendes tagjait és barátait
Közvetlen hozzátartozójukkal az
Egyesület 2009. évi jubileumi ünnepségére*

A rendezvény helye és ideje:

Hotel Benczúr

H-1068 Budapest, Benczúr utca 35

2009. november 13, péntek 9.00-21.00 óra

Ünnepi rend:

9.00-10.00 Elnökségi ülés

10.00-11.00 Tudományos Tanács 63. ülése

13.30-16.00 25. taggyűlés

17.00-21.00 Jubileumi ünnepség: 25 éves a ZMTE

“A ZMTE őszinte története 1985-2009.”

(Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIV/3)

Minden kiadványunk megtalálható kereső katalógusunkkal honlapunkon ingyen letölthető módon:
www.zmte.org továbbá a Magyar Elektronikus Könyvtárban: <http://mek.oszk.hu> és <http://epa.oszk.hu>
valamint az Európai Digitális Könyvtárban: www.europeana.eu

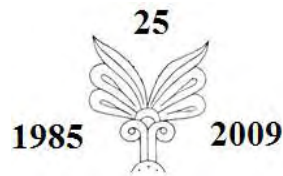
**Az estélyen történik az új tagok ünnepélyes beiktatása, majd a díszvacsora következik
(étlap szerint, szabadon választható).**

Megjelenés ünnepi öltözetben, lehetőleg népviseletben.

**Zürichi Magyar Történelmi Egyesület
Elnökség**

www.zmte.org zmte@freemail.hu

Einladung

*Wir erlauben uns, die Gründungsmitglieder, die Ehrenmitglieder,
die ordentlichen Mitglieder und die Freunde des Ungarisch Historischen
Vereins Zürich – samt Begleitung – zum Festtag 2009
herzlich und geziemend einzuladen*

Ort und Zeit der Veranstaltung:

Hotel Benczúr

H-1068 Budapest, Benczúr utca 35

Freitag, den 13. November 2009 von 9.00 bis 21.00 Uhr

Festordnung:

9.00-10.00 Sitzung des Präsidiums
10.00-11.00 63. Sitzung des Wissenschaftlichen Beirates
13.30-16.00 25. Mitgliederversammlung
17.00-21.00 Festabend: 25 Jahre UHVZ

„Die ehrliche Geschichte des UHVZ 1985-2009.“

(Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIV/3)

Unsere sämtlichen Publikationen sind zu finden bei uns im Internet mit Suchkatalog, unentgeltlich zum
herunterladen www.zmte.org

in der Ungarischen Elektronischen Bibliothek: <http://mek.oszk.hu> und <http://epa.oszk.hu> sowie in der
Europäischen Digitalisierten Bibliothek: www.europeana.eu

**Am Abend werden die neuen Mitglieder in feierlichem Rahmen
aufgenommen und es wird ein festliches Nachtmahl nach Wahl serviert**

Festliche Bekleidung, Tracht erwünscht

**Ungarisch Historischer Verein Zürich
Präsidium**

www.zmte.org zmte@freemail.hu

Az elnökség ülésén 9-10 óráig a következő személyek vettek részt: Csaláné Erdélyi Kornélia (Kassa), Csihák György (Zürich), Bergou Jánosné (Budapest), Darai Lajos (Kápolnásnyék), Mátyus Gyula (Kecskemét), Lukács György (Koppenhága), Lányi Ernő (Budapest), Költő László (Kaposvár) – az elnökség tagja; valamint Molnár Zsuzsanna (Budapest), Zachar József (Budapest) – egyesületi tag; és Bottáné Medgyesy Mária (Zürich), Göncz Enikő (Szeben), Dupka György (Ungvár), Dragon Pál (Szentendre) – mint vendég.

Az elnökség több tájékoztató után határozatokat hozott személyi kérdésekben és a jövő évi “Horthy” műhely-rendezvényünk tárgyában.

A Tudományos Tanács ülésén 10-11-ig a következő személyek vettek részt: Zachar József (Budapest), Csihák György (Zürich), Harai Dénes (Budapest), Költő László (Kaposvár), Frisnyák Sándor (Isaszeg), Darai Lajos (Kápolnásnyék), J. Újváry Zsuzsanna (Budapest), Slávity Magdolna (Szabadka), Szabó A. Ferenc (Budapest), Csámpai Ottó (Pozsony) – a tanács tagja; Lukács György (Koppenhága), Erdélyi Géza (Rimaszombat), Pandula Attila (Budapest) – egyesületi tag; Bottáné Medgyesy Mária (Zürich), Fuchs Andrea (Ungvár), Göncz Enikő (Szeben), Dupka György (Ungvár), Dragon Pál (Szentendre) – vendég. A tanács üléséről az alábbi jegyzőkönyv készült:

Jegyzőkönyv

a ZMTE Tudományos Tanácsának 2009. november 13-án a Hotel Benczúr különtermében megtartott 63. soros üléséről

Kezdetre 10. óra

Jelen van: Csámpai Ottó, Csihák György, Darai Lajos, Frisnyák Sándor, Harai Dénes, Költő László, Slávity Magdolna, Szabó A. Ferenc, J. Újváry Zsuzsanna, Zachar József; mint vendég: Bottáné Medgyesy Mária, Dragon Pál, Dupka György, Erdélyi Géza, Fuchs Andrea, Göncz Enikő, Lukács György, Pandula Attila.

1) Az előző ülés jegyzőkönyvét hitelesíti: Csámpai Ottó és Darai Lajos.

2) A Szebeni Magyar Kulturális Iroda (HID) képviselője Göncz Enikő bejelenti együttműködési szándékukat, amit a magunk részéről megígérünk. Darai Lajos megbízást kap, hogy a januári budapesti előadás alkalmával tárgyaljon a HÍD két vezetőjével. Lehet szó a szokásos “tanártovábbképzésről” is.

3) Darai Lajos levéltervet készít, amelyben köszönetet mondunk a KJF-nek az eddigi együttműködésért.

4) „Horthy” rendezvényünk 2010. november 4-én lesz a Zrinyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen, közösen a Hadtudományi Karral. A rendezvény felelőse az Egyetem részéről Szabó A. Ferenc. (A meghívót jóváhagyása után a TT tagjai már megkapták.)

5) Zachar József felmentését kéri a TT elnöki tisztje alól. Darai ezzel kapcsolatban javasolja, hogy Zachar maradjon tiszteletbeli elnök és a munkát végezzék a titkárok.

Lezárva: 11.05.

Dr. habil. Zachar József D. Sc.

elnök, mint jegyzőkönyvvezető – helyett

Csihák György

Hiteles: 1)

2)

A jegyzőkönyvhöz csatolt elnöki levél:

Kedves Barátaim!

Az új helyzetben ismét kérem minden TT tagot, szíveskedjék a januári budapesti előadáson megjelenni, ami szokásos havi összejöveteliünk.

Darai Lajost kérem, hogy kezdéskor megemlékezzen arról, hogy Zachar József 1998 óta ezekről az összejöveteleinkről legfeljebb kétszer hiányzott. A rendezvényt 19 órákor zárja be és akkor ott vezetéssel TT ülést tartunk, mintegy 30 percen. Ott kérem, hogy minden TT titkár röviden ismertesse amit 2010-ben tenni szándékozik. Javaslatot kérek minden TT tagtól a TT további tevékenységét illetően. Javaslom, hogy ebben a tárgyban fogadjuk el Darai fenti javaslatát (Zachar tb. elnök.)

Ezt követően Darai tárgyaljon a HID képviselőivel, Újváry Egyed Zoltánnal, Szabó A. Ferenc a „Horthy“ rendezvény tárgyában. Harai Dénest kérem, szíveskedjék Zachar vállalását teljesíteni Szakály és Ravasz ügyében. A meghívón hagyjuk Zachar aláírását címe nélkül.

A tervezett időbeosztást így módosítanám:

10.00-10.15	<i>megnyitó, üdvözés, megemlékezés. Házigazda (?), Csihák</i>
10.15-13.00	<i>8 előadás, elnök Pandula</i>
13.00-14.00	<i>ebédidő</i>
14.00-15.00	<i>2 előadás, elnök Csihák (Harai?)</i>
15.00-18.00	<i>felkért hozzászólók, elnök Szabó A. F.</i>
18.00-19.00	<i>vita, elnök Darai</i>
19.00	<i>fogadás</i>

Kérek minden TT tagot ezen levél vétele írásbeli igazolására címemre (zmte @freemail.hu).

BUÉK Csihák György

Az aláírásra előkészített, fent említett meghívó:

Tervezet

Meghívó

a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület zártkörű rendezvényére

Ideje: 2010. november 9 órától 20 óráig.

Helye: Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, H- 1101 Budapest X. ker., Hungária krt. 9–11

Tárgya: *Kísérlet Horthy Miklós személye és kormányzati idejének eseményei értékelésére és elhelyezésére a magyar történelemben, kizárólag a történelemtudomány szakmai szempontjai szerint.*

A rendezvényen érvényes az egyesület (ZMTE) nyilatkozata és házirendje, felváltva elnököl Zachar József és Pandula Attila. Ebben a tárgyban 2009-ben megvitattuk a következő személyek egyes nézeteit, akik az itt meghirdetett rendezvényen is meghívott előadók: Darai Lajos, Gedai István, Pandula Attila, Rihmer Aurél, Szabó Á. Ferenc, Szakály Sándor, Zachar József.

Jelentkeznie csak az előadónak kell: az előadás címével, rövid (kb. 15 soros) összefoglalójával, technikai- és időigényével (lehetőleg nem több, mint 50 perc), rövid önéletrajzzal (számunkra ismeretlen személy esetén).

A jelentkezést küldeni a jelen meghívó egyik aláírójához kell, elérhetősége honlapunkon részletesen megtalálható. Legkésőbb a rendezvényen le kell adni a dolgozatot papíron és lemezen word programmal írva. Aki dolgozatát így nem adja le, az előadóként nem szerepelhet. A jelentkezés sorrendjében minden előadót igyekszünk elfogadni. Előadó csak az lehet, aki szabályosan jelentkezett. Aki nem kap értesítést 2010. június 30-ig, az a kért időben előadhat. **Jelentkezési határidő: 2010. május 15.**

A rendezvényen belépődíj nincs, minden előadást megvitatunk. Mivel a rendezvény tudományos műhelyként fog működni, ezért az előadóktól elvárjuk, hogy a rendezvény egész ideje alatt jelen legyenek. A felszólalásoknál a bejegyzett (az időben, szabályosan jelentkező) előadók előnyt élveznek. A megbeszéléseket hangszallagon rögzítjük, előadás és megbeszélés megjelenik honlapunkon PDF ingyen letölthető formában és a magyar valamint az európai digitális könyvtárban is. Se részvételi díj, se juttatás, se ellátás nincs.

Az egyesületről, szokásainkról, rendezvényeinkről, 26 évi tevékenységünkről honlapunkon minden tájékoztatás elérhető. Személyes megbeszélésre számos helyen, a rendezvényeinken van mód.

A jelen meghívót kapják az egyesület tagjai és más meghívott előadók.

Zürich/Budapest, 2009. november 13..

Dr. Csihák György
a ZMTE elnöke
zmte@freemail.hu
www.zmte.org

ZMNE

Dr. Zachar József
a ZMTE Tudományos Tanács elnöke
jzachar@yahoo.com

Tudományos Tanácsunk üléséről három kép

Ezek után ebédre voltunk hivatalosak a svájci követségre:

**A SVÁJCI NAGYKÖVET
és Ruth MÜHLETHALER asszony**

NAGY TISZTELETTEL MEGHÍVJA

ÖNT

*A Zürichi-Magyar Történelmi Egyesület fennállásának 25. évfordulójára rendezett
ebédre.*

Ideje: 2009. november 13. péntek, 11h30

Helye: Nagyköveti Rezidencia

STEFÁNIA ÚT 107.
1143 BUDAPEST

**DER SCHWEIZERISCHE BOTSCHAFTER
und Frau Ruth MÜHLETHALER**

GEBEN SICH DIE EHRE

SIE

*zu einem Mittagessen
anlässlich des 25 jährigen Jubiläums des Ungarisch Historischen Vereins Zürich einzuladen.*

AM: Freitag, den 13. November 2009. UM: 11h30

ORT: Schweizersiche Residenz

STEFÁNIA ÚT 107.
1143 BUDAPEST

Ebből az alkalomból Mühlethaler Christian nagykövet tiszteletbeli tagjaink sorába iktattuk. Kapott oklevelet, egyesületi jelvényt és a 25. évfordulóra készült fafaragványt.

Az ebéd előtt prof. Erdélyi Géza püspök az alábbi imát mondta:

Gebet

an dem 25. Jubiläumsfest des Ungarisch Historischen Vereins Zürich

Budapest, 13. November 2009

Allmächtiger Gott, unser himmlischer Vater durch Jesus Christus Deinen Sohn!

Wir, als Gemeinschaft wollen Dich heute mit Danksagung loben und preisen dafür, dass wir diese Jubiläumsversammlung erleben dürfen,

und dafür, dass Du uns bewahrt hast und wir nicht den gewaltigen Versuchungen des Individualismus und Egozentrismus verfallen sind, wie so viele andere Gemeinschaften und Gruppierungen um uns herum.

Wir danken Dir für die innere Kraft, die Du uns gegeben hast, mit der Du uns geholfen hast, weitreichende Entdeckungen und fortwährende Entwicklungen in den vergangenen Jahren zu machen.

Wir danken auch den offenherzigen, anderssprachigen Freunden und Wissenschaftlern; den Ländern, die unserer Arbeit gegenüber ihre verständnisvolle Hilfe zum Ausdruck gebracht haben.

Für uns ist die wissenschaftliche Betätigung sehr wichtig, da sie unser beschädigtes Bewusstsein stärkt, und uns mit wahren Erkenntnissen über unsere Vergangenheit und über unsere Vorfahren bereichert.

Wir wissen, dass die jeweiligen Machthaber die Geschichte nach ihrem Ermessen gut oder weniger gut gestalten, jedoch bleibt die Aufdeckung der Wahrheit und der Wirklichkeit die Aufgabe der unvoreingenommenen Historiker.

Deshalb bitten wir Dich, Herr, gib, dass wir in unserem weiteren Arbeiten mit gutem Gewissen und Mut, mit Ausdauer und Weisheit für die Wahrheit eintreten.

So bewahre und erhalte uns allen in der Gemeinschaft Deines Geistes und seiner wirksamen Kraft.

Amen

A kép jobb szélén, elől Dupka György a Magyar Értelmiségiek Kárpátaljai Közössége elnöke

J. Újváry Zsuzsanna, Csihák György, Pandula Attila, Nyeső József (Konstanz), Harai Dénes, Szabó A. Ferenc

Mr. Sc. Ph. Szlávit Magdolna (Szabadka), prof. emeritus Frisnyák Sándor, Csala-Erdélyi Kornélia (Kassa), Molnár Zsuzsanna, háttal ül: Mátyus Gyula, Bergou Jánosné, Lányi Ernő

Az ebéden a következő személyek vettek részt:

Mühlethaler Christan nagykövet
Almási Gábor (Oftersheim)
Beke Zoltán (Rozsnyó)
Bergou Jánosné (Budapest)
Botta-Medgyesy Mária (Zürich)
Csala-Erdélyi-Kornélia (Kassa)
Csihák György (Zürich)
Csihák Györgyné (Zürich)
Darai Lajos (Kápolnásnyék)
Dupka György (Ungvár)
Erdélyi Géza (Rimaszombat)
Frisnyák Sándor (Isaszeg)
Fuchs Andrea (Ungvár)
Harai Dénes (Budapest)
Költő László (Kaposvár)

Lányi Ernő (Budapest)
Lukács György (Koppenhága)
Lukács Györgyné (Koppenhága)
Mátyus Gyula (Kecskemét)
Molnár Zsuzsanna (Budapest)
Nyeső József (Konstanz)
Pandula Attila (Budapest)
Sancz Klára Lujza (Budapest)
Szlávity Magdolna (Szabadka)
Szabó Á. Ferenc (Budapest)
Szekeres István (Budakalász)
Tóth Tibor (Rotkreutz)
Újváry Zsuzsanna (Budapest)
Zachar József (Budapest)

A 25. taggyűlésünk 13.30-tól 16 óráig tartott. Résztvett személyesen, vagy írásbeli megbízás alapján 35 egyesületi tag, és 5 vendég.

2009

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

UNGARISCH HISTORISCHER VEREIN ZÜRICH

Magyar Őstörténeti
Találkozók Titkársága

Sekretariat der „Treffen zur
Frühgeschichte der Ungarn“

Háromszor jelölve az Európa Tanács „René Descartes” tudományos díjra
Dreimal nominiert für den „René Descartes Prize” der Europäischen Union

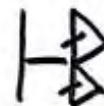
Közérdekű Egyesület
Gemeinnütziger Verein

Hungarian Historical Society of Zurich
Association Historique Hongroise de Zurich
Società Storica Ungherese di Zurigo
Asociación Histórica Húngara de Zürich

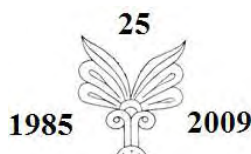
CH-8047 ZÜRICH
Postfach 502

Postkontonummer: Zürich 80 36214-1
IBAN elektronisch: CH1309000000800362141
IBAN Papierform: IBAN CH 13 0900 0000 8003 6214 1
SWIFT Code/BIC: POFICHBEXXX
Empfangerbank: Swiss Post, PostFinance, Nordring 8,
CH-3030 Bern
Clearing Number: 09000

Telephon +43/3352/31872
zmte@freemail.hu
www.zmte.org
Encyclopaedia Hungarica

Meghívó

a 2009. évi 25. rendes taggyűlésünkre, az Alapszabály 4. pontja szerint

Hely: H-1068 Budapest,
Benczúr utca 35, Hotel Benczúr

Időpont: Péntek, 2009. november 13, 13.30 - 16.00 óráig

Napirend: Üdvözlés, a szavazatképesség megállapítása
Az előző taggyűlés jegyzőkönyve
Az elnökség beszámolója és javaslatai
A pénztáros és a számviteli ellenőrök beszámolója és javaslatai
Vita, szavazások
Szünet
Az elnökség megválasztása
A ZMTE továbbfejlesztése (vita)

Szavazásra jogosult minden egyesületi tag, illetve írásban felhatalmazott képviselője, aki maga is tagja a ZMTE-nek. Szavazás a jelen meghívó felmutatásával történik. Felkérjük az elnökség minden tagját, szíveskedjék szóban vagy írásban beszámolni és felkérünk minden egyesületi tagot, hogy szíveskedjék az egyesület költségeinek fedezéséhez hozzájárulni. Aki nem küldött még képet az egyesületi tablóra, az szíveskedjék pótolni.

Zürich, 2009. június 30.

Dr. Ludwig Marinka
pénztáros

Dr. Csihák J. György
elnök

Nagyrendezvényünk: Budapest, október 16-17. L.: honlapunkon rendezvények almenüben

Secretariate for the conferences on the Early and Medieval History of the Hungarians
Secrétariat pour les réunions traitant l'histoire ancienne et médiévale hongroise

Segreteria delle riunioni per la storia antica ed alto-medievale degli Ungheresi
Secretaría para reuniones de historia antigua y medieval de los Húngaros

2009

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

UNGARISCH HISTORISCHER VEREIN ZÜRICH

*Magyar Őstörténeti
Találkozók Titkársága*

*Sekretariat der „Treffen zur
Frühgeschichte der Ungarn“*

Háromszor jelölve az Európa Tanács „René Descartes” tudományos díjra
Dreimal nominiert für den „René Descartes Prize” der Europäischen

*Közérdekű Egyesület
Gemeinnütziger Verein*

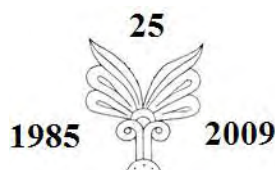
Hungarian Historical Society of Zurich
Association Historique Hongroise de Zurich
Società Storica Ungherese di Zurigo
Asociación Histórica Húngara de Zürich

CH-8047 ZÜRICH
Postfach 502

Postkontonummer: Zürich 80 36214-1
IBAN elektronisch: CH1309000000800362141
IBAN Papierform: IBAN CH 13 0900 0000 8003 6214 1
SWIFT Code/BIC: POFICHBEXXX
Empfangerbank: Swiss Post, PostFinance, Nordring 8,
CH-3030 Bern
Clearing Number: 09000

Telephon +43/3352/31872
zmte@freemail.hu
www.zmte.org
Encyclopaedia Hungarica

Einladung

zu unserer 25. ordentlichen Mitgliederversammlung 2009,
gemäss Par. 4. des Statutums

Ort: H-1068 Budapest
Benczúr utca 35, Hotel Benczúr

Zeit: Freitag, 13. November, 2009. um 13.30-16.00 Uhr

Traktanden: Begrüssung, Feststellung der Stimmberechtigung
Protokoll der letzten Mitgliederversammlung
Bericht und Vorschläge des Präsidiums
Bericht und Vorschläge des Kassierers und der Rechnungsprüfer
Debatte, Abstimmungen
Pause
Wahl des Präsidiums
Weiterentwicklung des UHVZ (Debatte)

Stimmberechtigte sind die Mitglieder, bzw. die von ihnen schriftlich beauftragte anderen Mitglieder des UHVZ. Stimmabgabe erfolgt mit dieser Einladung. Schriftliche Anmeldung erwünscht. Die Mitglieder des Präsidiums sind höflich dazu eingeladen über ihre Tätigkeit persönlich oder schriftlich zu berichten. Vergessen Sie bitte nicht Ihre jährliche Spende, die steuerwirksam ist.

Zürich, den 30. Juni 2009

Dr. Ludwig Marinka
Kassierer

Dr. György J. Csihák
Präsident

A taggyűlésről az alábbi jegyzőkönyv készült:

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

Ein gemeinnütziger Verein im Kanton Zürich

ZÜRICH MAGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET

Magyar Östörténeti Találkozók Titkársága

Sekretariat der Treffen zur Frühgeschichte der Ungarn

Jegyzőkönyv

a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 25. taggyűléséről
2009. november 13-án, Budapesten
az Alapszabály 4. pontja szerint

Kezdet: 13,30 óra

A taggyűlésen részt vesz 35 szavazattal rendelkező egyesületi tag és 5 vendég (1. sz. melléklet). A résztvevők meg-
egyeznek abban, hogy a szavazások nyilvánosak. Ezt követően a Taggyűlés 35 igen szavazattal:

- megválasztja a jegyzőkönyv vezetőjévé Nyeső Józsefet (Konstanz), a jegyzőkönyv hitelesítőjévé Darai Lajost (Kápolnásnyék) és Zachar Józsefet (Budapest);
- jóváhagyja az elnökség által előzetesen kiküldött meghívóban szereplő napirendet (2. sz. melléklet).

A taggyűlés:

- legmélyebb tisztelettel elbúcsúztatja az egyesület elhunyt tagjait: Missura Tibor (St. Gallen), Prihoda-Borsos Anikó (Pinkafő), Vajda Gábor (Szabadka) és az egyesület érdekében kifejtett munkájukért jegyzőkönyvi köszönetet mond;
- jóváhagyja a 2008. évi taggyűlés jegyzőkönyvét változtatás nélkül (3. sz. melléklet).

Az elnökség beszámolója az alábbi részekből áll:

1. Az elnök beszámol az egyesület egész tevékenységéről és a különböző országokban megtartott havonkénti rendezvényekről. 2008. október 3-4-én, Esztergomban, Hunyadi Mátyás trónralépésének 550. évfordulóján, talán az ország legszínvonalasabb emlékülését rendeztük, 14 előadással, kiállítással, kultúrműsorral, ahol kiosztottunk 550 db könyvünket, közel hatszázezer forint értékben (4. sz. melléklet). A tanártovábbképzést befejeztük Magyarokanizsán, ahol a sikeresen vizsgázóknak 57 latin és magyar nyelvű tanúsítványt adtunk, közösen a Kodolányi János Főiskolával. Megkezdtük ugyanezt az oktatást Zentán, ahová ajándékoztunk 650 db könyvünket, kb. 1 millió forint értékben. Tudományos Tanácsunk hat ülést tartott. Folytattuk honlapunk megújítását. Eddigi és újabb kiadványaink teljes szöveggel bekerülnek a magyar (napi látogatószám 60.000) és az EU digitális könyvtárába. Ez eddig 60 kötet. Az utolsó 8 csak digitálisan.
2. Az elnökség jelenlévő tagjai beszámolnak saját végzett munkájukról.
3. A pénztáros beszámol a pénzügyekről (5. sz. melléklet) és bejelenti, hogy az egyesület pénzforgalma a folyó üzleti évben negatív egyenleggel zárult. Az egyesületnek vagyona nincs.
4. A számviteli ellenőrök betérjesztik jelentésüket és javaslatukat (6. sz. melléklet).
5. A beszámolók több javaslatot tartalmaznak.

A beszámolót követően:

- A. a taggyűlés felkéri az egyesület minden tagját, hogy tevékenységével segítse egyesületét és anyagilag is, hiszen tagdíj nincs. Az egyesület közhasznú intézmény, az adományok az adóban elszámolhatók.
- B. A taggyűlés tudomásul veszi,
 - az elnökség beszámolóját a kiadványokkal kapcsolatos elszámolásról (7. sz. melléklet);
 - hogy a Zürichben, 2002. április 27-én tartott taggyűlésünkön Marinka Ludwig által kezdeményezett képzőművészeti kiállítást nem sikerült megrendezni. Ezért, valamennyi érintett fél egyetértésével, az erre a célra, az egyesületnek ajándékozott 62 db tárgyat, a 25. jubileumi budapesti évzáró ünnepségünkön a jelenlévőknek ajándékként kiosztjuk (8. sz. melléklet);
- C. A taggyűlés az alábbi határozatokat hozza mindig 35 igen szavazattal:
 - elfogadja az elnök beszámolóját és a felmentést megadja;
 - elfogadja az elnökség beszámolóját és a felmentést megadja;
 - elfogadja a pénztáros jelentését és a felmentést megadja;
 - elfogadja a számviteli ellenőrök jelentését és javaslatukat határozatra emeli;

- jóváhagyja a ZMTE 2009. évi műsorát (9, 10, 11, 12, 13 sz. melléklet) és megbízza az elnökséget a 2010. évi teljes egyesületi műsor szervezésével és lebonyolításával.

D. A taggyűlés köszönetét fejezi ki a Tudományos Tanács tagjainak az egyesület érdekében kifejtett tevékenységükért, továbbá Gáspár Róbertnek.

E. A taggyűlés 35 igen szavazattal megválasztja egy évre az elnököt és 35 igen szavazattal egy évre az elnökség tagjait, valamint 35 igen szavazattal megválaszt két számviteli ellenőrt 3 évre (14. sz. melléklet).

A mellékletek a jegyzőkönyv lényeges részét képezik, ami azt jelenti, hogy tartalmuk csakis az egyesület tagjai tudomására hozható. A nyilvánosság körének bővítéséről az elnök dönt.

Vége: 16.00 óra.

Ezen jegyzőkönyv készült németül és magyarul két-két eredeti példányban papíron, mind a négy példány hiteles.

Nyeső József

(Nyeső József, Konstanz)
Jegyzőkönyvvezető

A jegyzőkönyv hiteles:

Darai Lajos

(Darai Lajos, Kápolnásnyék)

Zachar József

(Zachar József, Budapest)

Melléklet: 14 db

Egyesületi közleményt csak e-mail címre küldünk.

Kapcsolati címünk Magyarországon:

vitéz Rihmer Aurél H-1027 Budapest, Bajvívó utca 4.

Telefonszáma: +36/1/3256643; +36/20/5654419

granasztói@yahoo.com

Közlemény:

Az egyesület e-mail címe: zmte@freemail.hu Erre a címre mindenki küldje el e-mail címét – akár gondolja, hogy tudjuk, akár nem.

Honlapunk: www.zmte.org

Segítség: aki tud, biztosítson ide kapcsolatot (link).

Eszme-csere rovatunkban 3 nyelven lehet vitatkozni.

Digitális folyóiratunkba várjuk az írásokat: zmteszerk@gmail.com

Előkészületben saját wikipédiánk!

Honlapunk fennmaradásának biztosítója: gyakori látogatása!

UNGARISCH HISTORISCHER VEREIN ZÜRICH

Magyar Östörténeti Találkozók Titkársága

Sekretariat der Treffen zur Frühgeschichte der Ungarn

PROTOKOLL

*der 25. Mitgliederversammlung des Ungarisch Historischen Vereins Zürich
vom 13. November, 2009. in Budapest
gemäss Par. 4. des Statutums*

Beginn: 13.30 Uhr.

An der Mitgliederversammlung nehmen 35 stimmberechtigte Vereinsmitglieder und 5 Gäste (Anlagen 1) teil. Die Teilnehmer einigen sich darauf, jede Abstimmung öffentlich durchzuführen. Folgende Beschlüsse werden mit je 35 Stimmen angenommen:

- die Wahl von Nyeső József (Konstanz) als Protokollführer, sowie Darai Lajos (Kápolnásnyék) und Zachar József (Budapest) als Beglaubiger;*
- die Tagesordnung (Anlagen 2), welche vom Vorstand im voraus versandt wurde.*

Die Mitgliederversammlung

- nimmt würdevoll Abschied von den verstorbenen Mitgliedern: Tibor Missura (St. Gallen), Anikó Prihoda-Borsos (Pinkafeld) sowie Gábor Vajda (Subotica) und spricht den Verstorbenen ihren Dank für die Verdienste um den Verein aus;*
- nimmt das Protokoll der Mitgliederversammlung des Jahres 2008 ohne Änderung an (Anlagen 3).*

Es folgt die Berichterstattung des Vorstandes:

- 1. Der Präsident erstattet Bericht über die gesamten Aktivitäten des Vereins und über die monatlichen Zusammenkünfte in den verschiedenen Ländern. Am 3-4 Oktober 2008, anlässlich der Thronbesteigung vom König Matthias vor 550 Jahren, veranstalteten wir eine Erinnerungsfeier, mit 14 Vorträgen, Kunstaussstellung und Bühnendarstellung. Die Festgäste erhielten von uns 550 St. von unseren Büchern, in Wert von cca. HUF 600.000. Diese war vielleicht das schönste Feier im Lande, zu Ehren von Corvinus Matthias. Die Weiterbildung der Geschichtslehrer beendeten wir in Kanjiza (Serbien) mit Vergabe von 57 Diplome in Latin und Ungarisch, zusammen mit der Hochschule „Kodolányi“, und starteten wir die gleiche Weiterbildung in Senta (Serbien), wo wir verteilten 650 St. von unseren Büchern, in Wert von cca. HUF eine Million. Der Wissenschaftliche Beirat hatte 6 Sitzungen. Unsere Homepages wurde weitererneuert. Unsere Publikationen (gegenwärtig 60, die letzten 8 nur in digitalisierten Form) werden sowohl in das Ungarischen- (tägliche Besucherzahl 60.000), als auch in das EU-Digitalisierten-Bibliothek vollumfänglich aufgenommen.*
- 2. Die anwesenden Mitglieder des Vorstandes erstatten Bericht über die von ihnen persönlich verrichteten Arbeiten.*
- 3. Der Kassierer referiert über die Finanzen des Vereins (Anlagen 5) und teilt mit, dass die Bilanz am Ende des Berichtsjahres mit einem negativen Saldo abgeschlossen wurde. Der Verein besitzt kein Vermögen.*
- 4. Die Rechnungsrevisoren stellen ihre Berichte und Vorschläge vor (Anlage 6).*
- 5. Die Berichte enthalten mehrere Anregungen.*

Nach den Berichterstattungen:

A. Die Mitglieder des Vereins werden dazu aufgerufen, den Verein auch finanziell zu unterstützen, da der Verein keine Mitgliederbeiträge erhebt. Infolge Gemeinnützigkeit sind die Spenden steuerwirksam.

B. Die Mitgliederversammlung nimmt zur Kenntnis,

- den Bericht des Vorstandes über die Abrechnung der Bücher (Anlagen 7);*
- dass die von Ludwig Marinka in Zürich, am 27. April 2002 vorgeschlagene Kunstaussstellung konnte nicht realisiert werden. Die uns geschenkten 62 Kunstgegenstände, werden als Geschenk an den Anwesenden verteilt mit Einverständnis aller Beteiligten, anlässlich der Festtag 2009 unseres Vereins in Budapest (Anlagen 8).*

C. Durch die Mitgliederversammlung werden mit jeweils 35 Ja-Stimmen beschlossen:

- der Bericht des Präsidenten wird angenommen und Décharge erteilt;
- der Bericht des Vorstandes wird angenommen und Décharge erteilt;
- der Rechnungsbericht wird angenommen und Décharge erteilt;
- der Bericht und Vorschläge der Rechnungsrevisoren werden angenommen und ihre Vorschläge zu Beschlüssen erhoben;
- die Vereinsprogramme des Jahres 2009 (Anlagen 9, 10, 11, 12, 13) werden gutgeheissen und gleichzeitig wird der Vorstand beauftragt, alle Veranstaltungen des Jahres 2010 vorzubereiten und durchzuführen.

D. Die Mitgliederversammlung drückt ihren Dank für die im Sinne des Vereins erbrachten Tätigkeiten an die Mitglieder des Wissenschaftlichen Beirates vom UHVZ, sowie an Róbert Gáspár.

E. Die Mitgliederversammlung wählt mit 35 Ja-Stimmen den Präsidenten für ein Jahr, mit 35 Ja-Stimmen die Mitglieder des Vorstandes für je ein Jahr und mit 35 Ja-Stimmen zwei Rechnungsrevisoren für drei Jahre (Anlagen 14).

Die Anlagen sind wesentliche Bestandteile des Protokolls und sind als vertraulich zu behandeln. Das bedeutet, dass die Kenntnisnahme ihrer Inhalte den Vereinsmitgliedern vorbehalten ist. Über etwaige Veröffentlichung entscheidet der Präsident.

Ende der Mitgliederversammlung: 16.00 Uhr.

Dieses Protokoll ist in deutscher und ungarischer Sprache auf Papier in je zwei Originalen verfasst worden; alle vier Exemplare sind beglaubigt.

Nyeső József

(Nyeső József, Konstanz)
Protokollführer

Das Protokoll haben beglaubigt:

Darai Lajos

(Darai Lajos, Káplásnyék)

Zachar József

(Zachar József, Budapest)

Anlagen 14 St.

Vereinsmitteilungen werden nur auf e-mail Adresse geschickt.

Unsere Verbindungsadresse in Ungarn:

v. Rihmer Aurél

H-1027 Budapest, Bajvivó utca 4

Telefonnummer: +36/1/ 325 6643, +36/20/5654419

granasztói@yahoo.com

Mitteilungen:

Die elektronische Adresse des Vereins lautet: zmte@freemail.hu Wir bitten um Ihre e-mail Adresse

Unser Homepage www.zmte.org

Bitte: besorgen Sie Kontakte dazu (link).

Die Spalte „Meinungs-Austausch“ steht Ihnen zur Diskussion zur Verfügung.

Unsere eigene wikipedia in Vorbereitung!

Születésnapunkra

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület ebben az évben ünnepelte születése 25-ik évfordulóját.

A budapesti ünnepségen, november 13-án a Benczúr Szállóban 17.00-21.30-ig összesen 116-an voltunk a következő országokból: Magyarország, Anglia, Ausztrália, Ausztria, Canada, Dánia, Délafrika, Németország, Románia, Svájc, Szerbia, Szlovákia, Ukrajna.

A nap eseménysorát mutatja a két meghívó: az egyik a rendezvények – a másik Svájc magyarországi nagykövete meghívója ünnepi ebédre rezidenciájára, ahol 29-en voltunk.

A rendezvényt műsorára vette a DIGI TV, az előző estén a DUNATV. Mindkettő felvétele honlapunkon található (www.zmte.org).

Bevonul a zászló: elől Darai Lajos a zászlóval, utána Költő László, Csihák György és Medgyesy Mária (nem látszik itt a képen)

Íme, az elnöki megnyitó az ünnepségen:

Kedves Családom !

Mindenkinek szeretettel köszönöm, hogy eljött születésünk huszonötödik napjának évfordulóján. Remélem, mindenki örül, úgy mint én.

Ez az ünnep annyiban eltér a nálunk szokásostól, hogy nincs ünnepi előadás – ma önmagunkat ünnepeljük. Nem is fogok mindenkit személyesen üdvözölni és bemutatni, mint ilyenkor szoktam volt. Helyette azt kérem, hogy a vacsora után mindenki pár szóval önmagát mutassa be és beszéljen valamely emlékéről, esetleg tervéről. Ily módon álljon össze egy kis történelem és jövőkép.

Most, amikor a szokásos módon elhangzanak a himnuszok – a svájci, az európai, a magyar és a régi székely, amelyet mi mindég azokra emlékezve éneklünk, akik kénytelenek a haza határain kívül élni – bejönnek majd a pincérek és felveszik a vacsorarendelést. Az étlapon minden tétel számozva van, ezért csak egy-egy számot kell elsuttogni.

Lévén szó ünnepéről – mindenki ajándékot kap. Tessék nyugodtan ülve maradni: nem lesz itt ajándékozás lopott pénzből, se kard, se pajzs, se prima, se alternatív díj. Viszont, aki csak most jön ide ünnepélyes beiktatására, az kap egy érmet (az elmúlt évben a művész darabját harmincezer forintért akarta utánszállítani) és többen kapnak egy oklevelet is. Van itt néhány fafaragvány – Szász Viktor székelyudvarhelyi művésztagunk munkája. Továbbá kiosztunk – valamennyi érintett fél egyetértésével – 62 db képzőművészeti tárgyat, amelyeket művészek adományoztak egyesületünknek. Kérem, senki ne húzódszkodjon átvételétől, s ha nem tetszik, az ünnepség végén lehet itt csereberélni. Viszont az ajándéktárgyak átvételét igazolni kell – erre csak nekünk van szükségünk, de mi adunk a rendre. Így, amikor innen hazamegyünk, összesen mintegy hárommillió forint értékben viszünk ajándékot.

Most akkor következzenek a himnuszok. Kérem álljunk fel.

(Elhangzik a svájci, az Európa, a magyar és a régi székely himnusz. Ez utóbbit mindég azokra gondolva énekeljük, akik kénytelenek a Haza határain kívül élni.)

Corona sadiatis!

Kedves Barátaim!

Ígéretemtől egy cseppet el kell térjek, mert úgy illik, hogy Svájc budapesti nagykövete képviselőjét, Kaufmann Beat követségi titkár urat, mégis csak üdvözöljem és megköszönjem, hogy egyesületünk képviselőjében ma mintegy negyven személyt Mühlethaler Christian nagykövet úr rezidenciáján ebédre fogadott.

Herr Botschaftsrat, ich begrüße Sie ganz herzlich auch in Namen aller Anwesenden. Gleichwohl bedanke ich mich nochmals für die freundliche Einladung heute in Ihrer Botschaft. Falls Sie einige Worte an uns richten möchten, die Möglichkeit stehet Ihnen jederzeit gerne zur Verfügung. Frau Németh ist mit Sicherheit gerne bereit Ihre Worte zu übersetzen. (Das Wort steht bei Ihnen! Der Herr Botschaftsrat das Wort ergriffen hat.)

Wir bedanken uns bei Ihnen in aller Form!

A rendezvényt üdvözli Kaufmann Beat, a svájci nagykövetség titkára. Beszédét fordítja Németh Györgyné

Kedves Barátaim!

Minden család legnagyobb ünnepe a család gyarapodása. Sokan kérdezik, hogyan lehet valaki tag nálunk? Igen egyszerűen. Megalakulásunk óta baráti kézfogásra nyújtjuk kezünket minden irányba és az nem minket minősít, aki ebbe a tenyérbe bele csap, vagy – nem. Jól megfogalmazott irataink alapján könnyű minket megismerni, és huszonöt évi tevékenységünk ma már igazolja, hogy aszerint is élünk. Családunk tagja lehet bárki, aki hajlandó részt venni ebben a munkában, jól tudva, hogy hová jön, mit tesz és ezért senkitől se jutalmat, se kitiüntetést nem is remélhet. Így van ez rendjén. És most kérem, hogy akit szólítok, szíveskedjék ide kijönni.

(Következett az új tagok ünnepélyes beiktatása.)

A rendezvény elnökségének tagjai beiktatják a tagokat. Dr. Grandpierre Attila, a Magyar Tudományos Akadémia Csillagászati Kutatóintézete munkatársa (Zebegény), dísztag

Haraszi Zsuzsanna magánkutató (Cape Town)

Lukács György (Brüsszel) – tag 1997 óta, de ünnepségre csak most tudott eljönni

Molnár Zsuzsanna – budapesti előadásaink egyik háziasszonya

Mindenkit arra kérek, hogy jelvényünket viselje. Nemcsak saját rendezvényeinken, de más illő alkalommal is. "Aki megvall engem az emberek előtt, azt én is megvallom mennyei atyám előtt". A jelvénybe írjuk nevünket és felvételünk évét. Azt is kérem, hogy a beiktatás alkalmával adjunk jövedelmünkhöz illő adományt az egyesületnek és ezt évről évre ismételjük. Az adományról az adóelszámolásban érvényesíthető igazolást adunk.

Kedves Barátaim!

Huszonöt évi utunkat jelzi Európa 9 országában 46 nagyrendezvényünk, 1010 szakember 1133 előadásával, valamint négy világrész 22 országában több mint 200 településen további több mint 1600 előadás. Így a hallgatóság összlétszáma mintegy 26'000 fő. Ezen nagyrendezvényeink anyagát kiadtuk 60 kötetben, ami költségünkre megtalálható 300 magyarországi és további 70 ország 156 könyvtárában. „Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata” címmel internetes folyóiratot indítottunk 2008-ban. Megtalálható kiadványaink között. Szerkeszti Tudományos Tanácsunk, főszerkesztő Darai Lajos. Mindez megtalálható digitálisan ingyen letölthetően honlapunkon, valamint a magyar és az európai digitális könyvtárban is. Készül saját wikipédiánk.

Ezen kiadványaink – hivatalosan! – a magyar történelemtanár továbbképzés tankönyvei. Ehhez egy akkreditált felsőoktatási intézmény kell, ezért szerződést kötöttünk a Kodolányi János Főiskolával. A sikeres vizsgázóknak eddig közösen négy helyszínen 138 magyar és latin nyelvű igazolást adtunk. A tanfolyam címe: "A magyar történelem tanításának tartalmi és módszertani megújítása". Az igazoláson két magyar oktatási miniszter négy engedélyszáma található. Az egyik miniszter Pokorni Zoltán, a másik Magyar Bálint.

Írtunk egy oktatási segédkönyvet: 635 oldalon 29 szerző, 42 dolgozata, 4 világrész, 11 országból. Tulajdonosai lettünk az Encyclopaedia Hungarica négy kötetének, amit egy Calgary-ban bejegyzett alapítvány szervezésében írtunk 844-en az egész világról, közel 18 éven át. Készült 3024 lapoldal, 1431 fekete-fehér és 188 színes képpel, valamint 76 térképpel.

Szerző megjelölése nélkül, mint egyetlen közös egyesületi kiadványunkat háromszor kiadtuk, magyar és német nyelven a "Magyarok őstörténete" c. füzetünket, amit bő öt éven át közösen írtunk és 2007-ben frissítettünk. E három mű, az egyetemes – talán 15 milliónyi – magyar legjelentősebb közös és független tudományos eredménye az utóbbi 60 évben.

Rendezvényeinkkel és kiadványainkkal is kerüljük az utóbbi időben oly divatossá vált hatásvadászatot. Minden kiadványunk a magyar történelemtudomány tiszta forrása. Ne feledjük: a nemzetek saját történelemtudatukban élnek. Az egészséges nemzeti történelemtudat megalapozója, építője és erősítője a tisztességes nemzeti történelemkutatás, -írás és -oktatás. Ez a három így együtt jelenleg csak a mi egyesületünkben található. S ami még ránk egyedülállóan jellemző, hogy - a többi számos hasonló szervezettel ellentétben, világosan megfogalmazott céljaink mentén, ma már sokszorosan bizonyítottan is, ebben a tárgyban csak nálunk - összefoghat, a talán 15 milliónyi magyar. Mert nálunk nincs kirekesztés. Továbbá, mert amit asztalra tettünk, azt saját tudásunkból és szabadidőnkben, saját becsületes munkával keresett jövedelmünkből tettük. Köszönöm szépen.

Természetesen ebből a munkából mértékadóan kivették részüket azok az egyesületi tagjaink is, akik ma már egy másik és bizonyára jobb világból segítenek bennünket. Hallgassuk meg névsorukat. Tiszteletükre kérem álljunk fel.

Az elhunytak névsorát felolvasta Molnár Zsuzsanna (megtalálható a jelen kötet 195. oldalán)

Corona sadiatis!

Van némi elismerésben is részünk. A fordulat óta írásban gratulált nekünk valamennyi magyar államfő és oktatási miniszter (a jelenlegi kettő nem), néhány más miniszter is és az egyik svájci államfő. Háromszor előterjesztettek bennünket az EU René Descartes tudományos díjára – ismereteink szerint ez példa nélkül áll a Kárpát-medencében. Már az első előterjesztés után közölték, hogy a díjat nem kapjuk meg, mert Brüsszelben politikai döntések születnek és ott a svájciakat nem szeretik.

Ám itt áll egyesületi zászlónk, amit a tapolcai templomdombon megszentelt a veszprémi érsek és a londoni magyar katolikus főpap, megáldott Felvidék református püspöke és egy táltos Ázsiából. Hallgassuk meg rövid történetét. Felolvasta Sancz Klára Lujza.

(A történet megtalálható a jelen kiadvány 190-193 oldalán.)

Bízom abban, hogy a magyarok Istene, egyesületi tagjaink és barátaink, itt és odaát segítenek ezt a zászlót magasra tartani és továbbvinni.

Köszönöm a figyelmet.

Colloquium.

Ezt követően a vendégek emlékeztek az elmúlt 25 esztendőre (lévén születésnap – minden felszólaló ajándékot kapott, összesen 3 millió forint értékben):

Zachar József (Budapest)
 Balogh Ádám (Bad Isl)
 Bérczi Szaniszló (Budapest)
 Szabó Á. Ferenc (Budapest)
 Csámpai Ottó (Pozsony)
 Költő László (Kaposvár)
 Darai Lajos (Kápolnásnyék)
 Marton Veronika (Győr)
 Kaufmann Beat (Bern)
 Németh Klára (Budapest)
 Szikora István Szabadka)
 Szilágyi Magdolna (Szabadka)
 Pál János (Budapest)
 Miklauzics István (Budapest)
 Geszty Glória (Budapest)
 Dupka György (Ungvár)
 Göncz Enikő (Szeben)
 Haraszi Zsuzsanna (Cape Town)
 Molnár Zsuzsanna (Budapest)
 Simon Endre (Roxboro)
 Csihák György (Zürich)
 Váralljai Csocsán Jenő (Oxford)

Pandula Attila (Budapest)
 J. Újváry Zsuzsanna (Budapest)
 Szekeres István (Budakalász)
 Bergou Jánosné (Budapest)
 Lányi Ernő (Budapest)
 Csaláné Erdélyi Kornélia (Kassa)
 Sancz Klára Lujza (Budapest)
 Vityi Zoltánné (Vásárosnamény)
 Beke Zoltán (Rozsnyó)
 v. Rihmer Aurél (Budapest)
 Mátyus Gyula (Kecskemét)
 Bottáné Medgyesy Mária (Zürich)
 Birinyi József (Budapest)
 Erdélyi Géza (Rimaszombat)
 Tóth Tíbor (Rotkreutz)
 Grandpierre Attila (Zebegény)
 Lukács György (Koppenhága)
 Kézér Valéria (Dietikon)
 Almási Gábor (Ofersheim)
 Prokopp Mária (Budapest)

A képen dr. Pál János a Magyar Huszár és Lovashagyományőrző Társaság ügyvezető elnöke

Mátyus Gyula (Kecskemét) ellenőrünk. Ül: Váralljai Csocsán Jenő alapítótagunk, oxfordi professzor

Csala-Erdélyi Kornélia, kassai asztaltársaságunk vezetője, a Kassai Polgári Klub elnöke

Nyolc személy kapott “25-éves a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület” illetve “25 Jahren Ungarisch Historischer Verein Zürich” feliratú, szép faragott táblát is, Szász Viktor székelyudvarhelyi fafaragó művész-tagunk munkáját:

Dr. Csámpai Ottó Ph.D. (Pozsony)

Dr. Darai Lajos Ph.D. (Kápolnásnyék)

Lányi Ernő budapesti rendezvényeink “házigazdája”

Dr. Pandula Attila Ph.D., ELTE docens

Dr. J. Újváry Zsuzsanna Ph.D., PPKE docens

A vacsora előtt elhangzott az alábbi ima:

Mindenható Isten, Atyánk Krisztus által!

Közösségünk ma hálaadással magasztal Téged azért, mert megélhette ezt a jubileumi összesereglést, hogy fennmaradt, nem hullott szét a nagy öndicsérő kísértések között, amint körülöttünk annyi más közösség és csoportosulás.

Köszönjük a belső erőt, amely segített végezni messzire nyúló múltunk feltárását és megismertetését.

Köszöntjük a nyíltszívű más nyelvet beszélő tudós barátokat és az elfogadó országokat, amelyek segítő megértést tanúsítanak munkánk iránt.

Számunkra fontos ez a tudományos tevékenység, mert erősíti megtépzott tudatunkat és mert igaz ismeretekkel gazdagít múltunk, őseink és elődeink felől.

Tudjuk, hogy a mindenkori hatalmaskodók alakítják - jól, vagy rosszul – a történelmet, ám az igazság, a valóság feltárása az elfogulatlan történész feladata. Ezért arra kérünk, adj az igazság vállalásához jó lelkiismeretet, a további munkához bátorságot, kitartást és bölcsességet.

Szentlelked közösséget teremtő hatalmában tarts meg bennünket.

Ámen

*Prof. ThDr. Erdélyi Géza
a Szlovákiai Református
Keresztyén Egyház püspöke,
a ZMTE dísztagja,
Rimaszombat/Rimovská Sobota*

Többen írásban küldték üdvözlőüket, például asztaltársaságunk Göteborgból:

Tisztelt Elnök Ur, Hölgyeim és Uraim!

E nemes évforduló alkalmából küldjük üdvözlőnket és gratulálunk az eddig elért eredményekhez.

Röviden egy pár szót magunkról: asztaltársaságunk 2002-ben alakult Göteborgban, rendszeresen, havonta egyszer találkozunk a Göteborgi Magyar Egyesület helyiségében. Tagjaink száma 8-10 fő, tanulmányainkhoz forrásműveink a ZMTE kiadványai plusz egyéb más szakirodalom.

Alkalmanként témát választunk, ahhoz egy felkészülő személyt, aki előadást tart. Utánna következnek a hozzászólások és a téma megvitatása. A koordinátor feladata, megfelelő mederben tartani a heves vitákat. Időnként egy-egy meghívott vendégelőadó tart előadást.

Társaságunk célkitűzései megegyeznek a ZMTE által lefektetett alapszabályokkal.

Célunk; hogy az itt élő magyarság körében megismertessük azt a magyar történelmet, amelyet a ZMTE képvisel.

További munkájukhoz sok sikert kíván, asztaltársaságunk Göteborgból.

Göteborg, 2009. 10. 31.

*Hutter Frigyes
koordinátor*

Birinyi József népművész, ősi magyar hangszeren, gyönyörű magyar zenével koronázta a rendezvényt. Még a svájci vendégek is velünk énekeltek.

Az ünnepségen a Hotel Benczúrban összesen 116-an voltunk, a következő országokból: Magyarország, Anglia, Ausztrália, Ausztria, Dánia, Délafrika, Kanada, Németország, Románia, Svájc, Szerbia, Szlovákia, Ukrajna.

Felejthetetlenül szép élményekkel távoztunk – annál megrázóbb volt a hír néhány nap múlva: ismét megszűnt egyesületünkért dobogni egy szív: fiatalon eltávozott Zachar József. Egyesületünk tagja volt 11 évig, vezette Tudományos Tanácsunkat 10 évig, ezalatt a tanácsnak 63 ülése volt. Budapesten a havonkénti előadásainkról és összejöveteleinkről talán háromszor hiányzott. Ha nem jött az előadó előadott, ha nem jött az elnök – elnökölt, ha egyik se jött, levezette a rendezvényt. Most, amikor a magyar társadalomtudománynak egyetlen kiemelkedő egyénisége sincs – ő volt a legszebben kitüntetett magyar történész. Nemcsak nekünk hiányzik.

Emlékére diákkori jóbarátja Szabó A. Ferenc professzor, Tudományos Tanácsunk tagja a következőket írta:

Prof. Zachar József (1943-2009)

Egyesületünk egyik oszlopa kidőlt, a határtalan szorgalmú és pontosságú Zachar József, a Tudományos Tanács elnöke, aki időt és energiát nem kímélve rendszeres szervezője és résztvevője volt tanácskozásainknak és hazai valamint külföldi rendezvényeinknek, elhunyt. Még őszi rendezvényeinket is végigdolgozta, több, mint egy órás előadást tartott „Horthy Miklós, a kormányzó és a katona” c. tudományos műhely konferenciánkon, s együtt ünnepelt velünk Egyesületünk megalapításának 25. évfordulóján.

Pályája a váratlan törés ellenére koherens egésznek alkot. A hadtörténelem egyik legismertebb művelője volt hazánkban. Nem a váltakozó politikai széljárásoknak kitett legújabb korban kutatott elsősorban, hanem a 18. és a 19. században mozgott igazán otthonosan. Kiváló német és francia nyelvtudása révén megnyíltak számára a kor összes forrásai. Már egyetemi disszertációját klasszikus hadtörténelmi témából védte, majd sorra jelentek meg a nagyközönséget is érdeklő monográfiái. Különleges érzéke volt a történelemformáló személyiségek életrajzának megírásához. Nemcsak a sikeres katonaszemélyek, mint Bercsényi László vagy az amerikai magyar főtitest, Kováts Mihály alakja érdekelt, hanem bátran belevágott olyan ellentmondásos személyiségek értékelésébe is, mint, amilyen Redl ezredes volt.

Tanárként és előadóként is megállta a helyét. Közel egy évtizeden át tanított hadtörténelmet a magyar katonatiszteknek, s már hadtörténelem főtanár volt, amikor a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum állományába került kutatóként. Hamarosan, alig 34 évesen, ami nagy szó volt akkoriban, kandidátusi fokozatot szerzett. Pályája egyenesen emelkedett egyre feljebb. Főszerkesztője lett a patinás Hadtörténelmi Közleményeknek, majd már alezredesként a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum Osztrák Hadilevéltárban működő Állandó Magyar Levéltári Kirendeltségének vezetője lett. A tudományos kutatás szempontjából is korszakos időszakban látott el fontos beosztást, hiszen megbízatása átívelte az 1986 és 1995 közötti nem akármilyen változásokat hozó időket. Hazatérése után az MTA doktora és ezredes lett és vezető szaktanácsadója valamint helyettese az Intézet és a Múzeum főigazgatójának. Szolgálati nyugállományba kerülése után magától értetődően folytatni kívánta tanári hivatását, ám a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem elutasította habilitációs kérelmét, s végül Egerben taníthatott, az Eszterházy Károly Főiskolán, ahol 2001-ben habilitált, s rövidesen egyetemi tanári kinevezést kapott.

Tudományos érdeklődése pályája végső szakaszában a magyar szenvedéstörténetre irányult, s a magyarságot ért súlyos 20. századi tragédiák és a keresztény szellemiség történetének és szerepének feldolgozására sarkallta. Számtalan nemzetközi konferencián képviselte Magyarországot, mintegy 20 könyve mellett több száz publikációja jelent meg itthon és külföldön. Egyesületünkben 1998 óta tevékenykedett, a Tudományos Tanácsnak megalakulása, 1999. szeptember 25-e óta, megszakítatlanul volt elnöke. Számos díja közül kiemelkedik az Osztrák Köztársaság Becsületkeresztje, a Nemzetközi Napóleon Társaság Érdemrendje, s a Zrínyi Miklós-díj. A halálával keletkezett űrt nehéz lesz betölteni.

Emlékét megőrizzük!

Temetése 2010. január 6-án volt a római katolikus egyház szertartása szerint, katonai tiszteletadással

Kassai asztaltársaságunk decemberben ünnepi ülésen emlékezett Lukács József-re és életéről kiadott egy kis füzetet.

MEGHÍVÓ

A Kassai Polgári Klub és a
Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Kassai
Asztaltársasága tisztelettel meghívja Önöket a

Lukács József

*tiszteltére rendezett kamarakiállítással egybekötött emlékestjére, melyre a ZMTE
megalakulásának 25. évfordulója alkalmából kerül sor.*

Vendég

Dr. Csihák György a ZMTE elnöke

Helyszín: Nemzetiségek Klubja és Márai Sándor Emlékszoba, Mészáros utca 35. sz.
Időpont: Csütörtök, 2009. december 3-án 18.00 órakor
Szervező: Kassai Polgári Klub

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

*Következő műsorunk 2009. dec. 10-én csütörtökön 16.30 órakor. Helyszín: Löffler Béla Múzeum. Téma:
Csáji Attila festőművész vetítéssel egybekötött könyvbemutatója*

Lukács József emlékére

*„Azért születünk a világba,
hogy valahol otthon legyünk benne”*

Tamási Áron

Korunk emberében az otthon fogalma egyre gyakrabban merül fel kérdőjelek kíséretében. Mi is jelenti valójában az ott-hont? ...A hely, ahol megszülettünk, és ahol zsenge gyermekkorunkban éltünk, vagy talán az iskola, a munkahely, ahol egyre több időt töltünk a tudás és később az anyagiak gyarapítása érdekében? Általában az otthon fogalmához az a hely áll legközelebb, ahol családjunk tagjaival közösen éljük küzdelmes napjainkat megtűzdelve örömmel, bánattal, sikerekkel és kudarcokkal.

Egyértelmű választ mégsem adhatunk a felmerülő kérdésre, mivel éltek és élnek közöttünk emberek, mint például Lukács József is, aki számára az otthon fogalma egyenértékűvé vált néhány hely, vagy közösség fogalmával. A sors nem bánt vele kesztyűs kézzel, de vajon rajta kívül hányan mondhatják még el magukról ugyanezt az ezen a tájon és a vele egy időszakban élő emberek közül? A háború, a deportálások és a jogtalanság évei hozzá hasonlóan hány embernek törték derékba ígéretesen induló ifjúságát. Lukács József azonban a nehézségek és az előtte álló számos akadály ellenére is megtalálta élete értelmét. Autodidaktaként sok küzdelem árán mégis azzal foglalkozhatott, ami érdekelt és amit szeretett, olyan környezetben, ahol jól érezte magát. Otthonra talált az avarkori és a honfoglaláskori sírok feltárása közben, ahol neves archeológusok körében szerezhetett ismereteket és azt tovább adhatta barátainak és ismerőseinek.

A kellemes otthon melegét jelentették számára a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (ZMTE) rendezvényei, az ott uralkodó baráti hangulat és az ismeretszerzés öröme. Tudásszomja határtalan volt, ezért használt ki minden alkalmat nemzeti történelmünk jobb megismerése érdekében.

Alapító tagja, és mondjuk ki, irányadó személyisége volt a Henszlmann Imre Helytörténeti Társaságnak. Ismereteit és összegyűjtött dokumentumait is megosztotta új barátaival. Az 1996-ban II. Rákóczi Ferenc újratemetésének 90. évfordulója alkalmából rendezett emlékünnepségnak és kiállításnak ő volt a főszervezője. Ő írta és finanszírozta a Henszlmann Imre Helytörténeti Társaság által kiadott Rákóczi emlékfüzetet is. Az archeológiai munka és a ZMTE keretében szerzett ismeretei alapján számtalan előadást tartott Kassa és Dél-szlovákia más helységeiben is.

Igazán jól csak a természet ölen érezte magát. A hegyek és a természet szeretetét gyermekkorából hozta magával és egy életen át kitartott mellette. 1954 óta vezetett turista csoportokat a CSEMADOK-ban. A változások után 1992-ben ugyancsak a CSEMADOK keretében szervezett önálló turista csoportot Encián Turistaklub néven, melynek élete végéig elnöke maradt. A természetjárást néha összekapcsolta hegymászással, de gyakran használta fel helytörténeti ismeretek terjesztésére is. Havonta elkészítette a hétvégi kirándulások tervét. Az utolsó, még általa szervezett nagysikerű akción, a Petőfi-obelisznél tartott ünnepségen már nem lehetett jelen. Munkáját élete végéig fáradhatatlanul és nagy odaadással végezte. Ezért is tűnt hihetetlennek hirtelen távozása, mely máig is érezhető űrt hagyott maga után.

Mi, akik egykor tagtársai voltunk, ezzel a kis összeállítással szeretnénk fejet hajtani Lukács József emléke előtt és megköszönni az élményt, melyet a ZMTE, az Encián Turista Klub, a Henszlmann Imre Helytörténeti Társaság és számos est előadójaként nyújtott számunkra.

A kiadvány és a kiállítás a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület megalakulásának 25. évfordulója alkalmából készült.

Csaláné Erdélyi Kornélia

Lukács József a Csihák család tagjaival II. Rákóczi Ferenc sírjánál...

... és Tancsák Jánossal

Lukács József kiránduláson (középen áll rövid nadrágban).

ÉLETUTAM

Első fiúként, de második gyereknek születtem egy iskolaigazgató, egy tanár családjában. A Szobránc melletti községben, Porubbán éltünk. Olykor elutaztunk Ungvárra, máskor meg Miskolcra. Ott éltek a keresztszüleim. Nagyon szerettem őket. Római katolikusnak keresztelték és igaz hívő lett belőlem.

Békésnek és boldognak mondható életünk a II. Világháború alatt változott meg. Édesapámat ekkor tolmácsként használták a hármashatár mindhárom oldalán. Erre kíváló német, magyar, szlovák és orosz nyelvtudása miatt kerülhetett sor. Családunkat a három gyerekkel együtt egy kis szekéren Ungvárra szállították. Tatár nagypapa házában húzódtunk meg. Négy évig nélkülözés, éhezés és apa nélkül éltünk. Édesapámat – mint szlovák tanárt – Csadára száműzték. 1947-ben végre sikerült Kassára optálnunk. A megpróbáltatások után itt polgárokként élhetünk.

A gimnáziumban kezdtem el tanulni, de a nagy hiányosságaim miatt úgy döntöttem, hogy átiratokozom a magyar ipari szakközépiskolába. Nehéz helyzetben voltam, mert az irodalmi magyar nyelvet nem ismertem, hiszen csak két évig járhattam magyar tanítási nyelvű iskolába. Végül is e gondjaim miatt kizártak az ipariból. Állás után kellett nézmem. A revíziós orvos szerint én csak a bányába mehettem volna. Mivel nagyon gyenge és alultáplált voltam, a barátaim azt ajánlották, hogy a Magas-Tátrába menjek, ahova akkor begyi hordárokat vettek fel. Ez az ötlet felvillanyozott és nyomban jelentkeztem. Fel is vettek. Az életem legszebb éveit töltöttem ott. Szabadidőmben hegymászóként sportoltam. Minden csúcsot megmásztam. A Tátrát és környékét úgy ismertem, mint a tenyeremet.

1951-ben vonultam be katonának. Az ejtőernyős alakulathoz jelentkeztem. Magyaroként nagyon nehéz volt elviselni a gúnyolódásokat. Tudtam, ezen csak úgy változtathatok, ha mindenben a legjobb leszek. Ehhez tartottam magam. Később már sok barátom lett.

Már abban a korban is nagyon érdekelt a történelem, a múlt kutatása, annak az igazi valóságnak a megismerése, amit az iskolában nem tanítottak. Autodidakta módon fejlesztettem magam. Sokat olvastam. A könyveket böngésztem akkor is, amikor mások aludtak, vagy szórakoztak.

1953-ban kezdtem dolgozni a Szlovák Tudományos Akadémia kassai régészeti részlegén. Dr. Pásztor János volt a főnököm, akinek nagyon sokat köszönhetek, mert fejlesztette a tudásomat. Ásatásokra jártam, később én tartam fel a meglelt sírokat. Dr. Kricska professzor figyelmeztetése után Zemplénben is én

tartam fel a fejedelmi sírt. Nagyon örültem ennek a rendkívüli leletnek, annál is inkább, mert meggyőződhettem, hogy a krónikások igazat jegyeztek fel.

II. Rákóczi Ferenc volt az eszményképem. Nyilván ez adott ösztönzést ahhoz, hogy egész életemen át kerestem, kutattam életének azokat a rejtélyesebb mozzanatait, amelyek eddig ismeretlenek voltak. Egyebek mellett sikerült felfedeznem Borsiban a szülőházát jelző mellszobrát. Ennek a szobornak a történetét később feldolgoztam és publikáltam. A hetvenes években sorra látogattam, számba vettem a Rákóczi-család birtokait. Ezeknek a birtokoknak akkori állapotáról Rozmann László kassai fotóművész készített felvételeket. Akkor sok kastély és egyéb Rákóczi-építmény már omlásnak indult. Meg akartuk örökíteni a jövőnek és megmenteni attól, hogy ne merüljenek a feledés homályába. Ezt a terjedelmes munkát Magyarországon a sok lektor szétlopkodta. Csak a kivonat (libreto) maradt meg nekem.

1954-től működtem a CSEMADOK-ban. Turista csoportok vezetését vállaltam. Jártuk a természetet minden időben. Sokat magyaráztam, mert mindenütt az elődeink nyomaira bukkantunk. Mindent följegyeztem, mert meggyőződéssel vallottam: van értelme foglalkozni a múltunkkal. A esztázások és az ősmagyarok stratégiája, diplomáciája – ez mind-mind megragadott, mint ahogy Árpád útjának kutatása is.

A Pozsonyi csatát megírtam úgy, ahogy azt a krónikások feljegyezték, megtoldva ezt az ásatások eredményeivel. (Mennyivel könnyebb lesz már a következő generációnak!)

1959-ben megnősültem. Három gyerek apja lettem. Nehéz volt őket felnevelni, de a jó Isten segítségével boldog családi életet éltünk.

1989-ben Dúcz Laci barátom beajánlott a Zürichi Magyar Történelmi Egyesületbe. Dr. Csíhák György elnöksége alatt benyújtottam az írásaimat. Hosszú évek alatti gyűjtőmunkáim tudományos feldolgozásban, írásban is napvilágot láttak.

1992-ben tagja lettem a kassai Henszlmann Imre Helytörténeti Társaságnak. Nagy szeretettel és odaadással segítettem kiállítások összeállítását és egyéb helytörténeti aktivitásukat.

Én magyarnak születtem, magyarként éltem és ekként fogok meghalni is.

Elhunyt 2001. február 1-én. Szerk.

Requiescat in pace!

Az év során volt egy műhely-rendezvényünk, ahol megvitattunk 6 előadást, amivel előkészítettük a fent (elnökség, tudományos tanács) meghirdetett közös rendezvényünket 2010-re a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen közösen.

A rendezvényről készült

Emlékeztető

A ZMTE 2009. október 16-i zártkörű rendezvényéről

A rendezvényen előadott, aki a mellékelt meghívó tervezetében szerepel.

Minden előadást megvitattunk és megállapodtunk a következőkben:

- 1. Célszerűnek tartjuk a tárgy további tudományos elemzését, ezért 2009. októberében megismételjük ezt a rendezvényt, ebben a formában, ismét előkészítő jelleggel, tudományos műhelyként.*
- 2. A most elhangzott előadásokat saját kiadványként mielőbb honlapunkra tesszük.*
- 3. A mostani előadók jövőre is jelentkezhetnek előadásra.*
- 4. Jövőre előadásra kérjük a fent jelzett személyeken kívül: Arday Lajos, Beke Margit, Csocsán Jenő, Hudi József, Kovács Eleonóra, Ravasz István, Salamon Konrád, Szakály Sándor.*
- 5. Olvasásra ajánljuk a már általunk megjelentetett idevágó írásokat, különösen: Juba Ferenc, Isépi Dezső, Krasznay Béla, Teleki Géza, Radnóczy Antal tollából.*
- 6. Szorgalmazandó, hogy az előadások a rendezvény tárgyát kidomborítsák.*

Az elhangzott vita alapján szerencsés lenne több, dolog elemzése is, mint például: Horthy Miklós valóságos hibái; a Budai Várpalota sorsa; néhány alapvető fogalom pontos körülírása, esetleg helyes meghatározása, pl.: anyaország; fasiszta, náci, bolsevista; forradalom, ellenforradalom; vitézi rend, lovagrend; a magyar nemes, stb.

7. Az ide mellékelt Meghívó tervezetét a TT 2009. november 13-I ülésén véglegesítjük. Addigra lesz helye a rendezvénynek. A TT tagjai a TT elnökéhez bejelenthetik azok nevét, akiket ide mint előadót szeretnének meghívni.

2009. október 19.

Csihák György

Melléklet: 1 db tervezet (a tervezet helyett itt áll a végleges meghívó)

Meghívó

a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület és a
Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem
Kossuth Lajos Hadtudományi Kar
közös tudományos tanácskozására

Ideje: 2010. november 4 (csütörtök), 10 órától 19 óráig.

Helye: Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, H-1101 Budapest, X., ker., Hungária krt.
9-11., Zrínyi terem tel.: 36(1) 432-9000.

Tárgya: Kísérlet Horthy Miklós személye és kormányzati idejének eseményei értékelésére és elhelyezésére a magyar történelemben, kizárólag a történelemtudomány szakmai szempontjai szerint.

A rendezvényen érvényes az egyesület (ZMTE) nyilatkozata és házirendje. Ebben a tárgyban 2009-ben megvitattuk a következő személyek egyes nézeteit, akik az itt meghirdetett rendezvényen is ezúttal meghívott előadók: Darai Lajos, Gedai István, Pandula Attila, Rihmer Aurél, Szabó Á. Ferenc, Zachar József (†) (erre az alkalomra írt dolgozatával lesz jelen). A következő személyek névre szóló meghívását tervezzük: Arady Lajos, Balogh Ádám, Beke Margit, V. Csocsán Jenő, Horváth Csaba, Kaiser Ferenc, Kovács Eleonóra, Krasznay Béla, Ravasz István, Salamon Konrád, Somorjai Béla, Szakály Sándor.

Jelentkeznie írásban csak a szereplőnek kell: 1) előadó - az előadás címével, rövid legfeljebb 15 soros összefoglalójával, technikai- és időigényével (lehetőleg nem több, mint 30 perc); 2) hozzászóló – a tárgy meghatározásával (legfeljebb 10 perc időigény); 3) aki csak a végén, a műhelyvitában kíván szerepelni; és mindenki rövid önéletrajzzal (számunkra ismeretlen személy esetén).

A jelentkezést küldeni a jelen meghívó egyik aláírójához kell. Legkésőbb a rendezvényen le kell adni a dolgozatot papíron és lemezen word programmal írva. Aki így nem adja le, az nem szerepelhet. A jelentkezés sorrendjében minden jelentkezést igyekszünk elfogadni. Előadó, hozzászóló csak az lehet, aki szabályosan jelentkezett. Aki nem kap értesítést 2010. október 15-ig, az a kért időben szerepelhet.

Jelentkezési határidő: 2010. szeptember 15.

A rendezvényen belépődíj nincs, minden előadást megvitatunk. Mivel a rendezvény tudományos műhely, ezért az előadóktól, hozzászólóktól elvárjuk, hogy a rendezvény egész ideje alatt jelen legyenek. A megbeszéléseket hangszallagon rögzítjük, előadás, hozzászólás és megbeszélés megjelenik a ZMTE honlapján PDF ingyen letölthető formában és a magyar valamint az európai digitális könyvtárban is. Se részvételi díj, se juttatás, se ellátás nincs. Sajtónyilvánosságot biztosítunk. Ebéd a helyszínen befizethető, ára 605 forint.

Az egyesületről és az egyetemről, szokásainkról, rendezvényeinkről, tevékenységünkről honlapunkon minden tájékoztatás elérhető. Személyes megbeszélésre számos helyen, a rendezvényeinken van mód. Minden résztvevőnek ajánljuk, hogy a ZMTE honlapján olvassa el Balogh Ádám, Farkas Ferenc, Isépy Dezső, Juba Ferenc, Radnóczy Antal, Tancsák János, Teleki Géza vonatkozó írásait.

A jelen meghívót kapják az egyesület tagjai és más meghívott előadók.

Zürich/Budapest, 2010. január 29.

Dr. Csihák György
a ZMTE elnöke
zmte@freemail.hu
www.zmte.org

Dr. Felházi Sándor
mk., ezredes, dékán
felhazi.sandor@zmne.hu
www.zmne.hu

Dr. Zachar József (†)
a ZMTE Tudományos Tanács
elnöke

A tisztességes magyar nemzeti történelem kutatói rendere elmennek. Huszonöt év után – Isten segítségével és egyesületi tagjainak szorgalmával – sokmindent újra kell kezdjünk...

Zürich, 2010. fergeteg hava.

2009-ben az első budapesti előadás az Aranytíz Kulturházban. Az előadó dr. Pandula Attila, ELTE docens, az elnök prof. Zachar József: A Vitézi Rend története 1920-1945

Az előadás közönsége. A kép balszélén elől, a szemüveges hölgy Molnár Zsuzsanna, mellette a másik őszhajú hölgy Sancz Klára Lujza ny. múzeológus a budapesti rendezvényeink két háziasszonya

Az év első Tudományos Tanács ülése januárban. A képen ül prof. Zachar József a Tanács elnöke, dr. J. Újváry Zsuzsanna kandidátus, docens PPKE, dr. Költő László megyei múzeum igazgató, egyesületünk magyarországi alelnöke, áll prof. Szederkényi Tibor, dr. Csihák György elnök, dr. Bérczi Szaniszló, dr. Darai Lajos, dr. Csámpai Ottó, mindhárom kandidátus és Basa György (Zenta) történelem és latin szakos tanár, zentai továbbképzésünk helyi szervezője

Dr. Csihák György előadása az Aranytíz Kulturházban szeptember 17-én: Trianonról tárgyilagosan

... és az előadás közönsége

Dr. Csihák György előadása Szebenben, 2009. november 15-én: Gens Hungarorum – a magyar nemzet

... és a szebeni előadás közönsége

Molnos Zoltán (Székelyudvarhely) rajza

*„Magyarország megújítása Széchenyi előtt kezdődött.
A nyelvújítók ugyan nyelvrontók is voltak, mégis ők
készítették az olajat a lámpásba, amelyet Széchenyi
azután meggyújtott és körülhordozott az elmék előtt.
Széchenyi küldött lélek volt, mint Kossuth, Deák, s a
három író: Petőfi, Arany, Jókai.“*

*„A férfi valója: akarat.
Az akarat mindig ütközik.
A nő valója szeretet.
A szeretet mindig egyezik.“*

(Gárdonyi Géza)

... és ami mögötte van

Alapítótagok

Prof. Dr. **Balázs** Lajos Csikszereda - Szeklerburg a néprajztudomány doktora

Prof. Dr. DDr.h.c. **Duft** Johannes (†) St. Gallen päpstlicher Hausprälat - pápai belső kamarás

Prof. Dr. **Blaskovics** József (†) Prag - Dekan Karl-Universität

Prof. **Du** Yaxiong, Beijing Vizedirektor, Institut für Musikwissenschaft, Akademie der Wissenschaften - a Kínai Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézete, helyettes igazgató

Dr. **Csihák** György, Zürich Wirtschaftser-Historiker - közgazdász-történész

Prof. Dr. **Faragó** József D.Sc., (†)
Klausenburg - Kolozsvár, a Magyar
Tudományos Akadémia tagja

Dr. **Gedai** István, Budapest
Generaldirektor - a.D. Ungarisches
Nationalmuseums - kandidátus, a
Magyar Nemzeti Múzeum v.
főigazgatója

vitész Dr. Dr.h.c. **Ferenczi** István (†)
Kolozsvár - Klausenburg Archeologe -
régész

Prof. Dr. **Germann** Georg, Bern
Direktor a.D. Historisches Museum Bern

Prof. Dr. **Frisnyák** Sándor D.Sc.
Nyíregyháza, az MTA doktora
(természettudomány), egyetemi tanár

Hallay István (†), Toronto Historiker -
történész

Dr. **Henkey** Gyula, Kecskemét
Anthropologe - a történelemtudomány
kandidátusa

Prof. Dr. **Ochsenbein** Peter, (†) St.
Gallen Direktor a.D. Stiftsbibliothek - az
apátsági könyvtár ny. Igazgatója

Prof. Dr. **Kállay** István (†) Universität
Eötvös Loránd - tanszékvezető
egyetemi tanár, a történelemtudomány
doktora

Dr. **Sager** Peter, (†) Bern - Carrigmore
Direktor Ostinstitut, Vicepräsident der
Parlamentarischen Versammlung des
Europarates a.D. - a berni Ostinstitut
ny. igazgatója, az Európa-Parlament v.
alelnöke

Prof. Dr. **Lindegger** Peter Wintherthur,
(†) Historiker - történész

Rojkóné Bakos Ibolya, Bern
magánkutató

Prof. Dr. **Schmugge** Ludwig, Zürich - a Zürichi Egyetem Történeti Intézetének igazgatója

Prof. Dr. **Szabó** István Mihály a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja – Mitglied der Ungarischen Akademie der Wissenschaften, Budapest

Prof. Dr. **Váralljai** Csocsán Jenő, Oxford – Piliscsaba

Prof. Dr. **Zachar** József (†) D. Sc., Budapest, Historiker - a Magyar Tudományos Akadémia doktora, egyetemi tanár

Egyesületi zászló

Adományozta:

Vereinsfahne

Gestiftet von:

Somogy Megye – elnöke dr. Gyenesei István, Veszprém Megye – elnöke dr. Zongor Gábor,
Zala Megye – elnöke dr. Pálfi Dénes

1994

Zászló: A oldal

Fahne: Seite A

Zászló: B oldal

Fahne: Seite B

Zászló csúcs

A oldal: Zürich város címere

Fahnenspitze:

Seite A: Stadtwappen Zürich

B oldal: Koronás magyar kiscímer

Seite B: Ungarische Staatswappen

Zászlócsúcs nyakán

Somogy Megye címere

An dem Hals der Fahnenspitze

Komitatswappen von dem Komitat Somogy

Veszprém Megye címere

Komitatswappen von dem Komitat Veszprém

Zala Megye címere

Komitatswappen von dem Komitat Zala

Zászlólap: selyem

Fahmentuch: Seide

A zászlóra szalagot kötött:

Fahnenband gestiftet von:

1994

Cpt. vitéz ddr. **Juba** Ferenc (Bécs)
Rev. Mrg. tb. pápai prelátus **Tüttő** György (London)
Hargita Megye nevében **Sántha** Pál Vilmos, Hargita Megye elnöke
Székelyudvarhely nevében dr. **Ferenczy** Ferenc polgármester
Komárom nevében **Krajczár** Gyula polgármester
Komárno nevében **Stubenedek** László alpolgármester
Oberwart/Felsőőr nevében **Racz** Michael polgármester
Az egyesület felvidéki barátai nevében prof. Dr. **Csámpai** Ottó (Pozsony), **Lukács** József
(Kassa) és thdr. **Mikó** Jenő püspök (Pozsony)
Tapolca nevében **Sibak** András polgármester
Kaposvár nevében **Szabados** Péter polgármester
Zabola nevében **Ádám** Attila polgármester
Tab nevében **Farkas** István polgármester

2000

Decs nevében **Biczó** Ernő polgármester
Rozsnyó nevében (Roznava) ing. **Kardos** Ferenc polgármester és **Beke** Zoltán
Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem nevében **Szabó** Miklós rektor, a MTA tagja, egyetemi
tanár, nyugállományú vezérőrnagy

2001

Szentendre nevében **Miakich** Gábor polgármester
Vitéz Rend nevében vitéz **Radnóczy** Antal (München) nyugállományú dandártábornok, a Vitézi
Rend főkapitánya

2003

Belügyminisztérium Nemzetközi Oktatási Központja nevében dr. **Boda** József ezeredes, igazgató

2004

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye nevében **Gazda** László elnök és
Nyíregyháza nevében **Csabai** Lászlóné polgármester

2005

Tiszadob nagyközség nevében **Szabó** Péter polgármester
Magánszemélyként **Miklauzics** István

2006

Bürgerhaltungsverein Kirchschlag in der Buchligen Welt, Burgkastellan und **Obmann** Josef Franz
Vollnhofer
Mártély község nevében **Balogh** Jánosné polgármester

2007

Hódmezővásárhely nevében dr. **Lázár** János polgármester és dr. **Greza** István országgyűlési
képviselő
hódmezővásárhelyi asztaltársaságunk nevében **Bokorné Nagy** Katalin ny. h. múzeumigazgató

“A tanárok egy-rendbe iktatják a szentet a gyémánttal,
és a verebet a fülemülével.”

“Külsőségekben keresik az okokat, s azt gondolják,
hogy azonos körülmények között belőlük is az lehetett volna.
Mintha bizony a tyúkból lehetne sas, ha
véletlenül a sziklák ormán kel ki a tojásból.”

(Gárdonyi Géza)

Taglétszám – Mitglieder – Membership Fő/Pers.

<i>Fölvéve – aufgenommen – member</i>	254
<i>Elhunyt – gestorben – gone</i>	67
<i>Elfelejtve – vergessen – forgotten</i>	34
<i>Kilépett – ausgetreten – resigned</i>	16:

Bakay Kornél	Holenstein Peter	Lábody László
Dani Pál	Horváth Lajos	Négyesi Lajos
Endrey Antal	Juhász János	Radácsi Imre
Fejes Pál	Kádár Péter	Szakallos Hilda
Herényi István	Kubik István	Zöld Ferenc
		Zrínyi Ildikó

Kizárva – ausgeschlossen – shut out (sohasem szakmai okból) 44:

Bacskulin József	L'Eplattenier Marcel	Szauter Lajos
Barna Anikó	Marosi Endre	Szádeczky-Kardos Irma
Bajtsy László	Mészáros Lászlóné	Szili Ferenc
Bárdi László	Mészáros Zoltán	Takácsné Szük Mária
Bíró József	Mistász Károly	Tauszik Tamás
Bojtár János	Nagy László	Teller Tivadarné
Dorosmai Imre	Németh Péter	Thürmer Ilona
Gál Istvánné	Nyeki József	Varga Béla
Gyöngyössy János	Pintér István	Varga Béláné
István Lajos	Sárkány Etele	Varga Géza
Királyföldi Erika	Somogyi Zoltán	Varga Sándor
Kovács József László	Sugár Dénes	Vákár Tibor
König A. Marco	Szabó Erzsébet	Vákár Tibor László
Kunszabó Ferenc	Stammler Imre	Zalezsák Albin
Lengyel Ferenc	Stármüller Géza	

***Elhúnyt – für immer fortgegangen
sind – gone for ever:***

Aerni Agathon, Bern
Arady Eric, Sydney
Árkay László, Montréal
Bakó Ferenc, Eger
Balás Gábor, Budapest
Barczikay Klára, Boulogne Sur-Mer
Beöthy György, Budapest
Blaskovics József, Praha
Bürgin Gerold, Zürich
Csernai László, Budapest
Duft Johannes, St. Gallen
Faragó József, Kolozsvár
Farkas József, Mátészalka
Ferenczi István, Kolozsvár
Fiala Ferenc, Saarbrücken
Forrai Sándor, Budapest
Frech' Miklós, Keszthely
Gonda Ferenc, Budapest
Götz László, St. Pölten
Gyenes József, Budapest
Győrvári Ernő, Sopron
Hallay István, Toronto
Hóka Mihály, New York
Holéczy Ákos, Arlesheim
Juba Ferenc, Bécs
Jánszkyné Papp Éva, Los Cocos
Kazár Lajos, Canberra
Kállay István, Budapest
Kovács János, Hückelhoven
Kovárczy István, Malmö
Kováts Lóránt, Pécs
Kováts Zoltán, Szeged
Körmendy József, Veszprém
Kubik István, Zürich
L'Eplattenier Yvette, Zürich
Lindegger Peter, Winterthur
Loewengreen Alex, Zürich
Loewengreen Iréne, Zürich
Lukács József, Kassa
Manz Heinz, Zürich
Mehrle Tamás, Fribourg
Mikó Jenő, Pozsony
Mile Tibor, London
Missura Tibor, St. Gallen
Nagy Ákos, Adelaide
Nagy Gyula Kálmán, Pointe Claire

Nádasy Erzsébet, London
Nádasy T. Jenő, London
Ochsenbein Peter, St. Gallen
Prihoda-Borsos Anikó, Pinkafő
Quarz Sepp-Rudolf, Landau
Révész László, Bern
Sager Peter, Carrigmore
Sándorfi György, Budapest
Sárkány Kálmán, Budapest
Sárkány Kálmánné, Budapest
Sebestyén László, Budapest
Stuber Paul, Grenchen
Szalay Zsigmond, Tyukod
Szűk Ödön, Szentendre
Takács József, Tiba
Vajda Gábor, Szabadka
Vámos-Tóth Bátor, Seattle
Vogler A. Werner, St. Gallen
Wass Albert, Astor Park
W. Vityi Zoltán, Vásárosnamény
Zachar József, Budapest
Zichy Irén Henriette, Stockholm

**Nyugodjanak békében!
Requiescant in Pace!**

*“Maradj feddhetetlen és légy becsületes, mert a
jövendő a béke emberéé.”*

Zsoltárok könyve 37.37

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 25 éve

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület svájci közérdekű intézmény, alakult 1985-ben a svájci polgári törvénykönyv 60. pontja szerint. Székhelye Zürich.

Jelenleg 93 tagja van, akik öt világrész (Amerika, Afrika, Ausztrália, Ázsia, Európa) húsznegy országában (Anglia, Argentína, Ausztrália, Ausztria, Csehország, Dánia, Délafrika, Görögország, Írország, Kanada, Kína, Magyarország, Németország, Románia, Svájc, Svédország, Szlovákia, Szerbia, Thaiföld, Ukrajna, USA) tevékenykednek. A legfiatalabb aktív tagja 18, a legidősebb 100 éves; a tagság átlagos életkora negyven körül lehet. A kutatók az egész Kárpát-medencéből, megalakulása óta résztvesznek tevékenységében.

Az egyesületnek 1994-ben három megye zászlót adományozott, amelyet a veszprémi érsek szentelt és a pozsonyi református püspök megáldott.

Az egyesület eddig rendezett 6 országban 20 alkalommal magyar őstörténeti találkozót, Magyarországon 13 alkalommal magyar történelmi iskolát (1-1 hétig) és a Kárpát-medencében 10 övezeti történetstálalkozót (3-3 napos). Ezek a rendezvényeken 926 szakember 1133 előadást tartott 7438 résztvevő előtt. A fentiekén túl, az egyesület 25 évi fennállása alatt, négy világrész 22 országában, további több, mint 200 településen, 1600-nál több előadást tartott, mintegy 18 000 résztvevő előtt. A hallgatóság összlétszáma így, a 25 év alatt meghaladja a 25 000 főt. A ténylegesen elhangzott előadások száma jóval több, mivel egyes előadások több alkalommal is elhangzottak, továbbá, a számos országban tartott előadások nem mindég jelentek meg nyilvántartásunkban.

Az egyesület részt vesz a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen a történelem oktatásban. A Magyar Köztársaság oktatási minisztere engedélyével, a Kodolányi János Főiskolával együttműködve, jogosultak vagyunk a történelemtanárok továbbképzésére; eddig négy helyszínen kiadtunk 138 latin és magyar nyelvű oklevelet sikeres vizsgázóinknak.

Kiadott az egyesület 60 könyvet 70'770 példányban – mindenütt megtalálhatók a világban, ahol magyarok élnek vagy tanulnak, és digitálisan honlapunkon, valamint a magyar és az európai digitális könyvtárban.

Az egyesület tulajdonosa lett a magyar nemzeti lexikonnak, az Encyclopaedia Hungarica-nak. Ez a négykötetes mű Kanadában készült, 18 éven át, 844 személy munkája eredménye. A négy világrészen élő, tizenötmilliónyi magyar legjelentősebb közös és független szellemi alkotása az elmúlt évtizedekben.

Az egyesületet háromszor jelölték az Európa Tanács „René Descartes” tudományos díjára.

Zürich, 2009. december hó

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

1985 2009

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 25 éve számokban

Taglétszám	
fölvéve	254
jelenleg öt világrész 21 országában	93
Nagyrendezvényeink	9 országban 46
Előadások száma	
nagyrendezvényeinken	1'133
négy világrész 20 országában több mint	200
településén	
további több mint	1'600
Előadó szakemberek száma	1'010
Hallgatóság	
nagyrendezvényeinken	7'438
egyéb rendezvényeinken kb.	18'000
Könyvkiadás	60 kötet
	70'770 példányban digitálisan
	abból 8 kötet csak digitálisan
Könyvterjesztés	
ingyen kapta:	nagyrendezvényeink résztvevői (3-400),
	300 könyvtár a Kárpát-medencében és
	további 70 ország 156 könyvtára
Az Encyclopaedia Hungarica tulajdonosa	
Saját források és kiadások	
	1985. december 1. – 2009. október 30.
	több mint 260'000 Sfr.; mintegy 42 millió forint
	tagdíj nincs
Egy felszentelt egyesületi zászló	
Zürichi közérdekű intézmény	
Háromszor jelölve az Európa Tanács „René Descartes”	
tudományos díjára.	

Elnökség

CH-8047 Zürich Pf. 502 zmte@freemail.hu;
www.zmte.org

1985

2009

Néhány szó az egyesület huszonöt évi tevékenységéről

Az egyesületben politikával, személyi ügyekkel nem foglalkozunk, vallási ügyekben toleránsak vagyunk. Maximálisan érvényesítjük a svájci állameszmét: a népfelség elvét valljuk, a társadalomban a direkt demokrácia hívei vagyunk és a külkapcsolatokban a pozitív semlegességet képviseljük.

Igyekszünk előmozdítani a népek barátságát, elsősorban Közép-Európában. Magyarország és Svájc viszonylatában egymás jobb megismerését szolgáljuk. Ez utóbbi keretében, számos magyar történelmi tárgyú előadást tartottunk Aarauban, Baselban, Bernben, St. Gallenben, Usterban, Luzernban, Winterthurban, Zürichben. Az előadások több mint fele német nyelvű volt. Az előadók között Svájc legjobb szakértői szerepeltek: Aerni Agathon, Braxator Frantisek, Bürgin Gerold, Däniken Erich, Duft Johannes, Gajári Aladár, Golowin Sergius, Gasser Bernhard, Germann Georg, Goehrer Carsten, Grieder Peter, Herzog Andreas, Holenstein Peter, König A. Marco, Kubik Stefan, Lindegger Peter, Manz Heinz, Mehrle Thomas, Ochsenbein Peter, Primas Margarita, Oplatka Andreas, Sager Peter, Sailer Rolf, Savioz Bernard, Schmuki Karl, Schmugge Ludwig, Seifert Mathias, Staehelin Jenő, Storz Claudia, Révész László, Valavanis Anton, Vogler Werner, Wartenweiler Hans-Ulrich, Wittwer Alexander, Zett Robert stb.

- Budapesten a svájci-magyar diplomáciai kapcsolatok felvételének évfordulóján, 1998. március 3-án, a svájci nagykövetséggel és más intézményekkel közösen német nyelvű tudományos konferenciát szerveztünk svájci és magyar előadók részvételével;

- a Szent Galleni Apátság kultúrája (Die Kultur der Abtei Sankt Gallen) kiállítást kezdeményeztünk 1990-ben. Ez a kiállítás azután bejárta a világot. Magyarországon négy helyszínen nyolc hónapig tartott és összesen mintegy 150'000 látogatót vonzott. Ezzel egyidőben Budapesten németnyelvű tudományos konferenciát szerveztünk, anyagát St. Gallen levéltárával közösen kiadtuk kétnyelvű könyvben;

- Svájcban számos történelmi kirándulást szerveztünk közös svájci-magyar emlékhelyekre. Ennek egyik eredménye lett a két kiadást megért 18. számú kötetünk: „A berni történelmi múzeum magyar emlékei“ (Ungarisches im Bernischen Historischen Museum), prof. Germann Georg tollából, Caratsch Claudio nagykövet előszavával. A nagykövet kérésünkre a magyar himnusz lefordította rätoromán nyelvre, amiért Budapestről való távozása alkalmával magas állami kitüntetésben részesült. Tevékenységünkhöz írásban gratulált a fordulat óta minden magyar oktatási miniszter, mindkét magyar államfő és Leuenberger Moritz svájci államfő. Tanártovábbképzésünk keretében, közel három évi oktatás után, 2003 decemberében adtuk át a Kodolányi János Főiskolával közösen latin és magyar nyelvű oklevelünket Marosvásárhelyen (Tîrgu Mures – Románia) 44 és Kassán (Kosice, Szlovákia) 12 főnek; Szabadkán (Subotica/Szerbia), 2006. november 18-án 25 főnek és Magyarokán (Szerbia) 2008. december 20-án 57 főnek.

Asztaltársaságunk 16 van Christchurchtól és Göteborgtól Szabadkáig;

Számos könyvbemutatót tartottunk Európa több országában. A budai vár Litea könyvszalonjában ezt mi vezettük be, kezdetben miniszterek is látogatták.

A tulajdonunkba került Encyclopaedia Hungarica után 636 oldalon megírtuk és kiadtuk oktatási segédkönyvünket, ami – 4 világrész 11 országából 29 szerző 42 dolgozatából áll. Az Encyclopaedia mellett, ez az egyetemes magyarság második legjelentősebb közös és független – szellemi alkotása az elmúlt évtizedekben.

Egyesületünk az egyetemes magyarság egyetlen olyan független tudományos kutatóműhelye, ahol a magyar nemzeti történelemkutatás, történelemírás és történelemoktatás továbbmegy. És ez a szilárd, egészséges nemzettudat alapja. Ne feledjük: a mai világban csak az egészséges, kemény tudatú népek maradnak állva. A zavart tudatú népek pedig nem istenarcú, hanem torzarcú társadalmakat hoznak létre, miáltal önnön sírjuk megásóivá válnak.

Aki egyesületünk két és fél évtizedes életét közelebbről és hosszabb ideje látja, az tudja, hogy a közösen fogalmazott elveinkhez és céljainkhoz hűek vagyunk. Aki ismeri kiadványainkat megállapíthatja, hogy a magyar történelem kutatásában a teljességre törekszünk, amennyiben figyelmünk kiterjed a történelem egészére, az irodalomtörténetről az egyháztörténelemig és a teljeskörű vizsgálódás módszerét követjük, amennyiben a történelemkutatásban nálunk egyaránt szerepet kap az ember, a zenetudomány, a régészet, a néprajz, a nyelvészet, a genetika – hogy csak néhány tudományágat említsünk.

Életünkben a maga részét megköveteli a természet is. Már csak ketten-hárman vagyunk azok közül, akik az első évek nagyrendezvényein is résztvettünk. A többiek vagy eltávoztak az élők sorából, vagy koruknál fogva már nem vállalkoznak nagy utakra se a földgolyón, se a tudományban. Ám egyesületünk eredménye – az ő eredményük is, amiért hála és tisztelet illeti őket.

Reméljük nem feledkeznek meg erről azok sem, akik esetleg koruknál fogva munkánkba később kapcsolódnak. A tudomány halad, s ma már történelmünkre sem lehet úgy tekintetni, mint tíz, húsz, harminc, ötven, vagy száz évvel ezelőtt. A technika fejlődése is új utakat és lehetőségeket nyit, s aki ezekkel élni tud, az előreviheti a tudomány egészét is és ezen belül a magyar múlt feltárása folyamatát. Bízunk abban, ezek a kutatók – bár fiatalok, vagy bármennyire korosak – utat találnak hozzánk. Erősítsük együtt a szakszerű nemzeti történelemírás kicsiny táborát. Tiszteljük eleinket akkor is, ha mai tudásunkkal észrevesszük egykori gyarlóságukat. Ne feledjük, hogy mi az utódok vagyunk, s nélkülük ma sokkal hátrább lennénk – amint mi már most biztosan hátrább vagyunk az utánunk következő nemzedéknél. Legyen új meglátásunk bármely szellemes, az még biztosan messze van a

tudományos igazságtól. Arról nem is beszélve, hogy a világot szinte végtelen adathalmaz írja le, amit a mi véges befogadóképességű szellemünk talán soha nem fog fel a maga teljes egészében.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület a mai magyar történelemtudományban egyfajta középpályás. Nemcsak a nemzeti – semmilyen magyar történelemkutatás nem rendelkezik más egyetemes és független magyar műhellyel, ahol tehát – mint nálunk – a mintegy 15 millió magyar tényleg összefoghat. Van egyfajta közösség, amely magát minden tudás letéteményesének minősíti és mindentudás egyetemet szervez. Létrejöttének és fennmaradásának körülményei láthatóan nem zavarja. Felszínre tört az elmúlt egy-két évtizedben egy másfajta társaság is, amelynek tagjai elsősorban annak hirdetésével igyekeznek tőkét gyűjteni, hogy őket a mások sokáig elnyomták. Nem tisztünk és nem is jogunk sem az egyik, sem a másik csoportosulás értékelése, sőt készséggel elismerjük, hogy mindkét társaság valóságos eredményeket mondhat magáénak a tudományban, jelesül a magyar történelemtudományban. Kettőjük között azonban nem lehet nem észrevenni egy fő párhuzamot – ami ránk biztosan nem jellemző: mindkettő kirekesztő. Ha itt, vagy ott hivatkoznak nemzeti jellegükre, az is a fizetőképes kereslethez szól.

Aki a mi egyesületünkhöz közeledik, mindég figyelmeztetjük, hogy hozzánk kőbányába jön. Ha jutalom és kitüntetés legcsekélyebb reménye nélkül, kitartóan, tisztességgel sokat dolgozik, akkor talán sikerül egy-két követ közösen kifaragnunk a magyar jövő szent épületéhez. Ehhez kérjük Istenünk segítségét, áldását, ehhez a munkához mondunk köszönetet és kívánunk minden jót. Kérjük senki ne feledje a többször megfogalmazott híres mondást: minden nemzet jövőjének kulcsa saját történelmében van, amely nemzet ezt a kulcsot elveszíti, az saját jövőjét veszíti el.

Ezért igazán hálásak lehetünk Svájcnak, amiért ezt a nagy munkát, Európa közepén, Svájc védelme alatt elkezdhettük akkor, amikor Magyarországon ilyesmiről álmodni is életveszélyes volt.

Tevékenységünkben súlyt helyeztünk a korai magyar történelem tisztázására, mint az egész magyar történelemtudomány sarkalatos kérdésére. Az ebben a tárgyban elkövetett ferdítések, az egyesülés felé haladó Európában a magyarságot végveszélybe sodorták. A nagy olvasztó téglában, csak a kemény nemzettudattal rendelkező népek lehetnek sikeresek, sőt: csak ezek maradhatnak életben. Ezen a területen egyesületünk egyedülállót alkotott. A 25 év alatt megjelent 60 egyesületi könyvünk a legújabb magyar történelemkutatás egyedülálló tárháza. Megtalálható több mint 70 ezer példányban a világ nagy könyvtáraiban, digitálisan ingyen letölthető módon van honlapunkon és a magyar és az európai digitális könyvtárban is. Ehhez járul több egyesületi tagunk korszakalkotó munkája:

- Aerni Agathon (Bern) és Storz Claudia (Aarau) az utolsó Árpád-házi királyné (Ágnes) európai méretű szervezéseit elemzi;
- Bérczi Szaniszló (Budapest) rajzban és szövegben bemutatja a szakrális magyar népművészet eurázsiai összefüggéseit;
- Berschin Walter (Heidelberg), Duft Johannes és Vogler Werner (St. Gallen) a biztosan magyarokkal foglalkozó krónika világhírű szakértői;
- Csapó József (Nagyvárad/Oradea) világszintre emeli a népcsoport jogot és a Székely Nemzeti Tanács elnöke lett;
- Csámpai Ottó (Pozsony/Bratislava) munkájával fölfedezi az etnoszociológiát és segítségével elemzi a Magyarországtól elszakadt magyar nemzetrészek nemzettudatát;
- Csomor Lajos (Pákozd) bebizonyítja, hogy Magyarország Szent Koronája egységes szakrális műtárgy;
- Juba Ferenc (Bécs/Wien) a róla elnevezett magyar tengerészeti múzeum alapítója ismételten felhívja munkáiban arra a figyelmet, hogy Magyarország tengeri nagyhatalom is volt;
- Költő László (Kaposvár) tudományosan bebizonyítja az avar-magyar folyamatosságot a Kárpát-medencében;
- Lukács József (Kassa/Kosice) kimutatja, hogy az avarok a Kárpát-medencében megérték Árpád népének honfoglalását és a szlávok abban az időben elenyésző számban lehettek jelen;
- Nagy Gyula (Pointe-Claire) Kanadában alapítványt szervezett, hogy Du Yaxiong (Beijing) Magyarországon tanulhassa Bartók és Kodály módszerét. Du felfedezte és világszerte tanítja, hogy a sajátos magyar zenei anyanyelvnek ma csak Belső-Ázsiában van párhuzama. Ezt továbbfejleszti;
- Csajághy György és felesége (Pécs), a kutatást kiterjeszti a magyar hangszerekre. A kutatást a hangszeres zenére
- Pál Lajos (Tiszapéterfalva/Petrovo) folytatja;
- Nagy Kálmán (Budapest) az utolsó magyar honfoglalás első hiteles, szakszerű elemzését adja könyvében;
- Sebestyén László (Budapest) „Kézai Simon védelmében” valamennyi ismert, írott forrás elemzésével bebizonyította a hun-szkíta-avar-magyar folyamatosságot;
- Szekeres István (Budakalász) az egyetlen igazán jelentős magyar írástörténetkutató;
- Timaru-Kast Sándor (Ingelheim) a magyar-kelta kapcsolatok egyedülállóan jelentős kutatója;
- Zachar József (Budapest) az első, igazán nagyjelentőségű magyar modern hadtörténeti összefoglaló közreadója.

Több egyesületi tagunk térben és időben egymástól függetlenül végzett munkája napjainkban elvezetett oda, hogy a korai magyar történelem tárgyában dúló 150 éves vita ügyefogyottá vált. Új kérdéseket kell fogalmazni. A 25 év alatt, szinte minden egyesületi tagunk munkája benne van a sikerben, de azért emeljük ki néhány csúcsteljesítményt. Götz László (St. Pölten) ötkötetes munkájában kimutatta a nyelvtudomány által képviselt magyar őstörténeti elképzelés tarthatatlanságát. Cser Ferenc (Sydney) könyvében összefoglalta mindazt a tényt, ami a magyar nyelv és nép kárpát-medencei kialakulása mellett szól. Nagy Ákos (Adelaide) könyvében kimutatta, hogy a magyarokra jellemző a B-AB vércsoport, ami jellemző Eurázsia népeire, de nem Európa mai lakóira. Matsumoto Hideo (Osaka) fölfedezte a gének szerepét a népek őstörténetében és megtalálta a japánok „hibás” génjét, amit kimutatott több eurázsiai népben, köztük a magyarban. Kazár Lajos (Melbourne) bebizonyította, hogy a japán nyelv is az un. urál-altaji „nyelvcsalád” tagja – mint a magyar. Dudás Rudolf (Vancouver) Rawlinson és Lenormant (e két személy nem tagja egyesületünknek) bizonyítását követve tanítja, hogy a nyelvészek által szumérnak nevezett nyelv a szkíták nyelve – és tanítja ezt a nyelvet. Sárkány Kálmán (Budapest) és Juba Ferenc (Bécs) segítségével a Tarih-i Üngürüş Budapestről Prágába került Blaskovics Józsefhez, aki magyarba ültette, de az „üngürüş” népvétet nem fordította. Az üngürüş jelent magyart, avart, hunt, szkítát, stb. Ez az öslegesza igazolja, hogy az üngürüşök háromszor jöttek a Kárpát-medencébe, először a történelem előtti időben, amikor még nem volt írott történelem. Henkey Gyula (Kecskemét) többek között Gódor József (Kecskemét) és Sántha Pál Vilmos (Csikszereda/Miercurea Ciuc) segítségével egységes rendszerben felmérte a mai magyarságot

és közel 40'000 ember adatai alapján igazolja, hogy 54.9 %-ban „törökös“ embertani formát mutat, 9,2% pedig kaukázusi. Teljesítménye világméretben is egyedülálló.

A Science 2000 novemberi számában (Vol. 290, 1155-1159 oldal) 17 élenjáró genetikus az USA-tól Ukrajnáig közzétette az európai génkutatás eddigi eredményét. Eszerint a legrégebb európai gén 40-35'000 éves, legnagyobb előfordulása (60%-a) a Kárpát-medencében van; a nyugat-európai mintában elenyésző. Ezt a gént a magyarok ősei délről hozták, az első csoporttal. Ezzel szinte egy időben megjelent ez a csoport Szibériában és Amerikában is. A tanulmány első szakszerű bemutatása magyar nyelven Szabó István Mihály, a Magyar Tudományos Akadémia tagja érdeme. Cser, Henkey, a génkutatók (köztük nincs magyar) és a Tarih-i Üngürüz adatai oly nagy mértékben találkoznak, hogy eldönti a vonatkozó vitát: a magyar 40-35'000 éve őshonos a Kárpát-medencében és egyike Európa legrégebb lakóinak.

Nem tudunk még egy olyan szervezetről a világban, amely nevében viseli, hogy „magyar“ és akárcsak hasonló eredményt mondhat magáénak, mint amit itt felsoroltunk. Hangsúlyozandó: mindezt saját erőnkből, bárminemű külső támogatás nélkül érték el.

Hála Istennek!

Lindegger Peter (+)
alelnök

Csihák J. György
elnök

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület
CH-8047 ZÜRICH
Postfach 502

Postkontonummer: Zürich 80 36214-1
IBAN elektronisch: CH1309000000800362141
IBAN Papierform: IBAN CH 13 0900 0000 8003 6214 1
SWIFT Code/BIC: POFICHBEXXX
Empfängerbank: Swiss Post, PostFinance, Nordring 8,
CH-3030 Bern
Clearing Number: 09000

Telephon +43/3352/31872
zmte@freemail.hu www.zmte.org

25 Jahre Ungarisch Historischer Verein Zürich

Der Ungarisch Historische Verein Zürich, ein gemeinnütziger Schweizer Verein, wurde 1985 gegründet, gemäss Art. 60 ff. des Schweizerischen Zivilgesetzbuches, mit Sitz in Zürich.

Zum Verein gehören 93 Mitglieder, aus fünf Kontinenten (Amerika, Afrika, Asien, Australien, Europa) und 21 Ländern (Argentinien, Australien, China, Dänemark, Deutschland, England, Griechenland, Irland, Kanada, Österreich, Rumänien, Schweden, Schweiz, Slowakei, Serbien, Südafrika, Thailand, Tschechien, Ukraine, Ungarn, USA). Das jüngste aktive Mitglied ist 18 das älteste 100 Jahre alt. Das Durchschnittsalter der Mitglieder dürfte bei vierzig Jahren liegen. Die Forscher aus dem gesamten Karpaten-Becken beteiligen sich, seit Beginn, an der Vereinstätigkeit.

Drei Komitate in Ungarn im Jahre 1994 stifteten eine Vereinsfahne, die von dem Erzbischof von Veszprém und von dem reformierten Bischof von Pressburg feierlich geweiht wurde.

Der Verein organisierte in 6 Ländern 20 Treffen zur Frühgeschichte der Ungarn und selbst in Ungarn 13 Ungarisch Historische Schule (beide jeweils eine Woche lang), in dem Karpatenbecken 10 Regionaltreffen der Historiker (jeweils 3 Tage lang). An diesen Veranstaltungen hielten 926 Experten 1133 Vorträge für 7438 Teilnehmer. Darüberhinaus, organisierte der Verein während 25 Jahren, mehr als 1600 Vorträge für etwa 18000 Teilnehmer, in mehr als zweihundert Ortschaften, in vier Kontinenten und 22 Ländern. Die Gesamtzahl aller Teilnehmer an die Veranstaltungen des Vereins überstieg die Zahl von 25000. Die tatsächlich gehaltenen Vorträge sind, in der Tat, etwas mehr, da einige Vorträge wiederholt wurden, und andererseits konnten von uns nicht alle Vorträge die in vielen Ländern vorgetragen wurden erfasst werden.

Der Verein beteiligt sich am Geschichtsunterricht an der Militärakademie „Zrínyi Miklós“ in Budapest. Mit der Bewilligung des ungarischen Unterrichtsministers, in Zusammenarbeit mit der Hochschule „Kodolányi János“ in Székesfehérvár, sind wir berechtigt für die Weiterbildung der ungarischen Geschichtslehrer. Wir vergaben an vier Ortschaften 152 Diplome in ungarischer und lateinischer Sprachen.

Der Verein hat 60 Bücher in 70' 770 Exemplaren herausgegeben, die überall in der Welt, wo Ungarn leben und lernen zu finden sind.

Der Verein ist der Eigentümer der Encyclopaedia Hungarica, eines Lexikons, mit ungarischer Prägung. Dieses vierbändige Lexicon wurde in Canada redigiert und erstellt, unter der Mitwirkung von 844 Personen aus der ganzen Welt, während 18 Jahren. Dies ist die wichtigste gemeinsame und unabhängige Geistesschöpfung des gesamten Ungarntums in den letzten Jahrzehnten.

Der Verein wurde dreimal für den „René Descartes Prize“ der Europäischen Union nominiert.

Zürich, December 2009

Ungarisch Historischer Verein Zürich

1985 2008

25 Jahre Ungarisch Historischer Verein Zürich in Zahlen

Mitglieder

aufgenommen 254
gegenwärtig 93 in 5 Kontinenten und 21 Ländern

Grossveranstaltungen 46 in 9 Ländern

Vorträge

Grossveranstaltungen 1'133
weitere mehr als 1'600
Vorträge in mehr als zweihundert Ortschaften in 4
Kontinenten und 20 Ländern

Vorträge gehaltene Experten 1'010

Besucher

Grossveranstaltungen 7'438
sonstige Veranstaltungen cca. 18'000

Bücher herausgegeben 60 Titel 70'770

Exemplare (auch digitalisiert)
dabei 8 nur digitalisiert

Kolportage

gratis an: Teilnehmer unserer Grossveranstaltungen
(3-400),
300 Bibliotheken im Karpatenbecken und
156 Bibliotheken in 70 Ländern

Eigentümer der Encyclopaedia Hungarica

Eigene Mittel und Verwendungen

1. Dezember 1985-30. Oktober 2009 rund Sfr 260'000,
keine Mitgliederbeiträge

Eine geweihte Vereinsfahne

Sweizer gemeinnütziger Verein

Nominiert dreimal für den „René Descartes Prize“ der
Europäischen Union

Präsidium

CH-8047 Zürich Pf. 502. zmte@freemail.hu
www.zmte.org

1985

2009

Einige Worte zu unserer Tätigkeit der letzten 25 Jahre

Im Verein werden weder persönliche noch politische Themen behandelt, und in religiösen Fragen sind wir tolerant. Die Schweizer Staatsidee wird von uns optimal zur Geltung gebracht, indem wir uns zum Prinzip der Volkshoheit, gesellschaftlich zu der direkten Demokratie bekennen und in den Außenbeziehungen die aktive Neutralität vertreten.

Wir streben nach Weiterentwicklung der Freundschaft unter den Völkern, insbesondere im Raume Mitteleuropas. Hinsichtlich der Beziehungen zwischen Ungarn und der Schweiz dienen wir einer besseren Verständigung. In diesem Rahmen haben wir in Aarau, Basel, Bern, St.Gallen, Uster, Luzern, Winterthur und Zürich mehrere Vorträge mit geschichtlichen Themen zu Ungarn organisiert; mehr als die Hälfte dieser Vorträge wurden in deutscher Sprache gehalten. Unter den Referenten waren die ersten Fachleute der Schweiz vertreten: Agathon Aerni, Frantisek Braxator, Gerold Bürgin, Erich von Däniken, Johannes Duft, Aladár Gajári, Sergius Golowin, Bernhard Gasser, Georg Germann, Carsten Goherke, Peter Grieder, Andreas Herzog, Peter Holenstein, Marco A. König, Stefan Kubik, Peter Lindegger, Heinz Manz, Thomas Mehrle, Peter Ochsenbein, Margarita Primas, Andreas Oplatka, Peter Sager, Rolf Sailer, Bernard Savioz, Karl Schmucki, Ludwig Schmugge, Mathias Seifert, Jenő Staehelin, Claudia Storz, László Révész, Anton Valavanis, Werner Vogler, Hans-Ulrich Wartenweiler, Alexander Wittwer, Robert Zett u.a.m.

- Zum Jahrestag der Aufnahme diplomatischer Beziehungen zwischen Ungarn und der Schweiz haben wir im Zusammenwirken mit der Schweizer Botschaft und anderen Institutionen in Budapest eine deutschsprachige Wissenschaftliche Konferenz mit Experten aus der Schweiz und aus Ungarn am 21. 3. 1998 veranstaltet.

- Im Jahre 1990 haben wir die Ausstellung zur Kultur der Abtei St.Gallen angeregt. Diese Ausstellung hat danach eine Weltreise angetreten: In Ungarn fand sie während acht Monaten an vier Orten statt und vermochte insgesamt 150'000 Besucher anzuziehen. Parallel dazu haben wir in Budapest eine deutschsprachige wissenschaftliche Vortragsreihe veranstaltet, deren Ergebnisse wir in zweisprachigen Publikationen gemeinsam mit dem Archiv von St. Gallen herausgegeben haben.

- In der Schweiz haben wir mehrere historische Ausflüge zu schweizerischen und ungarischen Gedenkstätten organisiert. Die Ergebnisse hieraus war unser (in zwei Auflagen erschienene) Band 18: „UNGARISCHES IM BERNER HISTORISCHEN MUSEUM“ aus der Feder von Prof. Georg Germann, versehen mit einem Vorwort des Schweizer Botschafters Claudio Caratsch. Der Botschafter hat übrigens auf unsere Bitte hin die ungarische Nationalhymne in die rätoromanische Sprache übersetzt, woraufhin ihm bei seinem Weggang von Budapest eine hohe staatliche Auszeichnung verliehen wurde.

Seit der Wende haben sämtliche ungarischen Bildungs- & Erziehungsminister, beide ungarischen Präsidenten sowie Bundesrat Moritz Leuenberger, damals Präsident der Schweizerischen Eidgenossenschaft, unsere Tätigkeit gewürdigt und uns zu unserem Wirken beglückwünscht.

Im Rahmen unseres Programms zur Weiterbildung der Lehrer haben wir nach beinahe drei Jahren diesbezüglicher Unterweisung in Zusammenarbeit mit der „Kodolányi-János-Hochschule“ im Dezember 2003 die in Latein und Deutsch abgefaßte Urkunde an 44 Absolventinnen & Absolventen in Neumarkt (Marosvásárhely - Tirgu Mures, Rumänien) und an 12 Teilnehmer in Kaschau (Kassa - Kosice, Slowakei) überreicht; in Szabadka (Subotica, Serbien) am 18. September 2006 an 25 und in Magyarkanizsa (Serbien) am 20. Dezember 2008 an 57 Personen.

Es gibt 16 Stammtische des Vereins im Raum zwischen Christchurch, resp. Göteborg & Szabadka (Subotica, Serbien & Montenegro).

In mehreren europäischen Ländern haben wir diverse Buchpräsentationen veranstaltet. Im Buchsalon „Litea“ auf der Burg von Buda haben wir diese Vorstellungen eingeführt; anfänglich wurden sie auch von Ministern besucht.

Nach der ENCYCLOPAEDIA HUNGARICA, die in unseren Besitz übergegangen ist, haben wir ein 636 Seiten umfassendes Unterrichtswerk exzerpiert und veröffentlicht. Dieses besteht aus 42 Arbeiten aus der Feder von 29 Verfassern, welche aus elf Ländern in vier Erdteilen stammen. Dieses Buch ist neben der „Encyclopaedia“ für die Ungarn auf der ganzen Welt zum zweitwichtigsten Gemeinschaftswerk der letzten Jahrzehnte geworden und bildet dabei eine geistig völlig unabhängige Schöpfung.

Unsere Vereinigung ist für alle Ungarn auf der ganzen Welt eine unabhängige Wissenschaftliche Forschungswerkstatt, in welcher die ungarische nationale Geschichtsforschung, Geschichtsschreibung und Geschichtslehre fortgesetzt wird. Das ist die Grundlage eines gefestigten, gesunden Nationalbewußtseins: Wir sollten nicht vergessen, daß in der Welt von heute einzig Völker mit einem stabilen Nationalbewußtsein bestehen können; Völker mit gestörtem Bewußtsein hingegen bringen keine Gesellschaften mit einem „göttlichen Gesicht“ hervor, sondern lediglich verzerrte Gesellschaften, die sich gleichzeitig ihr eigenes Grab schaufeln.

Wer das nunmehr bereits zweieinhalb Jahrzehnte währende Leben unseres Vereins näher und über einen längeren Zeitraum betrachtet, der weiß, daß wir den gemeinschaftlich verfaßten Prinzipien und Zielsetzungen treu geblieben sind. Wer ferner unsere Veröffentlichungen kennt, kann feststellen, daß wir in der Erforschung der ungarischen Geschichte um möglichst breite Vollständigkeit bemüht sind, indem sich unsere Aufmerksamkeit ganzheitlich auf die Geschichte richtet - sie erstreckt sich von der Literaturgeschichte bis zur Kirchenhistorie -, indem wir in unserem Kreise innerhalb der Geschichtsschreibung sowohl die Anthropologie und die Genetik, die Musikwissenschaft und die Archäologie als auch die Völkerkunde und Sprachwissenschaft, um nur einige Disziplinen zu nennen, gleichermaßen pflegen.

In unserem Leben fordert natürlich auch die Natur ihren Anteil: mittlerweile sind wir nurmehr zwei oder drei aus der Gruppe derer, die noch an den Großveranstaltungen der ersten Jahre beteiligt waren; die anderen sind entweder verstorben oder aufgrund

ihres Alters nicht mehr in der Lage, weite Reisen zu unternehmen, weder physisch auf unserer Erde, noch geistig im Raume der Wissenschaft. Doch sind die Ergebnisse unseres Vereins gleichsam die Ergebnisse eben jener Generation, und daher gebührt diesen Menschen unser tiefer Dank und Respekt.

Wir hoffen, diese Haltung werde auch von jenen nicht vergessen, die sich möglicherweise aufgrund ihres Alters erst später zu unserem Wirken hinzugesellt haben. Die Wissenschaft schreitet fort, und heutzutage können wir den Lauf der Geschichte auch nicht länger so betrachten, wie wir es vor zehn, zwanzig oder gar hundert Jahren getan haben. Der technische Fortschritt hat uns auch in dieser Disziplin neue Wege und Möglichkeiten eröffnet. Nur wer mit diesen Entwicklungen leben kann, ist imstande, die Gesamtheit dieser Wissenschaft weiterzuführen: in unserem Falle handelt es sich um den Prozeß des Ergründens der ungarischen Vergangenheit.

Wir vertrauen darauf, daß diese Forscher, seien sie nun jung oder alt, ihren Weg zu uns finden. Nur so verstärken wir das kleine Lager der fachgemäßen nationalen Geschichtsschreibung. Unseren Vorgängern zollen wir die gebührende Achtung, auch wenn wir mit unserem heutigen Wissen mitunter einige Torheiten feststellen müssen. Niemals nämlich dürfen wir vergessen, daß wir als ihre Nachfolger bloß in ihren Fußstapfen gehen und ohne ihre Vorarbeit viel weiter zurücklägen, gerade so, wie auch wir zweifellos weiter zurückliegen als die auf uns folgende Generation. Mögen unsere Ansichten demnach noch so geistreich sein, so liegen sie doch gewiß noch weitab von der wissenschaftlichen Wahrheit. Die Welt und ihr Gang werden durch einen nahezu unendlichen Datenhaufen umschrieben, den wir mit der endlichen Aufnahmebefähigung unseres Geistes wohl nie in seiner ganzen Menge und Fülle werden erfassen können.

Der Ungarisch Historische Verein spielt im Zusammenspiel der ungarischen Geschichtswissenschaft auf seine Weise gewissermaßen die Rolle eines Liberos. Weder die nationale noch irgend eine andere ungarische Gruppierung innerhalb der Geschichtsforschung verfügt über eine derart universelle und unabhängige Werkstatt, wie sie bei uns existiert, in der sich folglich die insgesamt 15 Millionen Ungarn wirklich zusammenschließen könnten.

Leider gibt es da aber eine Art „Geschlossener Gesellschaft“, die sich fälschlich für die Hüterin allen Wissens hält, resp. die vorgibt, allein die universitäre Gelehrsamkeit zu repräsentieren. Die zweifelhaften Umstände ihres Zustandekommens und Bestehenbleibens stören sie offensichtlich überhaupt nicht. In den beiden letzten Jahrzehnten ist zudem eine zweite, völlig andersartige Gesellschaft in den Vordergrund getreten, deren Mitglieder vor allem mit Werbung versuchen, an das Kapital zu gelangen, nachdem sie durch die Erstgenannten lange unterdrückt worden waren. Weder sind wir in der Lage noch dazu berechtigt, die eine oder die andere Gruppierung zu be- oder gar zu verurteilen, vielmehr möchten wir bereitwillig anerkennen, daß beide Gesellschaften in der Wissenschaft bedeutsame Ergebnisse erzielt haben, gerade auf dem Felde der ungarischen Geschichtswissenschaft. Zwischen den beiden ist indes unverkennbar eine Parallele festzustellen, die für unseren Verein gewiß nichtzutrifft: Beide sind sie ausgrenzend. Auch wenn sie sich mitunter auf ihren nationalen Charakter berufen, so entspricht dieses Credo doch einzig einer zahlungskräftigen Nachfrage.

Wer sich unserem Verein nähert, den pflegen wir zu warnen, daß er hier gewissermaßen in einen Steinbruch eintrete. Ist er bereit, ohne die geringste Hoffnung auf Entlohnung und Auszeichnung ehrenamtlich und ausdauernd viel Arbeit zu leisten, dann mag es ihm gelingen, den einen oder anderen Stein zurecht zu meißeln für den Bau des heiligen Gebäudes der ungarischen Zukunft. Hierfür erbitten wir Gottes Hilfe und Seinen Segen, und dafür sprechen wir ihm unseren Dank aus und wünschen ihm alles nur Gute. Wir mahnen auch, die bekannte Aussage nicht zu vergessen: „Der Schlüssel zur Zukunft eines jeden Volkes liegt in der eigenen Geschichte. Das Volk, das diesen Schlüssel verliert, verliert gleichsam seine Zukunft“.

Daher müssen wir der Schweiz wirklich dankbar sein, daß wir diese große Arbeit im Herzen Europas und unter dem Schutz der Eidgenossenschaft zu einer Zeit beginnen konnten, als allein schon das Träumen davon in Ungarn mit Lebensgefahr verbunden war.

In unserer Tätigkeit richten wir unser Hauptaugenmerk auf die Klärung von Fragen zur ungarischen Frühgeschichte sowie auf die fundamentalen Fragen der ungarischen Geschichtswissenschaft. Die auf diesem Gebiet verübten Verfälschungen haben das Ungarntum im zusammenwachsenden Europa gefährdet und geschwächt. In dem großen Schmelztiegel aber können einzig Völker mit festem Nationalbewußtsein erfolgreich bestehen, resp. überhaupt am Leben bleiben.

Auf diesem Feld darf sich unser Verein rühmen, Großes geleistet zu haben: Die in 25 Jahren erschienenen 60 Vereinsbücher sind, mit ihren mehr als 70'000 gedruckten Exemplaren in den großen Bibliotheken der Welt. Digitalisiert sind die zu finden bei uns im Internet, sowie in den ungarischen und europäischen e-Bibliotheken und können kostenlos heruntergeladen werden. Die ist eine einzigartige Fundgrube der neuesten ungarischen Geschichtsforschung. Hierzu kommen epochale Arbeiten mehrerer Vereinsmitglieder:

- Agatha Aerni (Bern) und Claudia Storz (Aarau) analysieren die organisatorischen Maßnahmen der letzten Königin (Ágnes) aus dem Hause Árpád, die von gesamteuropäischer Bedeutung war;
- Szaniszló Bérczi (Budapest) hat in Wort und Bild die eurasischen Zusammenhänge innerhalb der sakralen ungarischen Volkskunst dargestellt;
- Walter Berschin (Heidelberg), Johannes Duft & Werner Vogler (St. Gallen) sind weltbekannte Fachleute jener Chronik, die sich mit Gewißheit mit den Magyaren beschäftigt;
- József Csapó (Nagyvárad/Großwardein/Oradea) hat das Recht von Volksgruppen auf Weltniveau erhoben; er ist Präsident des Nationalrates der Sekler geworden;
- Ottó Csámpai (Pozsony/Preßburg/Bratislava) hat mit seiner Arbeit die Ethnosoziologie entdeckt und mit deren Hilfe die vom ungarischen Mutterland abgetrennten Volksteile und deren Nationalbewußtsein untersucht;
- Lajos Csomor (Pákozd) hat bewiesen, daß Ungarns Heilige Krone ein einheitliches sakrales Kunstobjekt vorstellt;
- Ferenc Juba (Bécs/Wien), der Gründer des nach ihm benannten Ungarischen Marinemuseums, weist in seinen Werken wiederholt darauf hin, daß Ungarn einst auch eine Seemacht war;
- László Költő (Kaposvár) hat die awarisch-ungarische Kontinuität im Karpatenbecken nachgewiesen;
- József Lukács (Kassa/Kaschau/Kosice, Slowakei) hat aufgezeigt, daß die Awaren im Karpatenbecken die Landnahme von Árpáds Volk, d.h. der Magyaren unter Führung des Fürsten Árpád, erfahren haben, ferner daß die Slawen nur in sehr geringer Zahl auf diesem Gebiete lebten;

• Gyula Nagy (Pointe-Claire) hat in Kanada eine Stiftung ins Leben gerufen, damit Yaxiong Du (Beijing) die Methodik von Bartók & Kodály in Ungarn studieren konnte. Du entdeckte und lehrt weltweit, daß die eigentümliche ungarische Muttersprache der Musik ihre Parallelen einzig in Innerasien habe. Dies wurde von

• György Csajághy und dessen Gattin (Pécs) weiter entwickelt; sie weiteten ihre Forschungen auch auf die ungarischen Musikinstrumente aus. Die Erforschung der Instrumentalmusik wird von

• Lajos Pál (Tiszapéterfalva/Petrovo) fortgeführt;

• Kálmán Nagy (Budapest) hat in seinem Buch die erste authentische und fachgerechte Analyse der letzten ungarischen Landnahme wiedergegeben;

• László Sebestyén (Budapest) erbrachte aufgrund der Darstellung aller bekannter schriftlicher Überlieferungen in seinem Werk „Zur Verteidigung des Simon Kézai“ den Nachweis für eine skythisch-hunnisch-awarisch-magyarisch ethnische Kontinuität;

• István Szekeres (Budakalász) ist der einzig wirklich namhafte ungarische Erforscher der ungarischen Paläographie;

• Sándor Timaru-Kast (Ingelheim) ist ein einmalig bedeutender Forscher auf dem Felde der ungarisch-keltischen Beziehungen;

• József Zachar (Budapest) ist der erste wirkliche Vermittler der ungarischen Militärgeschichte.

Die zeitlich und räumlich unabhängige Arbeit zahlreicher weiterer Vereinsmitglieder hat heute dazu geführt, daß der über 150 Jahre andauernde Streit über die Frühgeschichte der Ungarn ihre Bedeutung eingebüßt hat. Es ist nun an der Zeit, neue Fachfragen zu stellen.

In den vergangenen Jahren hatte zwar nahezu jedes Vereinsmitglied Anteil am Erfolg, aber im Folgenden sollen nun doch ein paar Spitzenleistungen hervorgehoben werden: László Götz (St. Pölten) hat in seinem fünfbandigen Werk die Unhaltbarkeit der durch die Sprachwissenschaft vorgetragenen Theorie zur ungarischen Frühgeschichte aufgezeigt. Ferenc Cser (Sydney) faßte in seinem Buch all jene Tatsachen zusammen, die sowohl für die Genesis der ungarischen Sprache als auch des ungarischen Volkes im Karpatenbecken sprechen. Ákos Nagy (Adelaide) hat in seinem Buch nachgewiesen, daß die Blutgruppen B und AB für die Ungarn charakteristisch sind, daß diese Tatsache zwar wiederum typisch ist für die Völker Eurasiens, nicht aber für die heutigen Völker Europas. Hideo Matsumoto (Osaka) entdeckte die Bedeutung der Gene für die Frühgeschichte der Völker und fand das „fehlerhafte“ Gen der Japaner, das er bei zahlreichen eurasischen Völkern und bei den Ungarn nachzuweisen vermochte. Lajos Kazár (Melbourne) wies nach, daß auch die japanische Sprache ebenso einen Zweig der sog. ural-altaischen Sprachfamilie bildet wie das Ungarische. Rudolf Dudás (Vancouver) lehrt, wobei er der Beweisführung von Rawlinson & Lenormant folgte - die genannten beiden Gelehrten sind nicht Mitglieder unseres Vereins - , daß die von den Orientalisten als Sumerisch bezeichnete Sprache auch die Sprache der Skythen war; er lehrt diese Sprache. Mit der Hilfe von Kálmán Sárkány (Budapest) und Ferenc Juba (Bécs/Wien) gelang es, das „Tarih-i Üngürüs“ von Budapest nach Prag zu József Blaskovics - er übersetzte zwar diesen Text ins Ungarische, jedoch nicht den Volksnamen „üngürüs“! - zu überbringen: „Üngürüs“ aber bedeutet Ungarisch/Awarisch/Hunnisch/Skythisch. Diese Ur-Gesta bestätigen, daß die Üngürüs in drei Schüben in das Karpatenbecken kamen, erstmals in vorgeschichtlicher Zeit, als es noch keine schriftliche Überlieferung gab. Gyula Henkey (Kecskemét) hat unter anderem mit Hilfe von József Gódor (Kecskemét) & Pál Vilmos Sántha (Csikszereda/Seklerburg/ Miercurea Ciuc, Rumänien) in einem einheitlichen System das gesamte Ungarntum anthropometrisch vermessen und weist daher aufgrund seiner Daten von mehr als 40'000 Menschen nach, daß die Ungarn in 54,9 % anthropologisch eine Turk-Typik zeigen. Seine diesbezügliche Leistung ist einzigartig.

In der Novemberausgabe der Zeitschrift „SCIENCE“ aus dem Jahre 2000 (vol. 290, pg. 1155-1159) veröffentlichten 17 der namhaftesten Genetiker (von den USA bis in die Ukraine) die bisherigen Ergebnisse der europäischen Genforschung. Danach ist das älteste europäische Gen zwischen 40'000 und 35'000 Jahre alt. Sein häufigstes Vorkommen, nämlich 60 %, ist im Karpatenbecken zu finden; im westeuropäischen Muster ist sein Anteil verschwindend gering. Dieses Gen ist von den Ahnen der Ungarn mit der ersten Einwanderungsgruppen aus dem Süden hergebracht worden. Fast gleichzeitig erschien diese Gruppe in Sibirien und auch in Amerika. Diese Studie erstmals auf Ungarisch vorgestellt zu haben, ist das Verdienst von István Mihály Szabó, eines Mitgliedes des Ungarischen Akademie der Wissenschaften. Die Daten von Cser, Henkey und der Gen-Forscher - unter ihnen findet sich kein Ungar - und jene des „Tarih-i Üngürüs“ treffen sich in einem derart hohen Maße, daß die diesbezügliche Debatte eigentlich bereits so gut wie entgültig entschieden ist: Die Ungarn sind seit 40-35'000 Jahren im Karpatenbecken heimisch und gehören damit zu den ältesten Einwohnern Europas.

Wir kennen keine vergleichbare Organisation, wo immer, die in ihrer Benennung das Wort MAGYAR führt und auch nur ähnlich bedeutsame Ergebnisse vorzuweisen hätte, wie wir sie eben aufgeführt haben. Wir möchten betonen: Alles das haben wir aus eigener Kraft und ohne jedwede äußere Unterstützung erreicht.

Gott sei Dank!

Peter Lindegger (†)
Vizepräsident

György J. Csihák
Präsident

Ungarisch Historischer Verein Zürich
CH-8047 ZÜRICH
Postfach 502

Postkontonummer: Zürich 80 36214-1
IBAN elektronisch: CH1309000000800362141
IBAN Papierform: IBAN CH 13 0900 0000 8003 6214 1
SWIFT Code/BIC: POFICHBEXXX
Empfängerbank: Swiss Post, PostFinance, Nordring 8,
CH-3030 Bern
Clearing Number: 09000
Telephon +43/3352/31872
zmte@freemail.hu
www.zmte.org

BERNISCHES
HISTORISCHES
MUSEUM
D'HISTOIRE
DE BERNE

Hungarian Historical Society of Zurich (HHSZ)

Three times proposed for the René Descartes Prize of the European Commission

The Hungarian Historical Society of Zurich (HHSZ), established 1985, consists now of more than 93 members dealing with history, on 5 continents and in 21 countries. Mr. Peter Sager, former vicepresident of the European Parliament, belongs to our founding members. The objective of the Society is to further scientific research in history and in more or less strongly related topics (archeology, epigraphy, music, literature, population, antropology, language, religion, historical geography, toponyms, ethnology, ethnography, genetics, shipping, economy, fine arts etc.). Our activity is free of politics; based on purely scientific basis, is friendly, educational and definitely declared to be neutral .

We are a registered society in Switzerland and by the dications of the respective authorities, our activity is nonprofit-oriented and of general interest, consequently free of income tax (FD 16. 10. 86, AFD 86/10 506 Zurich).

In order to achieve the objective the Society endeavours

- a) to arrange regular meetings in several countries (e. g. Switzerland, Australia, Austria, Germany, Hungary, Slovakia, Rumania, Serbia etc.) with lectures of scientific nature and debates;
- b) to organise conferences on the Early and Medieval History. Until 2008 we have organised 20 meetings in 6 countries (Austria, Germany, Hungary, Spain, Switzerland, United Kingdom), each lasting for 7-8 days, performed and discussed 636 scientific lectures for more than 3142 participants from 20 countries and 4 continents;
- c) to implement so called "History Schools" (i.e. courses dealing with aforementioned scientific topics) for ethnic Hungarians, not only in Hungary but from the adjacent countries as well. Thus far 13 such courses were organized from 1992 to 2008 and each lasting for 7-8 days; performed and discussed were 246 scientific lectures for more than 2735 participants from 20 countries ;
- d) to organise regional conferences of the historians, each lasting for 3 days; (Odorheiu Secuiesc Rumania 1994, Komarno Slovakey 1994, Miercurea Ciuc Rumania 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, Rosenau Slovakey 2000, Decs Hungary 2000) there were performed and discussed 160 scientific lectures for 1561 participants from 7 countries;
- e) to organise conferences about history on three continents in 20 countries and in more than 200 cities where 1'600 presentations were shown more than 18 thousand people;
- f) to publish scientific papers or help such works to be published. We have already published our 52 books (also digitalized) in more then 70'000 samples and 8 more samples only digitalized item; 8 picture postcards - the books (partly) with synopses in English, French and German. All the books can be find on our website and in the Hungarian and in the European E-Library (download free of charges). We mail our books gratis to libraries: 300 exemplars in Hungary, about 100 in the neighbouring countries and 156 in 70 other countries. The participants of our schools and conferences get our proceedings gratis. The remaining exemplars become available for everybody in the bookshops.

According to a contract between our Society and the Military Academy "Miklós Zrínyi" in Budapest, we are official lecturer at this University. In cooperation with the University "János Kodolányi" in Székesfehérvár (Hungary), we also make extension training for the teacher of history, by the permission of the Hungarian Minister for Education (T 302460-780/1999, T 300730-1676/1999 and Nyt. sz.: 02-0008-04, Akkr. sz.: AL-0517).

Our activity finds a wide supporting echo in the written and electronic public media of the countries concerned and by the official authorities e.g. the Swiss Ambassador to Budapest and the Hungarian Minister for Culture and Education .

We enjoy a firm moral and modest financial support from a few towns (e.g. Miercurea Ciuc Rumania, Komarno Slovakia, Kaposvár, Decs, Tab, Tapolca etc. Hungary), comitates (e.g. Hargita Rumania, Veszprém Hungary) funds (e.g. Illyés Alapítvány, Hungary) and officials (Hungarian Ministry of Culture and Education), but the main part of costs will be taken upon by our members themselves, including at least a part of issuing the publications mentioned above.

We are serious debtors, our settled accounts are always correct. We have a professional bookkeeping system, controlled by our controllers regularly, our General Session held in each year and also by the official organs in Switzerland and Hungary. We have never had a conflict on this field.

We do not hope for any privilege of ourselves, or for results of short duration, but for those on the long run. We have been acting on the fields of mutual cooperation between the nations and do hope to be able to pave the way to the further cooperation between the European nations, especially in Middle-Europe.

Dr. György J. Csihák
president

Irène Loewengreen (†)
cashier

Prof. Dr. Peter Lindegger (†)
vice-president

CH-8047 ZÜRICH
Postfach 502

Postkontonummer: Zürich 80 36214-1
IBAN elektronisch: CH1309000000800362141
IBAN Papierform: IBAN CH 13 0900 0000 8003 6214 1
SWIFT Code/BIC: POFICHBEXXX
Empfängerbank: Swiss Post, PostFinance, Nordring 8,
CH-3030 Bern
Clearing Number: 09000

Telephon +43/3352/31872
zmte@freemail.hu
www.zmte.org

UNGARISCH HISTORISCHER VEREIN ZÜRICH

ZÜRICH MAGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET

SEKRETARIAT DER TREFFEN ZUR FRÜHGESCHICHTE DER UNGARN

MAGYAR ÖSTÖRTÉNETI TALÁLKOZÓK TITKÁRSÁGA

CH-8047 Zürich, Postfach 502 • Postscheckkonto: Zürich 80 36214-1

BIC: POFICHBEXXX; IBAN: CH 13 0900 0000 8003 6214 1

Empfängerbank: Swiss Post, PostFinance, Nordring 8, CH-3030 Bern Clearing Number: 09000

www.zmte.org, zmte@freemail.hu

Präsident/Elnök: Dr. György J. Csihák • *Telefon:* +43/3352/31872

Gemeinnütziger Verein. Svájci Közérdekű Egyesület

Kapcsolati cím Magyarországon:

Vitéz Rihmer Aurél • H-1027 Budapest, Bajvívó utca 4. • *Telefon:* +36/1/3256643

granasztói@yahoo.com

Dreimal nominiert für den „René Descartes Price“ der Europäischen Union

Háromszor jelölve az Európai Unió „René Descartes” díjára

Nyilvános előadás Budapesten minden hónap utolsó előtti csütörtökjén 17 órakor

H-1051 Budapest, Arany János u. 10. *Telefon:* +36/1/354-3400 és még több városban

www.aranytiz.hu aranytiz@aranytiz.hu

Asztaltársaságaink - Unsere Tafelrunden

AUSTRALIA

István Nagy (Adelaide)

2/13 Lassie Ave.,

Windsor Gardens SA 5087

T: +61/8/83678581

vandomis@webmedia.com.au

Géza Katona (Hobart)

11 Zomay Ave., Dynnyrne 7005

Tasmania

T: +61/3/62233174

katona@tasmail.com

József Kozsik (Melbourne)

9 Hilbert Courth

East Oakleigh Vic. 3166

T: +61/3/95684590

Károly Gerecs (Sydney)

13 Bangalla Road

Concord West NSW 2138

T: +61/2/97431748

gerecs@tpg.com.au

gerecs@hotmail.com

AUSTRIA

László Kelemen

A-7501 Unterwart 300

T: +43/3352/312870

E-levél: office@umiz.at

MAGYARORSZÁG

vitéz Rihmer Aurél

H-1027 Budapest,

Bajvívó u. 4.

T: +36/1/3256643

granasztói@yahoo.com

NEUSEELAND

Steven Andras Toth

12 Webb Street, Christchurch

T: +64/3/3557448

ROMANIA

László Barabási

Széki út 157,

RO-530203 Miercurea Ciuc

T: +40/98/302501

barabasil@freemail.hu

SERBIA

Lajos Szabó

Uskočka br. 109.

SRB-24000 Subotica

T: +381/64/4113399

empe@tippnet.co.rs

SLOWAKIA

Kornélia Csala

Másiarska 59

SK-040 01 Košice

T: +421/55/6223198

+421915930638@orangemail.sk

Dr. Ottó Csámpai

Vyšehradská 13

SK-851 06 Bratislava

T: +421/903/453514

csottoster@gmail.com

Zoltán Beke

Dovčiková 1

SK-048 01 Rožnava

T: +421/905/968338

beke@pobox.sk

SWEDEN

Frigyes Hutter

Kantyxegängen 8

SE-42147 Västra Frölunda

(Göteborg)

T: +46/31/479789

frigveshutter@hotmail.com

ZÜRICH MAGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET ERDÉLYI ASZTALTÁRSASÁGA

ALULIROTTAK, A MAI NAPON MEGALAPITJUK A ZÜRICH MAGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET ERDÉLYI ASZTALTÁRSASÁGÁT.

TÁRSASÁGUNK CÉLJA EGYMÁST TISZTELETBEN TARTVA, A KÖLCÖNÖS MEGÉRTÉS SOK ÉVSZÁZADOS ERDÉLYI HAGYOMÁNYAI ALAPJÁN, AZ EGYESÜLET TEVÉKENYSÉGÉNEK TÁMOGATÁSA, AZ EGYESÜLET NYILATKOZATA ÉS HÁZIRENDJE SZELLEMEBEN,

TÁRSASÁGUNK MINDENKI ELŐTT NYITOTT, HA ELFOGADJA EZT A MAGATARTÁST,
KOLOZSVÁR, 1999, FEBRUÁR 28.

BALÁZS LAJOS, CSIKSZEREDA
BERGOU JÁNOSNÉ, BUDAPEST
BIRÓ DONÁT, SZÁSZRÉGEN
CSAPÓ JÓZSEF, NAGYVÁRAD
CSÁMPAI OTTÓ, POZSONY
CSEDŐ CSABA ISTVÁN, CSIKSZEREDA
CSIHÁK GYÖRGY, ZÜRICH
DEÁK ÁRPÁD, KOLOZSVÁR
DOMOKOS LEVENTE, SZÉKELYKERESZTŰR
FARAGÓ JÓZSEF, KOLOZSVÁR
GÁBOR DÉNES, KOLOZSVÁR
GAGYI BALLA ISTVÁN, KOLOZSVÁR
HERÉNYI ISTVÁN, BUDAPEST
JANITSCHKEK JENŐ, KOLOZSVÁR
JUBA FERENCZ, BÉCS
KISS ÁRMÁND, MAROSVÁSÁRHELY
KIRÁLY EDIT, NAGYENYED

KOVÁCS ISTVÁN, KÉZDIVÁSÁRHELY
LÖRINCZ LÁSZLÓ, NAGYENYED
NYESŐ JÓZSEF, KONSTANZ
PALKÓ ATTILA, KOLOZSVÁR
PÁLL ZSUZSANNA, GYERGYÖCSOMAFALVA
PILlich LÁSZLÓ, KOLOZSVÁR
SÁNTHA PÁL VILMOS, CSIKSZEREDA
STARMÜLLER GÉZA, KOLOZSVÁR
IFJ. STARMÜLLER GÉZA, KOLOZSVÁR
SZABÓ ZSOLT, KOLOZSVÁR
SZÁDECZKY-KARDOSS IRMA, BUDAPEST
SZONDI ZOLTÁN, KOLOZSVÁR
SZÖCS ISTVÁN, KOLOZSVÁR
TÖVISSY JÓZSEF, KOLOZSVÁR
UGOCSI DANI D. PÁL, LONDON
WOLF RUDOLF, KOLOZSVÁR
ZOLTÁNI KLÁRA, SEPSISZENTGYÖRGY

CIMÜNK: c/o FUNDATIA BIBLIOTECARA HELTAI GASPÁR
3400 CLUJ-NAPOCA, ROMANIA, CLINICILOR NR. 18

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Felsőőri Asztaltársasága

Alulírottak, a mai napon megalapítjuk a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Felsőőri Asztaltársaságát.

Társaságunk célja egymást tiszteletben tartva, a kölcsönös megértés sok évszázados magyar hagyományai alapján, az egyesület tevékenységének támogatása, az egyesület nyilatkozata és házirendje szellemében.

Társaságunk mindenki előtt nyitott, ha elfogadja ezt a magatartást

Felsőőr / Oberwart, 2000. Augusztus 5.

Almási Gábor, In den Auwiesen 2., 68723 Oftersheim Németország

Beke Zoltán, 04801 Roznava (Rozsnó) Dovcikova 1., Szlovákia, Tel: 00421 942 7345806

Borsos P. Anikó, Pinkafeld, Ausztria, Tel: 0676 3108627

Csámpai Ottó, 85106 Bratislava, Vosehradská 13-Sk, Tel: 429 7 63 826 228

Cser Ferenc, 5135 Tampgue. Cheltenham, Vic 3192 Australia 0061 39 58577 830

Csihák György, 7400 Oberwart, Panoramaweg 14., 03352 31872

Dani Pál (London,GB), H-5000 Szolnok, Kedves sor 18 / A., Tel: 0036 56 341 1811

Dolnics Zoltán, 3534 Miskolc, Kandó Kálmán u.24. II / 1., Tel: 0036 46 338 839

Herényi István, H-9726 Velem, Budapest VII. Wesselényi u. 40 III. 50

Juba Ferenc, A-1080 Wien, Josefgasse 12., Tel: 01 40 77895

Kelemen László, 7501 Unterwart 300, Ausztria, Tel.: 03352 38788 - 0676 4895805

Lukács József, 04001 Kosice (Kassa) Juzna T.R.c 22, Szlovákia, Tel: 00421 95 767947

Michael Ratz 7400 Oberwart L. Bohnzeile 1 / b., Tel.: 03352 34444

Németh József 8300 Tapolca, Béke utca 16., Tel: 0036 87 323 350

Pnadula Attila, 1072 Budapest, Akácfa utca 6., Tel: 34 24 281

Töttössy Péter, 8171 Balatonvilágos Mathiász ltp. 12/1 , Tel: 0036 88 446120

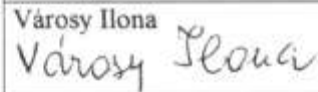
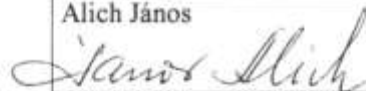
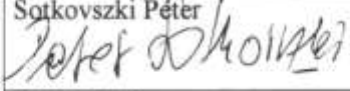
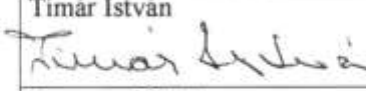
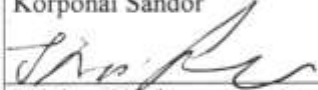
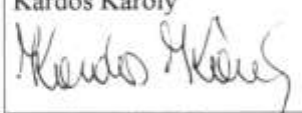
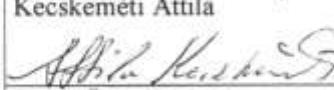
Zoltáni Klára, 4000 Sepsiszentgyörgy, Hőközpont sétány 17/A/8
Románia, Tel: 0040 67 316538

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület, Svédország, Göteborgi Asztaltársasága

Alapító dokument a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (ZMTE) Göteborgi, Svédországi Asztaltársaságát (ZMTESGA) illetően.

Alulírottak, a mai napon megalapították a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Göteborgi, Svédországi, Asztaltársaságát. Társaságunk célja a magyar történelem tudományos kutatásának elősegítése, valamint, a ZMTE alapszabályát elfogadva, és a kölcsönös megértés szellemében támogatni a ZMTE tevékenységeit. Társaságunk, valamint rendszeres találkozóink, mindenki előtt nyitott, ha elfogadja a felül megfogalmazott célkitűzést.

Göteborg, Svédország, 2002, szeptember 26.

Hutter Frigyes 	fogtechnikus SE	Kantyxegängen 8, 421 47 Västra Frölunda tel: +46 31 479789 <u>Összehívó személy</u>
Városy Ilona 	tisztviselő	Övre Halleg. 30 417 13 Göteborg tel: +46 31 510054
Alich János 	könyvelő	Timg. 2 415 08 Göteborg tel: +46 31
Sotkovszki Péter 	Dr. műszaki egyetemi tanár, kutató	Gamla Björnlandav. 24 417 20 Göteborg tel: +46 31 518630
Timár István 	kisiparos	Ingegärds v. 5 421 68 Västra Frölunda tel: +46 31 294473
Korponai Sándor 	csoportvezető Volvo	Badvädersg. 17, 418 36 Göteborg tel: +46 31 543304
Kardos Károly 	Tech. Lic. egyetemi tanár, magánvállalkozó, a Göteborgi Magyar Egyesület elnöke	Vällsjöv. 21, 435 43 Pixbo tel: +46 31 881037 070 5592426
Kecskeméti Attila 	mérnök, magánvállalkozó	Frälsögårdsd. 7A, 431 42 Mölndal tel: +46 31 875034
Sigge Östertjärn	mérnök Volvo	Västerslänt 4, 424 35 Angered tel: +46 31 301687

Alulírottak, a mai napon megalapítjuk
a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

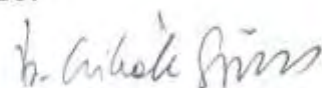

Délvidéki Asztaltársaságát

Társaságunk célja egymást tiszteletben tartva,
a kölcsönös megértés a sok évszázados délvidék
hagyományai alapján, az egyesület tevékenységének
támogatása, az egyesület nyilatkozata és házirendje
szellemében.

Szabadka, 2003 március 26.

Társaságunk mindenki előtt nyitott,
ha elfogadja a következő magatartást.

ALAPÍTÓK

Balog Tibor - Szabadka

Farkas Béla - Becse

Mgr. Pál Tibor, történész - Temerin

Mgr. Györe Zoltán, történész - Újvidék

Horváth József, helytörténész Szabadka

Pintér József, helytörténész - Szenttamás

Rózsa Péter, történész - Bácsföldvár

Szabó Lajos - Szabadka

Dr. Csihák György - Zürich

Matuska Márton, újságíró - Újvidék

Dr. Vajda Gábor, irodalomtörténész - Szabadka

Varnyú Ilona, nyelvművelő - Becse

Dr. Csámpai Ottó - Pozsony

Cser Ferenc - Melbourne

Mgr. Dani Pál - London

Cpt.Dr.Dr. Juba Ferenc - Bécs

Mgr. Sántha Pál - Csíkszereda

Dr. Zachar József - Budapest

cím

SZABÓ LAJOS, 24000 Szabadka, Partizán bázis út 17.
tel 00 381 24 547 504 e-mail gsepsey@tippnet.co.yu

Nagyrendezvényeink védnökei

Ács János (Tapolca) 1999
Arady Erik (Sydney) 1993
Balázs Lajos (Csikszereda) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
Balogh Jánosné (Mártély) 2006
Baráth Tibor (Montreal) 1986
Beder Tibor (Csikszereda) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
Bene László (Budapest) 2003
Béndeke József (Budapest) 2003
Béres Judit (Budapest) 2006
Boda József (Budapest) 2003
Bökönyi István (Budapest) 2003
Caratsch Claudio (Bern) 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
Cey-Bert R. Gyula (Bangkok) 1989, 1990, 1991, 1992, 1993
Csabai Lászlóné (Nyíregyháza) 2004
Csámpai Ottó (Pozsony) 1997
Csapó József (Nagyvárad) 1997, 1998, 1999, 2001, 2003, 2004, 2006, 2007
Csedő Csaba István (Csikszereda) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
Cser Ferenc (Mebourne) 2003, 2004, 2006
Csere Sándor (Tapolca) 1998, 1999, 2001, 2006
Csihák György (Zürich) 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2001, 2007
Csoknyai Péter (Oberwart) 1989
Csontos János (Debrecen) 2004
Csoóri Sándor (Budapest) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
Dahinden B. Max (Bern) 1994
Dani D. Pál (London) 1986, 1988, 1993
Darai Lajos Mihály (Kápolnásnyék) 2001, 2004, 2006, 2007
Demény Lajos (Bukarest) 1996, 1998
Dióssy László (Veszprém) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
Du Yaxiong (Beijing) 1989, 1990, 1991
Egyed Ákos (Kolozsvár) 1995
Entz Géza (Budapest) 1994
Farág József (Kolozsvár) 1998, 2003, 2004
Farkasch Dániel (Bad Homburg) 1986
Ferenczi István (Kolozsvár) 1995, 1996
Ferenczy Ferenc (Székelyudvarhely) 1994, 1996
Fodor Gábor (Budapest) 1995
Frisnyák Sándor (Nyíregyháza) 2003, 2004, 2006, 2007
Galambos Ferenc (Unterwart) 1989
Gazda László (Nyíregyháza) 2004
Gedai István (Budapest) 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
Gonda Ferenc (Budapest) 1987
Götz László (St. Pölten) 1990, 1991
Gulyás Ferenc (Köln) 1990
Gyenesei István (Kaposvár) 1993, 1994, 1999
Gyenge Imre (Oberwart) 1989
Györfly-Villám András (Tapolca) 2004
Gyulay Endre (Szeged) 1999, 2001, 2003, 2004, 2006
Hajós Ferenc (Ljubljana) 1997, 1998, 1999
Hallay István (Toronto) 1986
Hámory József (Budapest) 1999
Hiller István (Budapest) 2004
Holló József Ferenc (Budapest) 2004
Horváth Gyula (Zalaegerszeg) 1996, 1997, 1998
Ignác István (Budapest) 2003
Ipóth Barnabás (Komárom) 1994
Juba Ferenc (Bécs) 1987, 1988, 1989, 1992
Juhász Ferenc (Budapest) 2004
Kállay István (Budapest) 1993
Kazár Lajos (Canberra) 1993, 1994

Keszegh István (Komárom) 1994
 Kobza Dániel (Brisbane) 1988
 Kolber István (Kaposvár) 1995, 1996, 1997, 1998
 Kovács Sándor (Székelyudvarhely) 1994, 1996
 Költő László (Kaposvár) 1993
 Kötő József (Kolozsvár) 1994
 Krajczár Gyula (Komárom) 1994
 Kuti Csaba (Veszprém) 1999, 2001
 László Gyula (Budapest) 1986
 Lászlóffy Pál (Csikszereda) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
 Lázár János (Hódmezővásárhely) 2007
 Mádl Ferenc (Budapest) 1994, 1999, 2001
 Magyar Bálint (Budapest) 1996, 1997, 1998, 2004, 2006
 Márfi Gyula (Veszprém) 1997, 1998, 1999
 Márkus Mihály (Veszprém) 1994
 Mehrle Tamás (Fribourg) 1987
 Mezey Ervin (Buchs) 2004
 Mikó Jenő (Pozsony) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2001, 2003, 2004
 Missura Tibor (St. Gallen) 1991
 Molnár László (Sopron) 1991
 Nádasz Erzsébet (London) 1988
 Nádasz T. Jenő (London) 1988, 1989, 1990, 1991, 1992
 Nagy Ákos (Adelaide) 1988, 1993
 Nagy János (Budapest) 2004
 Nagy Kálmán (Budakeszi) 1993, 2004, 2006, 2007
 Németh Gábor (Szentendre) 1992
 Németh Imre (Érsekújvár) 2004
 Németh Zsolt (Budapest) 1999
 Pál Béla (Budapest) 2004
 Pál János (Budapest) 2004
 Pálfi Dénes (Zalaegerszeg) 1994, 1995
 Pandula Attila (Budapest) 1992
 Pásztor István (Komárom) 1994
 Pataki Imre (Csikszereda) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998
 Patrubány Miklós (Budapest) 2001
 Pokorni Zoltán (Budapest) 1999, 2001
 Pražak Richárd (Brno) 1997, 1998, 1999
 Racz Michael (Oberwart) 1989, 1994
 Rojkoné Bakos Ibolya (Bern) 1986, 1987, 1988
 Sági Károly (Keszthely) 1994
 Salgó László (Budapest) 2003
 Sántha Pál Vilmos (Csikszereda) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
 Sebestyén László (Budapest) 1988, 1992
 Sibak András (Tapolca) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998
 Somogyi Győző (Salföld) 1999
 Stamler Imre (Somogyjád) 1993
 Stumpf István (Budapest) 1999
 Szabados Péter (Kaposvár) 1993, 1994
 Szabó István Mihály (Budapest) 2004, 2006, 2007
 Szabó János (Budapest) 2001
 Szabó Miklós (Budapest) 2001, 2003, 2004, 2006, 2007
 Szendi József (Veszprém) 1994, 1995, 1996
 Szederkényi Tibor (Szeged) 2007
 Szita Károly (Kaposvár) 1995, 1996, 1997, 1998, 1999
 Tabajdi Csaba (Budapest) 1995, 1996, 1997, 1998
 Tüttő György (London) 1988, 1996, 1997, 1998, 1999, 2001, 2003, 2004, 2006, 2007
 Váralljai Csocsán Jenő (Oxford) 1988
 Varga László (Zalaegerszeg) 1999
 Weiersmüller Rudolf (Bern) 2001, 2003, 2004
 Zachar József (Budapest) 1998, 1999, 2001, 2003, 2007
 Zichy Irène-Henriette (Stockholm) 1986, 1987, 1992
 Zongor Gábor (Veszprém) 1994, 1995

A ZÜRICH MAGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET MAGYAR TÖRTÉNELMI ISKOLÁI

- 1) *Szeged, 1992. augusztus 23-29.*
Szervező: Fejes Pál
A Magyar őstörténet-kutatás és írott forrásai, nemzeti szimbólumaink (4. sz. kiadvány ISBN 963 8465 00X)
- 2) *Tab, 1993. augusztus 15-21.*
Szervező: Darai Lajos
A történelemkutatás módszertana, magyar őstörténet, magyar ősműveltség.
Műveltségünk keleti kapcsolatai, középkori és újkori történelmünk (9. sz. kiadvány ISBN 963 04 44135)
- 3) *Tapolca, 1994. augusztus 13-20.*
Szervező: Pandula Attila
Helyünk és szerepünk a Kárpát-medencében, Közép-Dunántúl, Veszprém megye, Balaton-felvidék
(15. sz. kiadvány ISBN 963 85 274 12)
- 4) *Tapolca, 1995. augusztus 13-20.*
Szervező: Pandula Attila
A Kárpát-medence népei (17. sz. kiadvány ISBN 963 85274 8 X)
- 5) *Tapolca, 1996. augusztus 11-18*
Szervező: Pandula Attila
A keresztény egyházak és történelmi szerepük a Kárpát-medencében (20. sz. kiadvány ISBN 963 85684 1 0)
- 6) *Tapolca, 1997. augusztus 10-17.*
Szervező: Pandula Attila
A nemzetállamtól az övezetek Európájába a 20. században (50. sz. kiadvány ISBN 963 9349 11 9)
- 7) *Tapolca, 1998. augusztus 1-8.*
Szervező: Pandula Attila
Az 1848-1849-es magyarországi polgári forradalom és szabadságharc (31. sz. kiadvány ISBN 963 86100 5 0)
- 8) *Tapolca, 1999. augusztus 1-8.*
Szervező: Pandula Attila
Az első világháború és magyar történelmi következményei (1914-1921) (42. sz. kiadvány ISBN 963 9349 02 X)
- 9) *Felsőőr-Oberwart, 2000. augusztus 6-8.*
Szervező: Pandula Attila
Az 1930-as évek magyar műveltsége (41. sz. kiadvány ISBN 963 86100 3 4)
- 10) *Szentendre, 2001. augusztus 5-12.*
Szervező: Pandula Attila
A második világháború és történelmi következményei Magyarország szempontjából (1939-1949)
(35. sz. kiadvány ISBN 963 86100 6 9)
- 11) *Budapest, 2003. augusztus 3-9.*
Szervező: Boda József
A magyar polgári rendvédelem a 19. és 20. században (magyar csendőrség, rendőrség, büntetés-végrehajtás, határőrség, vám- és pénzügyőrség, koronaőrség) (43. sz. kiadvány ISBN 963 9349 06 2)
- 12) *Nyíregyháza, 2004. július 25 - augusztus 1.*
Szervező: Bene János, Nagy Kálmán, Pál János
A magyar huszárság fejlődéstörténete (45. sz. kiadvány ISBN 963 9349 07 0)
- 13) *Mártély, 2006. július 9-15.*
Szervező: Zachar József
1456 Nándorfehérvár – 1606 Zsitvatorok – 1956 Budapest (53. sz. kiadvány)

AJÁNLÓ

**A Kodolányi János Főiskola (KJF)
és a
Zürichi Magyar Történelmi Egyesület
(ZMTE)**

ajánlja, szervezi és lebonyolítja

**a magyar történelem tanításának
tartalmi és módszertani megújítása**

c. programot
a Magyar Köztársaság oktatási minisztere
T 300730-1676/1999 sz. alapítási és
T 302460-780/1999 sz. indítási engedélyével

(Nyt. sz.: 02-0008-04; Akkr. sz.: AL-0517)
általános- és középiskolai történelemtanárok
számára.

Megszervezhető bármely településen, ahol
megfelelő hely és legalább 20 hivatalos jelentkező
van. A szomszédos országokban az oktatók
költségének egy részét a két szervező intézmény
vállalja.

A legjobb vizsgázók bekerülhetnek
oktatóink közé, előadhatnak a ZMTE
iskoláiban, történelmi találkozóin,
előadásuk rangos kiadványba kerülhet.

**A továbbképzés időtartama 120 óra,
díja 58'600,- Ft/fő.**

**Kérje ingyenes, részletes
tájékoztatónkat
és tantervünket:**

dr. Darai Lajos Ph.D.,
főiskolai tanár, a továbbképzés felelőse

Kodolányi János Főiskola
H-8000 Székesfehérvár, Fürdő út 1.
Telefon: +36 (22) 543-300, +36/30/9892320
lmdarai@mail.kodolanyi.hu
www.kodolanyi.hu

Tanterv*

- **A történelemkutatás módszertana** (10 ea + 10 gy)
 - régészet, őstörténet, családtörténet, antropológia, rétegzett térképek, zenetörténet, írott források stb.
- **Magyar őstörténet kutatás** (10 ea + 10 gy)
 - nyelvtudomány, régészet, embertan, genetika, néprajz, finn-ugor elmélet, sumer-magyar rokonság, szkíta, hun, avar őstörténeti örökség, az ősi magyar állam stb.
- **Középkori és újkori történelmünk** (16 ea + 12 gy)
 - a több honfoglalás, könnyűlovasság, hadjárataink, Szt. István és a Szent Korona, a magyar állam, Hunyadi Mátyás, Dózsa György, a török kor, Habsburgok, 1848-1849, kiegyezés, az első és a második világháború és következményei, 1956 stb.
- **Művelődéstörténet** (10 ea + 10 gy)
 - ősi műveltségünk, világképünk, jelek, jelképek, nyelvünk, írásunk, zenénk, ősvallásunk, címerünk és nemzeti színeink, állami- és közösségi jelképeink stb.
- **Műveltségünk keleti és nyugati kapcsolatai** (10 ea + 10 gy)
 - nyelvünk, népmeséink, népzeneink és ősvallásunk keleti kapcsolatai és párhuzamai, a magyar konyha, bizánci és római hatások, a magyar lovagság, reneszánsz, vallási türelem, viselet és tánc stb.
- **Összefoglaló áttekintés** (4 ea + 2 gy)
- **Módszertani tanulságok** (2 ea + 1 gy)
- **Tartalmi következtetések** (2 ea + 1 gy)

Írásbeli és szóbeli vizsga az elhangzottak, valamint a kötelező szakirodalom alapján.

* Az oktatási miniszter által hitelesített oktatási program

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület
Tudományos Tanácsa
az oktatási miniszter által jóváhagyott tanterv és
tananyag összeállítója, a továbbképzés szervezője
és előadói:

Elnök:

dr. Zachar József D. Sc.

történész, egyetemi tanár, Budapest,

Titkár:

dr. Bérczi Szaniszló C. Sc. csillagász,
fizikus, ELTE docens, Budapest

dr. Csihák György közgazdász, történész, a ZMTE
elnöke, Zürich

dr. Darai Lajos C. Sc. filozófus, MTA bizottsági
tag, főiskolai tanár, KJF, Székesfehérvár

dr. Szabó A. Ferenc C.Sc. politológus, egyetemi
tanár, Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem,
Budapest

Tag:

dr. Csámpai Ottó Ph. D. etnopszichológus, hab.
egyetemi docens, Nagyszombati Egyetem,
Pozsony

dr. Frisnyák Sándor D.Sc. történelmi földrajzos,
egyetemi tanár, Nyíregyháza

dr. Gedai István C. Sc. a Magyar Nemzeti
Múzeum ny. Igazgatója, Veresegyház

dr. Harai Dénes Ph. D. egyetemi tanár, főigazgató,
Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem,
Budapest

dr. Költő László megyei múzeumigazgató,
Kaposvár

Nagy Kálmán ny. huszárezredes, hadtörténész,
Budakeszi

vitéz Rihmer Aurél könyvtáros, történész,
Budapest

Slavics Magdolna Mr. Sc. Ph., Szabadka

dr. Szabó István Mihály mikrobiológus, az MTA
rendes tagja, ny. tanszékvezető egyetemi tanár,
Budapest

dr. Szederkényi Tibor D. Sc.

a földtudomány doktora, egyetemi tanár, Pécs

dr. J. Újváry Zsuzsanna C. Sc.

történész, PPKE, BTK egyetemi docens,
Budapest

dr. Vizi László Tamás Ph. D. történész,
tanszékvezető főiskolai docens, KJF,
Székesfehérvár

az oktatásban résztvevő további személyek:

dr. Botlik József Ph. D. történész, egyetemi
docens, PPKE, BTK, Piliscsaba

dr. Cey-Bert R. Gyula pszichológus, a
Gasztronómiai Világszövetség elnöke,
Bangkok, tanszékvezető főiskolai tanár, KJF,
Siófok

Csajághy György

zenetanár, népzene kutató, tárogatóművész, Pécs

Csajághyné Duha Julianna

zenetanár, népzene kutató, kürtművész, Pécs

dr. Csapó József C. Sc. biológus, ny. szenátor,
Nagyvárad

dr. Cser Ferenc D. Sc. vegyész, Melbourne

Csomor Lajos aranyműves, Pákozd

dr. Csurgai-Horváth József levéltárigazgató,
Székesfehérvár

dr. Demeter Zsófia C. Sc. történész, főiskolai tanár,
KJF, múzeumigazgató, Székesfehérvár

Dolnics Zoltán történész, Miskolc

Dudás Rudolf nyelvész, Vancouver

dr. Földesi Margit Ph.D. történész, egyetemi
docens, Pázmány Péter Tudományegyetem,
Budapest

Dr. Halabuk József történész, Budapest

dr. Henkey Gyula C.Sc. antropológus, Kecskemét

Kassai Lajos íjkészítő, sportoló, Kaposmérő

dr. Kálnási Árpád Ph.D. nyelvész, KLTE,
Debrecen

Dr. Kókai Sándor Ph.D. történelmi földrajzos,
tanszékvezető h., Nyíregyháza

dr. Kovács Imre Endre perjel, Csorna

dr. Lukács László D. Sc. néprajzos, főiskolai tanár,
KJF, Székesfehérvár

dr. Magyar Kálmán régész, Kaposvár

Marton Veronika nyelvtanár, Győr

Mesterházi Zsolt magyar órkutató, Budapest

dr. Pandula Attila Ph.D.,
ELTE BTK docens, Budapest

dr. Rókuszfalvy Pál D.Sc.

pszichológus, ny. egyetemi tanár, Budapest

Sancz Klára Lujza ny. muzeológus, Budapest

dr. Süli-Zakar István C.Sc.

történelmi földrajzos, tanszékvezető egyetemi
tanár, Debrecen

dr. Szakály Sándor D. Sc.

hadtörténész, KJF, Székesfehérvár

dr. Sallai János C.Sc. hadtörténész, Budapest

dr. Szegfű László C.Sc.

történész, tanszékvezető főiskolai tanár, Szeged

dr. Szerencsés Károly C. Sc. történész, egyetemi
docens, Pázmány Péter Tudományegyetem,
Budapest

Szekeres István írástörténet kutató, Budakalász

dr. Szabó József Ph. D. hadtörténész, Budapest

dr. Szabó Péter C. Sc. történész, KJF rektor,
Székesfehérvár

dr. Timaru-Kast Sándor orvos, Ingelheim

dr. Váralljai Csocsán Jenő egyetemi tanár, Oxford

Záhonyi András

kutatója,

ősi írások
Budapest

A **Kodolányi János Főiskola** 1992-ben alakult, Magyarországon az első, humán képzést folytató, nem állami és nem egyházi felsőoktatási intézmény. Fenntartója Székesfehérvár Megyei Jogú Város Közgyűlése által létesített Önálló Főiskolai Közalapítvány. A főiskola előbb angol, francia és német nyelvtanári, majd idegenforgalmi és szálloda szakos közgazdász, gazdálkodási szakos közgazdász, valamint kommunikáció szakos diplomát adó képzéseket folytatott. Legújabbán már nemzetközi kapcsolatok, valamint vendéglátó és szálloda szak is indult.

A főiskola székesfehérvári, nyíregyházi, orosházi, budapesti, fürstenfeldi, valamint siófoki helyszínén a hallgatók száma meghaladja a kilencet.

Az itt meghirdetett továbbképzés célja:

(0140021)

a legújabb magyar történeti kutatásoknak a történelemoktatásban hasznosítható megismertetése; a 21. században megfelelő oktatási, kutatási módszertan elsajátításának elősegítése; a nemzettudat és a nemzeti történelemtudat történelemtanárok számára szükséges színvonalú közvetítése; állásfoglalás és mintaadás; a történelemtanítás tartalmi kérdéseinek, valamint nemzetközi vonatkozásainak tisztázására.

Előfeltétel:

főiskolai, vagy egyetemi diploma.

A **Zürichi Magyar Történelmi Egyesület** svájci közérdekű intézmény, 1985-ben alakult, székhelye Zürich. Az elfogulatlan, szabad történelemkutatás eszményét tűzte maga elé, s mint ilyen, az egyetemes magyarság egyetlen független tudományos kutatóműhelye. Tevékenységéhez a fordulat óta minden magyar államfő és oktatási miniszter írásban gratulált.

Néhány adat az egyesületről:

5 világrész 21 országában 254 felvett tag

8 országban 43 nagyrendezvény több, mint 25 ezer résztvevővel

60 kötet könyv mintegy 70'700 példányban, minden magyarországi nagy könyvtárban és további 70 ország 156 könyvtárában

rendszeres, havonkénti előadások a világ több városában

történelemoktatás a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen, Budapesten

asztaltársaság a következő városokban:

Adelaide, Budapest, Christchurch, Csíkszereda (Miercurea Ciuc), Felsőőr (Oberwart), Göteborg, Hobart, Kassa (Košice), Kolozsvár (Cluj-Napoca), Marosvásárhely (Tg. Mures), Melbourne, Pozsony (Bratislava), Rozsnyó (Rožnava), Szabadka (Subotica) Sydney

Cím: 8047 Zürich (Svájc), Postfach 502

zmte@freemail.hu www.zmte.org

TESTIMONIUM

EDITUM

ET SUPREMA SCHOLA UNIVERSITARIA ALBA REGIENSI

„JOANNES KODOLÁNYI”

ET „SOCIETATE RERUM HISTORICARUM HUNGARICARUM TURICENSI”

CURANTIBUS

PARTICIPI DOCTRINAE SUB TITULO

„DE DISCIPLINA RERUM HISTORICARUM HUNGARICARUM ET VIA ET RE
REVISENDA”

ARGUMENTA HUIUS ERUDITIONIS DESCRIPTIONI CONGRUUNT, QUAE PERMISSIONE INSTITUTIONIS
CONDENDAE

T 300730-1676/1999 ATQUE EFFICIENDAE T 302460-780/1999 MINISTRO RERUM AD DISCIOLINAS ET STUDIA
PERTINENTIIUM REI PUBLICAE HUNGARICAE.

DOCTRINAE STUDIOSAE/-O

Bata Rózsa

NATAE/-O DIE

17.

MENSE

December

ANNO

1973.

SOLI NATALI

Zenta

NOMINATA/-US OFFICIA PRAESCRIPTA DOCTRINAE EXPLEVIT.

ET ALBA REGIA ET TURICI DATUM

13. Decembei 2008.

KODOLÁNYI
JÁNOS
FŐISKOLA

.....
DR. GEORGUS J. CSIHÁK,
SOCIETATIS RERUM HISTORICARUM
HUNGARIACARUM TURICENSIS H. T. PRAESES

.....
DR. PETRUS SZABÓ,
SUPREMAE SCHOLAE UNIVERSITARIAE
ALBA REGIENSIS RECTOR MAGNIFICUS

Nyt. sz.: 02-0008-04

Akk. sz.: ALF-025

Minta

Diploma latinul – amit Magyarkanizsán kiadtunk 2008-ban

TANÚSÍTVÁNY

MELYET KIADTUNK A

KODOLÁNYI JÁNOS FŐISKOLA ÉS A
ZÜRICH MGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET
SZERVEZÉSÉBEN LEBONYOLÍTOTT
„A MAGYAR TÖRTÉNELEM TANÍTÁSÁNAK
TARTALMI ÉS MÓDSZERTANI MEGÚJÍTÁSA”
CÍMŰ KÉPZÉS RÉSZTVEVŐJÉNEK.

A KÉPZÉS TARTALMA A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG OKTATÁSI MINISZTERE
T 300730-1676/1999. SZ. ALAPÍTÁSI ÉS T 302460-780/1999. SZ.
ENGEDÉLYÉVEL RENDELKEZŐ PROGRAMMAL MEGEGYEZŐ.

NÉV: Bata Róza

SZÜLETÉSI ÉV: 1973. HÓ: december NAP: 17.

SZÜLETÉSI HELY: Zenta

NEVEZETT A KÉPZÉSI PROGRAMBAN ELŐÍRT KÖTELEZETTSÉGÉNEK ELEGET TETT.

SZÉKESFEHÉRVÁR-ZÜRICH 2008. december 13.

.....
DR. CSIHÁK J. GYÖRGY
ELNÖK
ZÜRICH MGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET

.....
DR. SZABÓ PÉTER
REKTOR
KODOLÁNYI JÁNOS FŐISKOLA, SZÉKESFEHÉRVÁR

Nyt. sz.: 02-0008-04

Akk. sz.: ALF-025

Minta

Diploma magyarul – amit Magyarokanizsán kiadtunk 2008-ban

A KJF–ZMTE TÖRTÉNELEMTANÁR-TOVÁBBKÉPZÉS ADATAI *2001-2010*

KIADOTT TANÚSÍTVÁNYOK SZÁMA:

Kassai továbbképzés, 2001-2003, végzettek száma: 17 fő.

Helyben 12 oklevelet és 5 tanúsítványt adtunk ki.

Marosvásárhelyi továbbképzés 2001-2003, végzettek száma: 43 fő.

Helyben 41 oklevelet és 2 tanúsítványt adtunk ki.

A 2003-as első továbbképzés zárásakor:

A továbbképzésen oktató tanárok közül is adtunk 3-nak oklevelet.

Szabadkai továbbképzés 2004-2006 végzettek száma: 32 fő.

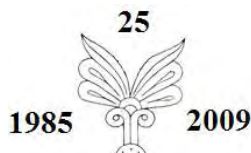
Helyben 25 oklevelet és 7 tanúsítványt adtunk ki.

Magyarkanizsai továbbképzés 2007-2008: végzetek száma: 57 fő.

Helyben 57 tanúsítványt adtunk ki.

Zentai folyamatban lévő továbbképzés 2009-2010:

Beiratkozott résztvevők száma: 30 fő.

Dr. h. c. Szabó Péter Ph.D. rektor
Kodolányi János Főiskola
H-8000 Székesfehérvár, Fürdő u. 1.

Tisztelt Rektor Úr!

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület fennállása 25. évfordulóját ünnepli az idén. Ebből az alkalomból az egyesület nevében szeretnék köszönetet mondani a Kodolányi János Főiskolának a közösen megvalósított történelemtanár-továbbképzéseink erkölcsi és anyagi támogatásáért.

Az alábbi összefoglaló jól mutatja az együttműködésünk e területén megvalósult jelentős eredményt, ha csak a kiadott tanúsítványok számát nézzük is, ám a nemzet számára ennek értéke felbecsülhetetlen:

Kassai továbbképzés 2001-2003, végzettek száma: 17 fő.

Helyben 12 oklevelet és 5 tanúsítványt adtunk ki.

Marosvásárhelyi továbbképzés 2001-2003, végzettek száma: 43 fő.

Helyben 41 oklevelet és 2 tanúsítványt adtunk ki.

Szabadkai továbbképzés 2004-2006 végzettek száma: 32 fő.

Helyben 25 oklevelet és 7 tanúsítványt adtunk ki.

Magyarokanizsai továbbképzés 2007-2008: végzettek száma: 57 fő.

Helyben 57 tanúsítványt adtunk ki.

A zentai folyamatban lévő továbbképzés 2009-2010. Beiratkozott: 30 fő.

Tervezés alatt a nagyszebeni továbbképzés 2011-2012. Várható 30-40 fő.

Mindezt eddig összességében 52 előadóval tudtuk megvalósítani, akik közül egy-egy továbbképzésre közel 40-en eljutottak, azaz a KJF támogatásával a korábbi négy helyszínre kb. 150 előadó, ill. előadás jutott el. A folyamatban lévő zentai és tervezett nagyszebeni továbbképzésnek a költségeit egyelőre a helyiek és az előadók állják, bár nekik nagy teher.

A kiosztott tanúsítványok előteremtéséért is köszönet jár a Főiskolának, és továbbra is bízunk e lehetőségben és a közös kibocsátásban a jövőre nézve.

Tisztelettel és szeretettel

Zürich, 2009. december 24.

Dr. Csihák György
ZMTE elnök

Treffen zur Frühgeschichte der Ungarn A Magyar Őstörténeti Találkozón résztvevők száma

Ort Helyszín	aus Ungarn Magyarországról				aus anderen Ländern Más államokból				Total összesen				Vorträge Előadások	
	Expert szakember	Gast vendég	Total összesen	davon gratis eből ingyen	Expert szakember	Gast vendég	Total összesen	davon gratis eből ingyen	Expert szakember	Gast vendég	Total összesen	davon gratis eből ingyen	persönlich személyesen	ingesandt beküldve
Benidorm 1986	4	1	5	3	9	4	13	-	13	5	18	3	15	3
Zürich 1987	8	5	13	8	13	22	35	-	21	27	48	8	35	3
London 1988	20	14	34	23	19	28	47	1	39	42	81	24	56	13
Felsőőr 1989	26	36	62	19	25	24	49	1	51	60	111	20	38	9
Altenberg 1990	13	4	17	13	11	12	23	4	24	16	40	17	23	8
St. Gallen 1991	20	14	34	12	21	44	65	5	41	58	99	17	32	8
Szentendre 1992	21	52	73	-	10	8	18	-	31	60	91	-	23	4
Kaposvár 1993	11	84	95	-	12	1	13	6	23	85	108	6	30	4
Tapolca 1994	24	31	55	-	15	2	17	9	39	33	72	9	30	5
Tapolca 1995	18	104	122	-	8	35	43	1	26	139	165	1	18	4
Tapolca 1996	12	121	133	-	13	32	55	2	25	153	188	2	15	2
Tapolca 1997	28	136	164	1	19	81	100	12	47	217	264	13	19	-
Tapolca 1998	11	67	78	1	15	153	168	1	26	220	246	2	19	3
Tapolca 1999	14	126	140	1	25	124	149	134	39	250	289	135	22	8
Felsőőr 2000	9	5	14	1	13	20	33	-	21	26	47	1	14	6
Szentendre 2001	21	84	105	-	35	154	189	82	56	238	294	82	34	12
Budapest 2003	18	60	78	-	2	43	45	-	20	103	123	-	28	5
Nyíregyháza 2004	16	49	65	-	9	49	58	-	25	98	123	-	20	3
Mártély 2006	17	77	94	-	5	27	32	-	22	104	126	-	28	6
Hódmezővásárhely 2007	30	56	86	-	6	13	19	2	36	69	105	2	38	4

Regionaltreffen der Historiker – Övezeti Történésztalálkozók

Ort Helyszín	Vorträge Előadások száma		Teilnehmer – Résztvevők száma				
	persönlich személyesen	ingesandt beküldve	Expert szakember	Gast vendég	aus Kontinent világrész	aus Land ország	unter 30 Jahre in % 30 év alatt %-ban
Székelyudvarhely – Hofmarkt 1994. május	10	6	24	214	2	6	78
Komárom 1994. szeptember	14	–	23	133	1	5	65
Csikszereda – Szeklerburg 1995. június	22	5	25	112	3	7	71
Székelyudvarhely – Hofmarkt 1996. május	9	1	16	151	3	7	42
Csikszereda – Szeklerburg 1997. május	12	–	21	84	1	5	38
Csikszereda – Szeklerburg 1998. május	15	1	18	270	2	5	82
Csikszereda – Szeklerburg 1999. május	18	2	16	62	2	6	35
Decs 2000. április	22	3	24	231	2	4	62
Rozsnyó – Rosenau 2000. június	19	1	27	111	2	5	39

Ungarisch Historische Schule

A Magyar Történelmi Iskolán résztvevők száma

Ort Helyszín	Total Teilnehmer Összesen			davon Referent Ebből oktató			% in Total Összesen %-ban		Vorträge elhangzott előadások
	Total fő	aus Kontinent világrészből	aus Land országból	Total fő	aus Kontinent világrészből	aus Land országból	Frauen nők	unter 30Jahren 30 éven aluliak	
Szeged 1992	124	3	11	20	3	7	61	72	24
Tab 1993	178	4	13	28	4	7	65	66	41
Tapolca 1994	184	4	10	19	4	6	58	78	23
Tapolca 1995	186	2	12	12	2	7	38	70	10
Tapolca 1996	225	54	15	16	1	4	67	72	15
Tapolca 1997	298	3	15	18	1	5	57	79	16
Tapolca 1998	246	3	9	21	2	3	69	81	16
Tapolca 1999	289	4	13	21	1	6	62	68	23
Felsőőr 2000	47	4	12	21	4	12	26	15	20
Szentendre 2001	294	4	13	25	1	5	63	79	23
Budapest 2003	123	4	14	25	4	13	36	20	16
Nyíregyháza 2004	135	1	14	33	3	12	48	42	36
Mártély 2006	126	3	13	15	3	10	25	26	32

Nach Ländern – Országoként

Land Ország	Szeged 1992	Tab 1993	Tapolca 1994	Tapolca 1995	Tapolca 1996	Tapolca 1997	Tapolca 1998	Tapolca 1999	Felsőőr 2000	Szentendre 2001	Budapest 2003	Nyíregyháza 2004	Mártély 2006		
	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Total összesen	Teilnehmer résztvevő	Expert oktató	Total összesen
Anglia	1	-	-	-	4	6	3	2	1	1	-	4	2	1	3
Ausztrália	1	1	1	1	2	6	-	1	3	5	1	2	-	1	1
Ausztria	2	2	2	-	4	2	-	1	12	2	1	1	2	1	3
Csehország	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Dánia	-	-	-	1	2	2	2	1	1	1	1	4	2	-	2
Jugoszlávia	-	-	-	2	-	1	-	1	-	-	-	9	-	-	-
Kanada	1	1	-	2	1	-	-	-	1	2	1	2	-	1	1
Kína	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Lengyel.Poland	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Magyarország	61	118	88	121	124	183	172	140	16	111	74	65	77	17	94
Németo./Deutschl.	6	-	1	4	7	6	6	4	2	5	3	5	1	-	1
Olaszo./Italia	1	1	-	2	2	5	-	-	-	-	2	-	-	-	-
Románia	20	14	36	11	50	44	45	57	2	107	3	16	-	1	1
Svájc	5	2	2	2	4	5	1	1	2	4	1	3	-	1	1
Svédország	-	1	1	4	1	3	2	1	-	-	-	-	2	-	2
Szerbia/Montenegro	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23	9	4	1	5
Szlovákia	23	29	51	21	19	28	14	61	5	29	11	13	10	1	11
Szlovénia	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Thaiföld	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	-	-	-	-
Ukrajna	-	1	-	2	3	3	-	15	-	24	1	1	-	-	-
USA	3	3	1	-	-	-	-	3	1	2	1	1	-	1	1
Összesen	124	178	184	186	225	298	246	289	47	294	123	135	100	26	126

Hungarian Historical Society of Zurich

*Participants on the conferences on the early and medieval history
of the Hungarians*

Locale	Hungary				Other countries				Total				Lectures	
	Expert	Guest	Total	Gratis	Expert	Guest	Total	Gratis	Expert	Guest	Total	Gratis	Personally	Sent in
Benidorm 1986	4	1	5	3	9	4	13	-	13	5	18	3	15	3
Zürich 1987	8	5	13	8	13	22	35	-	21	27	48	8	35	3
London 1988	20	14	34	23	19	28	47	1	39	42	81	24	56	13
Felsőőr 1989	26	36	62	19	25	24	49	1	51	60	111	20	38	9
Altenberg 1990	13	4	17	13	11	12	23	4	24	16	40	17	23	8
St. Gallen 1991	20	14	34	12	21	44	65	5	41	58	99	17	32	8
Szentendre 1992	21	52	73	-	10	8	18	-	31	60	91	-	23	4
Kaposvár 1993	11	84	95	-	12	1	13	6	23	85	108	6	30	4
Tapolca 1994	24	31	55	-	15	2	17	9	39	33	72	9	30	5
Tapolca 1995	18	104	122	-	8	35	43	1	26	139	165	1	18	4
Tapolca 1996	12	121	133	-	13	32	55	2	25	153	188	2	15	2
Tapolca 1997	28	136	164	1	19	81	100	12	47	217	264	13	19	-
Tapolca 1998	11	67	78	1	15	153	168	1	26	220	246	2	19	3
Tapolca 1999	14	126	140	1	25	124	149	134	39	250	289	135	22	8
Felsőőr 2000	9	5	14	1	13	20	33	-	21	26	47	1	14	6
Szentendre 2001	21	84	105	-	35	154	189	82	56	238	294	82	34	12
Budapest 2003	18	60	78	·	2	43	45	·	20	103	123	·	28	5
Nyíregyháza 2004	16	49	65	·	9	49	58	·	25	98	123	·	20	3
Mártély 2006	17	77	94	·	5	27	32	·	22	104	126	·	28	6
Hódmezővásárhely 2007	30	56	86	-	6	13	19	2	36	69	105	2	38	4

Hungarian Historical Society of Zurich

Regional conferences of the Historians

Locale	Lectures		Participants				
	Participally	Sent in	Experts	Guest	Continents	Countries	Under 30 years in %
Székelyudvarhely – Odorheiu Secuiesc 1994. May	10	6	24	214	2	6	78
Komárom – Komarno 1994. September	14	–	23	133	1	5	65
Csikszereda – Miercurea Ciuc 1995. June	22	5	25	112	3	7	71
Székelyudvarhely - Odorheiu Secuiesc 1996. May	9	1	16	151	3	7	42
Csikszereda – Miercurea Ciuc 1997. May	12	–	21	84	1	5	38
Csikszereda – Miercurea Ciuc 1998. May	15	1	18	270	2	5	82
Csikszereda – Miercurea Ciuc 1999. May	18	2	16	62	2	6	35
Decs 2000. April	22	3	24	231	2	4	62
Rózsnyó – Rosenau 2000. June	19	1	27	111	2	5	39

Hungarian Historical Society of Zurich

Participants on the school of history

Locale	Total			Teacher			% in Total		Lectures
	Units	Continents	States	Units	Continents	States	Females	Under 30 years	
Szeged 1992	124	3	11	20	3	7	61	72	24
Tab 1993	178	4	13	28	4	7	65	66	41
Tapolca 1994	184	4	10	19	4	6	58	78	23
Tapolca 1995	186	2	12	12	2	7	38	70	10
Tapolca 1996	225	54	15	16	1	4	67	72	15
Tapolca 1997	298	3	15	18	1	5	57	79	16
Tapolca 1998	246	3	9	21	2	3	69	81	16
Tapolca 1999	289	4	13	21	1	6	62	68	23
Felsőőr 2000	47	4	12	21	4	12	26	15	20
Szentendre 2001	294	4	13	25	1	5	63	79	23
Budapest 2003	123	4	14	25	4	13	36	20	16
Nyíregyháza 2004	135	1	14	33	3	12	48	42	36
Mártély 2006	126	3	13	15	3	10	25	26	32

Hungarian Historical Society of Zurich

Participants on the school of history by countries

Country	Szeged 1992	Tab 1993	Tapolca 1994	Tapolca 1995	Tapolca 1996	Tapolca 1997	Tapolca 1998	Tapolca 1999	Felsőőr 2000	Szentendre 2001	Budapest 2003	Nyíregyháza 2004	Mártély 2006		
	Total	Total	Total	Total	Total	Total	Total	Total	Total	Total	Total	Total	Participants	Experts	Total
Anglia	1	-	-	-	4	6	3	2	1	1	-	4	2	1	3
Ausztrália	1	1	1	1	2	6	-	1	3	5	1	2	-	1	1
Ausztria	2	2	2	-	4	2	-	1	12	2	1	1	2	1	3
Csehország	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Dánia	-	-	-	1	2	2	2	1	1	1	1	4	2	-	2
Jugoszlávia	-	-	-	2	-	1	-	1	-	-	-	9	-	-	-
Kanada	1	1	-	2	1	-	-	-	1	2	1	2	-	1	1
Kína	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Lengyelország	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Magyarország	61	118	88	121	124	183	172	140	16	111	74	65	77	17	94
Németország/Deutschl.	6	-	1	4	7	6	6	4	2	5	3	5	1	-	1
Olaszország/Italia	1	1	-	2	2	5	-	-	-	-	2	-	-	-	-
Románia	20	14	36	11	50	44	45	57	2	107	3	16	-	1	1
Svájc	5	2	2	2	4	5	1	1	2	4	1	3	-	1	1
Svédország	-	1	1	4	1	3	2	1	-	-	-	-	2	-	2
Szerbia/Montenegro	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23	9	4	1	5
Szlovákia	23	29	51	21	19	28	14	61	5	29	11	13	10	1	11
Szlovénia	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Thaiföld	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	-	-	-	-
Ukrajna	-	1	-	2	3	3	-	15	-	24	1	1	-	-	-
USA	3	3	1	-	-	-	-	3	1	2	1	1	-	1	1
Összesen	124	178	184	186	225	298	246	289	47	294	123	135	100	26	126

2009

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

UNGARISCH HISTORISCHER VEREIN ZÜRICH

Magyar Őstörténeti
Találkozók Titkársága

Sekretariat der Treffen zur
Frühgeschichte der Ungarn

Háromszor jelölve az Európa Tanács „René Descartes” tudományos díjra
Dreimal nominiert für den „René Descartes Prize” der Europäischen Union

Közérdekű Egyesület
Gemeinnütziger Verein

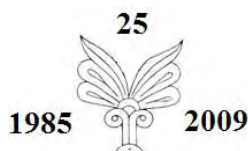
Hungarian Historical Society of Zurich
Association Historique Hongroise de Zurich
Società Storica Ungherese di Zurigo
Asociación Histórica Húngara de Zürich

CH-8047 ZÜRICH

Postfach 502 zmte@freemail.hu www.zmte.org

Postkontonummer: Zürich 80 36214-1
IBAN elektronisch: CH1309000000800362141
IBAN Papierform: IBAN CH 13 0900 0000 8003 6214 1
SWIFT Code/BIC: POFICHBEXXX
Empfängerbank: Swiss Post, PostFinance, Nording 8,
CH-3030 Bern
Clearing Number: 09000

Kapcsolati cím Magyarországon: v. Rihmer Aurél
H-1027 Budapest, Bajvívó utca 4
Tel: +36/1/325 6643 granasztoi@yahoo.com

Budapest

Meghívó

Nyilvános előadás
minden hónap utolsó előtti csütörtökjén
Kezdet: pontosan 17 óra
Belépés díjtalan
Az előadást vita követi
Helye: H-1051 Budapest, V. Arany János utca 10.
Telefon: 0036/1/354-3400. Fax: 0036/1/354-3404
(Arany János ifjúsági Klub I. emeletén)
e-mail: aranytiz@aranytiz.hu www.aranytiz.hu

Előadás

Elnök

Január 22.	dr. Pandula Attila a történelemtudomány kandidátusa, ELTE BTK docens, ZMTE, Budapest <i>A Vitézi Rend története 1920-1945</i>	dr. Zachar József egyetemi tanár, az MTA (a történelemtudományok) doktora, ZMTE, Budapest
Február 19.	Szekeres István írástörténet kutató, ZMTE, Budakalász <i>A történeti összehasonlító módszertan alapjai</i>	Sancz Klára Lujza ny. muzeológus, ZMTE, Budapest
Március 19.	v. Rihmer Aurél történész, Budapest, ZMTE <i>A nádori jogkör és hatalom</i>	dr. J. Újváry Zsuzsanna történész, kandidátus, egyetemi docens, PPKE, BTK, ZMTE, Piliscsaba
Április 16.	dr. Szederkényi Tibor egyetemi tanár, az MTA (a földtudomány) doktora, az MTA Földtani Tudományos Bizottság tagja, ZMTE, Szeged <i>Özönvíz és földtörténeti valószínűsége</i>	dr. Bérczi Szaniszló a földtudomány kandidátusa, ELTE TTK docens, ZMTE, Budapest
Május 21.	dr. Botlik József Ph.D. a történelemtudomány kandidátusa, PPKE BTK egyetemi docens, ZMTE, Budapest <i>Nyugat-Magyarország sorsa 1918-1921</i>	Simon Endre Imre nyelvész, történész, ZMTE, Roxboro
Szeptember 17.	Th.dr. Erdélyi Géza püspök, Rimaszombat, ZMTE <i>A Szlovákiai Református Keresztény Egyház, a felvidéki reformátusság helyzete az EU csatlakozás után</i>	dr. Csihák György , a ZMTE elnöke, Zürich
Október 29.	dr. Csihák György , a ZMTE elnöke, Zürich <i>Gens Hungarorum – a magyar nemzet</i>	dr. Gedai István , a történelemtudomány kandidátusa, a Magyar Nemzeti Múzeum ny. főigazgatója, ZMTE, Veresegyház
November 13.	Egyesületi ünnepség	

Asztaltársaság: A ZMTE budapesti asztaltársasága találkozik minden előadás után a VÁCI UTCA KÁVÉHÁZ ÉS ÉTTEREM, „R” CAFÉ PARTI SZERVIZ, H-1056 Budapest, Váci utca 78-80. T: 00 36 (1) 267-6222, 267-6223

Könyvvásárlás: az egyesület rendezvényein

Megjegyzés. Háznagy: Lányi Ernő, Molnár Zsuzsanna, v. Rihmer Aurél, Sancz Klára Lujza

Secretariate for the conferences on the Early and Medieval History of the Hungarians
Secrétariat pour les réunions traitant l'histoire ancienne et médiévale hongroise

Segreteria delle riunioni per la storia antica ed alto-medievale degli Ungheresi
Secretaría para reuniones de historia antigua y medieval de los Húngaros

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület
Ungarisch Historischer Verein Zürich
Háromszor jelölve az Európai Unió "René Descartes" tudományos díjára
Dreimal nominiert für den "René Descartes Prize" der Europäischen Union

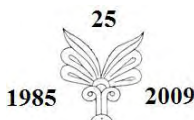

Közérdekű Egyesület
Gemeinnütziger Verein

Magyar Őstörténeti
Találkozók Titkársága

Sekretariat der „Treffen zur
Frühgeschichte der Ungarn“

Hungarian Historical Society of Zurich
Association Historique Hongroise de Zurich
Società Storica Ungherese di Zurigo
Asociación Histórica Húngara de Zürich

CH-8047 ZÜRICH
Postfach 502

Postkontonummer: Zürich 80 36214-1
IBAN elektronisch: CH130900000800362141
IBAN Papierform: IBAN CH 13 0900 0000 8003 6214 1
SWIFT Code/BIC: POFICHBEXXX
Empfängerbank: Swiss Post, PostFinance, Nording 8,
CH-3030 Bern
Clearing Number: 09000
Telephon +43/3352/31872
zmte@freemail.hu www.zmte.org
Encyclopaedia Hungarica

Meghívó 2009

A ZÜRICH MGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET 2009. ÉVI ELŐADÁSSOROZATA SZABADKÁN

Helyszín: 24000-Szabadka, Magyar Ház, Age Mamužić u. 11. sz. (tel: +381/24/ 624 224) **A belépés díjtan.** Az előadást **vita** követi.
Kapcsolat: Dr. Szikora István, Cím: Serbia, 24000 Subotica, ul. Boško Buha br. 1, tel: +381/24/545 663 ,
vagy Szabó Lajos, Cím: Serbia, 24000 Subotica, ul. Uskočka br. 109, tel: +381/24/516 383 mob: +381/64/411 33 99

Előadás minden hónap második péntekén 17 órai kezdettel

Január 29.	Dr. Darai Lajos Mihály Ph.D. főiskolai tanár, kutató professzor, Kodolányi János Főiskola,
ZMTE, Kápolnásnyék
<i>A kettős műveltség eredete</i>
Február 13.	Dr. Raffai Judit Ph.D. néprajzos, Szabadkai Városi Múzeum
<i>A mesemondás hagyománya</i>
Március 13.	Dr. Csámpai Ottó Ph.D. hab. egyetemi docens, etnopszociológus, Nagyszombati
Egyetem tanára, ZMTE, Pozsony
<i>A vezekényi csata</i>
Április 10.	Fekete Pál ny. történész, Szeged
<i>1956 kül-, bel- és katona-politikai előzményei és következményei</i>
Május 8.	Dr. J. Ujváry Zsuzsanna Ph.D. történész, egyetemi docens, Pázmány Péter
Katolikus Egyetem, ZMTE, Budapest
<i>Polgári szokások és erkölcsök a 16-17. században Magyarországon</i>
Június 12.	Molnár Tibor levéltáros, Történelmi Levéltár, Zenta
<i>Magyarország második világháborús szerepének megítélése Jugoszlávia
szempontjából</i>
Szeptember 11.	Dr. Zachar József egyetemi tanár, az MTA (történelemtudomány)
doktora, ZMTE, Budapest
<i>Habsburg-ellenes magyar szabadságküzdelmek a 17-18. században</i>
Október 9.	Dr. Ceglédi Katalin nyelvész, Véménd
<i>A magyar nyelv, mint a szkita-hun nyelv képviselője</i>
November 14.	Wittmer Mária az 1956-os forradalom résztvevője, Dunakeszi
<i>Az 1956-os forradalom</i>
December 11.	Dr. Mészáros Zoltán Ph.D. történész, Történelmi Levéltár, Szabadka
<i>A korai titóizmus propagandája</i>

ACTA HISTORICA HUNGARICA TURICIENSIA

Publikationen des Ungarisch Historischen Vereins Zürich

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület kiadványai

Jahrgang Évfolyam	Nr. Szám	Titel A kiadvány megnevezése	Nr. Sor- szám*
I.	1	Első (Benidorm 1986) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Zürich, 1991. ISBN 963 02 8926 1	1
II.	1	A Második (Zürich 1987) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Zürich, 1993. ISBN 963 02 8926 2	2
III.	1	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Harmadik (London 1988) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1999 ISBN 963 85684 5 3	25
IV.	1	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Negyedik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Felsőőr/ Oberwart 1989) Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9349 10 0	46
V.	1	Csihák György: A magyar parlamentarizmus ezer éve. Budapest, 1990. ISBN 963 02 8925 3	6
V.	2	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Ötödik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Altenberg 1990) Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9349 09 7	49
VI.	1	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Hatodik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.) (Szent Gallen 1991) Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9349 08 9	47
VII.	1	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Hetedik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Szentendre 1992) Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9204 48 X	51
VII.	2	Magyarok Őstörténete. Zürich-Budapest, 1992. ISBN 963 02 8925 3; második kiadás 1996. ISBN 963 85274 6 3; harmadik bővített kiadás 2007. ISBN 963 9204 37 4	3
VII.	3	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első (Szeged 1992) Magyar Történelmi Iskolájának Előadásai és Iratai. Zürich, 1993. ISBN 963 8465 00 X	4
VIII.	1	Magyar Történelmi Tanulmányok 1. Zürich, 1993. ISSN 1217 4629	5
VIII.	2	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Második (Tab 1993) Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 04 4413 5	9
VIII.	3	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Nyolcadik (Kaposvár 1993) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 2 9	23
IX.	1	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Kilencedik (Tapolca 1994) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 1 2	15
IX.	2	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Harmadik (Tapolca 1994) Magyar Történelmi Iskolája Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 85274 12	11
IX.	3	Die Frühgeschichte der Ungarn. Zürich-Budapest, 1994. ISBN 963 85 274 4 7. Zweite erweiterte Ausgabe 2007. ISBN 963 9204 30 7	10
IX.	4	Nagy Gyula: Az elloptott magyar őstörténet. I. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 04 4112 8	7
IX.	5	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első (Székelyudvarhely 1994) Övezeti Történész Találkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 85274 2 0	12
IX.	6	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Második (Komárom 1994) Övezeti Történész Találkozó Előadásai és Iratai. Komárom-Komárno-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 3 9	14
IX.	7	Képeslapok magyar történelmi motívumokkal. 8 különféle, szimpla és dupla, színes	8
X.	1	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Tizedik (Tapolca 1995) Magyar Őstörténeti Találkozó és Negyedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85274 8 X	17
X.	2	Csihák György: Beszélgetés népemmel a hazánkról. Budapest-Zürich, 1995 ISBN 963 85274 5 5	13
X.	3	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Erdélyi Övezeti Történész Találkozó (1995-1999) Előadásai és Iratai. Csikszereda-Budapest-Zürich, 2000. ISBN 963 85684 9 6	30
XI.	1	Honfoglalásunk és előzményei. Keresztény egyházak és történelmi szerepük a Kárpát-medencében. (Tapolca 1996) Budapest-Zürich, 1997. ISBN 963 85684 1 0	20
XI.	2	Csámpai Ottó: Nemzet és társadalom. Bevezetés az etnoszociológiába. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85684 02	19
XI.	3	Germann Georg: Ungarisches im Bernischen Historischen Museum. A Berni Történelmi Múzeum magyar emlékei. Bern-Budapest, 1996. ISBN 963 85274 9 8	18
XI.	4	Csihák György: Ex Oriente Lux. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85274 7 1	16
XII.	1	Magyar út és nehézségei a nemzetállamtól az övezetek Európájába a huszadik század fordulóján. Avarok – onogurok – magyarok. (Tapolca 1997). Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9349 11 9	50
XIII.	1	Nagy Kálmán: A honfoglalás hadtörténete. Budapest, 1998. ISBN 963 7810 97 8 (Közösen a Szabadtér Kiadóval)	21
XIII.	2	A honfoglalás és az 1848-1849-es magyarországi polgári forradalom és szabadságharc évfordulójára. (Tapolca 1998). (324 oldal) Budapest-Zürich, 2001. ISBN 963 86100 5 0	31
XIV.	1	Az első világháború és magyar történelmi következményei (1914-1921). Szent István és a magyar államalapítás. (Tapolca 1999) Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 02 X	42
XIV.	2	Csihák György: Válasz népem kérdéseire a hazánkról. Budapest-Zürich, 1999	22
XIV.	3	Die Ungarn und die Abtei Sankt Gallen. Magyarok és a Szent Galleni Apátság. ISBN 963 85684 3 7 (Közösen St. Gallen Kanton levéltárával) – Második kiadás: Szent Gallen-Budapest, 1999. ISBN 963 86100 8 5	24

Jahrgang Évfolyam	Nr. Szám	Titel A kiadvány megnevezése	Nr. Sor- szám*
XIV.	4	Csihák György: A magyar nemzet múltja * Szent István király életműve és a magyar államalapítás * A bambergi lovas * Sacra Regni Hungarici Corona és a magyar közjogi rendezés kérdései ma * Magyar - nép - kisebbség. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 6 1	26
XIV.	5	Fünfzehn Jahre UHVZ - A ZMTE tizenöt éves 1985 - 1999. Zürich-Budapest, 1999. ISBN 963 85684 7 X	27
XIV.	6	Nagy Gyula: Az ellopott magyar őstörténet II. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 4 5	28
XV.	1	A magyar műveltség gyökerei. Az 1930-as évek magyar műveltsége. (Felsőőr/Oberwart 2000) Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 86100 3 4	41
XV.	2	Délközép Kárpát-medence műveltsége, különös tekintettel a sárközi települések és népi műveltségük fejlődésére. (Sárköz-Decs 2000) Decs-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 03 8	39
XV.	3	Közös jelen, múlt és jövő Észak Kárpát-Medencében, különös tekintettel a gömöri tájegységre. (Rozsnyó 2000) Rozsnyó-Budapest-Zürich, 2002. ISBN 963 86100 2 6	38
XV.	4	Csihák György: Dunhuang barlangképei és a Sánszi agyagkatonák néma üzenete a magyar műveltség gyökereiről. Budapest-Zürich, 2000. ISBN 963 85684 8 8	29
XVI.	1	Magyar haditechnika és magyar hadjáratok a kora középkorban. A második világháború és történelmi következményei Magyarország szempontjából (1939-1949). (Szentendre 2001) Budapest-Zürich, 2002. ISBN 963 86100 6 9	35
XVI.	2	Barabási László: Nemes Székely Nemzet – Csillagösvényen. Csiksomlyó-Budapest, 2001. ISBN 963 86100 4 2	32
XVII.	1	Csihák György: Magyar nempolitikai írárok. Budapest-Zürich, 2002. ISBN 963 86 100 0 X	33
XVII.	2	Kiadványaink tartalomjegyzéke – Vereinspublikationen mit Inhaltsübersicht. Zürich-Budapest, 2002. ISBN 963 86 100 7 7	34
XVII.	3	Achtzehn Jahre UHVZ – A ZMTE tizennyolc éve 1985-2002. Zürich-Budapest, 2002. ISBN 963 86100 9 3	36
XVIII.	1	Magyar Történelem. Tízezer év – ezer oldalról. Oktatási segédkönyv a magyar történelem tanításához. (636 oldal) Budapest-Zürich, 2003. ISBN 963 86100 1 8	37
XVIII.	2	A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Tizenhetedik Magyar Őstörténeti Találkozó és Tizenegyedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. (Budapest 2003) Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 06 2	43
XIX.	1	A magyar huszárság története. A lovasműveltség sajátosságai. Az első magyar huszártörténeti konferencia keretében. (Nyíregyháza, 2004) Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 07 0	45
XIX.	2	Zwanzig Jahre UHVZ – A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 20 éve 1985-2004. Zürich-Budapest, 2004. ISBN 963 9349 05	44
XIX.	3	Csihák György: Forog a történelem kereké... Budapest-Zürich, 2004. ISBN 963 9349 04 6	40
XX.	1	Csámpai Ottó: Nemzet és társadalom. Bevezetés az etnopszichológiába. Második, bővített kiadás. Közös a Heraldika Kiadóval. Budapest-Zürich, 2005. ISBN 963 9204 38 2	48
XXI.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia. Kiadványaink tartalma. Budapest – Zürich, 2006. ISBN 9639204 37 4	52
XXII.	1	Őstörténetünk és a genetika. 1456 – Nándorfehérvár – 1606 Zsitvatorok – 1956 Budapest. (Mártély 2006) (384 oldal). Budapest-Zürich 2007. ISBN	53
XXIII.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. Évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Huszadik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. (Hódmezővásárhely 2007) (159 oldal). Budapest-Zürich, 2008. ISBN	54
XXIII.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. Évfolyam 2. szám. Árpád-házi Szent Erzsébet tiszteletére. Tudományos emlékülés. (Esztergom 2007) (67 oldal). Budapest-Zürich, 2008. ISBN	55
XXIII.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. Évfolyam 3. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2008/A. (137 oldal) Budapest 2008. ISBN	56
XXIII.	4	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. Évfolyam 4. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2008/B. (176 oldal) Budapest 2008. ISBN	57
XXIV.	1	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIV. Évfolyam 1. szám. Hunyadi Mátyás és a magyar újjászületés. Tudományos emlékülés. (Esztergom 2008) (115 oldal). Budapest-Zürich 2009. ISBN	58
XXIV.	2	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIV. Évfolyam 2. szám. Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2009/A. (145 oldal) Budapest 2009. ISBN	59
XXV.	3	Acta Historica Hungarica Turiciensia XXV. Évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Összinté története (239 oldal) Budapest-Zürich 2010. ISBN	60

* Nummerung nach Erscheinung/ Sorszám a megjelenés időpontja szerint

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület CH-8047 Zürich, Schweiz, Postfach 502.
zmte@freemail.hu www.zmte.org

ZÜRICH MAGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET Wissenschaftlicher Beirat – Tudományos Tanácsa

Elnök:

ZACHAR JÓZSEF - D. Sc., történész, egyetemi tanár - Eszterházy Károly Főiskola, Eger, otthon H-1148 Budapest, Adria sétány 5/F/III/5, távbeszélő: +36/1/252-8792. E-lel: jzachar@yahoo.com

Titkár:

BÉRCZI SZANISZLÓ - C. Sc., csillagász, fizikus, a földtudomány kandidátusa - ELTE, TTK, Fizikai Intézet, Anyagfizikai Tanszék (Kozmikus Anyagokat Vizsgáló Űrkutató Csoport), Budapest, H-1117 Budapest, Pázmány Péter sétány 1/a, távbeszélő: +36/1/372-2986, otthon: H-1072 Budapest, Király u. 53, távbeszélő: +36/1/268-1765. E-lel: bercziszani@ludens.elte.hu

DARAI LAJOS - C. Sc., filozófia történész, főiskolai tanár - Kodolányi János Főiskola, H-8000 Székesfehérvár, Fürdő utca 1, távbeszélő: +36/22/543-300, +36/30/989-2320, otthon: H-2475 Kápolnásnyék, Dózsa Gy. u. 27/B, távbeszélő: +36/22/574-106. E-lel: ldarai@mail.kodolanyi.hu és drdl@freemail.hu és darajos@gmail.com

SZABÓ A. FERENC - C. Sc., politológus, egyetemi tanár - Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Politikatudományi Tanszék, H-1101 Budapest, Hungária körút 9-11, távbeszélő: +36/1/432-9000/29401. Otthon: H-1125 Budapest, Álom u. 21, +36/1/355-8004. E-lel: szabo.a.ferenc@zmne.hu

Vétőjogú tag:

CSIHÁK GYÖRGY - dr. u., közgazdász, történész, ZMTE elnök. A-7400 Oberwart/Felsőőr, Panoramaweg 14, távbeszélő: +43/3352/31872, publifax: +43/5776787400. E-lel: zmte@freemail.hu

Tag:

CSÁMPAI OTTÓ - C. Sc., etnoszociológus, habilitált egyetemi docens - Nagyszombati Egyetem. Otthon: SK-85106 Bratislava/Pozsony, Vyšehradská 13, távbeszélő: +421/903/453-514. E-lel: csotto@007.hu és csottoster@gmail.com

FRISNYÁK SÁNDOR - D. Sc., természettudományi doktor - Nyíregyházi Főiskola, Földrajz Tanszék, H- 4400 Nyíregyháza, Sóstói út 31/B, távbeszélő: +36/42/599-400/2185. Otthon: H-4400 Nyíregyháza, Kőlesey u. 5. Távbeszélő: +36/42/317-048. E-lel: kokai@nyf.hu és kokais@nyf.hu és kokai@zeus.nyf.hu

GEDAI ISTVÁN - C. Sc., numizmatikus, a történelemtudomány kandidátusa, a Magyar Nemzeti Múzeum ny. főigazgatója. Otthon: H-2112 Veresegyház, Galagonya utca 23, távbeszélő: +36/28/388593. E-lel: gedart@gmail.com

HARAI DÉNES dr. - C. Sc. katona-pedagógus, egyetemi tanár, intézeti igazgató - Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, H-1101 Budapest, Hungária körút 9-11. Távbeszélő: +36/1/432-9005, fax: +36/1/432-9085. Otthon: H-1193 Budapest, Bem J. u. 21. II/5, távbeszélő: +36/1/377-9732, mobil: +36/30/919-0230. E-lel: harai.denes@zmne.hu

KÖLTŐ LÁSZLÓ - dr., régész, vegyészmérnök, megyei múzeumigazgató - Somogy megyei Múzeumok Igazgatósága, Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár, H-7400 Kaposvár, Fő u. 10, távbeszélő: +36/82/314-212, távmásoló: +36/82/312-822. Otthon: H-7400 Kaposvár, Könyves Kálmán u. 20, távbeszélő: +36/82/414-222, mobil: +36/30/337-3272. E-lel: kolto@smmi.hu (laszlo.kolto@freemail.hu)

NAGY KÁLMÁN - hadtörténész, nyugalmazott huszárezredes, H-2092 Budakeszi, Virágvölgy u. 9, távbeszélő: +36/23/451-383. E-lel: csilla0518@deltaped.hu

vitész **RIHMER AURÉL** - könyvtáros, történész. Otthon: H-1027 Budapest, Bajvivó utca 4, távbeszélő: +36/1/325-6643, mobil: +36/20/565-4419. E-lel: granasztoti@yahoo.com

SLAVIC MAGDOLNA - Mr. Sc. Ph. - SRB-24000 Subotica/Szabadka, Jozef Atile 20, távbeszélő: +381/24/537-290.

E-lel: slavicm@freemail.hu

SZABÓ ISTVÁN MIHÁLY - D. Sc., mikro-, illetve környezet biológus, az MTA rendes tagja, ny. tanszékvezető egyetemi tanár, H-1111 Budapest, Bertalan Lajos u. 11. Távbeszélő: +36/1/4665266. E-lel: szabo.istvan18@chello.hu

SZEDERKÉNYI TIBOR - D. Sc., a földtudomány doktora, egyetemi tanár - Pécsi Egyetem. Otthon: H-6725 Szeged, Veresács utca 16/a, távbeszélő: +36/62/443-580, mobil: +36/30/358-8661. E-lel: szedertib@vnet.hu

J. ÚJVÁRY ZSUZSANNA - Ph. D. történész, egyetemi docens - PPKE BTK Történelemtudományi Intézet, H-2087 Piliscsaba, Egyetem utca 1, távbeszélő: +36/26/375-375/2956. Otthon: H-1202 Budapest, Csoma utca 5, távbeszélő: +36/1/285-0881, mobil: +36/30/278-8365.

E-lel: zsujvary@freemail.hu és zsujvary@gmail.com

VIZI LÁSZLÓ TAMÁS - Ph. D. történész, tanszékvezető főiskolai tanár - Kodolányi János Főiskola, H-8000 Székesfehérvár, Fürdő u. 1, távbeszélő: +36/22/543-394, +36/22/300-739, 312-152/402, 403. Otthon: H-8000 Székesfehérvár, Privigyei út 2/A, távbeszélő: +36/30/298-5922. E-lel: lvizi@mail.kodolanyi.hu és vizilt@externet.hu

Igen tisztelt Elnök uram!

Először is Kellemes Ünnepeket, és sikerekben gazdag Boldog Új Évet kívánok a családnak, és az Egylet tagjainak egyaránt.

A következőket szeretném közölni veled:

Ha valamelyik kötetnek nem lesz korrektora, akkor itt beszéltem egy magyartanárnővel, aki nekem is szokott segíteni, hogy végezze el a korrektúrát. Ugyanis én még sohasem végeztem ilyet.

Ellenben volna egy javaslatom. Fontos az, amit az intézmény közölt. De épp olyan fontos, hogy a ZMTE kinevelt egy írónemzedéket. Létrehozta Magyarországon azt az írógárdát, akik addig csak a diaszpórában tevékenykedtek. Szervezeti keretet adott nekünk, hogy meg merjük írni mindazt, amit találtunk. Elég nagy nevek születtek rövid idő alatt. Például a Cser – Darai páros, Cey-Bert Róbert, Mesterházy Zsolt. Sőt, ide kell vennem az örökké morgó, vitatkozó Csajághyt, vagy a mindig úriember Timaru-Kast Sándort. Ez néhány példa. Ha elkezdünk gondolkozni, nem ennyin vagyunk, akiknek ma Magyarországon neve van.

Két dolgot javasolnék. Írjuk össze mindazoknak a névsorát, akik a ZMTE tagságuk elnyerése után kezdtek írni. Pontosabban, megváltozott a hangvételük, és a legújabb kutatások alapján nagyon komolyan letették voksukat a valós magyar, és az ezzel összefüggésben lévő világtörténelem bemutatása mellett. Jómagam eddig 10 kötetet közöltem, és kettő még nyomdában van.

Ha tudjátok, hogy a tagok közül ki közölt az elmúlt időszak alatt, akkor mi kispekuláljuk, hogy miként lépünk kapcsolatba velük. A ZMTE honlapjára fel kéne tenni egy felsorolást: szerző és művek. Meg fogsz lepődni, ha belegondolsz. Nagyon sokan vagyunk, és fontos kötetek jelentek meg. Ha nincs a ZMTE, legtöbbünknek nem lett volna mersze könyveinek kiadására. Ezt az egyik legnagyobb megvalósításának tartom, amit elért a testület. Leszámítva a természetes módon előbukkanó vitákat, ez az intézmény a magyar történetírás ébredését jelenti.

Ha úgy látod, hogy helyes a meglátásom, közöld velem is, és én segítek megszervezni az anyag összegyűjtését.

Sikerekben gazdag Új Esztendőt kívánok neked, családnak, és az Egylet minden tagjának

Barabási László

Kedves Gyuri Bátyám!

Leveled elszomorított, mert tudom, én is hozzájárultam. Nyíregyházán legalább annyit megmondhattam volna, hogy mi a bajom, miért szaladok el. Legalább most utólag le kell írjam. Évek óta egy bizonyos típusú vérnyomás-csökkentőt használok, mely egyben szívritmus szabályozó is. Napi 3-4 darabot veszek be, lehetőleg egyenlő időközökben. Ha elfelejtetted, azonnal jelzi a szervezeted, mert a füleid csengeni kezdenek, a szíved az agyadban dobog, de úgy, hogy ugrik ki a helyéből. Ezt a mindkét bajt egyidejűleg rendező orvosságot a marosvásárhelyiek kísérletezték ki, és csak itt forgalmazzák. Én felcsomagoltam magamnak, még tartalékot is, csak épp nagy része otthon maradt. Mikor mi ketten beszélgettünk, akkor kaptam be az utolsó darabot, s igyekeztem, hogy minél hamarabb Szatmárra érkezsek, mert ha nem pokoli utam lett volna hazáig.

Itthon rengeteg munka várt. Ha leírom, hogy mik történtek, míg odavoltam, azt hiszed, hogy túlzok. Ahogy nagyjából egyenesbe kerültem, felhívott Varga Csaba, s megkérdezte, hogy nincs-e valami olyan anyagom, amit ki lehet adni. Nekikeseredtem. A tavasszal megjelent a Hol vagytok székelyek c. kötet. Már nyomdában van Atilától a Pinokkiókig című. Teljesen átdolgoztam a székely jogszokásokat, s most a székely legendák, mondák nyomán állítom össze a magyarság őstörténetét. Mindamellet az egészségem elég sok kívánnivalót hagy. öt-hatnaponként, egy bioenergetikus feltölt. Ha ezt nem teszik, ott alszom el, ahol leültem. Ha csak Udvarhelyig megyek, s vissza, újból fel kell töltsenek. Azzal biztatnak, hogy olyan vagyok, mint egy akkumulátor. Ha rendszeresen töltögetnek, a száz esztendőt is megérem.

Én az Egyesülettel kapcsolatban csak egyetlen érzést tudok táplálni. A legmélyebb hálát, mert rövid idő alatt az ottani szellem megnyitotta a szememet. Épp az a tény, hogy finnugoroktól sumerológusokig mindenki teret kap, a kutató embernek választási lehetőséget biztosít. Ha nem zavar téged, én azt is megírom, hogy a ZMTE volt az a mag, amelyből ma kikelt a valós magyar történelmet író szakemberek, elég népes, tábora. Egy olyan mozgalmat indított el, melynek talaján egyszerre megjelenhettek Magyarországon a táltosok, a buddhisták, a magyar nyelv ősiségét bizonyító nyelvészek, és a magyarság kőkorszakig visszavezethető múltját tudományos tényekkel igazoló szakemberek. Hogy ezek közben lekoptak, az nem akkora tragédia, mert bárhova kerül a fiatal ember, úgy viselkedik, ahogy családjában tanulta. Te létrehoztál egy nagy családot. Sokan látszólag hátat fordítottak neked. De nem tudnak túllépni az árnyékukon. A merészséget, rálátásukat a világra, az összefüggések felfedezését nem csak a testülettől, hanem egyenesen tőled tanultuk meg. Én most nem szeretnék helyzeteket fokozni, de a tisztesség megkívánja, hogy leírjam – mindannyiunknak szellemi atyja vagy, és bármit teszünk, te az is maradsz. Különbség köztünk csak az, hogy egyesek ezt beismerik, mások meg önmaguknak is úgy állítják be, hogy ők már a bölcsöből magas röptű sólyomként szálltak ki. Én nagyon szeretnék to-

vábbra is a ZMTE keretében tevékenykedni. Mégis az a fura helyzet adódik, hogy az egészségem ezt nem engedi meg. Ha egyszer meggyógyulnék, minden-hova elmennék. Így csak lélekben vagyok veletek. De ez engem nem nagyon elégít ki. Újból én kérek tőled. A tiszadobi találkozóra készítenék egy rövid, világos előadást. Ha valakit meg tudnál kérni, hogy felolvassa, talán nem volna érdektelen a résztvevőknek. Nem tudom emlékszel-e rá, hogy Szentendrén, mikor az egységes, egy nyelvű őstársadalmat bemutattam, mindenki az előadásomat másoltatta. Ennek most elég nagy nemzetközi visszhangja van. Washington-tól Moszkváig mindenhol felkeresnek a szakemberek. Az egyik orosz kollegám kiderítette, hogy ugyanezt az elméletet több mint egy évtizede megírta egy szentpétervári kutató. Az illető már nem él, de könyvei óriási sikernek örvendenek az orosz olvasók táborában. Én az elmúlt években ennél tovább jutottam. Nagyjából tisztáztam hogy ki mikor váltott nyelvet. Genetikai anyagokat is tanulmányozva, azt is tudom, hogy környezetünkben az olaszok, lengyelek, kozákok, kazahok, sőt maguk az oroszok is, tőlünk szakadtak le. A legjobban az ősgének a mai Székelyföldön maradhettek meg. A következő népcsoport a XVIII-XIX. században kialakult, nyelvet váltott moldovai és olténiai románság. Az utóbbi Hajdú-Bihar megyéből telepedik át az osztrák túlkapások elleni védekezésért. A moldovaiak szintisza besenyők, székelyek, de a helynevek alapján, és a történelem tanúsága szerint Havasalföld is, elsősorban kun származék. Erről még soha senki sehol nem írt. Illetve töredékeiben igen, de összefüggésében csak a most nyomdában lévő kötetemben jelenik meg. De ugyanebből a népességből alakulnak ki a horvátok, a bosnyákok, és még sorolhatnám. A génkutatók mindaddig, míg nem ismerik ezeket a tényeket, csak „furcsa” eredményeiken csodálkozhatnak. Ezeket szeretném leírni legtöbb négy oldalban. Ha elfogadod, nagyon megköszönöm.

Én örökké reménykedem, hogy megtalálják a bajomat. Ha ez sikerül, újból elindulok. Elsősorban felétek.

Éreztem a leveleden, hogy el vagy keseredve. Minden esetre azt tudatosítsd magadban, hogy nélküled még sehol sem állna a valós magyar történelmekutatás. De így, nemsokára, minden eddigi hamisítások, pusztítások ellenére, elérjük azt a szintet, ahol a törökök állnak, akiknél soha senkinek se sikerült az agresszív európai történelemszemléletet elterjeszteni.

Sok egészséget és türelmet kívánok neked továbbra is, és ne felejtsd el, hogy a Nagyboldogasszony lábánál él egy igazi barátod, aki nagyon büszke rá, hogy ezt leírhatja.

Barabási László
ny. múzeumigazgató, Csíksomlyó

Dr. Csaba Gygy

Gurikim!

Köszönöm! Jár ugyan Bangkokba érkeztem, majd
ismét meggyek vissza. Nagyon sajnálom, hogy
olyan néven van bejelentkezve (Capalath
utkál azé!) de tudod, hogy ez nem jelent
veled nemem nagybátyám néveléséről.
Te azt tetteél az utolsó 20 évben a magyar
főtanácsban helyes megismerésért, azt senki
nem tette meg az országban. Pedig az
Akadémia is az Akadémia is egyetemes főbb
városi vezető, akiket csak ezért írtak!
Amikor Bangkokban megismerkedtem, országot
megjártam (alvást csak az a "folyamatosan
újra" erre vonatkozó írt) és teljes mértékben
megtörtént. Most is meg kellene látni!
Aztán, hogy nem tudtam részt venni az
utolsó találkozáson, néhány megfigyelésem
vannak, éppen csak időbeosztásom megválto-
zott.

Bonit: nem az idejétek:

Bangkok, 2006 március

Dr. Cey-Bert Robert Gyula a Csasztronómiai
Világszövetség elnöke,
az akadémia és a koreai nép ENSZ képviselője

48 Oriental Avenue, Bangkok 10500, Thailand. Telephone 66 (0) 2659 9000, Facsimile 66 (0) 2659 0000,
E-Mail: robk-emtury@msn.com, www.marslivinglegend.com

8 Mandarin Oriental Hotel

A Member of "The Living Legend World"

JOHANNES DUFT

CH-9000 St.Gallen, 30. Juni 1999
Spisergasse 30

Herrn Dr. György J. Csihak
Präsident des Ungarisch Historischen Vereins Zürich
Panoramaweg 14 / A-7400 O b e r w a r t

Sehr verehrter, lieber Herr Dr. Csihak!

Sie haben mir eine grosse Freude bereitet mit Ihrem neuesten Buch "Die Ungarn und die Abtei Sankt Gallen", worin Sie die Vorträge vom Budapester Kolloquium vom 21. März 1998 wiedergegeben haben. Schon heute habe ich Fr. 50.- auf das Postscheckkonto unseres Vereins in Zürich einbezahlt, denn dieses Buch verdient einen Dank.

Ich bedaure, dass ich an jenem Kolloquium nicht teilnehmen konnte, aber mein körperlicher Zustand hat es nicht mehr ermöglicht. Ich darf aber noch geistig an allem Anteil nehmen, ja darf noch publizieren, wie es Ihnen die beiliegenden Prospekte andeuten mögen.

In Ihrem neuen Buch habe ich zuallererst gelesen, was Sie darin veröffentlicht haben: "Ein heidnischer Beitrag zum Thema 'Die Ungarn in Sankt Gallen'." Ich freue mich über Ihre liebevollen Erinnerungen und die freundlichen Worte, die Sie dabei mir gewidmet haben. Unsere Begegnungen waren stets von Gottes Vorsehung geleitet, und unsere beidseitige Beziehung war und ist bundesbrüderlich.

In diesem Sinne grüsse ich Sie mit allen meinen guten Wünschen für Gottes Schutz und Segen.

*Ihr alter
Johannes Duft.*

KLAPKA GYÖRGY MÚZEUM
JUBA FERENC
MAGYAR TENGERÉSZETI
GYŰJTEMÉNYE

KOMÁROM

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület T. Elnökségének
CH--8047.Zürich Schweiz
Postfach 502

Mélyentisztelt Elnökség!

Egyesületünknek az új évezredben tartott első, ún. "kilencedik rozsnyói övezeti találkozójáról (június 16-18) visszatérve úgy érzem, hogy a Magyarok Istenének a jóvoltából részemre engedélyezett kilencedik dekádomban közepén folyó, életemre tekintettel megengedhetem magamnak szívbeli hálámat és őszinte elismerésemet az Egyesület részére kifejeztem. Elsőül meg kell említenem, hogy ami a ZMTE 15 éves működéséről kiadott jubileumi könyvecsékben olvasható célkitűzéseket illeti, az abban foglalt célok mind az egész magyarság, mind az egész emberiség tekintetében szememben a legfontosabbak, legnemesebbek. Nem ismerek egyetlen magyar vagy más nyelvű, hivatalos vagy magánjellegű szervezetet, egyesülést sem, amelyeknek a célkitűzéseiben mindaz szerepelne, ami a ZMTE célkitűzéseiben megtalálható. Ugyanezt mondhatom a ZMTE-tagok szándékainak a tekintetében is.

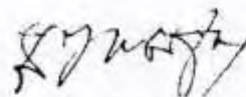
Mindaz, ami a fentiekből az egész emberi nemre is vonatkozik, szinte hihetetlen, hogy egy magyar egyesület és annak tagjai a fent leírtak értelmében olyan tárgyilagossággal és felebaráti szeretettel forduljanak az elmúlt évezred egészén át mind a mai napig velünk szemben oly hihetetlenül és indokolatlanul ellenséges, bennünket lenéző, hazugságok tömegével bemocskoló és teljes megsemmisítésünkre törő "emberiséggel" szembe, ami a célkitűzésekről és szándékokról olvasható és alapjául csakis a szeretetet hirdető krisztusi tanítás szolgálhat.

Ha kezembe veszem az egyesület 15 éves történetéről szóló könyvecsékét, megdicsérem magam, hogy annak a tagságát vállaltam. Az abban közölt adatok világosan mutatják, hogy nincsen még egy hasonló-, magyar érdekek szemléletében működő egyesület, amelynek minden tagja és vezetősége önként, minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül dolgoznék és teremtené ilyen óriási mennyiségben nemzettudatot erősítő és a fiatalság magyarra nevelését szorgalmazó szellemi táplálékot, amely az agónia szélén botladozó nemzetünk jövőjének, megerősödésének reményteljes kapaszkodóját jelentheti.

Egyik megboldogult elnökségi tagunk, vm. Kovárczy István írta, hogyha valaki elolvassa a trianoni békediktátumot, akkor láthatja igazán, hogy mit vettek el tőlünk. Hasonló értelemben mondhatom én is, hogyha valaki elolvassa a ZMTE 15 éves jubileumi könyvecskéjét, ámulva és a legnagyobb elismeréssel állapíthatja meg, hogy működése során a ZMTE 29 rendezvényén résztvevő 4779 hallgató 483 kiváló szakembertől 785 előadásban hallhatta a valóságos, meg nem hamisított magyar történelem eseményeit és pótlásként megkaphatta mindazt, amit az ellenséges-, megszálló hatalom és az azt kiszolgáló, magyarul beszélő nem magyar bűntársai a nemzet tudatának a megsemmisítése -és így közvetve: nemzet elpusztítása érdekében, elhallgattak vagy hazudtak.

Amidőn azonban az Egyesület egész tagsága felé- összességükben és egyedenként- legőszintébb elismerésemet és nagyrabecsülésemet fejezem ki, ugyanazt kell mondjam az Egyesület vezetősége, elsősorban elnököm, Dr. Csihák György felé. Ő példamutató önzetlenséggel, anyagi áldozatvállalással, odaadással és önfeláldozással vezette és vezeti az Egyesületet a zökkenőkkel, akadályokkal és támadásokkal nehézzé tett úton. Ez a vezetés egész embert, egész hívő magyart kívánt eddig is. Tevékenysége csak az ősök által kapott kiváló tulajdonságok, hit és nemzetszeretet alapján állva, egy megfelelő vezetési képesség birtokában tudta a csodálatos eredményeket elérni. Egy ekkora szervezet, mint Egyesületünk számtalan-, noha ellentmondó feladat elvégzését követeli meg, és eredményesen csak akkor működhet, ha a tagok is öntudatos, megfelelő önkorlátozással alávetik magukat a vezetés kívánságainak. Minderre tekintettel boldogan állapíthatom meg egy régi mondással, hogy "a munka dicséri mesterét."

Áldja és segítse a Magyarok Istene Egyesületünk vezetőségét, tagjait és segítőit és nemzetmentő működését.
Komárom-Bécs, 2004. június 22-én, Úrnapján.

(DDr. Juba Ferenc)

tengerészkapitány, radiológus szakorvos, Komárom város mindkét felének diszpolgára, a Vitézi Rend külhoni tb, törzskapitánya, a clevelandi "Árpád"-Akadémia és a Nemzetközi Orvostörténeti Trs. r. tagja, a Szent László Rend érdemkeresztes- és a Jeruzsálemi Szuverén Templomos Lovagrendtisztje

TORISCHER VERE

UNGARISCH

IN ZÜRICH

INFO

Ungarisch Historischer Verein Zürich Zürichi Magyar Történelmi Egyesület

*Dreimal nominiert für den "René Descartes Prize" der Europäischen Union
Háromszor jelölve az Európai Unió "René Descartes" tudományos díjára*

Sekretariat der Treffen zur Frühgeschichte der Ungarn

Magyar Őstörténeti Találkozók Titkársága

CH-8047 Zürich, Postfach 502

Postscheckkonto: Zürich 80 36214-1

BIC: POFICHBEXXX; IBAN: CH 13 0900 0000 8003 6214 1

www.zmte.org zmte@freemail.hu

Präsident/Elnök: Dr. György J. Csihák

Telefon: +43/3352/31872

Gemeinnütziger Verein. Svájci Közérdekű Egyesület

Kapcsolati cím Magyarországon

v. Rihmer Aurél

H-1027 Budapest, Bajvivó u. 4.

T: +36/1/3256643

granasztói@yahoo.com

Nyilvános előadás

minden hónap utolsó előtti csütörtökjén 17 órakor

H-1051 Budapest, Arany János u. 10. Telefon: +36/1/3543400

www.aranytiz.hu

aranytiz@aranytiz.hu

Tafelrunde/Asztaltársaság:

*Adelaide / Budapest / Christchurch / Csíkszereda / Felsőőr /
Göteborg / Hobart / Kassa / Kolozsvár / Marosvásárhely / Magyarkanizsa /
Melbourne / Pozsony / Rozsnyó / Szabadka / Sydney*

ZÜRICH
MAGYAR
TÖRTÉNELMI
EGYESÜLET

Claudio Caratsch nagykövet, dísztagunk, a magyar himnusz retorománra fordította prof. Lindegger Peter, alapító tagunk és alelnökünk kérésére.

Seine Excellenz Botschafter Claudio Caratsch, unser Ehrenmitglied, hat die ungarische Nationalhymne ins Rätoromanische übersetzt auf Wunsch von Prof. Peter Lindegger, unser Vizepräsident und Gründungsmitglied.

His excellency Claudio Caratsch our Honnory Member the Swiss Minister in Budapest, translated the Hungarian national anthem into Retoroman.

Hymnus Ungiarais

*Benedescha, Tuotpussaint,
Cul Magyar sieu prøvi.
Stenda Tieu bratsch bainvugliaint
Cur ch 'el soffra ödi.
El ho patieu memma lönch,
Do 'l uossa la spraunza
Cha quist pövel pcheder, bod
Chatta cuschidraunza.*

Kölcsey/Erkel
Trad. Claudio Caratsch (7.7.1998)

